

50 év

Babits

jubileumi évkönyv

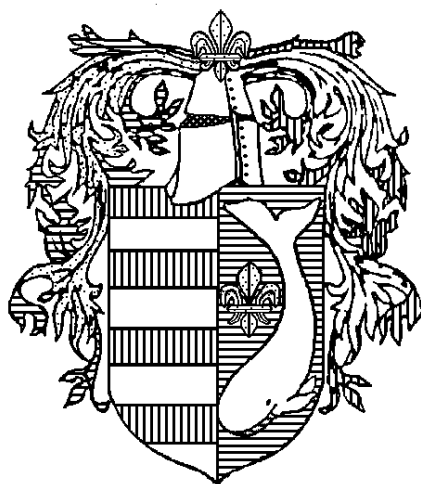
2012 - 2013

A PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM

BABITS MIHÁLY GYAKORLÓ GIMNÁZIUM ÉS
SZAKKÖZÉPISKOLA
JUBILEUMI ÉVKÖNYVE

2012 - 2013

PÉCS
2013

MUNKATÁRSAK: ONÓDI EMŐKE, SULYOK ANDREA,
MELIORISZ BÉLA, KEREKES ANDRÁS

SZERKESZTETTE: SULYOK ANDREA

KIADJA: PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
BABITS MIHÁLY GYAKORLÓ GIMNÁZIUM ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA
7633 PÉCS, DR. VERESS ENDRE U. 15.

TEL: 72/255-166 FAX: 72/551-565
[HTTP://BABITS.PTE.HU](http://BABITS.PTE.HU)

AZ ÉVKÖNYVVEL KAPCSOLATOS JAVASLATOKAT, ÖTLETEKET AZ
ALÁBBI E-MAIL CÍMRE VÁRJUK:
BABITS@BABITS.PTE.HU

FEDÉLTERV ÉS TÖRDELÉS: KEREKES ANDRÁS

FELELŐS KIADÓ: MAGASI ANDRÁS IGAZGATÓ

NYOMDAI MUNKÁK: DIGITPRINT KFT. PÉCS

BABITS MIHÁLY: CSAK POSTA VOLTÁL

*Ki úgy véled, nyomot hagysz a világnak,
kérdezd a szőnyeget mely dupla lábad
nehezét únja s rímét ismeri:
marad-e rajta valami magadból,
vagy csak az utcán cipődre ragadt por
amit emlékül továbbadsz neki?*

*Aztán menj ki és kérdezd meg az utcát
melyet oly égve és merengve futsz át
naponta többször, hogy már azt hiszed,
minden ház lelked mély színeit itta
s lelked rongyait lengi mindenik fa
s a sarki szél is tégedet sziszeg,*

*kérdezd és olvasd amit rájuk irtál,
s vedd ki a szélből mit beléje sirtál
mint gramofonba mely megörzené:
miről beszélnek? Régibb otthonodról
s a vad hegyekről, melyek alul egykor
közéjük jöttél, s amelyek felé*

*emléked visszanéz közülük; ez vagy
te, ez az emlék! egy csöpp Fogaras vagy
Pest közepén, azt hordasz és vetitsz,*

*s ha árnyat festesz a város falára,
az csak a hűvös havasoknak árnya,
mely rádtapadt s amelyet közvetitsz.*

*Nem! hiszen ott is csak valaki voltál,
és a hegyekkel egy csak ott se voltál.
Mi voltál ott? keresd tovább magad!
Ott nyájas szőlőtőkéket cipeltél
s a barbár csúcsoknak nemet feleltél,
mert szülőfölded felelt általad.*

*Nagyapád háza s a szelid Dunántul:
de abban se lelheted igazánbul
magad lelkét, lázadó síheder!
Más voltál ott is! más táj, messzebb utak
voltak még amik rajtad áthuzódtak
s csak posta tudtál lenni és meder.*

*Életed gyenge szál amellyel szőnek
a tájak s mult dob hurkot a jövőnek:
amit hoztál, csak annyira tied
mint a por mit lábad a szőnyegen hagy.
Nem magad nyomát veted: csupa nyom vagy
magad is, kit a holtak lépte vet.*

DR. PÁVA ZSOLT PÉCS MJV VÁROS POLGÁRMESTERÉNEK KÖSZÖNTŐJE

Kedves Tanárok, Diákok!

Francis Bacon filozófus, államférfi mondta egykor, hogy a tudás hatalom. Pécs, a kultúra városa, oktatási intézményei révén olyan tudásbázissal rendelkezik, amelynek segítségével minden egyes diákját fel tudja készíteni a jövő kihívásaira.

50 éves múltra visszatekintő – sokszínű képzést felvonultató - intézményünk joggal tekinthető az oktatás egyik hazai fellegvárának. Hiszen az ötvenes években a bányászok számára épült új városrészben egy olyan iskola született, ahol a fiatalok nemcsak az általános műveltséget, hanem a szakismeretet és a gyakorlati „ügyességet” is elsajátíthatták a gimnáziumi osztályok mellett induló zöldség-gyümölcs kereskedelmi, felvásárló és termeltető, földmérő, vagy éppen postás szakközépiskolai osztályok révén.

Az iskola vezetőinek és tanárainak köszönhetően az oktatás tematikájában folyamatosan követték a legújabb irányzatokat, így mára az informatikai és a nyelvi képzés erősítésével a 21. század kihívásainak is megfelelnek. Az emelt szintű képzés mellett a közgazdaságtan és a marketing alapjaival is megismerkedhetnek a diákok. Elismerésre méltó az intézményben folyó növényültetés és kertépítés, valamint az iskola környezetének rendben tartása, ezt a diákok önkéntes munka keretében, ám annál nagyobb lelkesedéssel végzik. Örömteli ez, hi-

szen ezek a tevékenységek bevezetik a fiatalokat a munka világába.

Köszönöm mindazok munkáját, akik részesei voltak az iskola ötven éves történelmének, akik oktatták és nevelték az itt éretté váló generációkat, s kívánom, hogy a diákok az itt megszerzett tudást a lehető legjobban hasznosítsák későbbi pályafutásuk során.

Tisztelt Olvasó!

A Pécsi Tudományegyetem 2012-2013-ban ünnepli a jogelőd pozsonyi Magyar Királyi Tudományegyetem megalapításának 100., valamint az egyetem Pécsre költözésének 90. évfordulóját. A centenárium eseményeihez csatlakozik a 2013-ban többszörös jubileumot ünneplő Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola is: 50 éve alapították a jogelőd, vegyes profilú középiskolát, és 130 éve született az iskola névadója, Babits Mihály.

Egy ilyen kerek évforduló az ünneplés mellett kiváló alkalom az összegzésre, az eredmények bemutatására is. Tanárok, diákok joggal lehetnek büszkék: az elmúlt öt évtized bővelkedik kiemelkedő eredményekben, elismerésekben. Az iskolateremtők lelkesedése megalapozta, a folyamatosan változó, bővülő profilú intézmény mindenkori tanári gárdája következetes, odaadó munkájával alakította, segítette az iskola további fejlődését. Valamennyi egykori és jelenlegi tanár, diák teljesítménye szükségeltett ahhoz, hogy a „Babits” mára a Pécsi Tudományegyetem szerves részeként a város és a régió egyik meghatározó, jelentős eredményeket felmutató középiskolája legyen, ahová büszkeség tartozni. A tanulmányi versenyeken elért figyelemreméltó sikerek mellett pezsgő diákélet, gazdag hagyományok jellemzik az iskolát, melyeknek sorát a jubileumi év további színes eseményekkel gazdagította: a fotókiállítástól, vetélkedőktől kezdve a szavalóversenyen, szakmai programokon át színvonalas rendezvénysorozattal, méltó módon ünnepelték a jeles évfordulót. Sokáig emlékezetes marad az osztályéneklési verseny, azaz a Babits 5X néven látványos színpadtechnikával megrendezett showműsor, vagy a megzenésített verseket előadó, 20 éves Ostinato együttes jubileumi koncertje, amelyen volt szerencsém személyesen is részt venni.

Az 50. évforduló alkalmából kiadott jubileumi évkönyv megőröki az iskola életének szép és fontos pillanatait, meghatározó egyéniségeit. A sokszínű időszakra a legilletékesebbek, az iskola volt diákjai emlékeznek. Gyönyörű, szívet melengető gondolat ölt testet ebben a kötetben: a generációkon átívelő összetartozás. Jelenlegi diákok készítettek interjúkat egykori diákokkal, mára már sikeres, elismert személyiségekkel. A neves diákelődök életükkel, pályafutásukkal valódi, követhető és követendő példát mutatva mintegy átadják a jelképes stafétabotot a következő generációnak.

Az iskola névadója, Babits Mihály mindenkori tevékenységünk felelősségére figyelmeztet bennünket:

„A múlt nem halt meg, hanem hat reánk; él testiünkben, lelkiünkben; egész valónk az egész múlt eredője; minden jelen pillanat magában foglalja az egész múltat, és valamit ad hozzá.”

TARTALOMJEGYZÉK

Dr. Páva Zsolt, Pécs MJV Város polgármesterének köszöntője	4
Dr. Bódis József, A Pécsi Tudományegyetem rektorának köszöntője	5
Babits Mihály pályakép (1883 - 1941)	8
Magasi András igazgató tanévnyitó beszéde	12
Érettségi eredmények	16
Tanulmányi versenyek	18
Magyar nyelvtan	20
Történelem	22
Német nyelv	23
Angol nyelv	24
Spanyol nyelv	25
Matematika	25
Latin nyelv	26
Francia nyelv	26
Olasz nyelv	26
Fizika	29
Kémia	31
Földrajz	33
Biológia	34
Sporteredmények	35
Ének-zene	36
Informatika	36
Kitüntett diákjaink	40
Örökös tagok	41
A Babits Alapítvány jutalomdíjazottjai	42
Tantestületi dicséretetek	43
A tanév krónikája	46
Visszatekintés – Marburg	56
DAMME	58
Szecskaavató végzős szemmel	60
Az aradi vértanúkra emlékeztünk	62
„Pécs története és a Zsolnayak”	64
Megáll az idő	66
A Gyakorlóiskolák Szövetségének VII. Országos Módszertani Konferenciája	68
A Magyar Kultúra Napja	70
Karácsonyi hangversenyünk a Székesegyházban	72
Karácsonyváro nap	74
Verstársaság alakult Babits nevével	76
Latin ízek	78
Szülők-nevelők bálja	80
UNESCO találkozó 2013	82
Szakmai kirándulás	84
Jugend Debattiert International	85
A szabadság földjéről	86
Beszámoló az amerikai tanulmányútról	86
„Nem adom fel!” - visszaemlékezés Nick Vujicic pécsi előadására	88
Ballagás	90
Látogatás Damméba	93

Római vakáció.....	94
Pódium 2012-2013.....	96
Iskolánkban 45 éve folyik postai szakemberek képzése.....	98
Az OFF-színkörről.....	100
Tanárszemmel.....	102
Bod Péter és a biodiverzitás.....	102
A török kor emlékei.....	104
Természettudományos labor a Babitsban.....	106
Válogatás diákjaink munkáiból.....	108
Megsebzett generációk esszépályázat.....	108
50 ÉVES JUBILEUM.....	116
Két évforduló baráti körben.....	120
Jubileumi interjúk.....	122
Dr. Vargha Dezső.....	123
Sztojckovics Éva.....	126
Szekeres Ildikó.....	130
Dr. Jelics Ágnes.....	133
Simon Péter.....	135
Kovács Gábor.....	138
Ágoston Zoltán.....	142
Dr. Gungl László.....	145
Tóth Pál.....	150
Marsalkó Péter.....	156
Lovasi András.....	162
Kopieczky Péter.....	164
Vígh Máté.....	166
Szentgyörgyi Rómeó.....	169
Weinreich László.....	171
Szalóki Csaba.....	174
Dr. Oberritter Zsolt.....	176
Babarci Bulcsú.....	178
Dr. Habon Tamás.....	180
Lengvárszky Attila.....	184
Dévényi Sándor.....	188
Interjú Litkei József korábbi igazgatóval.....	192
Interjú Muráth Ferenc korábbi igazgatóval.....	195
Interjú Magasi Andrással igazgatóságának öt évéről.....	198
In memoriam Báthty Enikő.....	202
Búcsú Tóth Jánostól.....	206
Iskolatörténet.....	208
Babits 50 szakmódszertani szimpózium.....	216
Babits 5x.....	218
Ostinato 20.....	224
„Hálaképp” - fotókiállítás nyugdíjas kollégáinkról.....	226
Nyugdíjas kollégáink.....	228
Az iskola igazgatói.....	231
Iskolánk dolgozói a 2012/2013-as jubileumi tanévben.....	232
Beszámoló alapítványaink működéséről.....	250
Az iskola tanulói a jubileumi tanévben.....	254
Induló osztályaink.....	297

BABITS MIHÁLY PÁLYAKÉP (1883 - 1941)

MŰVELTSÉGE, VILÁGKÉPE, MŰVÉSZETFELFOGÁSA

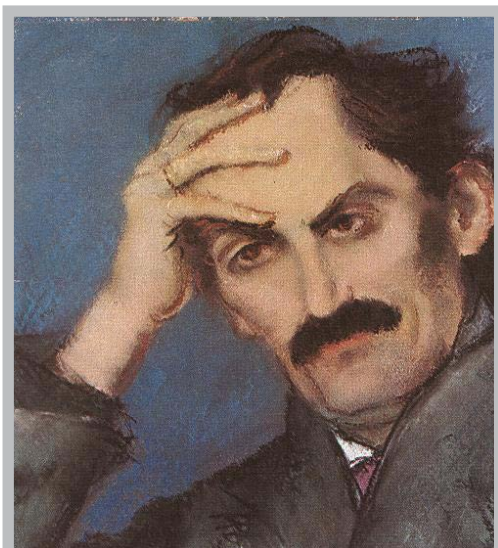
Tudós költő, aki széleskörű műveltséganyagot mozgósít, gazdag mesterségbeli tudással bír, és ennek megfelelő művészi gonddal formálja meg alkotásait. Rendkívüli, haláláig gazdagodó, számára mindig eleven élményt jelentő műveltségét már kortársai is ámulattal említették. Művészetfelfogása a klasszikus modernség jegyében a műalkotást az isteni teremtő gesztushoz hasonló alkotói tevékenységnek, öntörvényű „világteremtésnek”, „világsokszorozásnak” fogja fel. Teremtésesztétikája a pálya későbbi szakaszaiban kiegészül a művészi érték és az erkölcsi igazságosság egységét valló szemlélettel.

LÍRÁJÁNAK ELSŐ SZAKASZA

Fiatal vidéki tanárként kerül kapcsolatba a holnaposok körével, így figyel fel műveire Osvát Ernő és Ignotus. Hamarosan a Nyugat állandó munkatársa lesz. 1909-ben megjelenő *Levelek Irisz koszorújából* című első verseskötetével a modern magyar költészet élvonalába kerül. A második lírakötet: *Herceg, hátha megjön a tél is!* (1911) folytonosságot teremt az elsővel. Ballada *Irisz fátyoláról* című nyitó verse visszautal az első kötetre, és a második kötet címadó mondatát is tartalmazza. Babits korai költészete az élménylíránál tárgyiasabb: a lírai közvetlenséget más tudatokkal, szerepekkel, helyzetekkel, stílusokkal és kultúrákkal eltávolító beszédmódokban nyilatkozik meg. Első köteteit esztétizáló szemlélet, filozófiai indíttatás, formai sokszínűség és témagazdagság jellemzi. E kötetekben a szecesszió én-kultusza, formai díszítettsége és motivikája, az impresszionizmus pillanatnyi benyomásszerűsége, névszói stílusa, valamint a szimbolizmus képalkotása egyaránt megtalálható.

KÖLTÉSZETE A HÁBORÚ IDEJÉN

Az 1916-ban megjelenő *Recitativban* olyan kiváló költemények kapnak helyet, mint a *Bolyai*, a *Cigánydal* vagy a *Húsvét előtt*. A versek egy része Fogarason keletkezett. Mások már Pesten születettek az utolsó békeévekben és a háború alatt. A háború hatására a költő feladja a külvilág eseményeivel szemben kialakított távolságtartó magatartását. A háborús propagandával szemben hitet tesz a felvilágosult emberiség eszménye mellett. Ez a szemléletváltás költészetfelfogásában is átalaku-

lást eredményez. Lírájában megjelenik az etikai látószög. Az erőteljes igahasználat előtérbe kerülése, valamint a mondat szerkezetek széttördelése expresszionista vonások megjelenésére utal.

LÍRÁJA A HÚSZAS-HARMINCAS ÉVEKBEN

Poétikája az életmű további részében tovább módosul. A háború tapasztalatai nyomán a költő elfordul az irracionalista életfilozófiáktól. A katolicizmushoz közeledik, mert abban véli megtalálni az európai szellemiség, illetve kultúra egységességét jelentő hagyományt. Az 1920-1930-as években fölerősödnek és kiteljesednek a korábbi költészetére is jellemző klasszicizáló törekvések. Az 1920-ban megjelenő Nyugtalanság völgye lezárja lírájának második szakaszát, egyben megnyitja a harmadikat. E kötet újabb stílusfordulatot jelez. Babits költészete tárgyyszerűbbé, ugyanakkor nyelvi kifejezőmódja egyszerűbbé válik. (Zsoltár gyermekhangra, Zsoltár férfihangra, Őszi pincézés).

A befelé fordulás, az elkülönülés és az értékörzés rezignált magatartása jellemzi a Sziget és tenger (1925) verseit. A kötet egyik visszatérő jelképe a címben is megjelenő szigetmotívum. Az istenek halnak, az ember él (1929) és a Versenyt az esztendőkkel! (1933) kötet a Babits-líra önértelmező, reflexív jellegének fölerősödéséről ad hírt. (Régen elzengtek Sappho napjai, Cigány a siralomházban, Mint a kutya silány házában). Egyre gyakoribbá válik a hagyományhoz való viszonynak és a prófétai szerepvállalásnak az értelmezése, újraértelmezése (Holt próféta a hegyen, Csak posta voltál).

Kései műveinek a halállal szembenező, a lét végső kérdései felé forduló megszólalója jellegzetesen élettrajzi alakként formálódik meg (Ősz és tavasz között, Balázsolás). Fölerősödik a személyesség és az elégikus-(ön)ironikus hang. Utolsó jelentős alkotása, a Jónás könyve az életmű egészére reflektáló jelleggel értelmezi, illetve írja újra az ószövetségi történetet.

REGÉNYEI

Elbeszélői munkásságát jelentőssé teszi, hogy törekedett a korban újak számító témák, prózapoétikai eljárások meghonosítására. A gólyakalifa című regényének (1913) középpontjában például a személyiség-megoszlás és az álom(fejtés) kérdésköre áll. A kedvelt alakmás-témát Babits regénye úgy írja tovább, hogy benne az én osztoztatásának tapasztalata válik meghatározóvá.

Az újkatolikus regény korabeli irányjaival, valamint a fejlődésregény és a vallo-más-műfaj hagyományaival egyaránt kapcsolatba hozható a Timár Virgil fia (1921). Egy ciszterci szerzetes tanár és tanítványa történetében azt a kérdést firtatja, milyen veszélynek teszi ki magát a magányos lélek, ha a szeretetével mások felé fordulva kilép saját köréből.

Meghatározóan önéletrajzi indíttatású a családregény és a fejlődésregény modernista változatát nyújtó Halálfi (1927). A századforduló évtizedeiben játszó

regény világa a középosztálybeli értelmiség életmódjának és magatartásmintáinak jellemzőiből formálódik. Szereplőiből hiányzik a belső lendület, a teremtmő erő, csak kényszerhelyzetekben szánják magukat cselekvésre. Ez a sajátosság rávilágít a szimbolizmus és a szecesszió látásmódjának és a schopenhaueri filozófia hatásának jelenlétére.

Anti-utópiaként olvasható az Elza pilóta vagy a tökéletes társadalom (1933). A fantasztikus regény cselekménye az „Örök Harc” negyvenedik esztendejében játszódik. Benne a hatalom személytelen és féltelmetes, az életet a pusztítás szükségletei szabályozzák. Egy fordulattal azonban kiderül, hogy az örök harc világa valójában a regényben szereplő Schulberg professzor teremtménye, aki a természet titkait fürkészve megalkotott egy Kis Földet, hogy tanulmányozza a földtörténeti fejlődést és az emberiség történetét. A kis Földön minden ugyanúgy játszódik le, mint a nagyon, csak sokkal gyorsabban. De ha a Kis Földön pontosan úgy ismétlődik a fejlődés és a világtörténelem, ahogy az a nagy planétán lefolyik, „Akkor (...) ott is kell születni egy tudósnek, egy csöppke tudósnek, aki egy még kisebb planétát állít elő”. Babits ötlete valószínűsíti, hogy a

szerző rendelkezett ismeretekkel Einstein relativitáselméletéről.

DRÁMAI, MŰFORDÍTÁSAI

Az életműhöz a Laodameia (1901–1911) című, görög mítoszt újrairó drámai költemény, valamint a Kazinczyról írt, A literátor (1916) című dráma is hozzátartozik. Emellett kiemelkedő fordítói tevékenysége. Legnagyobb vállalkozása Dante Isteni színjátékának magyarra ültetése (1929). 1918-ban fordította le és látta el jegyzetekkel, valamint kísérő tanulmánnyal Kant Az örök béke című művét, mely nagyban hozzájárult erkölcsi szemléletének alakulásához. 1923-ban a Szabó Lőrincel és Tóth Árpáddal együtt készített Baudelaire-fordításkötet látott napvilágot. A szerelem témájában két versgyűjteményt jelentetett meg. A világi szerelem könyve Erato (1920), a középkori himnuszokat latinul és magyarul tartalma-

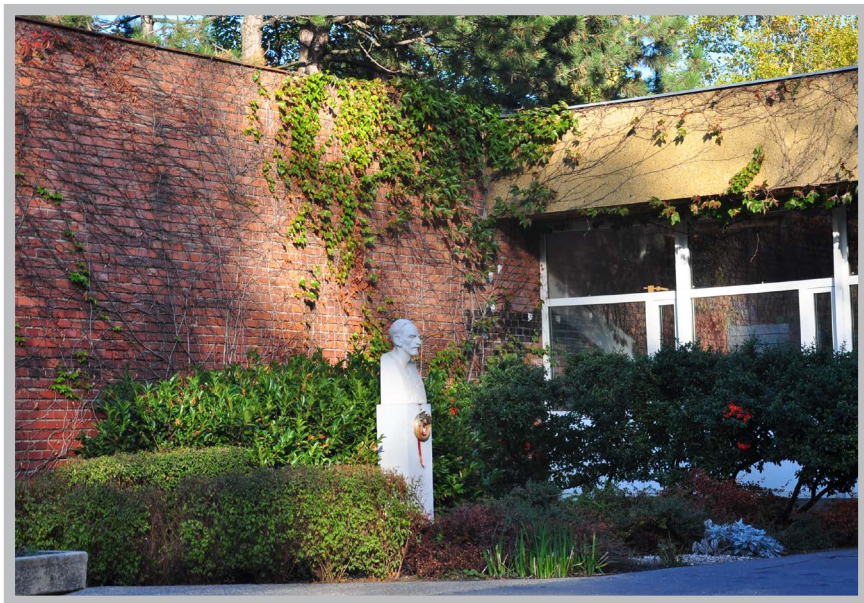
zó könyve pedig *Amor Sanctus* (1933) címmel került kiadásra. 1931-ben készült el Szophoklész Oidipusz királyának fordításával, majd 1940 nyarán kezdett hozzá az Oidipusz Kolonoszban című tragédiájának magyarra ültetéséhez. Nyomdai levonatán haláláig dolgozott.

ÉRTEKEZŐ PRÓZÁJA, IRODALOMSZERVEZŐ TEVÉKENYSÉGE

Babits irodalmi munkásságát végigkíséri értekező prózája és irodalomszervezői tevékenysége is. Többek között a magyar irodalmi hagyomány olyan kiemelkedő alakjairól írt tanulmányt, mint Vörösmarty Mihály, Arany János, Petőfi Sándor. De jelentősek kortársairól, például Kosztolányi Dezsőről írt kritikái is. A világirodalom alkotói közül foglalkozott Szent Ágostonnal, Puskinnal, Thomas Mannal. Az európai irodalom története (1936) című művét az egyre inkább elboruló történelmi horizonttal szemben a szerinte közös európai hagyomány összefoglalásának szánta.

Irodalomszervezői tevékenysége az 1920-as évek második felétől vált egyre jelentősebbé. 1927-ben a Baumgarten-alapítvány kurátora (döntnöke) lett. A Nyugatot 1929-től Móriczsal szerkesztette, 1933-ban a folyóirat főszerkesztője lett. A Nyugat utolsó száma Babits halálát követően a Babits emlékkönyv (1941) lett.

*Pethőné Nagy Csilla: Irodalom 11/II. Babits pályaképe nyomán,
Nemzedékek Tudása Tankönyvkiadó, 2012*

MAGASI ANDRÁS IGAZGATÓ TANÉVNYITÓ BESZÉDE HÖLGYEIM ÉS URAIM!

Tízegynéhány évvel ezelőtt egy kedves tanítványom egyszer csak kék hajjal jelent meg az iskolában. Mikor kérdeztem, miért, azt mondta, hogy így fejezi ki önmagát. Én nem értettem, mi a kék benne, ő meg nem tudta elmondani. Picasso kék korszakában vászonra festett, és megvalósította, kifejezte a saját érzéseit, gondolatait.

Létezik egy elmélet, ami szerint az emberek tetteit, cselekedeteit különböző szükségletek motiválják. A szükségletek hierarchiát, rangsort alkotnak. Az elmélet kidolgozója, Maslow szerint a magasabb rendű szükségletek kielégítése az alacsonyabb rendűek elérése után lesz fontos. A rangsor, a szükségletpiramis alján a létszükségletek állnak: legyen enni- és innivalónk, ne fázunk és így tovább. Ebben a hierarchiában jóval feljebb áll az emberek elismerés utáni vágya, a csúcson pedig az önmegvalósítás áll. Mindez júniusban, a szóbeli érettségi feleletet hallgatva jutott eszembe, amikor is egy etika felelet során az önkifejezés és az önmegvalósítás fontosságáról volt szó. Megmutatni csak azt lehet, ami van. Tehát az embernek először fel kell építenie önmagát, azután lehet azt kifejezni.

Iskolánk 2013-ban lesz ötven éves. Én – sajnos – már tudom, hogy ez mit jelent. A Rolling Stones idén ötven éves, ahogy az Omega együttes is. Egyik dalukban elhangzik, hogy „az önállóság titka az, hogy eltartod magad, az önállós-

ság ára az, hogy eltartasz másokat”. Biztos vagyok abban, hogy az önmegvalósítás és az önállóság között szoros kapcsolat van.

Az iskola nem elsősorban az önkifejezés helye. A középiskola sokkal inkább az a közeg, ahol a diákok felépítik önmagukat. Megteremtik azt a tudást, megszerzik azokat a készségeket, kialakítják azokat az értékeket, amikből felépülhet a jövő sikeres és boldog embere. Amit aztán érdemes kifejezésre juttatni. A kutatások szerint 18-20 éves korára minden embernek többé-kevésbé kialakul a gondolkodása. (Ezért lehetünk büszkéek azokra a magyar Nobel-díjasokra, akik később, külföldi munkájukkal, kutatásaikkal érdemelték ki a díjat: gondolkodni a magyar iskolákban tanultak.)

Az, hogy valaki kékre festi a saját haját, csak azt fejezi ki, hogy sem kis, sem pedig nagy ívben nem érdekli a környezete, sem az ott élő emberek. Az önkifejezésnek nagyon sok eszköze van: lehet verset, novellát, regényt vagy zenét írni; lehet szöveget vagy verset mondani, játszani színpadon és hangszeren, énekelni, táncolni; lehet kutatni a természetet, a múltat vagy jelent. Az önkifejezés mindig annak

kifejezése, ami bennem van, amit kitaláltam, amit érzek.

A tanévzárón elmondtam, hogy az utóbbi évek legjobb tanulmányi eredményét értük el. Most már azt is tudom, hogy a szakközepeseink ismét a legjobbak voltak a városban. Gimnazistáink 4,24-es eredményt értek el, ezt a Koch Valéria Iskola-központ két századdal megelőzte, így másodikak lettünk. Csak gratulálni tudok mindazoknak, akik ehhez akár egy kicsit is hozzátektek!

A tanévzárón az érettségi eredményekről még nem tudtam beszámolni, elmondom most. Összességében a végzős osztályok emelt- és középszintű érettség-
gi átlaga a tavalyi 4,18 után 4,36 volt. A gimnáziumi osztályok átlaga 4,54 lett!

Osztály	Érettségi átlag	Kitűnők száma
12.A	3,32	-
12.B	4,78	18
12.C	4,32	4
12.D	4,43	8
12.E	4,58	11

A kitűnők száma 41 volt, ami a tavalyinak közel duplája! Jeles érettségi bizonyítványt pedig huszonnégyen vihettek haza. Ez azt jelenti, hogy a 172 végzős tanulóink közül minden harmadik érettségizőnknek legfeljebb egy négyese volt.

A tanévzárón viszont nem tudtam beszámolni egy sportsikerről. Június végén az országos diákolimpián strandröplabdában a 4:4 elleni kategóriában leánycapatunk országos második helyezést ért el. A csapat tagjai: Lóki Emese és Sulyok Dalma a tavalyi XII. B-ből, Wirth Annamária akkori XI. D-s, Mészáros Eszter Fruzsina a XI. F-ből és Miklovich Réka a volt X. E-ből. Nekik és felkészítőjüknek, Bedő Gergely tanár úrnak is gratulálunk.

A nyáron szokás szerint csinosítottuk az épületet. Főként festés és mázolás történt. A nagyobb változások azonban visszavannak. Még az őszi folyamán szeretnénk a második emeleti mellékhelyiségeket a földszintihez és az első emeletihez hasonlóan felújítani. Minden bizonnyal a tél végén, tavasz elején kezdődik meg a bejárati rész átépítése. Európai uniós pályázaton nyertünk pénzt természettudományos laboratóriumok kialakítására a porta, a büfé és a mellettük levő folyosó-rész fölé. Biztos, hogy az elkövetkező tanév egy részében ez kényelmetlenségeket fog okozni, de a megépülő termekben olyan kísérletekre lesz lehetőségünk, amikre eddig nem volt mód.

De ez a tanév más szempontból is az átalakulások éve lesz. Új törvény alapján folytatjuk munkánkat. Ez fokozatosan, főként az idén kezdők számára hoz változásokat. Új tanterv készült, ehhez kell igazítanunk munkánkat. És változás lesz az is, hogy a kilencedikesek heti öt testnevelés órán vesznek részt. Így ők a testüket is nagyobb lendülettel „építik”.

Régi hagyományunk, hogy a tanévnyitón a tizedikesek adják át az iskolánk címerét ábrázoló jelvényünket újoncainknak. Nagyon sok szeretettel köszöntöm iskolánk új tanulóit:

a 9. A osztályt és osztályfőnökét, Király Lilla tanárnőt,

a 9. B osztályt Molvay Gáborné Sárosi Eszter tanárnő vezetésével,

a 9. C-seket és osztályfőnöküket, Muráth Eszter tanárnőt,

a Vadicskó Judit tanárnő által vezetett 9. D osztályt,

a 9. E-seket Fodorné Somogyi Emőke tanárnő irányításával,

a 9. F osztályt és osztályfőnöküket, Kopeczky Péter tanár urat.

Bízunk abban, hogy megkapják azt, amiért ide jöttek: magas szintű tudást, képességeik fejlődését, jó programokat, tanulmányi, kulturális és sportolási lehetőségeket.

A felsőoktatási felvételi rendszer átalakítása hátrányosan érintette diákjainkat: a nálunk végzettek számára egyenes volt az út a jogi vagy a közgazdaságtudományi karokra. Az országosan jelentősen csökkentett férőhelyek számának az lett a következménye, hogy nagyon sokan vannak, akik csak fizetős, tehát költségtérítéssel helyre fértek be, ahová nagyon alacsony pontszámmal is be lehetett kerülni.

Nyilván sokakban felmerül ezek után a kérdés, hogy érdemes-e hajtani. Mindenkinek tudni kell, hogy át lehet kerülni államilag fizetett helyekre, elengedhetik a tandíjat vagy annak jelentős részét, ösztöndíjat lehet nyerni, de ezek a lehetőségek csak a legjobbak számára nyitottak. Évek óta működő gyakorlat, hogy a nagy vállalatok elkérik az egyeteméről a legjobban teljesítő hallgatók elérhetőségét, és számukra kiváló állásokat kínálnak fel.

És mindannyian tudjuk, hogy a gondolkodásunk fejlődése 18-20 éves korunkig tart. Tehát mindenkinek ajánlom, hogy használja ki az utolsó lehetőséget saját fejlesztésére, ha már hozzánk jelentkezett, azt remélve, hogy itt nagyobb, jobban

hasznosítható tudást szerezhethet, mint más iskolában. Mi továbbra is megadjuk és el is várjuk ezt a többletet.

A Magister-díjat iskolánk tantestülete adományozza minden évben egy tagjának. Ezt idén munkája elismeréseként Tarnai Gábor tanár úr kapta. Az iskolavezetés javaslatára a pedagógusnap alkalmából kiváló teljesítményéért rektori dicséretben részesült Priskinné Rizner Erika tanárnő.

Ahogy megszokott dolog az iskolában, hogy tavasszal elköszönünk a végzős osztályoktól, ősszel pedig köszöntjük új tanulóinkat, így a tantestületben is van minden évben némi változás.

Gyermekei mellől visszatért hozzánk Karászi Tünde tanárnő, aki tanítványait a német nyelv szépségei között fogja eligazítani. Új munkatársunk Jenák Ildikó tanárnő, aki informatikát fog tanítani iskolánkban. És még egy fontos változás: Vörös József tanár úr 14 évnyi igazgatóhelyettség után lemondott megbízásáról, és a megépülő labor vezetőjeként dolgozik tovább. Köszönet neki azért a sok segítségért, amivel ilyen hosszú időn át hozzájárult a tanítás zökkenőmentes működéséhez.

Hölgyeim és Uraim! Tavaly azzal nyitottam meg a tanévet, hogy „reményeim szerint júniusban ismét sikeres tanévet zárhatunk. Megtörtént. Az olimpia évében mindig fölmerül, hogy mi a siker, mi a kudarc. A magyarok szereplésével kapcsolatban elgondolkodtam azon, hogy sportolóink közül ki lehet elégedett és ki elégedetlen. Hiszem, hogy sok olyan versenyzőnk van, aki nem szerzett érmet, nem hozott olimpiai pontokat, de büszke lehet a teljesítményére: mindent megtett, ami tőle telik, gyorsabb volt, nagyobbbat ugrott, dobott, emelt, jobb eredményt ért el, mint korábban valaha. Meggyőződésem, hogy ők elégedettek lehetnek. Ezt kérem tőletek is: tegyetek meg mindent, ami tőletek telik, teljesítsen mindenki jobban, mint korábban!

Épüljön az iskola, gyarapodjanak a személyiségek, építsétek önmagatokat! Alkoszatok, mutassátok meg, ami bennetek van!

A 2012-2013-as tanévet, iskolánk jubileumi, ötvenedik tanévet megnyitom.

2012. szeptember 3.

2012/2013-AS TANÉV EREDMÉNYEI

Iskolánk tanulóinak száma:	925 fő
Tanulmányi átlaga:	4,18
Gimnáziumi átlaga:	4,27
Kitűnő:	49 tanuló

ÉRETTSÉGI EREDMÉNYEK

Az érettségi vizsgázók száma összesen:	319 fő
12. évfolyamos	180 fő
Előrehozott, illetve újraérettségiző:	139 fő

Osztály	Érettségi átlag	Jelesek száma	Kitűnő
12. A	3,38	-	-
12. B	4,63	10	6
12. C	4,33	6	2
12. D	4,34	4	4
12. E	4,39	4	4
12. F	4,24	4	2
Összesen:	4,20	28	18
Gimnázium:	4,39	28	18

Tantárgy	Iskolai átlag	
	Gimnázium	Szakközépiskola
Magyar irodalom	4,09	3,34
Magyar nyelvtan	4,19	3,85
Történelem	3,91	3,17
Filozófia	4,88	-
Emberismeret és etika	5,00	5,00
Angol nyelv	4,42	3,97
Német nyelv	4,19	3,43
Francia nyelv	4,71	4,00
Olasz nyelv	4,34	4,14
Latin nyelv	4,62	-
Spanyol nyelv	4,01	3,56
Orosz nyelv	4,25	3,04
Matematika	3,45	2,65
Fizika	3,55	2,52
Kémia	4,08	2,65
Biológia	4,07	2,95
Földrajz	4,21	3,84
Informatika	4,70	4,40
Gazdasági ismeretek	4,87	4,92
Közgazdaságtan	-	4,25
Marketing	-	4,36
Gazdasági alapismeretek	-	3,62
Gépírás	-	4,46
Tánc és dráma	4,81	-
Mozgóképfelismerés és médiaismeret	4,54	-
Ének-zene	4,77	3,49
Rajz	4,38	4,36
Művészetek	4,38	-
Testnevelés	4,83	4,84

TANULMÁNYI VERSENYEKEN ELÉRT EREDMÉNYEINK

MAGYAR IRODALOM

ORSZÁGOS VERSENYEK

KALEIDOSZKÓP VERSFESZTIVÁL – NYÍREGYHÁZA

Versmondás kategória

Juhász Péter 11. D	különdíj (II.)	ft: Szász-Kolumbán Olga
Takács Petra örökös tag	különdíj (I.)	ft: Szász-Kolumbán Olga
Horváth Marin örökös tag	különdíj (II.)	ft: Szász-Kolumbán Olga

Előadóest kategória

Pódium Hirosima c. műsora	különdíj	ft: Szász-Kolumbán Olga
Pódium tagjai	bronzminősítés	ft: Szász-Kolumbán Olga
Matyók Annamária 10. E, Biros Patrik, Kis Rebeka 11. E, Branauer Anna, Sudár Emese, Wilhelm Judit 11. F, Endrődi Miklós 12. C, Magvasi Virág, Balázs Márta Eszter 12. F, Horváth Marin, Nagy Bence, Takács Petra örökös tag		

„ÉN PANNÓNIA” VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY (SZEKSZÁRD)

Matyók Annamária 10. E	bronzdiploma	ft: Szász-Kolumbán Olga
Sudár Emese 11. F	ezüstdiploma	ft: Szász-Kolumbán Olga
Endrődi Miklós 12. C	ezüstdiploma	ft: Szász-Kolumbán Olga

MADÁCH IMRE VERS- ÉS MIKSZÁTH KÁLMÁN PRÓZAMONDÓ VERSENY

Magvasi Virág 12. F	különdíj	ft: Szász-Kolumbán Olga
Endrődi Miklós 12. C	magyarul legszebben beszélő versenyző díja	ft: Szász-Kolumbán Olga

BOD PÉTER KÖNYVTÁRHASZNÁLATI VERSENY

országos döntő

Matók Enikő 10. E

5. hely

ft: Varga Andrásné

MEGYEI VERSENYEK**BARANYA MEGYEI IRODALMI VERSENY**

csapatverseny

1. hely

ft: Maul Borbála

Mendler Zsófia 12. F, Kniesz Adrienn 11. F, Menráth Dalma 11. F

KESERŰ ILONA VERSMONDÓ VERSENY

Endrődi Miklós 12. C

különdíj

ft: Szász-Kolumbán Olga

KÖLTÉSZET NAPI WEŐRES SÁNDOR VERSMONDÓ VERSENY

Branauer Anna 11. F

különdíj

ft: Szász-Kolumbán Olga

Magvasi Virág 12. F

3. díj

ft: Szász-Kolumbán Olga

BOD PÉTER KÖNYVTÁRHASZNÁLATI VERSENY

megyei forduló

Matók Enikő 10. E

1. hely

ft: Varga Andrásné

Meiszterics Miklós 10. D

3. hely

ft: Varga Andrásné

ISKOLAI VERSENYEK**BABITS VERSMONDÓ VERSENY****9-10. évfolyam**

Matyók Annamária 10. E

1. hely

Németh Anita 10. F

3. hely megosztva

Horváth Ádám 9. C

3. hely megosztva

11-12. évfolyam

Branauer Anna 11. F

1. hely

Magvasi Virág 12. F

2. hely

Sudár Emese 11. F

3. hely megosztva

Endrődi Miklós 12. C

3. hely megosztva

MAGYAR NYELVTAN

ORSZÁGOS VERSENYEK

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY (OKTV)

2. fordulóra jutott

Balázs Márta Eszter 12. F

ft: Maul Borbála

MEGYEI VERSENYEK

IMPLOM JÓZSEF KÖZÉPISKOLAI HELYESÍRÁSI VERSENY

Divéki Lili 9. F

7. hely

ft: Berényi Szabolcs

VÁROSI - MEGYEI VERSENYEK

ÉDES ANYANYELVÜNK NYELVHASZNÁLATI VERSENY

Pasitka Janina 11. B

11. hely

ft: Pethőné Nagy Csilla

Branauer Anna 11. F

12. hely

ft: Pethőné Nagy Csilla

Takács Marcell 11. C

15. hely

ft: Pethőné Nagy Csilla

ISKOLAI VERSENYEK

KAZINCZY „SZÉP MAGYAR BESZÉD” VERSENY (GIMNÁZIUM)

Dudley Réka 9. D

1. hely

Gaál Dorottya 9. B

2. hely

Divéki Lili 9. F

3. hely

KAZINCZY „SZÉP MAGYAR BESZÉD” VERSENY (SZAKKÖZÉPISKOLA)

Schmelmer Zsanett 10. A

1. hely

MŰVÉSZETI TEVÉKENYSÉG

ORSZÁGOS VERSENYEK

MEGSEBZETT GENERÁCIÓK – ESSZÉPÁLYÁZAT

Szabó Petra Daniella 11. F	4. hely, különdíj	ft: Engel Mária
----------------------------	-------------------	-----------------

„VÁLTOZÓ ISKOLA” – ESSZÉPÁLYÁZAT

Szabó Petra Daniella 11. F	4. hely, közönségdíj	ft: Engel Mária
----------------------------	----------------------	-----------------

REGIONÁLIS VERSENYEK

DIÁKSZÍNJÁTSZÓ FESZTIVÁL

OFF Színpadi előadása	ezüstminősítés	ft: Engel Mária
-----------------------	----------------	-----------------

A mű színpadi felfedezéséért

Engel Mária	küldődíj
-------------	----------

Színészi teljesítményért

Balázs Márta Eszter 12. F	küldődíj	ft: Engel Mária
---------------------------	----------	-----------------

Baráth Balázs 10. F	küldődíj	ft: Engel Mária
---------------------	----------	-----------------

Az előadás szerepel a kecskeméti Országos Diákszínjátszó Fesztiválon

OFF Színpadi előadás – F. G. Lorca: Jelenetek	ft: Engel Mária
---	-----------------

ISKOLAI VERSENYEK

„BABITS, AHOGY ÉN LÁTŁAK” FOTÓPÁLYÁZAT

Egyéni kategória

Karanyic Alexa 9. B	1. hely
---------------------	---------

Kiss Dániel 11. E	2. hely
-------------------	---------

Nyéki Viktória 10. A	3. hely
----------------------	---------

Közösségi kategória

9. B	1. hely
------	---------

9. C	küldődíj
------	----------

TÖRTÉNELEM

ORSZÁGOS VERSENYEK

CIVITAS: „POLGÁR AZ EURÓPAI DEMOKRÁCIÁBAN” – ORSZÁGOS CSAPATVERSENY

7. hely ft: Engel Mária

Priol Kinga 12. F, Baráth Balázs 10. F, Kecskés Szilveszter 12. F, Maercz Quintiánusz 10. F

15. hely ft: Priskinné Rizner Erika

Palkó Bettina 11. D, Halmos Ádám 11. C, Sárdi Balázs 11. C,
Takáts Marcell 11. C

ERZSÉBET-VETÉLKEDŐ – MŰVELTSÉGI CSAPATVERSENY

12. hely ft: Engel Mária

Fazekas Noémi 11. F, Börcsök Csaba 11. F, Zalán Máté Sándor 11. F

„TÖLTSD AZ ÉJSZAKÁT AZ ISKOLÁDBAN” – MŰVELTSÉGI CSAPATVERSENY

6. hely ft: Engel Mária

Branauer Anna 11. F, Fazekas Noémi 11. F, Rós Sarolta 11. F, Zalán Máté Sándor 11. F

REGIONÁLIS VERSENYEK

RÁNKI GYÖRGY REGIONÁLIS TÖRTÉNELEM VERSENY

Varga Zsófia 10. F 4. hely + különdíj ft: Engel Mária

Beke Ágnes 11. C 7. hely ft: Priskinné Rizner Erika

„EGYRE KÖZELEBB” – IZRAEL, ORSZÁGISMERETI CSAPATVERSENY

4. hely ft: Bosnyákné Szűcs Erzsébet

Kaposi Pálma 11. B, Márki Timea 11. B, Hubay Zsolt 11. B

„4EUROPE”- EURÓPAI UNIÓS CSAPATVERSENY

3. hely	ft: Bosnyákné Szűcs Erzsébet
---------	------------------------------

Éltető Dóra 11. B, Schäffer Bettina 11. B, Fercsik Márton 11. A,
Szöllősi Szabolcs 11. A

MEGYEI VERSENYEK**RÁNKI GYÖRGY REGIONÁLIS TÖRTÉNELEM VERSENY**

Beke Ágnes 11. C	2. hely	ft: Priskinné Rizner Erika
------------------	---------	----------------------------

Varga Zsófia 10. F	2. hely	ft: Engel Mária
--------------------	---------	-----------------

SAVARIA TÖRTÉNELEM VERSENY

Brünner Fruzsina 10. B	2. hely	ft: Priskinné Rizner Erika
------------------------	---------	----------------------------

Pasitka Ármin 10. B	4. hely	ft: Priskinné Rizner Erika
---------------------	---------	----------------------------

VÁROSI VERSENYEK**DISPUTA VERSENY**

Takáts Marcell 11. C	3. hely	ft: Engel Mária
----------------------	---------	-----------------

Tamási András 11. B	5. hely	ft: Engel Mária
---------------------	---------	-----------------

ANGOL NYELV

ORSZÁGOS VERSENYEK

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY (OKTV)

2. fordulóra jutott:

Budányi Dániel 12. E

ft: Tarnai Gábor

Juhász Bence 12. B

ft: Rózsahegyi Ágnes

9-10. ÉVFOLYAMOSOK ORSZÁGOS ANGOL NYELVI VERSENYE (BARCS)

Horváth Máté 9. B

2. hely

ft: Rózsahegyi Ágnes

Rátgéber László 9. B

4. hely

ft: Rózsahegyi Ágnes

Albert Bence 9. B

6. hely

ft: Rózsahegyi Ágnes

Szabó Dávid Gábor 9. B

8. hely

ft: Rózsahegyi Ágnes

Nagy Soma 9. D

9. hely

ft: Rózsahegyi Ágnes

KENGURU ANGOL-NÉMET-FRANCIA NYELVI ÉS ORSZÁGISMERTI VERSENY

4. kategória

Sziffer Bence 11. E

12. hely

ft: Edmund Dudley

Albert Bence 9. B

20. hely

ft: Rózsahegyi Ágnes

5. kategória

Kruzlics Anna 10. B

2. hely

ft: Rózsahegyi Ágnes

Kovács Dániel 10. E

8. hely

ft: Edmund Dudley

Lóki Eszter 10. B

17. hely

ft: Edmund Dudley

7. kategória

Juhász Bence 12. B

4. hely

ft: Rózsahegyi Ágnes

NÉMET NYELV

REGIONÁLIS VERSENYEK

JUGEND DEBATTIERT INTERNATIONAL

Kehlholt Judit 11. F	5. hely	ft: Sátyné Gáll Veronika
----------------------	---------	--------------------------

ISKOLAI VERSENYEK

JUGEND DEBATTIERT INTERNATIONAL

Kehlholt Judit 11. F	1. hely	ft: Sátyné Gáll Veronika
Veszeka Gergely 11. E	2. hely	ft: Sátyné Gáll Veronika
Duthweiler Ákos 9. B	3. hely	ft: Sátyné Gáll Veronika

DEUTSCHES SPRACHDIPLOM STUFE II

ft: Cseh Gabriella

Balázs Tímea 12. C, Bánki Gabriella 12. C, Boda Gabriella 12. C, Földi Alexandra 12. C, Kilián Cintia 12. C, Nick Angéla 12. C, Nyers Katalin 12. C, Orosz Norbert 12. C, Pál Zorka 12. C, Rostás Rebeka 12. C, Takács Annabella 12. C, Wieszner Krisztina 12. C

Pelcz Rebeka Zsófia 12. C	ft: Emmert Erzsébet
---------------------------	---------------------

Budányi Dániel 12. E	ft: Hosszú Barbara
----------------------	--------------------

Dányi Zsombor 12. E, Molnár Csanád 12. E, Müller Dániel Ágoston 12. E	
---	--

Erdő-Bonyár Szabina 12. D	ft: Sátyné Gáll Veronika
---------------------------	--------------------------

Metzing Máté 12. D	
--------------------	--

Neuperger Patrícia 12. D	
--------------------------	--

Brun Regina 12. A	ft: Bacher Szilvia
-------------------	--------------------

tavalyi eredmények

Papp Zsófia 12. C	ft: Muráth Eszter
-------------------	-------------------

Kriszt Dániel Tamás 12. B	ft: Sátyné Gáll Veronika
---------------------------	--------------------------

FRANCIA NYELV

ORSZÁGOS VERSENYEK

CONCOURS DE LA CHANSON FRANCOPHONE (FRANKOFÓN DALVERSENY)

Országos döntőben szerepelt:

Rajnai Vanda 11. B ft: Balásy Szabolcs és Hajdú Zsuzsanna dr.

REGIONÁLIS VERSENYEK

III. REGIONÁLIS ÚJLATIN/LATIN KIEJTÉSI VERSENY

Szekszárdi Barbara 10. D különdj ft: Németh Andrea

Rajnai Vanda 11. B különdj ft: Hajdú Zsuzsanna dr.

OLASZ NYELV

REGIONÁLIS VERSENYEK

III. REGIONÁLIS ÚJLATIN/LATIN KIEJTÉSI VERSENY

Mészáros Fruzsina Eszter 12. F 2. hely ft: Joó Éva

Jozifek Júlia 12. F különdj ft: Joó Éva

Dicséret

Blaschek Dávid 10. B ft: Háhner-Halász Dóra

Gáspár Levente 10. E ft: Háhner-Halász Dóra

SPANYOL NYELV

REGIONÁLIS VERSENYEK

DÍA ESPAÑOL 2012 (REGIONÁLIS SPANYOL NYELVI VERSENY, KODÁLY ZOLTÁN GIMNÁZIUM)

Civilizáció 11-12. évfolyam:

1. hely csapat ft: Rózsáné Katzír Petrá

Juhász Bence 12. B, Károlyi Dorina 12. B, Tóth Krisztina 12. B, Vilmányi Gábor 12. B

Fordítás 12. évfolyam:

Vilmányi Gábor 12. B 3. hely ft: Rózsáné Katzír Petrá

Mesealkotás:

Várbíró Kata 11. B 1. hely ft: Rózsáné Katzír Petrá

Juhász Bence 12. B 2. hely ft: Rózsáné Katzír Petrá

Civilizáció 9-10. évfolyam:

2. hely csapat ft: Rózsáné Katzír Petrá

Gellén Elizabet 9. B, Parádi Kitti 9. B, Tóth Nikolett 9. A, Prím Barbara 9. A

Képregény:

1. hely csapat ft: Rózsáné Katzír Petrá

Varga Bettina 9. B, Kozma Rebeka 9. B

III. REGIONÁLIS ÚJLATIN/LATIN KIEJTÉSI VERSENY

Várbíró Kata 11. B 1. hely ft: Rózsáné Katzír Petrá

Balázs Kinga 10. B 2. hely ft: Fekete Zsófia

Végh Ádám 11. B 3. hely ft: Rózsáné Katzír Petrá

Hajdu Gréta 11. F különdíj ft: Fekete Zsófia

Matók Enikő 10. E különdíj ft: Fekete Zsófia

LATIN NYELV

ORSZÁGOS VERSENYEK

HORVÁTH ISTVÁN KÁROLY ÓKORTUDOMÁNYI ÉS LATIN NYELVI VERSENY

Országos döntőben szerepelt:

Fehér Dominika 10. D

ft: Vituska Virág

REGIONÁLIS VERSENYEK

III. REGIONÁLIS ÚJLATIN/LATIN KIEJTÉSI VERSENY

Budai Bianka 10. D

2. hely

ft: Vituska Virág

Juhász Péter 11. D

3. hely

ft: Vituska Virág

Klepe Adrián 11. E

különdíj

ft: Vituska Virág

MATEMATIKA

ORSZÁGOS VERSENYEK

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY (OKTV)

2. fordulóra jutott:

Kopári Ádám 11. E

ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné

Domonkos Bence 11. E

ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné

Metzing Márton 11. E

ft: Bartal Zsolt

ARANY DÁNIEL ORSZÁGOS MATEMATIKA VERSENY

döntőbe jutott:

Olosz Balázs 10. D

ft: Király Lilla, Bartal Zsolt

2. fordulóra jutott:

Dudley Réka 9. D

ft: Ripszámné Litz Ágnes

Halda Tamás 9. D

ft: Ripszámné Litz Ágnes

Horváth András 9. E

ft: Fodorné Somogyi Emőke

Fischer Ádám 10. D

ft: Gyarmati Istvánné

Szabó Sándor 10. D

ft: Király Lilla, Bartal Zsolt

Erdei Alexa 10. E	ft: Bartal Zsolt
Zalai György 10. E	ft: Ripszámnné Litz Ágnes

KENGURU NEMZETKÖZI MATEMATIKA TESZTVERSENY

országos:

Kopári Ádám 11. E	5. hely	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
-------------------	---------	-------------------------------------

SZŐKEFALVI NAGY GYULA MATEMATIKA EMLÉKVERSENY

országos döntőbe jutott:

Vági Máté 11. E	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
-----------------	-------------------------------------

REGIONÁLIS VERSENYEK**4 MEGYE MATEMATIKA VERSENYE**

A baranyai csapat tagjai közé került:

Kopári Ádám 11. E	egyéni 2. hely	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
Vági Máté 11. E		ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
Graics Bence 12. E		ft: Varga Judit, Ripszámnné Litz Ágnes

MEGYEI VERSENYEK**KENGURU NEMZETKÖZI MATEMATIKA TESZTVERSENY****megyei forduló:****gimnazisták**

Horváth András 9. E	6. hely (országos 133.)	ft: Fodorné Somogyi Emőke
Mogyorósi Bálint 9. E	8. hely (országos 209.)	ft: Fodorné Somogyi Emőke
Szamosközi Kinga 9. B	9. hely (országos 241.)	ft: Bartal Zsolt, Nádai Csilla
Erdei Alexa 10. E	4. hely (országos 80.)	ft: Bartal Zsolt
Bán Livia 10. E	10. hely (országos 256.)	ft: Bartal Zsolt

Kopári Ádám 11. E	1. hely (országos 5.)	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
Vági Máté 11. E	4. hely (országos 59.)	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
Domonkos Bence 11. E	7. hely (országos 112.)	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
Metzing Márton 11. E	7. hely (országos 112.)	ft: Bartal Zsolt

szakközépiskolások

Györfi Csongor 9. A	2. hely (országos 67.)	ft: Király Lilla
Farkas Roland 9. A	3. hely (országos 197.)	ft: Király Lilla
Scháb Zoltán 9. A	4. hely (országos 228.)	ft: Király Lilla

ZRÍNYI ILONA MATEMATIKA TESZTVERSENY

megyei forduló:

9. évfolyam

csapatverseny	2. hely	
Szamosközi Kinga 9. B	egyéni 3. hely	ft: Nádai Csilla, Bartal Zsolt
Csikós András 9. E	egyéni 7. hely	ft: Fodorné Somogyi Emőke
Mogyorósi Bálint 9. E		ft: Fodorné Somogyi Emőke

10. évfolyam

csapatverseny	3. hely	
Erdei Alexa 10. E	egyéni 4. hely	ft: Bartal Zsolt
Olosz Balázs 10. D	egyéni 10. hely	ft: Király Lilla, Bartal Zsolt
Zalai György 10. E	egyéni 10. hely	ft: Ripszámné Litz Ágnes

11. évfolyam

csapatverseny	1. hely	
Kopári Ádám 11. E	egyéni 2. hely	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
Vági Máté 11. E	egyéni 3. hely	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné

Domonkos Bence 11. E	egyéni 6. hely	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
----------------------	----------------	-------------------------------------

11. évfolyam

Patócs Eszter 11. F	8. hely	ft: Lukács Ramóna, Gyarmati Istvánné
---------------------	---------	--------------------------------------

Mátrai Attila 11. E	10. hely	ft: Bartal Zsolt
---------------------	----------	------------------

12. évfolyam

Graics Bence 12. E	6. hely	ft: Varga Judit, Ripszámnné Litz Ágnes
--------------------	---------	--

szakközépiskolások**9. évfolyam**

csapatverseny	3. hely	
---------------	---------	--

Scháb Zoltán 9. A	egyéni 4. hely	ft: Király Lilla
-------------------	----------------	------------------

Farkas Roland 9. A	egyéni 10. hely	ft: Király Lilla
--------------------	-----------------	------------------

Győrfi Csongor 9. A		ft: Király Lilla
---------------------	--	------------------

FEJÉR LIPÓT MEGYEI MATEMATIKA VERSENY**11. évfolyam**

csapatverseny	2. hely	
---------------	---------	--

Vági Máté 11. E	egyéni 3. hely	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
-----------------	----------------	-------------------------------------

Kopári Ádám 11. E	egyéni 4. hely	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
-------------------	----------------	-------------------------------------

Metzing Márton 11. E	egyéni 7. hely	ft: Bartal Zsolt
----------------------	----------------	------------------

egyéni

Domonkos Bence 11. E	egyéni 10. hely	ft: Bartal Zsolt, Gyarmati Istvánné
----------------------	-----------------	-------------------------------------

12. évfolyam

csapatverseny	3. hely	
---------------	---------	--

Kiss Bálint 12. E	egyéni 5. hely	ft: Lukács Ramóna, Ripszámnné Litz Ágnes
-------------------	----------------	--

Graics Bence 12. E	egyéni 6. hely	ft: Varga Judit, Ripszámnné Litz Ágnes
--------------------	----------------	--

Panka Dorottya 12. B	egyéni 7. hely	ft: Király Lilla, Ripszámnné Litz Ágnes
----------------------	----------------	---

Összesített csapatverseny 2. hely

ZIPERNOWSKY MATEMATIKA KUPA

9. évfolyam

csapatverseny	dicséret	
Horváth András 9. E	egyéni 8. hely	ft: Fodorné Somogyi Emőke
Mogyorósi Bálint 9. E		ft: Fodorné Somogyi Emőke
Csikós András 9. E		ft: Fodorné Somogyi Emőke
Szamosközi Kinga 9. B		ft: Nádai Csilla, Bartal Zsolt

10. évfolyam

csapatverseny	3. hely	
Olosz Balázs 10. D	egyéni 4. hely	ft: Király Lilla, Bartal Zsolt
Bán Livia 10. E		ft: Bartal Zsolt
Erdei Alexa 10. E		ft: Bartal Zsolt
Szabó Sándor 10. D		ft: Király Lilla, Bartal Zsolt

Az összesített csapatversenyben az iskola dicséretet kapott.

FIZIKA

ORSZÁGOS VERSENYEK

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY (OKTV)

2. fordulóra jutott:

Kopári Ádám 11. E	ft: Koncz Károly, Stölkler Nándor
-------------------	-----------------------------------

Döntőben elért eredmények:

Kopári Ádám 11. E	13. hely	ft: Koncz Károly, Stölkler Nándor
-------------------	----------	-----------------------------------

MIKOLA SÁNDOR ORSZÁGOS TEHETSÉGGUTAZÓ FIZIKAVERSÉNY

2. fordulóba jutottak:	ft: Koncz Károly
------------------------	------------------

Bacsa Tamás 9. D, Varga Ákos 9. D, Fischer Ádám 10. D, Szabó Sándor 10. D, Olosz Balázs 10. D

Döntőben elért eredmények:

Olosz Balázs 10. D	5. hely	ft: Koncz Károly
--------------------	---------	------------------

Fischer Ádám 10. D	35. hely	ft: Koncz Károly
--------------------	----------	------------------

KÖMAL ORSZÁGOS FELADATMEGOLDÓ VERSENY

Olosz Balázs 10. D	6. hely	ft: Koncz Károly
--------------------	---------	------------------

Szélig Áron 12. E	3. hely	ft: Koncz Károly
-------------------	---------	------------------

(az iskola volt tanulója)

HATVANI ISTVÁN FIZIKAVERSÉNY

Olosz Balázs 10. D	1. hely	ft: Koncz Károly
--------------------	---------	------------------

TERMÉSZETTUDOMÁNYI DIÁKOLIMPIAI VÁLOGATÓ

Olosz Balázs 10. D	7. hely	ft: Koncz Károly
--------------------	---------	------------------

BUDÓ ÁGOSTON FIZIKAVERSÉNY

Olosz Balázs 10. D	1. hely	ft: Koncz Károly
--------------------	---------	------------------

EÖTVÖS LORÁND FIZIKAVERSÉNY

Olosz Balázs 10. D	dicséret	ft: Koncz Károly
--------------------	----------	------------------

MEGYEI VERSENYEK**PÁRKÁNYI LÁSZLÓ MEGYEI FIZIKAVERSÉNY**

11. évfolyam csapata

Kopári Ádám 11. E	egyéni 1. hely	ft: Koncz Károly, Stöckler Nándor
-------------------	----------------	--------------------------------------

Kaprinyák Tibor 11. D	ft: Koncz Károly
Lakatos József 11. D	ft: Koncz Károly
Gáspár-Czupakos Levente 11. D	ft: Koncz Károly
Gyenis Tamás 11. D	ft: Koncz Károly

12. évfolyam csapata:

Puskás Márton 12. D	egyéni 4. hely	ft: Vörös József
Burián Ádám 12. D	egyéni 6. hely	ft: Vörös József
Pápista Roland 12. D	egyéni 6. hely	ft: Vörös József
Kovács Bálint 12. D		ft: Vörös József
Varga Flóra 12. D		ft: Vörös József

Iskolánk az összesített csapatversenyben 3. helyezést ért el.

KÉMIA

ORSZÁGOS VERSENYEK

IRINYI JÁNOS ORSZÁGOS KÉMIAVERSENY

Olosz Balázs 10. D	42. hely	ft: Bodó Jánosné
--------------------	----------	------------------

CURIE KÉMIA EMLÉKVERSENY

Olosz Balázs 10. D	11. hely	ft: Bodó Jánosné
--------------------	----------	------------------

TERÜLETI VERSENYEK

CURIE KÉMIA EMLÉKVERSENY

Divéki Lili 9. F	4. hely	ft: Bodó Jánosné
Kiss Viktor 9. D	5. hely	ft: Bodó Jánosné
Márki Anna 9. B	8. hely	ft: Bodó Jánosné
Bátor Roxána 9. F	14. hely	ft: Bodó Jánosné
Olosz Balázs 10. D	1. hely	ft: Bodó Jánosné
Farkas Péter 11. C	4. hely	ft: Bodó Jánosné
Al Farhat Nidal 12. D	10. hely	ft: Bodó Jánosné

MEGYEI VERSENYEK

IRINYI JÁNOS ORSZÁGOS KÉMIAVERSENY

Bacsa Tamás 9. D	3. hely	ft: Bodó Jánosné
Olosz Balázs 10. D	2. hely	ft: Bodó Jánosné

BIOLÓGIA

ORSZÁGOS VERSENYEK

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY (OKTV)

2. fordulóba jutott:

Boda Gabriella 12. C	ft: Szabóné Bárdos Csilla, Vadicskó Judit
Vörös Márk 11. D	ft: Szabóné Bárdos Csilla

MEGYEI VERSENYEK

MAGYAR VÖRÖSKERESZT BARANYA MEGYEI SZERVEZETE ÁLTAL SZERVEZETT ELSŐSEGÉLYNYÚJTÓ VERSENY

csapatban elért 3. hely

a csapat felkészítője:

Nyisztor Eszter 11. D

Nyisztor Eszter 11. D, Fülöp Adrienn 11. D, Keresztes Dorottya 11. D, Szénásy Luca 11. D, Kis Rebeka Virág 11. E

FÖLDRAJZ

DIÁKOLIMPIA

7. NEMZETKÖZI CSILLAGÁSZATI ÉS ASZTROFIZIKAI DIÁKOLIMPIA, GÖRÖGORSZÁG, VOLOS

Kopári Ádám 11. E	bronzérem
-------------------	-----------

INFORMATIKA

ORSZÁGOS VERSENYEK

ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI TANULMÁNYI VERSENY (OKTV)

I. KATEGÓRIA (ALKALMAZÓI)

2. fordulóba jutott:

Graics Vince 12. E	ft: Onódi Emőke
--------------------	-----------------

Döntőben elért eredmények:

Mátrai Attila 11. E	47. hely	ft: Onódi Emőke
---------------------	----------	-----------------

II. KATEGÓRIA (PROGRAMOZÓI):

2. fordulóba jutott:

Metzing Márton 11. E	ft: Onódi Emőke
----------------------	-----------------

Döntőben elért eredmények:

Kopári Ádám 11. E	28. hely	ft: Onódi Emőke
-------------------	----------	-----------------

NEMES TIHAMÉR ORSZÁGOS KÖZÉPISKOLAI SZÁMÍTÁSTECHNIKAI TANULMÁNYI VERSENY (PROGRAMOZÓI)

2. fordulóba jutott:

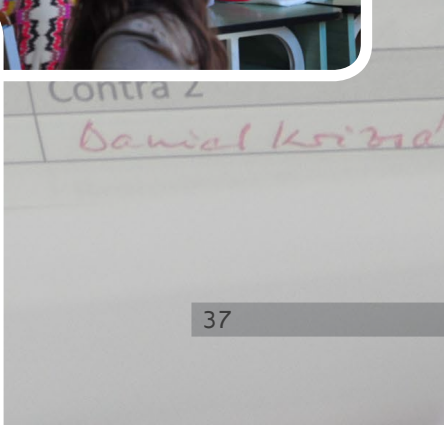
Erdei Alexa 10. E	ft: Révész György
-------------------	-------------------

Szokola Gergely 10. E	ft: Révész György
-----------------------	-------------------

II. BARANYA OPEN ROBOTINO PROGRAMOZÓ VERSENY

Mátrai Attila 11. E	2. hely	ft: Onódi Emőke,
---------------------	---------	------------------

Vági Máté 11. E	2. hely	Révész György
-----------------	---------	---------------

Balról jobbra: Erdősi Petra 10. B, Biskup Dóra 9. D, Újhelyi Bettina 10. F, Kis Rebeka Virág 11. E, Wirth Annamária 12. D, Kalinszky Emese 9. B, Zólyomi Hanna 11. F, Kabács Bianka 10. B, Gambino Ingrid 11. F, Selmeczi Viktória 12. B, Alizadeh Jennifer Sahar 10. B
Fekve: Miklovich Réka 11. E, Mészáros Eszter Fruzsina (CS.K.) 12. F

Balról jobbra: Radnai Zsolt szponzor, Miklovich Réka, Kis Rebeka Virág, Wirth Annamária, Zólyomi Hanna, Selmeczi Viktória, Bedő Gergely testnevelő-edző

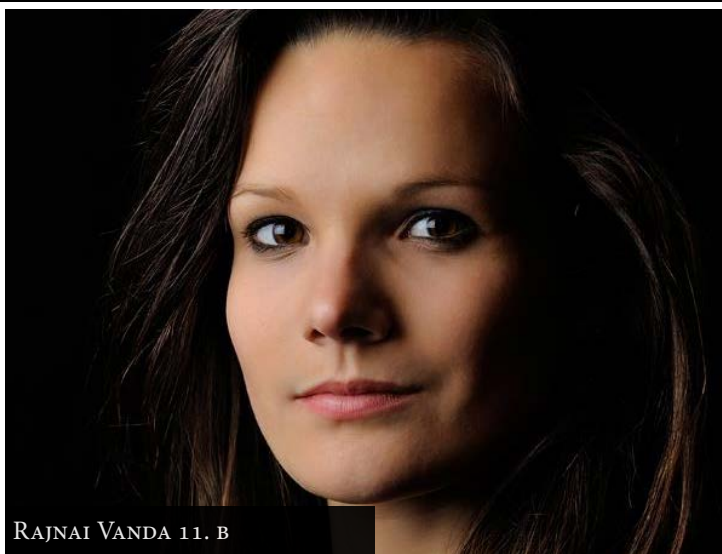
KITÜNTETETT DIÁKJAINK

BABITS-KOMAROV BARÁTI KÖR „PRO GIMNASIO” DÍJA

PANKA DOROTTYA 12. B

KÖZJÓÉRT-DÍJ

RAJNAI VANDA 11. B

ÖRÖKÖS TAGOK

A PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM
BABITS MIHÁLY GYAKORLÓ GIMNÁZIUM ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA
„ÖRÖKÖS TAGJA” CÍMET KAPTÁK

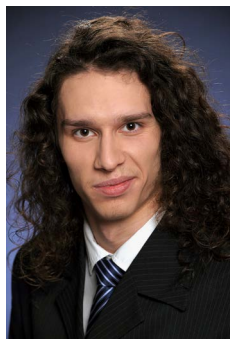
PANKA DOROTTYA 12. B

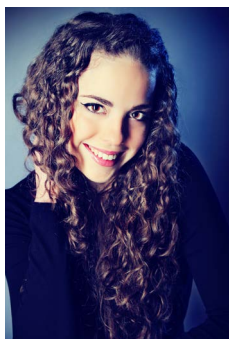
VILMÁNYI GÁBOR 12. B

BALÁZS MÁRTA ESZTER 12. F

GRAICS BENCE 12. E

KÁROLYI DORINA 12. B

MAGVASI VIRÁG 12. F

PRIOI KINGA 12. F

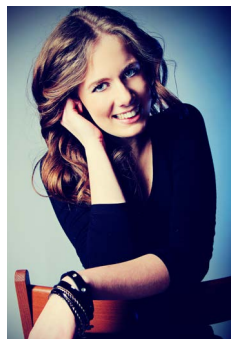
JOZSEF JÚLIA 12. F

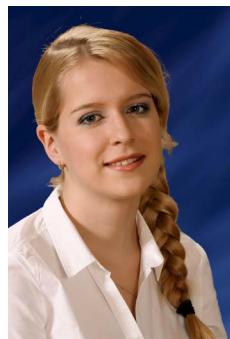
GOSZTOM EMESE 12. B

TÓTH KRISZTIÁN 12. E

SELMECI VIKTÓRIA 12. B

VARGA FLÓRA 12. D

A BABITS ALAPÍTVÁNY JUTALOMDÍJAZOTTJAI

**BABITS JUTALOMDÍJAT KAPTAK
A 2012/2013-AS TANÉVBEN VÉGZETT KIEMELKEDŐ
MUNKÁJUKÉRT A KÖVETKEZŐ TANULÓK**

I. fokozat

Olosz Balázs 10. D

Kopári Ádám 11. E

II. fokozat

Horváth Máté 9. B

Rátgéber László 9. B

Kruzslicz Anna 10. B

Fischer Ádám 10. D

III. fokozat

Albert Bence 9. B

Szabó Dávid 9. B

Nagy Soma 9. D

Maercz Quintiánusz 10. F

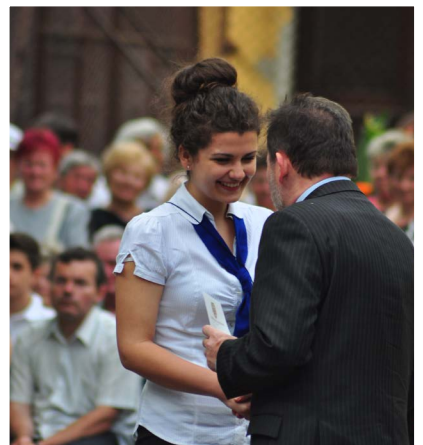
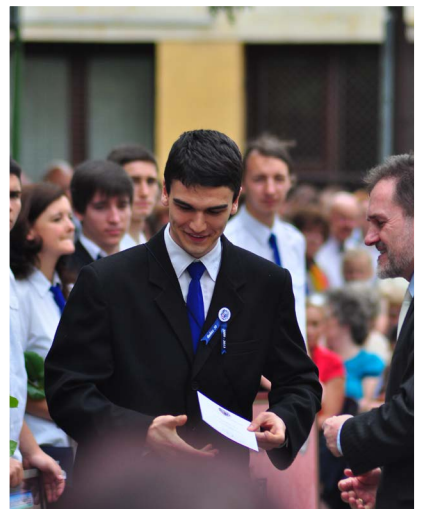
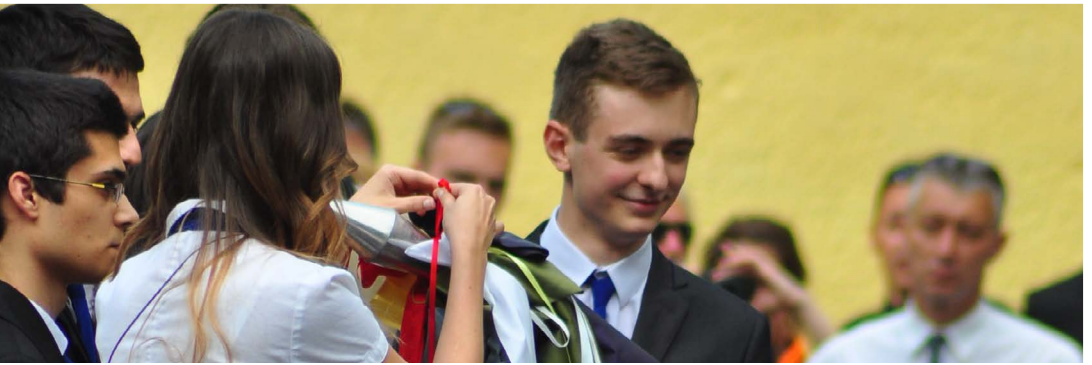
TANTESTÜLETI DICSÉRETEK

Besenyey Zsófia 12. A
 Gosztom Emese 12. B
 Juhász Bence Máté 12. B
 Selmeci Viktória 12. B
 Károlyi Dalma 12. D
 Varga Andrea 12. D
 Wirth Annamária 12. D
 Marthy Dávid 12. E
 Tollas Máté 12. E
 Tóth Krisztián 12. E
 Balla Dorottya 12. F
 Gambino Ingrid 12. F
 Kecskés Szilveszter 12. F
 Mendler Zsófia 12. F
 Mészáros Fruzsina Eszter 12. F
 Papp Fanni 12. F
 Priol Kinga 12. F

Horváth Ádám Csaba 9. C
 Tóth Gergely 9. C
 Varga Zsófia 10. F
 Szabó Réka Judit 11. D
 Kaposi Pálma 11. B
 Márki Tímea 11. B
 Hubai Zsolt 11. B
 Szabó Petra Daniella 11. F
 Beke Ágnes 11. C
 Branauer Anna 11. F
 Fazekas Noémi 11. F
 Rós Sarolta 11. F
 Zalán Máté Sándor 11. F
 Fazekas Noémi 11. F
 Börcsök Csaba 11. F
 Baráth Balázs 10. F
 Paller Orsolya 9. F
 Szabó Viktória 10. A
 Kaufmann Petra 10. A

Halász Zille 10. F
 Németh Anita 10. F
 Mammel Laura 10. F
 Solymos Dorina 10. F
 Guth Kamilla 10. F
 Újhelyi Bettina 10. F
 Rajnai Vanda 11. B
 Fodor Kinga Krisztina 11. B
 Kajli Emese 11. B
 Novák Evelin 11. B
 Mátrai Attila 11. E
 Vági Máté 11. E
 Domonkos Bence 11. E
 Fehér Dominika 10. D
 Budai Bianka 10. D
 Juhász Péter 11. D
 Várbíró Kata 11. B
 Balázs Kinga 10. B
 Végh Ádám 11. B
 Vörös Márk 11. D
 Nyisztor Eszter 11. D
 Fülöp Adrienn 11. D
 Keresztes Dorottya 11. D
 Szénásy Luca 11. D
 Kis Rebeka Virág 11. E
 Matyók Annamária 10. E
 Matók Enikő 10. E
 Sudár Emese 11. F
 Miklovich Réka 11. E
 Kis Rebeka Virág 11. E
 Wirth Annamária 12. D
 Zólyomi Hanna 11. F
 Selmeci Viktória 12. B

A Pódium közössége
 Ostinato együttes

TANULMÁNYI VERSENYEKEN ELÉRT EREDMÉNYEINK

A TANÉV KRÓNIKÁJA

SZEPTEMBER

3. A 10. B osztály vidám, kedvcsináló műsorával és Magasi András igazgató úr köszöntőjével a nyarat idéző napsütéses reggelen kezdetét vette a 2012-2013-as tanév.
4. Az osztályfőnökök vezetésével a 9. évfolyam osztályai város környéki gyalogos kiránduláson voltak.

5. A mai napon lezárultak az őszi érettségi vizsgákra való jelentkezések.
7. Munkaközösségi egyeztetések nyomán elkészült a meghirdetendő szakkörök listája.
14. E nap volt az osztályozóvizsgákra való jelentkezés határideje.
17. A szakmai közösségek elkészültek éves munkatervükkel és a versenynaptárral, mely dokumentumok az iskolai munkaterv részét képezik. E nap délutánján elindultak a szakkörök.
- 20-28. A hagyományoknak megfelelően a babitsosok kora nyári látogatását viszonozták a németországi Damme diákjai, akik Sátyné Gáll Veronika és Cseh Gabriella tanárnőnek, valamint Jaszenovics Sándor tanár úrnak köszönhetően sokféle és tartalmas program részesei lehettek vendéglátóikkal együtt.
21. Lezárultak az országos középiskolai tanulmányi versenyekre való jelentkezések.
- 24-28. Túlnyomórészt angol és német nyelvből megtörténtek az osztályozó vizsgák.
28. Késő délután Berényi Szabolcs tanár úr irányításával, a 12. B osztály és a diákönkormányzat szervezésében lezajlott a rendkívül jó hangulatú diákpolgár-avató.

OKTÓBER

1. A nagyszünetben zenei összeállítással ünnepeltük a zene világnapját. Kora este minden évfolyamon szülői értekezlet volt.
5. A hagyományoknak megfelelően délután 1848-49 hőseire emlékeztünk az Aradi vértanúk útján.
- 9-10. A két nyílt napon ismerkedhettek iskolánkkal az érdeklődő nyolcadikosok és szüleik.

- 9-14. A nyíregyházi Kaleidoszkóp versfesztiválon újabb sikereket aratva képviselték iskolánkat diákjaink.
- 12-13. A gyakorlóiskolák győri találkozáján a szekcióüléseken érdeklődést keltpő, sikeres előadással szerepelt a Babits képviselőtében: Baróthy Mária és Zsombori Barbara, Betlehem Márta, Bodó Jánosné, Dr. Hajdú Zsuzsanna, Magasi András, Maul Borbála, Muráth Eszter és Sulyok Andrea, Priskinné Rizner Erika, Tarnai Gábor, Tarnai Dóra, Szabóné Bárdos Csilla, Száraz Tamás, valamint Vezér András. Az előadások szerkesztett változata az alkalomhoz kapcsolódóan kötetben is megjelent.
18. Az iskola 50 éves jubileuma alkalmából az idei első teaház vendégei azok a babitsos tanárok voltak, akik egykoron az intézmény padjait diákként koptatták.
- 15-29. Az őszi írásbeli érettségi vizsgák fennakadás nélkül zajlottak le iskolánkban.
19. Gothár Péter Megáll az idő (1981) c. filmjének megtekintésével emlékezett iskolánk diáksága és tantestülete az 1956-os forradalom és szabadságharcra.
28. Elkezdődött az őszi szünet, amely november 4-ig tart.

NOVEMBER

5. Zökkenők nélkül telt az őszi szünet utáni első tanítási nap.
12. A diákönkormányzat Márton-napi meglepetésekkel fogadta az iskola tanulóit és tanárait.
12. Kora este szülői értekezlet, majd fogadóóra volt minden évfolyamon.
15. Angolos szakmai nap színhelye volt intézményünk.
16. Lan-partyt tartottunk a diákönkormányzat szervezésében.
17. Elkezdődtek a felvételire előkészítő foglalkozások a nyolcadik osztályosok számára.
19. Délután az iskolai dokumentumok megújítását előkészítő értekezletet tartott a nevelőtestület.
19. Kora este ismét szülői értekezletek és fogadóórák voltak minden évfolyamon.
- 22-30. A középszintű szóbeli érettségik rendben zajlottak le.

26. Babits születésnapi megemlékezésre került sor délelőtt, ünnepi műsorral, emlékfá ültetéssel, koszorúzással.

30. Nyolcadik osztályosoknak szervezett matematikaversenynek adott otthont iskolánk.

DECEMBER

4. Lezajlottak a Sprachdiplom írásbeli vizsgái.
6. Az AIDS világnap alkalmából diákjaink ismeretterjesztő - prevenció rendezvényeken vehettek részt.
6. A diákönkormányzat jóvoltából idén is iskolánkba látogatott a Mikulás.

8. A nyolcadikosoknak szervezett felvételi előkészítő foglalkozások voltak délelőtt.
12. Kora délután megtörtént a szalagavató ünnepély főpróbája a városi sportszarnokban.
13. Este a Kodály Zoltán születésének 130. évfordulója alkalmából rendezett III. Egyetemi Koncerten a Kodály Központban Balásy Szabolcs tanár úr vezényletével iskolánk kórusa is fellépett.
14. Emlékezetes marad minden tizenkettedikes számára a hagyományok szerint megtartott szalagavató ünnepély és bizonyára a bál is.

15. Délután volt karácsonyi koncertünk a Székesegyházban.
16. Este a Kodály Központban a Kodály-ünnepi kórustalálkozón Balásy Szabolcs tanár úr vezényletével sikerrel szerepelt iskolánk kórusa is.
19. A diákönkormányzat a karácsonyra gondolva idén is megrendezte jótékonyági süteményvásárát.
21. A téli szünet előtti utolsó nap az ünnepvárás jegyében telt. Este bensőséges hangulatú ünnepi tantestületi összejevetel volt az iskolában.
22. Elkezdődött a téli szünet, utolsó napja január 2. lesz.

JANUÁR

5. Lezajlott a nyolcadikosoknak szervezett (szóbelire előkészítő) foglalkozás.
5. Iskolánkban versmondó egyesület alakult.

11. Lezárult a szorgalmi időszak első féléve.
12. Megtörtént az írásbeli felvételi vizsgákra való utolsó felkészítő foglalkozás a nyolcadikosok számára.
- 15-17. A Sprachdiplom német nyelvvizsga szóbeli fordulói zajlottak iskolánkban.
- 15-16. Délutánonként megtörténtek a félévi osztályozó konferenciák.
16. Balásy Szabolcs tanár úr magánénekes diákjai adtak koncertet.

18. A hét utolsó tanítási napja a félévi értesítők kiosztásával zárult.
19. Központi írásbeli felvételi vizsgák színhelye volt iskolánk. A magyar és matematika írásbeli vizsgán 8. osztályosok birkóztak a feladatokkal.
22. Színvonalas megemlékezés volt a Magyar Kultúra Napján iskolánkban.
- 20-25. Tanulóink egy csoportja Kopeczky Péter tanár úr vezetésével ismét Ausztriában sítáborozott.

FEBRUÁR

- 6-7. E tanévben is nagy sikere volt a „Latin ízek” – gasztronómiai napoknak, melyet az újlatin munkaközösség szervezett.

4. Délután a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Kara a 12. évfolyamon tanulók szüleinek tartott tájékoztatót. Kora este minden évfolyamon szülői értekezletek voltak.
9. Megtörtént az 5., a szóbeli vizsgára felkészítő foglalkozás az iskolánkba készülő nyolcadikosok számára.
14. Az óráközi szünetekben a diákönkormányzat Valentin-napi meglepetésekkel színesítette a téli délelőttöt.
15. Ismét elmondható, hogy a szülők, nevelők, öregdiákok bálja felejthetlenné tette a farsangi időszakot.
20. Délután felvételi beszélgetések zajlottak az iskolánkba jelentkező 8. osztályosokkal.
22. Az újlatin munkaközösség szervezésében a 3. regionális újlatin kiejtési versenyre került sor iskolánkban.
25. A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapján megemlékezések voltak az osztályfőnöki, illetve a történelemórákon.
26. A jelentkezők nagy számára való tekintettel ma délután is tájékoztató beszélgetések folytak az iskolánkba készülő 8. osztályosokkal.

MÁRCIUS

1. A mai napon lezárultak a májusi-júniusi érettségire való jelentkezések.
4. Öt csapat részvételével a Baranya Megyei Irodalmi Verseny írásbeli fordulója zajlott iskolánkban.
6. A délután folyamán a Nemzedékek Tudása Tankönyvkiadó módszertani programjai és tankönyvbemutatói nagy érdeklődéssel kísérve 12 helyszínen futottak iskolánkban.
8. A Baranya Megyei Irodalmi Versenyen a mai a szóbeli feladatok megoldásának napja volt. A csapatok Horváth Viktor Török tükör című regényéből mérték össze tudásukat. A vetélkedő színvonaláról nagy elismeréssel szólt a szerző, aki a verseny után kötetlen beszélgetést folytatott a diákokkal.

9. A regionális Curie kémiaverseny színhelye volt iskolánk.
11. Priskinné Rizner Erika tanárnő szervezésében színvonalas szakmai-módszertani napon 2 szekcióban 12, egyenként 20 perces előadás hangzott el iskolánk tanáraitól.
14. A délelőtti folyamán Szász-Kolumbán Olga tanárnő szervezésében igényes ünnepi műsorral emlékeztünk az 1848. márciusi forradalomra és a szabadságharcra.

- 18-21. Négy UNESCO-iskola jól sikerült találkozásójának adott otthont intézményünk. A szervezés oroszánrészt a német munkaközösség végezte.
26. Iskolánk 100 diákja lehetőséget kapott, hogy megtekintse Karinthy: „Pinciny csodák” bemutatóját a Pécsi Nemzeti Színházban.
- 28-2. Telet idéző időjárással telt el a tavaszi szünet.

ÁPRILIS

3. Megrázkódtatások nélkül telt el a tavaszi szünet utáni első tanítási nap.
- 5-7. Fából vasparipa címmel országos középiskolai tanulmányi verseny döntője volt a Zsolnay Negyedben a PTE Történettudományi Intézet és iskolánk történelem munkaközössége szervezésében.
10. Az idei első Babits-napon Babits 5X címmel nagyszabású és lelkes (média) érdeklődéssel (is) kísért könnyűzenei tehetségkutató verseny volt az iskolában, mely a sikerre való tekintettel valószínűleg nem marad folytatás nélkül.

16. Az emléknapon méltó módon emlékezett meg iskolánk a holokauszt áldozatairól.
18. Délelőtt a „nyitott rendelő” rendezvény keretében az iskola diákjai és dolgozói alapvizsgálatokon vehettek részt.
18. Intézményünk jubileuma alkalmából délután „HÁLAKÉPP” címmel fotókiállítás nyílt az első emeleti aulában. Az ünnepi rendezvény folytatásaként teaházi beszélgetésre került sor az iskola nyugdíjas tanáraival.
22. Intézményünk 50 éves fennállása alkalmából rendhagyó nevelési értekezleten találkozhattak a tantestület tagjai az iskola nyugdíjas tanáraival. Élénk érdeklődéssel kísért múltidéző előadást tartott Muráth Ferenc.
23. Lezajlottak az osztályozóvizsgák angol nyelvből.
29. Este nagy sikerű jubileumi műsort adott az Ostinato együttes a Pécsi Harmadik Színházban. A 20 éve alakult, Kopeczky tanár úr vezette zenekart a hálás közönség szünni nem akaró tapssal ünnepelte a koncert végén.

MÁJUS

2. Ballagási főpróbát tartottunk az 5. órában. Délután megtörténtek a 12. osztályok évváró konferenciái.
3. 15 órai kezdettel ünnepélyes külsőségek között elballagtak a 12. évfolyam diákjai.

6. A magyar nyelv és irodalommal elkezdődtek, s majdnem a hónap végéig tartanak az írásbeli érettségi vizsgák.
- 8-9. Az írásbeli érettségi vizsgákra való tekintettel, rendhagyó módon, e két napon a 9-11. osztályoknak 11.35-től kezdődött a tanítás. A tapasztalatok szerint a szokatlan helyzet senkit sem viselt meg komolyabban.
21. A hagyományoknak megfelelően Török Ignácra emlékeztünk az Aradi vértanúk útján.
23. Iskolatörténeti fotó- és szakmai kiállítás nyílt az intézmény jubileuma alkalmából.
28. A 2. Babits-nap a sport jegyében telt, fő attrakciója a BaBeach-kupa volt, mely iskolánk 50 éves jubileuma alkalmából különös jelentőséget kapott.
29. Az országos program szerint a 10. évfolyamon magyarból és matematikából idén is megtörtént a kompetenciamérés.

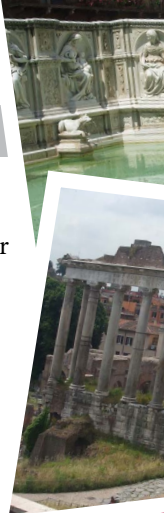

JÚNIUS

1. Jó hangulatú volt a tantestületi családi nap, melyet Száraz Tamás tanár úr szervezett.
- 3-5. Rómában nagy sikerrel vendégszerepelt iskolánk Balásy Szabolcs tanár úr vezette kórusa.

4. A Trianon emléknapon az iskolarádióban Engel Mária tanárnő beszéde és József Attila A Dunánál c. költeménye hangzott el.
4. Ma lehetett megtekinteni az emelt szintű írásbeli dolgozatokat iskolánkban.
8. A dammei cserekapcsolat keretében Cseh Gabriella tanárnő és Jaszenovics Sándor tanár úr vezetésével 20 babitsos diák Németországba utazott, ahol 10 napot töltenek.
- 6-13. Emelt szintű szóbeli érettségi vizsgák zajlottak iskolánkban angol nyelv, biológia, fizika és francia nyelv tantárgyakból.
13. A 11. F osztály 7 diákja látogatást tett a Jelenkor szerkesztőségében, ahol Ágoston Zoltán főszerkesztő a lap bemutatása után – többek között – beszélt a szerkesztői munkáról, a folyóirathoz kötődő alkotókról és a jövőre vonatkozó elképzelésekről.
- 11-15. A POSZT rendezvényeihez kapcsolódó szerepléseikkel iskolánk művészeti csoportjai, szólisták és volt diákok (Ostinato, Pódium, Off Színpad, Kovács Dorina, Kőszegi Gábor és mások) egyaránt elismerést szerezve öregbítették tovább az intézmény jó hírnevét.
- 12-13. A két délután megtörténtek az osztályozó konferenciák.
14. A mai volt a 2012/13-as tanév utolsó tanítási napja.
21. 14 órai kezdettel az évváró ünnepélnyel és a bizonyítványosztással befejeződött a tanév.
- 17-27. A középszintű szóbeli érettségi vizsgák zajlottak iskolánkban.
26. Délelőtt megtörténtek a beiratkozások az új 9. évfolyamra.
28. A tantestületi évváró értekezleten megtörtént az évi munka értékelése, s megfogalmazódtak az ősztől várható új feladatok.

VISSZATEKINTÉS – MARBURG

BODA GABRIELLA 12. C

2012 augusztusában a PAD jóvoltából 3 hetet töltöttem el Németország Hessen tartományában, Marburgban.

Ebben a három hétben 11 csoporttársammal együtt fogadó családoknál laktunk, és a Landschulheim Steinmühle nevű magániskolába jártunk. A fogadó családok kedvesek és türelmesek voltak, bár nagyban számítottak a kiutazó diákok önállóságára. A Steinmühle iskolához nem csak kollégium és modern tantermek, de koncertterem, sportpálya, lovas istálló, és gyönyörű kertek is tartoztak, így az tán üres óráinkban szívesen időztünk az udvaron.

Egy átlagos napon négy németórával kezdtünk, ezeken irodalmi szövegeket olvastunk, megismertük a német történelmet, énekeltünk vagy megosztottuk egymással a szabadidőnkben ránk ragadt némettudást. Ezután következett pár óra (igencsak fakultatív jellegű) hospitáció, amikor más osztályok óráit látogathattuk. A délutánok nagyon mozgalmasan teltek, fel sem tudnám sorolni azt a rengeteg élményt, amit Marburgban gyűjtöttem. Teniszeztam, ír szettepet táncoltam, fogadáson vettem részt a városházán és meglátogattam egy aquaparkot, többször voltam egy

lovardában, a legjobban mégis a városban, az új ismerősökkel szabadon eltöltött délutánok, az esti összejövetelek és a közös bulik tetszettek. Marburg mint egyetemi város rengeteg lehetőséget kínál a fiatalok számára: koncertek és pubok sokasága várja a szórakozni vágyókat.

Minden héten egy nap a kirándulásé volt: meglátogattuk Kasselt, Frankfurtot, és hajóztunk a Rheinon. Jártunk felhőkarcolók között, láttuk a dOCUMENTA-t, ami Európa egyik legnagyobb modern művészeti kiállítása, és megnéztük a híres sziklát, ahonnan Lorelei elcsábította a matrózokat. A legnagyobb élményt mégis az új ismerősök jelentették. A magyar di-

ákokkal igazán jó csapatot alkottunk, a mai napig tartjuk a kapcsolatot. A német fiatalok többsége nagyon önálló, nyílt és toleráns, soha egy percre sem éreztem kívülállónak magam a társaságukban. Érdeklődőek és szívesen ismernek meg új kultúrákat. Volt, hogy majd' egy egész tanórán át faggattak a gulyás természetéről, és a harmadik hét végére azt is tudták, hogy bizony csak az a szép, akinek a szeme kék...

Ettől az úttól nemcsak a némettudásom óriási fejlődését kaptam, hanem annál sokkal többet. Maradandó emlék a rengeteg új élmény és új ember, akik befolyásolták a világról alkotott képemet, ezzel hozzájárulva a jövőbeni terveim, céljaim és álmaim megfogalmazásához.

Végül megköszönöm azt a rengeteg támogatást, amit Cseh Gabriella tanártól kaptam, aki mindig segített egyenesben tartani a dolgokat, dacolva a határidőkkel és a dokumentumhegyekkel.

DAMME

ÁRVAI DOROTTYA GRÉTA 10. C

Türelmetlen gyerekek és szülők álltak a nagy sötétségben a pécsi pályaudvaron, várva, hogy megérkezzen a budapesti vonat. De mire is vártak pontosan? Hát a Damméból érkező partnerekre. Az iskolánk és a németországi Damme gimnáziumának kapcsolata közel 11 éves. Minden évben izgatott „kis” diákok fogadnak partnert. Idén mi vehettünk részt ebben.

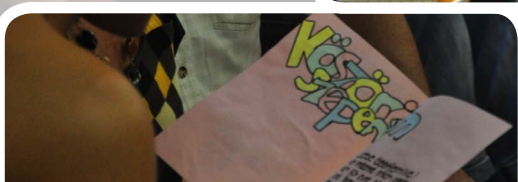
Pénteken, míg mi tanórákon csücsültünk, a német cserediákok körbejárták Pécsét. Hétvégén viszont már a család dolga volt életben tartani a kis vendéget. Ennek köszönhetően hétfőn mindenki más szájjal lépte át az iskola „kapuit”. Az aznapi és keddi programok kissé összefolytak számomra.

Elkezdtek a projektmunkákat, meglátogattuk a Kodály Központot (ahol vasárnap este egy kisebb komolyzenei előadást ültünk végig) és ellátogattunk a Zsolnay Negyedbe, hogy a planetárium csodás égboltot fessen a szemünk elé. Szerdán alig töltöttünk két órát az iskolában, máris siettünk a buszra, hogy először Villányba vigyen minket. Ott némi elemőzsiával és borral vártak ránk. Innen nagy jókedvvel indultunk Siklósra strandolni.

Másnap, míg a magyar diákok az iskolapadokat terhelték, a németek aprócska meglepetéseket gyártottak számukra. A második óra után véres verejtékkel befejeztük a projektjeinket, hogy este tökéletesen elő tudjuk adni azokat. Hamar érkezett el a búcsúest. Néhol megríkatott néhányunkat, néhol jókat kacagtunk, illetve hangosan énekeltük együtt a tanult dalokat. A pénteki korán kelés azonban senkit nem csábított annyira. Könnyek, kedves mosolyok, szoros ölelések. Ezt láthatta, aki épp arra járt. Hiába beszéltünk más-más nyelvet, ezalatt az egy hét alatt összeszoktunk. Persze voltak bonyodalmak, ellentétek, de hol nincsenek?

Közel egy hónap távlatából visszatekintve rájöttem, hogy nem bántam meg ezt az egy hetet. Ha visszamennék az időben, akkor sem csinálnék semmit másképp. Na, jó, talán többet aludnék az érkezésük előtt!

ZÁRÓRENDEZVÉNY ÉS BÚCSÚEST

SZECSKAAVATÓ VÉGZŐS SZEMMEL

VILMÁNYI GÁBOR 12. B

Szecskaavatót szervezni nehéz. Aki mást állít, az hazudik (vagy lehet, hogy mi voltunk alkalmatlanok a feladatra). Nem is gondolná az ember, hogy két műanyag pohár között mennyi különbség van, és hogy egy ekkora rendezvény levezénylése rengeteg előkészületet igényel.

Ha demagógok szeretnénk lenni, akkor azt mondanánk, hogy minden így volt eltervezve, ahogy történt, és a jubileumi év miatt választottunk különleges helyszínt a rendezvény lebonyolításához, azonban az igazságtól ez távol állna. Véletlenek, rengeteg munka és szervezés hozta létre ezt a rendhagyóra sikeredett szecskaavatót, mely a hagyományokhoz hűen már a hét elején elkezdődött.

A második emeleti aula az öt napon át sokszor hasonlított inkább csataterre, autóverseny-pályára vagy cukrászdára, mintsem önmagára. A kilencedikesek (és a szervezők) számára mégis szeptember huszonnyolcadika bizonyult a „pokol napjának”, amikor a legfiatalabb babitsosok reklámszatyrokra, csákókra és vödrökre cserélték mindennapi felszerelésüket.

A szecskaavató-ünnepségnek a PTE FEEK aulája adott otthont, melyet elleptek a különböző mesehősök, természetesen ezt rengeteg előkészítés és szervezés előzte meg a mi részünkről. „Bonyolult módszerekkel” kiszámoltuk, hogy mennyi csokipuding kell egy pelenkába, villámsebességgel gyártottuk a tőgyként funkcionáló gumikesztyűket, és komplett fogadóbizottságot szerveztünk a rengeteg csoki átvételére. Szakmai zsűrink árgus tekintettel nézte az önjelölt hercegnőket, törpéket és kiskutyákat, akik különböző feladatokban próbálták bizonyítani talpraesettségüket. Bár tehénfejésben szinte mindenki elbukott, dicshimnuszaiikkal, dalfordításaikkal egymást licitálták túl, és nem riadtak meg, ha éppen erejüket vagy eszüket kellett használniuk. Villámgyorsasággal választották meg a hatalmas általános műveltséget igénylő kérdéseinket, és hatékonyan használták okostelefonjaikat, amikor a város népével fotózkodtak. A szecskaavató végén a kilencedikesek esküt tettek, bár az eskü szövegének értelmezéséig nem sokan jutottak el, hiszen, az esküben megígért, a büfében és az ebédlőben történő előreengedés a gyakorlatban nem valósult meg.

Az egy főre jutó szoknyák számában az E-s fiúk bizonyultak verhetetlennek, míg a C-sek osztályfőnökük jelmezével érdemelték ki elismerésünket. Az F osztály tanulói igazolták, hogy tudnak énekelni, míg az A-sok a kvízben diadalmaskodtak. A szecskaavató legcsalódottabb csapatának díját a biofizikások kapták: bár a szecskanapon ők bizonyultak a legjobbnak, az összesített teljesítményük csak a második helyre volt elegendő, hiszen a Babits hatalmas Simpson családja a nagy-

szünetes feladatok során felhalmozott előnyét megőrizve első helyen zárta a 2012-es szecskaavatót.

A begyűjtött csokik nem csak a mi vércukorszintünket emelték: a csokimennyiség felét felajánlottuk a PTE KK Gyermekklinikája számára, amivel több tucat beteg gyerek arcára tudtunk egy kis mosolyt csalni. Ez a felajánlás nem jöhetett volna létre a kilencedikesek csokijai nélkül, ahogy a szecskaavató sem lett volna teljes a leköszönő diákönkormányzat, az informatikus fiúk és a Pódium segítségével, akiknek ezúton is megköszönjük a munkájukat.

Amikor elkezdtük tervezni az idei szecskaavatót, a legmerészebb álmainkban megjelenő kép még köszönő viszonyban sem volt a végeredménnyel. Mindenesetre egy sikeres szecskaavatót tudhatunk a hátunk mögött: a kilencedikesek immár teljes jogú babisosokként küzdenek a felelések és a témazárók végtelen világával, mi pedig rengeteg pozitív visszajelzéssel zsebünkben remélhetőleg gólyaként szerzünk hasonló élményeket.

Itt a vége, fuss el véle.

AZ ARADI VÉRTANÚKRA EMLÉKEZTÜNK

STRÁCZ TAMÁS 12. F

*„Tekints reánk, tekints szabadság,
Ismerd meg mostan népedet.
Midőn más könnyet se mer adni,
Mi vérrel áldozunk neked.”*

(Petőfi Sándor)

Az elmúlt tanév jól sikerült pályázatához hasonlóan gimnáziumunk történelem munkaközössége az idei tanévben is esszépályázatot hirdetett az aradi vértanúk tiszteletére „Atyai mesteremre emlékezem” címmel.

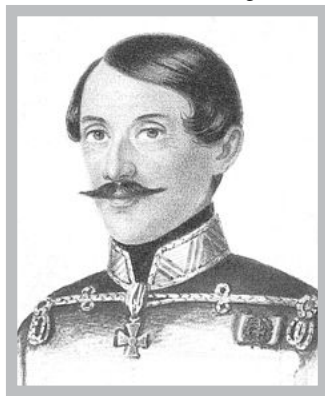
A zsűri a legkiválóbb pályamunkának Strácz Tamás 12. F osztályos tanuló Desseffy Arisztidről írt dolgozatát ítélte. Második helyezett Szabó Petra 11. F, harmadik Regösi Ádám 11. D osztályos tanuló lett. Mind a 8 pályázó felolvasta alkotását a szokásos tisztelgő-emlékező sétán az Aradi vértanúk útján. Munkájukat köszönjük!

„ATYAI MESTEREMRE EMLÉKEZEM”

KISS ERNŐ SZEMSZÖGÉBŐL

A kivégzés előtti utolsó éjjelen mélyen elbeszélgettünk, és elmesélte nekem, milyen is volt az élete. Rájöttem, hogy az életben a boldogság nem kedvezett neki, de a ranglétrán való feljebbjutás annál inkább.

Először a magánéletéről beszélgettünk. Nem is tudtam, hogy néhai unokahúgát

vette feleségül, akitől gyermekei is születtek, akiket sajnos korán elvesztett. Sosem beszélt róluk egy szót sem. Elmondta nekem, hogy hosszadalmas egyedüllét után, ismét rátalált a boldogságra Szinyei Merse Emma személyében, akit később aztán feleségül is vett. Én végig azt hittem róla, hogy ő egy magányos típus, nem akar komoly kapcsolatba bonyolódni senkivel sem, de ezek szerint tévedtem.

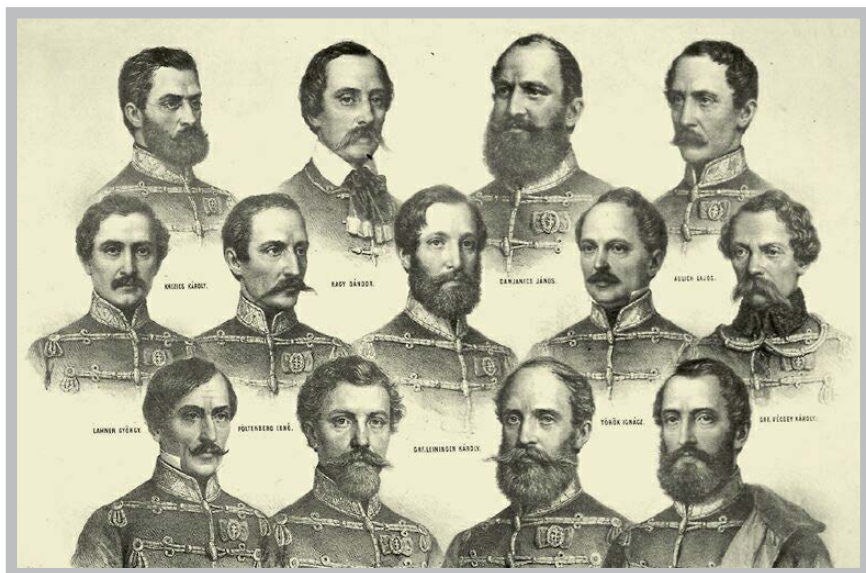
Kérdeztem tőle, nem fél-e a haláltól, de azt mondta, hogy a hazáért érdemes meghalni. Ezekhez a szavaihoz a halála pillanatáig hű volt. Elmondta, katonai pályája azzal kezdődött, hogy 18 évesen jelentkezett a császári hadsereg ötödik huszárezredébe kadétnak. A magánéleti tragédiája után visszavonult, de a forradalom kitörése után ismét szolgál

latba lépett, és megfogadta, mindent megtesz azért, hogy ellenálljon az elnyomó bécsi udvarnak. Rengeteg csatát megnyert, nem hátrált meg. Ez is nagy hírnevet hozott neki. Elmesélte azt is, hogy a csatákban tanúsított viselkedéséért és cselekedeteiért milyen kitüntetésekert kapott. Ezek közül a legbüszkébb arra volt, hogy

kiérdemelte a Magyar Katonai Érdemrend III. osztályát, majd az I. hadtest lovas-hadosztályának a parancsnokságát is. Ezek mellett még vezérőrnagyi kinevezést is kapott. Bevallom, ahogyan mesélt sikereiről, irigykedtem egy kicsit, hogyan tud valaki ennyi mindent elérni az életben. Másrészt azonban nagyon büszke voltam arra, hogy velem osztotta meg utolsó gondolatait, s hogy személyesen ismerhettem, mellette élhettem.

Megkérdeztem, miért nem menekült el az országból, de erre csak azt felelte, hogy a menekülés nem méltó egy tábornokhoz, valamint maradásában az is közrejátszott, hogy Franz von Liechtenstein herceg altábornagy enyhébb büntetést ígért neki. De volt bajtársa a bíróság előtt nem járt sikerrel, csak annyit ért el, hogy nem kötél, hanem golyó általi halálra ítélték, mivel a császári csapatok előtt tette le a fegyvert. Dessewffy azt mondta nekem, hogy inkább meghal golyó által, mintsem hogy felakasszák, mert az nagy szégyen egy tábornoknak. Én elmondtam neki, hogy félek a haláltól, mire ő azt válaszolta nekem: „Ernő, ne félj, a hazáért halni dicsőség”.

Egész éjjel beszélgettünk. Majd jött a hajnal, és reggel fél 6 kor 12 fegyveres katona állt fel velünk szemben. Parancsnokuk kardjával intett, és a lövések eldördültek. Drága barátom, Gróf Dessewffy Arisztid élettelenül bukkott a földre. Nekem a golyó csak a vállamat érte, de nem kerülhettem el a sorsom, mert 3 császári katona elem állt. Az életem utolsó pillanatában már én sem féltem a haláltól annyira, mert barátom bátorságot öntött belém.

„PÉCS TÖRTÉNETE ÉS A ZSOLNAYAK”

MEGYEI VERSENY 1. HELYEZETT CSAPATÁNAK ÉLMÉNY-
BESZÁMOLÓJA A MARIBORI JUTALOMUTAZÁSRÓL

Mi is akkor mentünk, mikor jól esett!... És valóban, pénteki indulásunk reggelén csak úgy zuhogott az eső. A Zsolnay Negyedben való találkozást követően kisbuszra szálltunk, s Nagykanizsán át több órás utazás után végre megérkeztünk Mariborba, a Vén Szőlőtőke városába, és rögtön felkerestük két idegenvezetőnket. Katja és Tanja szimpatikusak voltak, bár angoltudásra szükségünk volt, mivel így kalauzoltak bennünket. Ebben az évben Maribor Európa Kulturális Fővárosa, és ennek következtében egy pezsgő, sokszínű várost ismertünk meg.

Megnéztük a templomokat, a jellegzetes épületeket, sétáltunk a Dráva partján. De sajnos minden jónak vége szakad egyszer, így nekünk is vissza kellett térni a szállodába. Igencsak érdekes szobák voltak, mindegyik egy városról volt elnevezve és abban a stílusban berendezve. Nekünk Jamaica jutott, mondanom sem kell, a zöld szín uralkodott a szobában.

Kis pihenés után már mentünk is fel a Pohorje hegyre. Természetesen nem gyalog, hanem libegővel. Kissé félelmetes volt beülni ezekbe a nagy mozgó kabinokba és magasan lebegni a föld fölött. Ahogy egyre magasabbra kerültünk, a város egyre kisebb lett alattunk. Gyönyörű látvány volt, arról nem is beszélve, hogy mikor lenéztünk, láthattuk a hegyről lefelé száguldó biciklistákat. A hegyen lévő étteremben megebédeltünk, utána indultunk túrázni. Egy ilyen hegyen lefelé menni igencsak nehéz, főleg táskákkal, túrafelszerelés nélkül. Volt, hogy majdnem lebukfenceztünk. Mikor elértünk a bobbályaig, mindenki megkönnyebbülten sóhajtott fel. Innen lefelé már csak száguldani tudtunk. Volt, akit ugyan kicsit nógatni kellett, hogy benne legyen a bobozásban, de végül mindenki beadta a derekát. Láthattuk az éjszakai életet, volt olyan utca, ahol külön kis éttermek sorakoztak. Rövid séta után mi is az egyikben kötöttük el a vacsoránkat. Ha már Szlovéniában voltunk, mindenki megkóstolt valami helyi különlegességet. Mi pl-eskavicát ettünk, bár akkora volt az adag, hogy a felét ott kellett hagynunk. Ezután pedig Maribor egyik jellegzetes italát, a zöld sört is megízleltük. Ijesztően nézett ki, de az íze nem különbözött annyira az itthon megszokott italokétól.

Másnap a finom reggeli után múzeumok vártak ránk. Megismerkedtünk a bádogkatona-gyártás rejtelseivel, és hogy mire is használták őket, aztán Maribor múltjába tekinthettünk be. Igencsak tanulságos volt és mellesleg érdekes, mert a múzeum úgy volt kialakítva, hogy közben körbe kellett járni a város egy kis részét, mivel az épületek egymásba nyíltak. Miután megettünk pár almát, amiket ingyen lehetett venni a kirakott nagy faládákból, mentünk hajózni a Drávára. Kényelmesen elhelyezkedtünk a hajó orrában egy asztalnál, és forró csokit szűr-csölgetve figyeltük, ahogy elsziklik mellettünk a táj. A víz hullámzása félig álomba

is ringatott minket, de ezt nem szeretjük hangoztatni. Sajnos már a nap vége felé jártunk, úgyhogy buszra kellett szállnunk és elindulni, de nem tudtuk megállni, hogy ne nézzünk be Maribor legnagyobb bevásárlóközpontjába. Bár itt csak egy órácskát időztünk, volt elég idő nekünk, lányoknak, hogy megnézzünk néhány helyi különlegességet. Ezek után viszont tényleg hazafelé vettük az irányt. Hamar elbóbiskoltunk, és mondhatom, igencsak kellemetlen egymásra dőlve aludni kis helyen. Ébredés után igen jó hangulatban telt az utazás további része.

A hazaérkezéskor már visszasírtuk Maribort, csodás látványosságaival, épületeivel, atmoszférájával. Mind nagyon élveztük, hogy felejthetetlen élményben lehetett részünk, reméljük, még eljutunk oda néhányszor.

A csapat tagjai: Balázs Márta Eszter, Magvasi Virág, Rózsa Alíz 12. F
Felkészítő tanár: Engel Mária

MEGÁLL AZ IDŐ

AZ 1956-OS FORRADALOMRA ÉS ANNAK KÖVETKEZMÉNYEIRE EMLÉKEZÜNK
PRISKINNÉ RIZNER ERIKA

Ebben a tanévben Bereményi Géza forgatókönyve alapján Gothár Péter rendezésében, a „Megáll az idő” című film megtekintésével emlékezünk 1956. október 23-ra.

A második világháború után hazánkban a szovjet érdekszféra részeként és annak politikáját másolva 4 év alatt proletárdiktatúra jött létre. A Rákosi rendszer kemény diktatúráját a társadalom szinte valamennyi rétege megszenvedte. 1956. október 23-án a békésen induló tüntetésből rövid idő alatt szovjetellenes felkelés és szabadságot, demokratikus átalakulást remélő eseménysor bontakozott ki. Az egypártrendszer felváltása többpártrendszerrel, a semlegesség kinyilatkoztatása megbontotta volna a nemzetközi erőviszonyok kialakult rendjét, így a Szovjetunió, bízva a Nyugat passzivitásában, a magyar forradalom eltiprása mellett döntött. A szovjet csapatok november 4-én megkezdték támadásukat Budapest ellen. Bereményi Géza forgatókönyve alapján Gothár Péter rendezésében, a „Megáll az idő” című film itt veszi fel az események fonalát. A film keretes szerkezetű. Az első, fekete-fehér képsorok a forradalom utáni napokban a Köves család drámáját mutatják: az apa el akarja hagyni az országot, félve a megtorlástól Amerikába készül, az anya és fiai pedig a maradás mellett döntenek.

A valódi cselekmény 1963-ban folytatódik, mely a kádári konszolidáció kezdete, a nagy amnesztia éve: az 56-os politikai foglyok zöme kiszabadul, egyben indul a beat-korszak az ifjúsági kultúrában.

A főhős, Köves Dini, ekkor középiskolás, csajozni akar, bulikba jár, és megéli azt a nemzedéki fordulatot, melynek íve a tánciskolából a füstös beat-klubokba vezet. Ő tehát rock-zenét hallgat, és távol akarja tartani magát a felnőttek világától. Példaképe az iskola fenegyereke, Pierre, aki szembeszáll a szűklátókörű tanári karral és mindennel, ami hamis.

Dini felnövekedés-története arról is szól, hogy a később idealizált hatvanas évek kényszerű és keserű kompromisszumokkal voltak tele, melyet leginkább az édesanya alakja testesít meg, aki mindenáron „pályára akarja állítani” fiait. Köves Dini nevelődése az illúziók elvesztésének, a példaképekben való csalódásoknak a története, a megalkuvás és a kilépés dilemmája.

Az epilógus, 1967 – újra fekete-fehér – miniportréi a megalkuvás langyos pillanatait mutatják be némi iróniával.

Miért válhatott egy generáció kultuszfilmjévé, filmtörténeti klasszikussá ez az alkotás?

Talán mert egy életérzést, egy hatásos miliőt rajzol meg a hatvanas évekről.

Mert könnyen azonosulhatunk a főhős érzéseivel, szabadságvágyával, szerelmi

csalódásaival?

Mert a filmben elhangzó beszélők, szövegforgácsok némelyike később szállóigévé vált?

Vagy, mert a film néhány képe és beállítása szinte embléma-szerűen megmarad bennünk?

Kedves diákok, döntsétek el ti, melyik válasz áll legközelebb hozzátok! Pillantatok be szüleitek és nagyszüleitek világába, és ha van kedvetek, otthon vagy az iskolában beszélgetsetek tovább 1956-ról és azokról a híres hatvanas évekről!

A GYAKORLÓISKOLÁK SZÖVETSÉGÉNEK VII. ORSZÁGOS MÓDSZERTANI KONFERENCIÁJA GYŐR, 2012. OKTÓBER 11-13.

DR. HAJDÚ ZSUZSANNA

Borongós időben, némi kétkedéssel vegyes várakozással indultunk útnak. Az aggodásra az utazást megelőzően a késve kapott információk és a kisebb szervezési hibák adtak okot. Szerencsére a megérkezés után minden ketyünk eloszlott. A kényelmes szállás és a bőséges ebéd megalapozta a jó hangulatot, ezt még a csepergő eső és a megnyitó indokolatlanul hosszúra nyúlt plenáris előadásai sem

tudták elrontani.

Iskolánkat igazgató úrral az élen 15-en képviseltük és mindnyájan tartottunk előadást, sőt volt olyan kolléga, aki kettőt is. Ez azt jelentette, hogy iskolánk mind a kilenc szekcióban – gyakorlatilag minden szakágban – képviselve volt. A konferencia tanulmánykötetében 9 babilos előadás jelent meg.

Sajnos a hosszúra nyúlt megnyitó miatt az első napon kevés idő maradt a szakmai vitákra, a szekciók közötti átjárásra, egymás meghallgatására. A szakmai eszmecseréket este a vacsoraasztalnál pótoltuk, ahol alkalom nyílt ismerkedésre vagy rég látott kollégákkal való találkozásokra is. A második nap programját már komoly szakmai eszmecserék színesítették és szinte

észrevétlenül eljött az összegzés, a zárzó pillanata. Jó volt hallani a szekcióvezetők összefoglalóit, amelyekben több kollégánk előadásának a színvonaláról is említést tettek. A Szövetség vezetője pedig bejelentette, hogy a következő – VIII.

konferencia színhelye 2013 őszén Szeged lesz. A hazaút kiváló hangulatban, nagy-nagy beszélgetések közepette gyorsan eltelt. Sok mindent megtudtunk egymásról, sok mindenről tudtunk eszmét cserélni, amire a hétköznapi munkánk során nincs idő.

Hazaérkezés után megkértem a kollégákat, hogy 3 szóban véleményezzék a konferenciát. Természetesen ez a többségnek hosszabbra sikeredett, de nagyjából egybecsengő véleményeket kaptam. Mindenki kiemelte a kiváló logisztikai hátteret, a színvonalas előadásokat, melyek nagyban gazdagították módszertani tárházunkat. Továbbá sokan megemlítették, hogy ez a konferencia jó alkalom volt egymás jobb megismerésére. Csak a

megnyitó türelmet próbáló, hosszú bevezető előadásai hagytak negatív emlékeket a kollégákban, hiszen ezek miatt némileg borult a szekció-előadások rendje is. Vendéglátóink ezt igyekeztek szeretettel, türelemmel, segítőkészséggel ellensúlyozni. Miért is jó egy ilyen eseményen részt venni? Válaszként három kollégám véleményét szeretném idézni.

Zsombori Barbara: „A ritka pozitív visszacsatolások egyike volt számomra: már ami a tanári identitást illeti.”
Muráth Eszter: „Lehetőség volt saját kollégákat új oldalukról megismerni. A nyelvi szekcióban a legtöbb jó tippet saját kollégáimtól kaptam, ehhez Győrbe kellett utaznom!”

Vezér András: „Egyrészt nagyon érdekesnek tartom szakmai szempontból, hiszen itt az ország legjobb iskoláiban tanító tanároktól hallhatok előremutató módszereket, másrészt nagyon kedvelem az ilyen helyzeteket, ahol a kollégáimmal, barátaimmal az iskola falain kívül, kötetlenebb helyzetben lehetek együtt.....Összességében ismét pozitív élményekkel és tapasztalatokkal gazdagodtam és nem hagyom ki a jövő évi konferenciát sem Szegeden.”

Az egymás munkájának jobb megismerése iránti igény meghallgatásra talált, és 2013. március 11-én szakmai nap keretében megismétlődtek a Győrben elhangzott előadások, illetve más konferenciákra szánt anyagok is.

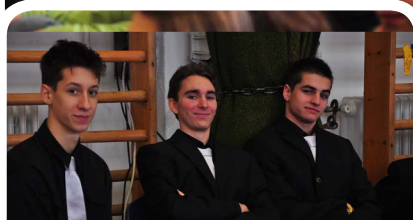
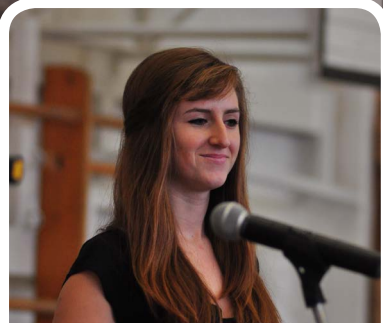

A MAGYAR KULTÚRA NAPJA

BALÁSY SZABOLCS

Iskolánk kórusa adott műsort január 22-én, a Magyar Kultúra Napja alkalmából. A szólisták jelenlegi és volt diákok közül kerültek ki. A Babits-verseket megzenésítette, valamint zongorán kísért Balásy Szabolcs, ütőhangszereken Jenák András működött közre.

1.	Az őszi tücsökhöz	Patócs Eszter - Gulyás Fruzsina
2.	Hegeso sírja	Novák Evelin - Fodor Kinga
3.	Mint forró csontok a máglyán	Puskás Annamária - Szakály Csenge
4.	Zsoltár gyermekhangra	Pasitka Janina
5.	Szaladva fájó talpakon	Tóvári Tímea - Kuch Gabriella
6.	Példa a holdvilágról	Puskás Annamária - Takács Réka
7.	Ne mondj le semmiről	Szabó Réka Judit
8.	Őszinteség	Kuch Gabriella
9.	A költő szól	Márki Tímea
10.	Merceria	Mátrai Attila
11.	Luna	Nink Judit - Kaszás Réka

KARÁCSONYI HANGVERSENYÜNK A SZÉKESEGYHÁZBAN

2012. DECEMBER 15.

1. Apaceller Péter-Czigola Orsolya: Karácsony fénye

Előadja: Balásy Szabolcs

2. Köszöntő

3. Lloyd Webber: Pie Jesu

Előadja: Fuvola-együttes (Mihalecz Imola, Panka Dorottya, Magyar Olívia, Szabó Viktória, Deák Gabriella)

4. Ismeretlen szerző: Add Uram! - Ima

Elmondja: Németh Anita

5. Balásy Szabolcs-Babits Mihály: Ne mondj le semmiről

Előadja: Szabó Réka Judit

6. Händel: Passacaglia

Előadja: a Fuvola-együttes

7. Reményik Sándor: Karácsonykor

Elmondja: Branauer Anna

8. Muszorgszkij: A könnyecsepp

Előadja: Horváth Máté

9. Babits Mihály-Balásy Szabolcs: Szaladva fájó talpakon

Előadja: Tóvári Tímea

10. Bach: G-moll preludium

Előadja: Mammel Laura

11. Wolf: Ave Maria

Előadják: Betlehem Márta – Balásy Szabolcs

12. Gryllus Wilmos: Gyűjtsunk gyertyát

Nightwish: Turn loose the mermaids

Előadják: Jenák Ildikó, Bedőné Szűcs Tünde, Onódi Emőke, Betlehem Márta, Vezér András, Révész György, Balásy Szabolcs

13. Vegyeskari kórusművek:

Éj mélyből fölzengő, Kodály Zoltán: Esti dal, Kell ott fenn egy ország, Szent karácsony éjszakáján (és a tanárok)

A koncert videóanyaga a <http://babits.pte.hu> weblapon visszanezhető.

KARÁCSONYVÁRÓ NAP

2012. DECEMBER 21.

PROGRAMKÍNÁLAT

Előadások: a karácsonyi ünnepek a magyar néphagyományban, a karácsonyi ünnepek a keresztény hitvilágban.

Kézműveskedés: csuhéfonás, mézeskalács készítés, üvegfestés, szaloncukor-csomagolás, textildíszek tervezése és kivitelezése.

Beszélgetés: tanárok gondolatai a karácsonyról.

Vetélkedő: karácsonyi hagyományok.

Meglepetés: a színjátszókör műsora.

Beugró: a pódiumosok játéka.

Ötletek: karácsonyi terítéshez, díszítéshez.

Gasztronómia: ünnepi desszertek.

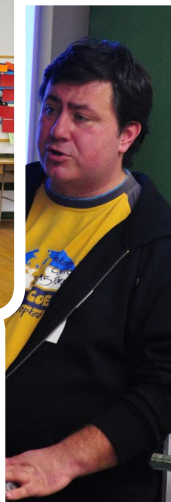
Karácsonyi népszokások: angol, német, francia, olasz, spanyol, orosz nyelvterületen.

Játék: fából készült (társas)játékok.

A délelőtti emlékeztetéssel tételében közreműködött: Bedőné Szűcs Tünde, Baróthy Mária, Betlehem Márta, Engel Mária, Jenák Ildikó, Szász-Kolumbán Olga, Czéh Lászlóné, Onódi Emőke és Tarnai Krisztina tanárnő, valamint Balásy Szabolcs, Kopeczky Péter, Magasi András, Révész György és Vezér András tanár úr.

A TANÉV EMLÉKEZETES PILLANATAI

VERSTÁRSASÁG ALAKULT BABITS NEVÉVEL

MAGASI ANDRÁS

„Babits” Versmondó Egyesület néven, önálló társadalmi szervezetként alakult meg a Magyar Versmondók Egyesülete dél-dunántúli tagszervezete. Az alakuló közgyűlésen a Magyar Versmondók Egyesületének vezetői is részt vettek.

Az alapítók, – az egykori, valamint a mai diákok és tanárok – a Pécsi Tudományegyetem Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola fennállásának 50. évében, az iskolában 1990-től működő Pódium irodalmi színpad szakmai munkájára és eddigi eredményeire alapozva hozták létre a „Babits” Versmondó Egyesületet. A szervezet alapításának célja a magyar nyelvű vers- és prózamondó kultúra és a pódiumi műfajok ápolása, az egyetemes és a magyar irodalom népszerűsítése, az iskolán kívüli irodalmi oktatás szervezése, és a drámapedagógia módszerével a gyermek- és ifjúsági korosztály társadalmi identitásának erősítése. A célok elérésében már most, az induláskor segítséget nyújt az anyaszervezet, a Magyar Versmondók Egyesülete. Pécssett évtizedek óta nagy hangsúlyt fektetnek a művészeti oktatás kiterjesztésére, ennek egyik alappillére a Babits Gimnázium, amely kiemelkedő eredményeket ért el a vers- és prózamondó előadóművészet, valamint a színházművészet és az irodalom terén. Számos színész, előadóművész és költő köszönheti pályafutásának első lépéseit az intézménynek. A kapcsolat a Magyar Versmondók Egyesületével még szorosabbá vált 2010-ben, amikor Pécs Európa Kulturális Fővárosaként otthont adott a 12. Kaleidoszkóp nemzetközi Versfesztiválnak.

A Versmondó Egyesület Babits Mihály nevét vette fel. A névválasztás mellett az alapítók szerint három érv is szólt. A Dél-Dunántúl irodalmi életében jelentős szerepet játszó író-költő Szekszárdon született, és Pécssett járt iskolába. Az egye-

sületnek otthont adó gimnázium 1990-ben vette fel a latinos, humán műveltségű Babits Mihály nevét. Ünnepegyessé teszi a megalakulást az is, hogy az idei évben több Babitshoz kötődő évfordulóról is megemlékezünk, így születéséről, (130 éve; Szekszárd, 1883. november 26.), 1893 szeptemberétől (120 éve) járt a Nagy Lajos Gimnáziumba Pécssett, 1913-ban (100 éve) írta meg első regényét „A gólyakalifa” címmel, 1933-ban (80 éve) jelent meg „Versenyt az esztendőekkel!” című verseskötete, és ugyanebben az évben írta utolsó regényét, az „Elza pilóta, vagy a tökéletes társadalom” címmel.

A verstársaság már az alakulás évében önálló irodalmi műsorok összeállítását és „színpadra állítását” tervezi, és aktívan bekapcsolódik a Magyar Versmondók Egyesülete munkájába: a tradicionális országos és nemzeti versmondó versenyek regionális döntőit, az egyesület dél-dunántúli közönségtalálkozóit ezentúl Pécssett, a „Babits” Versmondó Egyesület rendezi az anyaszervezet országos koordinálásával.

LATIN ÍZEK

GASZTRONÓMIAI RENDEZVÉNY, 2013. FEBRUÁR 6-7

FODOR KINGA 11.B

Az elmúlt héten ismét ellátogattak hozzánk a latin ízek, hogy melegséget (és pár plusz kilót) csempésszenek a szürke februárba. Tanárok és diákok egyaránt kivették a részüket a finomságok elkészítéséből, kínálásából-árusításából, hát még a kóstolásukból! A sütemények között megtalálhattuk a tavalyról jól ismert és kedvelt úszó szigeteket, a profiterolt és a tiramisut, de a kedvencek listája idén sok más különlegességgel is bővült. Jövőre várjuk a folytatást!

A SOK FINOMSÁGOT HOZTÁK:

Baji Péter, Sváb Zsombor, Várhegyi Réka 9. D, Blaschek Dávid, Vicze Tamás 10. B, Budai Bianka, Garai Dzszenifer, Rozsnyói Kitti 10. D, Szokolai Viktória 10. F, Szócs Viktória, Dani Tímea, Borsos János 11. A, Kajli Emese, Kaposi Pálma, Takács Réka, Novák Evelin, Várbíró Kata 11. B, Kuczmog Katalin 11. D, Baji Blanka 11. F, Sas Fruzsina 12. A, Vilmányi Gábor, Károlyi Dorina 12. B

.... ÉS AKIK KÍNÁLTÁK-ÁRUSÍTOTTÁK:

Barna Boglárka, Huszár Gabriella 9. A, Paródi Kitti, Lukács Viktória 9. B, Kovács Dániel, Vicze Tamás 10. B, Bodor Anett, Forray Alexandra, Kovács Bianka 10. C, Kovács Boglárka, Rozsnyói Kitti 10. D, Kulcsár Lolita 10. F, Fodor Kinga, Éltető Dóra, Hosszú Réka, Novák Evelyn, Várbíró Kata 11. B, Bálint Gábor, Kesztyűs Kevin 11. C, Mátrai Attila 11. E, Al-Farhat Nidal, Kőműves Gergely 12. D, Tollas Máté 12. E, Jozifek Júlia 12. F

A PLAKÁTOT KÉSZÍTETTE:
KŐMŰVES GERGELY 12. D

SZÜLŐK-NEVELŐK BÁLJA

MAGASI ANDRÁS BESZÉDE

TISZTELT HÖLGYEIM ÉS URAIM!

Focimeccseket nézve többször tapasztaltam, hogy három gólos hátrányból feláll egy csapat. Olyanra nem emlékszem, hogy négy nulláról elveszítettek volna mérkőzést.

Ezt azért mondom, mert iskolánkban sokáig téma volt, hogy rendezzünk közös bált a szülőknek, nevelőknek és volt diákjainknak. Amikor ezt felmértük, rendszeresen arra az eredményre jutottunk, hogy kevesen szeretnék. Aztán a második igazgatói évemben belefogtunk, és minden évben telt házzal zajlott az este. Az idei évben a bált támogatók és a kétkedők közötti mérkőzés állása 4:0. Hiszek abban, hogy hagyományt teremtettünk, mi, közel háromszázan.

Sok szeretettel köszöntöm mindazokat, akik eljöttek hozzánk. Szomorú vagyok a hiányzók miatt, de örülök azoknak, akik itt vannak. Itt vagyunk, együtt, és ez jó, biztató. Babitscsal szólva „örökké ég a felhők mögött”.

Nagyon örülök annak, hogy feledve gondjainkat, bajainkat, megörvendeztetjük egymást társaságunkkal, mosolyunkkal. A visszajáró vendégek tudják, az, hogy mennyire jó egy bál, elsősorban azokon múlik, akik ott vannak, akik leülnek egymás mellé vagy félreállnak beszélgetni, esetleg táncolni, összekapaszkodnak és forognak, hol balra, hol jobbra.

Idei meghívónkon láthatják, hogy ezt az estét magyarosra terveztük. Ezért magyaros ételekkel és villányi borokkal vártuk Önöket.

Kérem, emeljék fel a kezüket mindazok, akik ma először vannak itt! Meggyőződésem, hogy be tudnak illeszkedni, és akár egy rövid, akár egy hosszúlépéssel beállnak közénk, és részesei lesznek egy fergeteges estének. (És így már ők is halották szójátékomat, amit eddig minden évben elmondtam.)

Örülök annak, hogy a többiek visszatérő vendégek, mert a kereskedelmet, eladástechnikát tanítók azt mondják, hogy egyszer bármit el lehet adni, de többször... A többség tehát elégedett volt azzal, amit kapott, elégedett volt azzal, amit nyújtottunk.

Iskolánkba rendre visszatérnek azok az újmecsek-aljai, komarovos, babitsos diákok vagy szülők, akik itt jól érezték magukat. Számomra öröm és büszkeség, hogy sokan vannak.

Mára is gondoskodtunk jó zenéről. Köszöntöm az operabál közönségét és az előző három bálunkon bennünket is kiválóan szórakoztató G'B zenekart, minden támogatónkat, a minket harmadszor ellátó szakácsokat, fel- és kiszolgálókat, diákokat, pedagógusokat és mindenkit, aki bármilyen módon is hozzájárult együtt-létünkhöz.

Szép estét kívánok mindnyájunknak!

Hölgyeim és Uraim! Engedjék meg nekem, hogy igazgatói ciklusom utolsó évében külön is megköszönjem azok önzetlen munkáját, akik mind a négy évben különösen sokat tettek estéink sikeréért.

Szólítom a színpadra Bedőné Szűcs Tünde tanárnőt és Bedő Gergely tanár urat, akik a terem berendezték, függönyözték és díszítették számunkra.

A meghívókért, italkártyákért, tortatervekért Baróthy Mária tanárnőt illeti köszönet.

A palotást évről évre új feldolgozásban Czéh Lászlóné tanárnő koreográfiájával és betanításában láthatjuk.

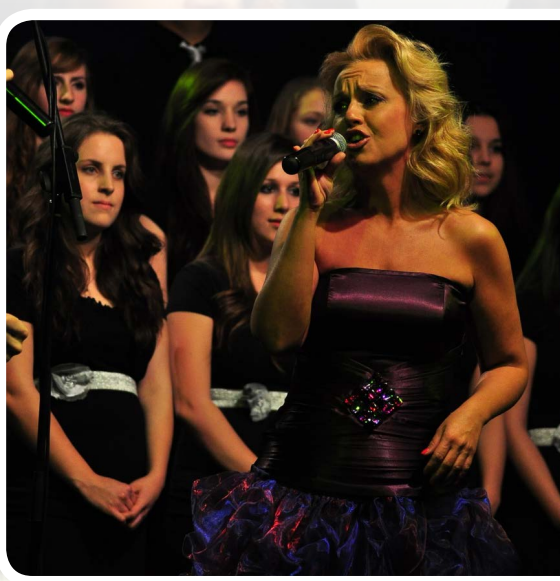
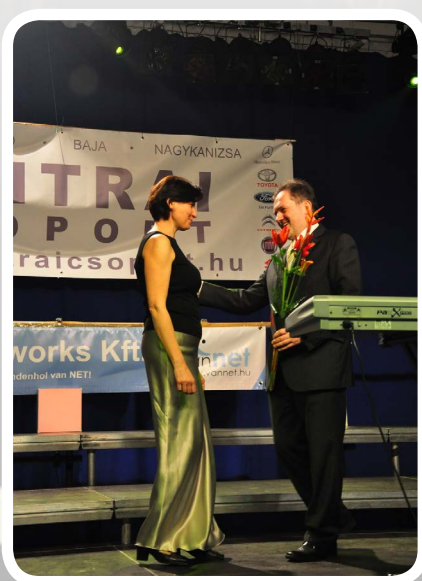
Onódi Emőke tanárnő és visszatérő diákunk, Baumgartner Balázs készítette minden évben az ültető kártyákat és az ülésrendet.

Elsősorban Tarnai Gábor tanár úrnak köszönhetjük a tombolatárgyak megszerezését, támogatóink megkeresését.

Pálné Porst Andrea tanárnő mindeneként és konferálóként segít bennünket. Az idei évben először volt diákunk, Horváth Marin konferál vele.

Jégl Bernadattnek köszönöm a jegyek árusítását.

A fő szervezők pedig Gyenis Katalin, aki gazdasági vezetőként pénzügyeinkért felelt. A műsor és mindaz, ami a színpadhoz kötődik, Balásy Szabolcs tanár urat dicséri. Báljaink főszervezője pedig Sulyok Andrea igazgató-helyettes tanárnő. Természetesen kollégáim és sok jelenlegi és volt diákunk munkájának eredményeként jött létre mai rendezvényünk. Köszönet és hála nekik is.

UNESCO TALÁLKOZÓ 2013

VARGA ZSÓFIA, NÉMETH ANITA 10. F

2013. március 18-21. között zajlott iskolánkban az immár hagyományos UNESCO-találkozó. Az idei évben a „Mobilitát”, azaz a mobilitás témakörében tevékenykedtünk, mely széleskörű lehetőségeivel alaposan igénybe vette kreativitásunkat. A találkozón a nyitrai Golinova Gimnázium, a brnoi Slovanské Námesi Gimnázium, a bécsi Haydn-Real Gymnasium, valamint iskolánk vett részt.

Minden nemzetben belül négy csoportot különítettek el, melyek a következő workshopokon dolgoztak: 1. csoport: Mobilitás és környezet, 2. csoport: Fogyatékoság és a mobilitás, 3. csoport: Közlekedési eszközök, 4. csoport: Egészség a mozgás által.

A program első napján, hétfőn a projekttalálkozó-megnyitóval kezdetét vette a rendezvény, melyen röviden bemutatkoztak az iskolák. Az este további részében koncert, közös tánc és büfé segített közelebb hozni egymáshoz a különböző nemzetek fiataljait.

Kedden, ebéd után elkezdődött a munka. Egy-egy projekt-csapatban belül négy ország diákjai fogtak össze, hogy saját tudásukat hozzátegyék a nagy projekthez. A hangulat remek volt a rengeteg érdekes, szórakoztató feladat révén, és a kezdeti nehézségeken is könnyen átgördültünk segítőkész csoportvezetőinknek, iskolánk némettanárainak köszönhetően.

Szerda reggel ismét összegyűltünk, majd teljes gőzzel dolgozni kezdtünk. A mun-

ka már oldottabban és sokkal vidámabban folyt, mint előző nap. A szórakoztató feladatok (például utazás a jövőbe meditáció segítségével, közös éneklés vagy különleges jármű barkácsolása), valamint a friss kakaós és pizzás csiga szintén tovább lelkesítettek bennünket.

Végül eljött a pillanat, melyre a napokban készültünk. A délután folyamán minden csapat bemutatta a saját prezentációját. A négyes workshop csapata videó-jában láttatta, hogyan eddünk az egészségünk érdekében. A kettes workshop munkáiból kiderült, mit jelent „mobilnak” lenni kerekesszékekben és egyéb fogyatékkal élni napjainkban. Megcsodálhattunk egy „repülő” biciklit, melyet a hármas workshop csapata kreált, valamint az egyes workshop tagjaival előadtunk egy dalt, amely szintén a mobilitásról szólt. A bemutató után az iskolakórus szórakoztatta a jelenlévőket néhány csapatépítő dallal; a közös éneklés mindenkit megmozgatott, és felfokozta a jó hangulatot. A nap, s így egyben a találkozói finom búcsúvacsorával zárult.

Remekül éreztük magunkat ebben a pár napban. Felejthetetlen élményekkel, hasznos ismeretekkel és új barátokkal gazdagodtunk. Hálásak vagyunk, hogy részt vehettünk az UNESCO-programban, és megtapasztalhattuk, milyen is az igazi csapatmunka.

SZAKMAI KIRÁNDULÁS

LUTZ KLAUDIA 14. A

Idén is sor került a 13-14. osztályok szakmai kirándulására. Március 21-én hajnalban kedvenc sofőrünkkel indultunk Győrbe.

Első megállónk a győri Audi gyár volt. Mindenki nevében mondhatom, hogy nagyon élveztük, a gyártás összes fázisánál ott lehettünk, így végignézhettük, hogyan is raknak össze különböző típusú Audikat. A tavalyi Opel gyári látogatás után felüdülés volt, hogy tényleg mindent láthattunk és hallhattunk.

Következő megállónk a gönyői kikötő volt. Ez annyira nem volt jó, mivel nagyon fújta a szél, így semmit sem hallottunk, de a látnivalók nagyon érdekesek voltak. Az első nap utolsó megállója a Transdanubia raktár, mely nem sok újat tartogatott számunkra, mivel tavaly is egy hasonló raktárban jártunk.

Az út során a buszon jó hangulat uralkodott, így hamar elment az idő. Kis eltérés után megérkeztünk Örimagyarósdra, ott kaptunk szállást. Idén is a kirándulás fénypontját az este jelentette, mindenki önfeledten élvezte a társaságot és az egyéb finomságokat.

A reggel nehezen indult jó pár ember számára, majd fél tízkor útra keltünk Graz irányába, a Zotter csokigyárba. Mindenki várta már, mivel az ígélet szerint korlátlan kóstolásra volt lehetőségünk, amit – úgy gondolom – ki is használt mindenki. Rengeteg belénk fért, majd a csokitól megrészesedve indultunk hazafelé. Következett utolsó kitérőnk, mielőtt hazaérkeztünk volna. Megálltunk Zalaegerszegen, ahol kaptunk egy óráska szabad időt. Ez nem sok mindenre volt elég, pár embert ott is akart hagyni kedvenc sofőrünk, megalapozva ezzel a hazaút hangulatát.

A kirándulás remek lehetőséget kínált közösségformálásra, a nagyszerű élmények sokunk számára feledhetetlenek maradnak.

A tizennegyedikes végzős osztály nevében búcsúzom az iskolától, tanárainktól is, akiknek mindent köszönünk.

JUGEND DEBATTIERT INTERNATIONAL

KELHOLT JUDIT 11. F

A Jugend debattiert international (Vitázik a világ ifjúsága) középiskolás diákoknak szervezett német nyelvű nemzetközi vitaverseny. A vetélkedőre cseh, észt, lengyel, lett, litván, magyar, orosz, valamint ukrainai tanulók nevezhetnek be. A verseny célja, hogy a résztvevő fiatalok álláspontjukat megalapozottan és meggyőzően képviseljék, és eközben a német nyelvet egyre magasabb szinten használják. A vitatémák nagyon sokszínűek. Például: „Büntessék-e az Európai Unióban a népirtás tagadását?”, „Kiterjedjen-e Európa minden nagyvárosára a Google Street View?” A projektben 10. osztálytól vehetnek részt azok a tanulók, akik legalább B2-es szinten tudnak németül. Ez sokakat eltántoríthat a versenytől, de jó hír: a némettudást nem értékeli.

Ezen a versenyen vettem részt idén én is. A némettanárnőm ajánlotta, hogy maradjak bent egy péntek délután az iskolában még pár érdeklődővel, ismerkedjek meg a versennyel, annak felépítésével. Egy rögtönzött vita után továbbjutottam az iskolai fordulóra. Az iskolai fordulón első helyezett lettem, Veszelka Gergely (11. E) csoporttársam pedig második. Ezután még egy verseny volt az iskolában, de itt már bajai diákok, leőweysek és Koch Valériások is részt vettek. Ezen a fordulón ötödik helyezést értem el, így mint póttag utaztam a háromnapos drezdai felkészítő tréningre.

Hatalmas élmény volt magától Tim Wagnertől, a verseny kitalálójától tanulni. Részenként elemeztük a vita részeit és tanultunk új kifejezéseket, mozdulatokat, trükköket. A városnézések és a közös programok is nagyon emlékezetessé tették az utat. A légkör, a csapatszellem nagyon jó volt, mindenki jól érezte magát.

A budapesti döntőn (április 12.) egy bajai fiú, Krizsán Dániel bizonyult a legjobbnak. Nagyon büszkék voltunk rá! A következő, az utolsó nemzetközi forduló Budapesten lesz 2013 szeptemberében. Reméljük, magyar győzelemmel zárul! Némettanáraitoktól többet is megtudhattok a verseny pontos menetéről, felépítéséről.

Csak ajánlani tudom mindenkinek, felejthetetlen élmény!

A SZABADSÁG FÖLDJÉRŐL

BESZÁMOLÓ AZ AMERIKAI TANULMÁNYÚTRÓL

KAJLI EMESE 11. B

Csak akkor tudatosodott bennem, amikor megláttam a repülőgép ablakából New York miniatűr sziluettjét. A Szabadságszobor éppen csak 10 centi magas volt, de a felhőkarcolók így is fenségesen festettek... Amerikában vagyok!

Nem sokkal a tanév kezdete után hirdették ki a pályázatot. New York, „Nagy Alma”, Amerika – kiáltották a hívószavak a plakáton. Mi kell még?! Egy kiélezett, kétfordulós „versengésben” novemberre már csak öten (Károlyi Dorina, Király Petra, Vilmányi Gábor 12. B osztályos tanulók, valamint Fodor Kinga és jómagam a 11. B-ből) maradtunk a nagy álommal. Ennek az álomnak a megvalósításában Sulyok Andrea és Tarnai Dóra tanárnő vettek részt, akik elkészítették a fullbrigh-

tos pályázatot, a tengerentúl pedig Kleisz Erika tanárnő és férje vigyázott ránk.

Egy fagyos márciusi hajnalon hagytuk magunk mögött a hófödte Pécsset, hatalmas, de a 23 kg-os limit alatt maradó csomagokkal és a szívünkben izgalommal. A napfelkelte már Budapest felett ért minket. Utunk szinte végtelennek tűnt. A kétórás repülést az amszterdami Schiphol reptéren 4 órás várakozás, majd újabb 8 órányi utazás követte. Helyi idő szerint délután 4 órakor szálltunk le a New York-i Newark Liberty nemzetközi repülőtérre, fáradtan, de boldogan. Utunkat a 100 éves Grand Central vasútállomásra folytattuk, és este 8 óra tájt már meg is érkeztünk Fairfieldbe, ahol fogadócsaládjaink meleg vacsorával vártak. Az elkövetkező 4 napot New Haven-

be töltöttük, ahol meglátogattuk a méltán híres Yale egyetemet, a connecticuti Mystic Aquariumot, ahol fókashowban és afrikai pingvinekben gyönyörködhetünk, és megismerkedhettünk a Common Ground-os diákokkal. Legnagyobb örömünkre újra találkoztunk Keith Lambert tanár úrral, aki két éve tanított nálunk Fullbright ösztöndíjjal, és megismerkedhettünk elbűvölő feleségével, Meggel is. Hétfőn iskolába is mentünk, hogy megízleljük az igazi amerikai diákok hétköznapjait. Soha ilyen vidám matekórán nem volt részem, mint akkor!

Kedden érzelmes búcsút vettünk fogadócsaládjainktól, akik a legkedvesebb há-

zigzadák voltak ottlétünk során, és felszálltunk a New Yorkba tartó vonatra. Egy könyv volna talán csak elég, hogy elmeséljem, mennyi élménnyel gazdagodtunk. Jártunk a Times Square forgatagában, ami még éjjel 11-kor is olyan, mintha nappal lenne. Végigjártunk az Ötödik sugárút nevesebb-nél nevesebb butikjait, és még vásároltunk is, bár nem a Louis Vuittonban. Sétáltunk a Central Parkban, ahol et-tünk hotdogot és etettük a mókusokat; mindennap metróról utaztunk, bár sajnos a taxizás ez alkalommal kimaradt. Természetesen néhány múzeum is szerepelt a programban, így jártunk a lenyűgöző Metropolitanben, a Természettudományi Múzeumban, a Modern Művészetek Múzeumában, és az épületéről híres Guggenheimben is. Felmentünk a Rockefeller Centerbe, ahonnan páratlan kilátás nyílt a híres New York-i Skyline-ra, és így még az Empire State Building is a látóhatáron volt. Megjártuk Chinatownt és Little Italyt, ahol rengeteg nemzeti étteremmel találkoztunk, de akadt egy magyar pékség is, ahol „toportyu”-t is kínáltak. Sétáltunk a napsütéses High Line nevezetű parkban, amit egykori vasúti sínek helyén építettek Chelsea negyede fölé. Megnéztük a Madison Square Gardent, ami nemcsak az NBA meccseknek, hanem számtalan koncertnek ad otthont. A szomszédos Macy’s-t is csak kívülről láthattuk, mert a húsvétra való tekintettel zárva tartottak. A Broadway színház negyedében is sétáltunk, ahol bár hiába ajánlgatták a jegyzérek a féláras, last minute jegyeket, mégsem dőltünk be nekik. (Bár ha egy megjegyzést megengedtek, bármelyik musicalre beültem volna.)

New York örületes, de csak jó értelemben. Ahogy annyian hívták, ez Amerika „olvasztótégléje”, ahol nemcsak Mia, a neveletlen hercegnő, és Carrie Bradshaw, hanem számtalan nemzetiség lakik, és mindegyik igazán otthonra talált.

„NEM ADOM FEL!”

VISSZAEMLÉKEZÉS NICK VUJICIC PÉCSI ELŐADÁSÁRA
DUDLEY RÉKA 9. D

„Szeretnék egy fényképet?” - nézett fel ránk egy kedves arc. Katával azonnal igent mondtunk, és beálltunk mellé egy fotó erejéig. A fényképünk azonban nem akárkivel készült, hanem Nick Vujiciccsal.

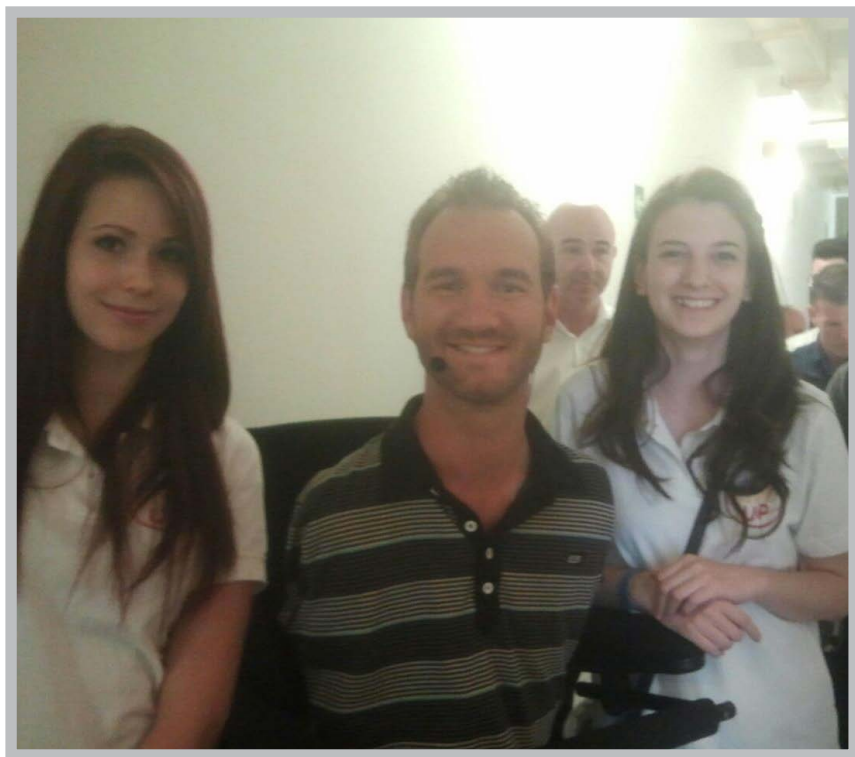
2012. 04. 20-án reggel 8 órakor gyülekeztünk a Sportszarnok előtt Fébó Bea tanárnővel és a többi babitsos önkéntessel. A „Nem adom fel!” alapítványnak önkénteskedtünk mi kilencedikesek, természetesen az iskolai közösségi szolgálat keretében. Különböző feladataink voltak: kórustagok kísérése, adomány-ládákra való vigyázás, szektorok felügyelése, a stáb segítése stb. De nekem és Várbíró Kátának különleges feladatunk volt.

Mivel mindketten jól beszélünk angolul, ezért mi voltunk az a két nagyon szerencsés önkéntes, akit maga Nick Vujicic mellé osztottak be segítőként. Természetesen a híres ausztrál motivációs trénernek vannak saját segítői, akik mindig vele vannak, így nekünk a feladatunk az volt, hogy megmutassuk neki, hol az öltözője, a színpad, valamint hogy ügyeljünk arra, senki se zavarja, amíg az öltözőjében van. Nickről most épp dokumentumfilmet forgatnak, így több operatőr vette minden mozdulatát. Velük is jót beszélgettünk, amíg a karok és lábak nélkül született prédikátorra vártunk (sőt, később a Nem adom fel! című dalra még táncoltunk is velük).

Amikor Nick kijött az öltözőjéből, megköszönte nekünk a segítséget, megkérdezte, mi a nevünk, majd vicces akcentussal megismételte. Végül megkérdezte, szeretnénk-e vele egy fényképet. Nick Vujicic hihetetlenül kedves, szerény ember benyomását keltette bennem. Odakísértük a színpadhoz, és végighallgattuk az előadását, aminek témája a fogyatékoság, a remény és a keresztény hit volt. Fantasztikus élményben volt részem. Egy igazán tiszteletre méltó ember, hiszen nehéz helyzete nem akadályozza meg abban, hogy pozitív maradjon és boldog életet éljen. Nick beszéde előtt és után a Gospel kórus lépett fel, nagyon jó hangulatot varázsolv.

Úgy érzem, életre szóló élményben volt részem. Nick Vujicic beszéde nagy hatással volt rám, de szerintem mindenkire, aki ott volt a Sportsarnokban. Azóta megrendeltem a könyvét, és most is olvasom. Nem tudok nem mosolyogni, ha erre a napra gondolok.

BALLAGÁS

ZALÁN MÁTÉ 11. F

Egy iskola életében évről évre ismétlődő ünnep a mai. Minden tanévben eljön, de mindig mások ballagnak tovább, mindig másokat ünnepelünk. A mai nap rólatok, végzősökről szól.

Számotokra egyszeri, egyedi és megismételhetetlen alkalom ez. Nektek szól az utolsó csöngő, nektek szólnak az énekek, és a virágokkal nektek díszítjük fel a termeket és a folyosókat. Mikor elmentek, kicsit más lesz minden, új arcok jönnek és az élet megy tovább.

Távozásotok után a kilencedikesek többé nem lesznek a legkisebbek, a tizedikesek máris a jövő évi díszítésre és búcsúbeszédre készülhetnek, a tanáraink pedig megválnak kedvenceiktől, hogy helyükre új diákokat, friss feladatokat kapjanak. Számotokra ez a nap azonban keserédes ünnep. Nemcsak azért, mert esetleg elbúcsúzni fáj, hanem azért is, mert előttetek áll eddigi életetek talán legnagyobb próbatétele, az érettségi.

Beavatás előtt álltok. Lehet, hogy már van jogosítványotok, lehet, hogy elmúltatok már tizenennyolc, és már nem tartjátok magatokat gyerekeknek, de a következő pár napban végleg kiléptek eddigi életetekből. Bizonyítanotok kell, hogy érettek vagytok, hogy a jövődő kihívásaival szemben megálljátok a helyeteket.

Most az is a fejetekben járhat, hogy mi az, amit magatokkal visztok, és mi az, amit itt hagytok. Érthető lenne, ha itt akarnátok hagyni a tanárok szűrős tekintetét, a véget nem érő óráitokat, a lépcsők megmászását, a szekrényetek tartalmát és a folyamatos készülést, görcsölést. Azonban éppoly érthető lenne, ha magatokkal akarnátok vinni a jó hangulatú órákat, a büfé pogácsáit, a pingpongasztalt, a csocsót, a kávéautomatát vagy a kirándulásokat.

Manapság nehéz bárhol is elindulni, elhagyni a megszokott közeget, és megtalálni az élet új ritmusát. Ralph Waldo Emerson amerikai költő ezt így fogalmazta meg: „Akármilyen utat is választatsz magadnak, mindig lesznek, akik azt fogják mondani, tévedsz. Mindig lesznek majd olyan nehézségek, hogy azt fogod hinni, talán csakugyan a kritikusoknak van igazuk. Az út kiválasztása és követése a végsőig mindig nagy bátorságot kíván.”

Emerson szavai napjainkban aktuálisabbak, mint valaha. Aki saját útját járja, szembe kell néznie a nehézségekkel, esetleg a többiek rosszallásával.

A diák mindig lázadt, mindig más akart lenni, mint amilyennek a felnőttek szereték volna nevelni, legyenek azok szülők vagy tanárok. Eszközei szerények voltak; tollból fabrikált fúvócső vagy papírrepülő. De élt benne a virtus, és bátor maradt. Ezekben az időkben van a legnagyobb szükség a bátorságra, hogy ki merjetez állni az álmaitok mellett. Nemsokára bizonyítotok az érettségén. Igazolnotok kell, hogy a tanáraitok által átadott tudást fel tudjátok használni.

Bizonyítanotok kell magatoknak és szüleiteknek, hogy érett, felnőtt emberek vagytok, hogy választásotok helyes lesz, és mikor kiléptek a Babits ajtaján, az utatokról nem fogtok letérni.

Végezetül a diáktársak és a magam nevében is sok sikert kívánok vizsgáitokhoz! Köszönöm a figyelmet!

A BALLAGÓ DIÁKOK NEVÉBEN

BALÁZS MÁRTA ESZTER 12. F

Sok mindent lehet és szokás ebben a helyzetben mondani, de igaziból úgysem tudok semmi újat, amit az elmúlt évek beszédeiben ne hallottunk volna. Igazgató úrtól már megtudtuk az élni akaró fűszálak és elektromos impulzusokkal fogyasztó öv példájából, hogy ha el akarunk érni valamit az életben, azért meg kell dolgozni, és nem csak a kikapukat kell keresni, és a legkisebb ellenállás felé haladni. A GPS-ről szóló metaforából az derült ki, hogy nekünk kell kiválasztanunk céljainkat, és nem szabad megtorpannunk a felénk vezető úton. Hasznos, ha ebben segít valaki, de nem szabad a részleteken sem átsiklanunk, és bármilyen segítségünk is van, nekünk magunknak kell erősnek lenni. A kergetőző gazellák és oroszánok példája felhívta figyelmünket a csapatmunka fontosságára. Minden év elején, közben és végén is meghallgathattuk, hogy az iskola házirendje tiltja a dohányzást, az alkoholfogyasztást – sőt a szecskák bőrön át történő alkoholfogyasztásra kényszerítését is (egy filc segítségével) –, és az iskolán kívül is ahhoz méltóan kell viselkednünk, hogy babitsos diákok vagyunk.

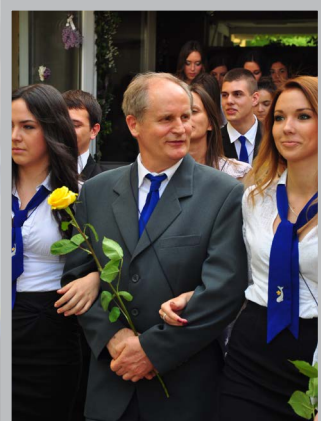
Most komolyan, mennyire figyeltünk ezekre? És mennyit tartottunk be? Ilyenkor jött mindig a válaszuk, hogy a szabályok arra valók, hogy megszegjük őket. Én is egyetértek azzal, hogy a világ legunalmasabb dolga mindent betartani. Közé hely, hogy ezzel a tanárok csak jót akarnak nekünk, de így igaz. Jövőre már nem lesznek ilyen szabályok. Senki nem fog huszadszorra is szólni, hogy nem jó, amit csinálunk. Innentől kezdve felelősséget kell vállalnunk, és magunknak fölállítanunk azokat az elvárásokat, amelyeknek önmagunkért akarunk megfelelni. Sokan mondják, hogy a legszebb és legmeghatározóbb emlékek a középiskolából maradnak az emberben. Ebben az időszakban találhatunk olyan barátokat, akiket soha nem felejtünk el. Ezek azok a hétvégi emlékek – vagy épp az emlékek hiánya, amiről szintén sokszor hallottunk a beszédekben –, amikről egész életünkben mesélni fogunk. A szerenádok, amik alatt rájöttünk, hogy a tanárok is emberből vannak, nem valami másik bolygóról származnak. Sőt még az is lehet, hogy ők is voltak fiatalok.

És persze nem utolsósorban a tanulás. Az egész tanári kar azon fáradozott, hogy ragadjon ránk valami legalább itt, az épület falai között, ha sok esetben nem is vet-

tük elő a könyveket, füzeteket otthon. Örömmel jelenthetem, nagyjából sikerült. Köszönöm az egész évfolyam nevében a nem kevés fáradságot követelő munkát, hogy idáig juttattak minket. Nekünk, érettségizőknek pedig azt kívánom, hogy sikerüljön megmutatni azt, amit megtanultunk. Ne csak magunkért, de azokért is, akik eddig elkísérték, és néha egy-két „jól irányzott fenékberúgással” segítettek minket át az akadályokon.

Kedves Tanáraink, kedves Szüleink, köszönjük!

LÁTOGATÁS DAMMÉBA

ÁRVAI DOROTTYA GRÉTA 10. C

Elérkezett az év vége, ami az osztályunk számára elhozta a dammei utat. Nagy buzgón buszoztunk fel hajnalok hajnalán Budapestre, hogy elrepüljünk Németországba. Sokunk először ült repülőgépen, így kicsit izgultunk a fel- és leszállásnál, de miután szerencsésen landoltunk, majd közel két órás buszút végén kikötöttünk Dammében. Partnereink nagy mosolyogva vártak minket, hogy együtt tölthessük a következő tíz napot.

A hétvége mindenki számára másképp telt. Voltak, akik kicsit jobban érezték magukat, természetesen csak szolidan, és voltak, akik különféle programokra mentek ottani családjukkal. Hétfőn azonban mindnyájunknak iskolába kellett mennie, persze nem tanításra, csupán egy kis üdvözlésre és városnézésre. Másnap egy hatalmas múzeumvárosba mentünk – Cloppenburgba –, ahol kedvünkre sétálgathattunk az öreg házak között, viszont szerdán végetért a jó világ, mert kezdődött a projektmunka. Mint szeptemberben, most is a zene volt a témánk, és a kis csapatoknak különböző módon kellett feldolgoznia, hogy a szülői esten ezeket elő tudják adni. A komoly munka után jöhetett újra két nap szórakozás. Először is egy kis vidámparkozás, ahol alapvető, hogy mindenre fel kell ülni, ami mozog. Ezután pedig ellátogattunk Osnabrückbe, s a városnézés után a vásárlás sem maradhatott ki, illetve a fürdőzés. Ismét egy hétvége, amit mindenki különböző módon töltött, majd eljött az utolsó nap: projektmunkák befejezése, összekapcsolás, búcsúzkodás és a szülői est. Kedd reggel ki boldogan, ki szomorúan szállt fel a buszra, és könnyek közepette integetett partnerének.

Ugyan nem olyan rég értünk csak haza, de igen, megint csak azt tudom mondani, többet kellett volna aludnom, mielőtt mentünk, de még így is megérte, hisz új barátokat és élményeket szereztünk, amelyekre jó visszaemlékezni.

RÓMAI VAKÁCIÓ

PASITKA JANINA 11. B

Iskolánk kórusa három napot töltött június elején Rómában, ahol két, nagysikerű koncertet adott. Első fellépésük helyszíne a Diocletianus császár fürdőjének romjaira épült Basilica di santa Maria degli Angeli e dei Martiri, a másodiké a fogadóiskola, Liceo scientifico statale “Augusto Righi” volt.

Az utazást hosszas szervezőmunka és felkészülés előzte meg.

A kórus tagjai nemcsak jól szerepeltek, de bepillantást kaphattak a római fogadócsaládok mindennapjaiba, lehetőségük volt idegen nyelvtudásuk használatára, megtekinthették Róma legfőbb látnivalóit, felfrísíthették, illetve mélyíthették történelmi és művészeti ismereteiket.

Az olasz kórust jövő tanévünk márciusában várjuk vissza.

Sulyok Andrea

Ültél már valaha egy huzamban tizenhat órát buszon, kisebb szünetekkel? Hát, a Babits kórusának tagjai igen. Kétszer is: oda és vissza.

Hatalmas izgalom telepedett mindenkiére már az utazás hetének legelején; terveztünk, hogy mit viszünk magunkkal, álmodoztunk, hogy mit hozunk majd haza és előre hiányzott a családuink.

Az odaút jóval hosszabbnak bizonyult, hiszen Olaszországban több helyen megálltunk. San Gimignano-ban töltöttünk el egy kis időt: megcsodáltuk a régesrég, de még mindig éppen maradt házakat és egy kellemes kis templomot.

Következő állomásunk egy ókori kisváros, Siena volt. Minden épület, a hatalmas templomok és a fantasztikus, kagyló alakú tér egy olasz esküvővel fűszerezve igazi ínycsiklogatónak bizonyult, és mindenkit ámulatba ejtett. Ha az ember belegondol, hogy több évszázaddal ezelőtt is éltek már ezekben a házakban emberek...

Legtöbbünk számára Cortona volt az abszolút tökéletes hely. A városkát a hegy legtetjén, lélegzetelállító panorámával körülvéve, a szűk utcácskákat az eldugott terekkel és a kedves kis butikokat örökre szívünkbe zártuk. Egy éjszakát töltöttünk itt, egy nagy kolostorból átalakított ifjúsági szállóban aludtunk, este azonban még kaptunk néhány szabad órát nézelődésre. Beültünk egy hangulatos kis helyre és igazi olasz pizzát majszoltunk. Aztán néhányan besegítettünk egy – az Einstein frizurájához hasonló hajjal megáldott – fuvalaművésznek az utcazenélésbe, egy igazán felejthetetlen estével ajándékozva meg egymást.

Útközben természetesen Olaszországgal kapcsolatos filmeket néztünk a buszon, így kevésbé meglepő, hogy Cortona ismerős helynek bizonyult a Napsütötte Toszkána után.

A legjobban talán a római befogadó család miatt izgultunk. Találgattuk, hogy milyen lesz majd az ideiglenes testvérünk, de természetesen egészen másképpen alakult, mint ahogy azt elgondoltuk. Nem is álmodtunk arról például, hogy egy

festményekkel gazdagon díszített óriáslakás lesz a szálláshelyünk. Egyik reggel a saját bőrünkön tapasztaltuk meg, milyen is az olaszos temperamentum: egy kiadós veszekedés fültanúi lehetünk, amit sohasem felejtünk el énekkaros társammal, akivel egy családhoz kerültünk. A reggeli érdekes módon minden családnál valami édes, száraz sütemény volt.

Róma egyszerűen lenyűgöző: „élőben” egészen más a Pantheon, közepén a lyukkal, melyből az eső csak egy kis pontba esik bele (elég hihetetlennek tűnt). Más a Colosseum, mint képeken, mások a hatalmas római kori templomromok, a monumentális Szent Péter bazilika a Vatikánban, a Bárka nevezetű szökőkút a Spanyollépcső alján és a minivizesésben fürdő római istenek is a város szívében. Sorolhatnám a végtelenségig a sok helyszínt és látnivalót, de attól tartok, kifogyna a tinta a tollamból. Róma belvárosát több nap alatt sem tudtuk alaposan megnézni.

Első fellépésünk a kórossal egy hatalmas templomban zajlott. Egy kicsit megszépítettünk a monumentalitástól, dalolni sem volt könnyű egy ilyen méretű épületben. Az iskolában elénekelt dalok még inkább elnyerték a közönség tetszését. Hazafelé Arezzóban álltunk meg rövid időre, vásároltunk még néhány szuvenírt, majd megkíséreltük az alvást a buszon, ami igen reménytelen próbálkozásnak bizonyult.

Rendkívül szép volt Olaszország, a mesés, hófedte hegyektől ölelt tájak útközben, a mediterrán növények illata, a középkori városok, az olasz ételek, mégis – hogy egy jól ismert mondással éljek – minednütt jó, de legjobb otthon.

PÓDIUM 2012-2013

SZÁSZ-KOLUMBÁN OLGA

A 23. életévébe lépett Pódium ebben a tanévben érett ifjúként teljesített.

Örömmel és osztatlan lelkesedéssel vett részt szeptemberben Pécs város kulturális rendezvényeinek lebonyolításában. Közben megtette az első lépéseit a Babits Versmondó Egyesület létrehozásához, amelyet január 5-én meg is valósított.

Októberben már Nyíregyházán tartózkodott a csapat 9 napon át. Segített a Kaleidoszkóp versfesztivál lebonyolításában. Nagy Bence örökös tag nemcsak a Pódium fellépései alatt végezte a technikai munkát, hanem az egész fesztivál idején. Takács Petra és Horváth Marin örökös tagok ennek a rendkívül nagy rendezvénynek voltak konferálói egész héten át.

Amatőrök és profik váltakozva léptek fel 3 helyszínen. A csapat feladata volt a szereplők fogadása, elkísérése a szállásra, a kellékek cipelése, a játékterek rendezése, de a szórólapok osztása is. Ilyenkor a tagság beöltözött, utcaszínház jelleggel népszerűsítette a rendezvényt. Fárasztó volt reggel 8 órától éjszaka 1 óráig folyamatosan pörögni. Ezenkívül csütörtökön, szombaton és vasárnap fel is lépett a csoport.

Először a Hirosima pódium-estjével mutatkozott be, majd 10 pódiumos egyénileg is megmérettette magát vers-és prózamondásban felnőtt kategóriában. A Pódium nemcsak különdíjat szerzett, hanem bronzminősítést is. Itt jegyzem meg, hogy ezen a fesztiválon kategóriánként csak kaleidoszkóp és különdíj létezik. Ha van arra érdemes produkció, akkor kiosztanak egy fődíjat is. (Ebben is volt része a szakkörnek a Kaleidoszkóp történetének elmúlt 14 évében. 2003-ban Fridrik Noémi, 2004-ben Hajdú Anett volt fődíjas.) 2012-ben nem osztottak ilyen díjat. Vers-és prózamondás kategóriában különdíjas lett Juhász Péter (11. D), Takács Petra és Horváth Marin (mindketten örökös Pódium-tagok).

A társaság megnézhetett kb. 140 produkciót. Tapsolhatott Koltai Róbert Móricz Zsigmond napló-szilánkok, Tóth Zsóka Nem vadok ide-desz, R. Kárpáti Péter Egy vallomás a sok közül, Koltai Judit Képzelné lehet..., Dr. Havas Judit Lenni kell, lenni, lenni, Pregtitzer Fruzsina Nem viccelek, csak játszom!, Galkó Balázs Verstánc, a komáromi Jókai Színház Tetemre-hívás, Gosztola Adél Karády, az Ostinato Negyven perc, a Móricz Zsigmond Színház Déryné hadművelet című műsorának. Az utóbbiban a volt pódiumos Fridrik Noémi is fellépett.

A fesztivál jó volt arra is, hogy a Pódium betájolja magát az összmagyar nyelvtérület kultúrtérképén is.

Alig érkezett haza a csapat, máris készülhetett az iskolai Babits versmondó versenyre. A létező 7 díjból hatot meg is nyert november 25-én.

A decemberi karácsonyváro napon beugrózott a csoport a közönségével a 309-es és a 311-es teremben.

Januárban a társaságból 3 diák Balassagyarmaton képviselte gimnáziumunkat az Országos Madách Imre vers-és Mikszáth Kálmán prózamondó versenyen, ahol Magvasi Virág (12. F) különdíjas lett. Endrődi Miklós (12. C) a magyarul legszebben beszélő versenyző díját kapta.

Februárban lázasan készült a társaság a márciusi műsorra, melyet az ünnep és a Petőfi-évforduló jegyében mutatott be Élek még címmel március 14-én.

Március 13-án Endrődi Miklós (12. C), Matyók Annamária (10. E) és Sudár Emeke (11. F) képviselte iskolánkat az „Én Pannóniám” című szekszárdi Kárpát-mendencei versenyen. Mindhárman helyezettek lettek (egy bronz- és két ezüstdiploma).

Áprilisban a városi költészet napi rendezvényen vett részt a Pódium. Bemutatta Babits-estjét Első s utolsó címmel, majd a Pécsi Nemzeti Színház előtt verset mondott és sikerrel kapacitálta versmondásra a nagyszámú közönséget.

Május a készülés jegyében telt el. Júniusban a POSZT OFF babitsos rendezvénysorozatában június 14-én a vers Az... című műsorát mutatta be versszínház jelleggel, 15-én ismét a Babits-est töltötte be a Király utca 12. szám alatt a Pódium által berendezett előadótermet. Június 17-én még lebontotta a helyszín rögtönzött berendezését, visszapakolta iskolánk székeit, aztán megbeszélte a jelenében a Pódium múltját és jövőjét.

Pódiumos lányok és fiúk! Büszke vagyok RÁTOK, különösen örvendek a jól bemutatkozó kezdőknek. Köszönöm a munkátokat nektek és Weinreich Lászlónak, a PÓDIUM tiszteletbeli tagjának.

ISKOLÁNKBAN 45 ÉVE FOLYIK POSTAI SZAKEMBEREK KÉPZÉSE

GIMESI LÁSZLÓNÉ

A Közlekedési és Postaügyi Minisztérium és Pécs Város Tanácsa V.B. Művelődési Osztályának megállapodása alapján 1968. szeptember 1-jétől Budapest, Miskolc, Debrecen után Pécsen is megkezdődött a postaforgalmi szakemberek képzése. A Magyar Posta azóta is – most már 45 éve – a szakmai képzésben aktívan közreműködik!

Az 1968/1969-es tanévben indult első osztály tanévkezdését komoly szervezőmunka előzte meg. A pécsi Postaigazgatóság oktatási csoportjának munkatársai – Jankó Anna és Somfai János –, Bánfai László csoportvezető megbízásából és irányításával biztosították a szükséges személyi és tárgyi feltételeket: lelkesen szerveztek, intéztek, ha kellett, utaztak a szükséges eszközökért Budapestre, hogy a tanítás rendben megkezdődhessen.

A postaforgalmi osztályba az igazgatósághoz tartozó négy megyéből – Baranya, Somogy, Tolna és Zala – vettek fel tanulókat.

Nagy szaktudással, komoly szakmai tapasztalattal rendelkező szakemberek tanították a postás tanulókat. Az első tanévekben a Postaigazgatóság oktatási csoportjától óraadó tanárként vettek részt a képzésben: Bánfai László, Kurucz Gyula, Somfai János, Jankó Anna, Réti Miklós.

A Magyar Posta munkatársai azóta is segítik a szakképzést óraadói tevékenységükkel. Korábban Böröcz János, dr. Németh Béla, Schaff Edit, Szlavecz József, Tihanyvári István, Kovács József, Bánfai Éva, Herlett Mária, Kiss Róbertné, Sági János, az utóbbi években Farkas Katalin, Berkesné dr. Pál Sarolta, Kond Árpád, Kósa Judit, Blaskó Tímea, Szabó Gabriella segített a szakmai órák megtartásában. Az iskola főhivatású szaktanárai Pál József, Máté Magdolna, dr. Antal Borbála, Pandur Béláné (Jankó Anna), Timár Rita voltak. Jelenleg Gimesi Lászlóné és óraadóként Blaskó Tímea tanítja a szakmai osztályba beiratkozott tanulókat.

Az iskolában végzett diákok zöme a Magyar Postánál helyezkedett el, és ma is ott dolgozik. Ők nem felejtik el a komarovos-babitsos éveket. Az akkori postaigazgatóság négy megyéjében kevés olyan posta van, ahol ne töltené el kellemes, meleg érzés egy-két dolgozót a kedves „közös ismerős”, ma már nyugdíjas tanárunk nevének említésekor:

- sokan mondják, hogy „azóta is abból élnek, amit Bori nénitől tanultak”...
- ma is sokan tudják, hol van Szakadát... Kedves Magdi néni!
- Malajzia fővárosa Kuala Lumpur...; a transz-szibériai vasútvonal által érintett településeket Budapesttől Moszkván át Vlagyivosztokig... - nem könnyű megtanulni, Pál tanár úr!

A jó szakmai felkészültség gyakorlat nélkül nem képzelhető el. A tanulók már az első tanévtől – az eskütételt követően – jártak jó minőségű, könnyen megközelíthető pécsi és baranyai postahivatalokba, és nyáron 4 hetes szakmai gyakorlatot kellett végezniük. Az érettségien a gyakorlati vizsgát postán teljesítették, így Hoszszúhetény, Pécsvárad, Sellye, Siklós, Szalánta, Szederkény, Villány annak lebonyolításában fontos szerepet kapott.

1968-tól a középiskola négy éve alatt az alapképzéssel párhuzamosan tanulták a gyerekek a szakmai tantárgyakat is. Lassan 10 éve már, hogy átalakult a szakközépiskolai képzés.

Jelenleg a 9-12. évfolyamon az általános műveltséget megalapozó tantárgyakon felül szakmai alapozó tárgyakat tanulnak a diákok, és az érettségit követően választhatják a tizenharmadik, szakképző évet. Az idén – utoljára – a végzős tanulók postai ügyintéző OKJ szakképesítést kapnak.

A következő, 2013/2014-es tanévtől kezdve a 9. osztályba beiratkozott diákjaink áruforgalmi és marketing ismereteket tanulnak, a 12. évig folyamatosan emelkedő óraszámban. Először áruforgalom lebonyolítása, később tervezése, irányítása, elemzése, foglalkoztatási ismeretek lesz a tananyag. A 13. évben a választott szakmának megfelelően „postai ügyintézőt” tanulnak.

Azok részére, akik az érettségit követően választják a szakmai képzést, a 13. év lesz az alapozó év áruforgalom, marketing tárgyakkal, majd ők a 14. évben szerzik meg a speciális postai ismereteket.

Az OKJ képzésre beiratkozott tanulókkal a Magyar Posta tanulószerveződést köt, ez alapján havonta ösztöndíj-szerű anyagi támogatást nyújt, szervezi a szakmai gyakorlatot, egyenruhát, étkezési utalványt biztosít, és segíti az első munkahelyhez jutást valamelyik postai szolgáltató helyen.

Nagyon sok segítséget kapunk a Pécs 3. Tanpostától, a tanulók fő szakmai gyakorlati helyétől. Rusznyákné Gaszt Felícia, a postavezető és az irányítása alatt álló hivatal több dolgozója szintén komarovos-babitsos volt. A gyakorlatra beosztott tanulókkal Szabó Gabriella foglalkozik. Ők és a többi munkatárs is ma már több éves rutinnal tanítják a szakma gyakorlati fogásaira diákjainkat.

Az első, 1968/1969-es tanévhez képest nagy a változás. Az elmúlt 45 évben sokat változott a Magyar Posta, korszerűsödött, folyamatosan igyekszik alkalmazkodni a piaci körülményekhez is.

Nekünk is alkalmazkodnunk kell, bár a sok változást követni, naprakésznek lenni igen nehéz.

Az áttekintés készült Bánfai László és Pál József, iskolánk fennállásának 10. valamint 25. évében kiadott évkönyvében megjelent visszaemlékezéseinek felhasználásával.

AZ OFF-SZÍNKÖRRŐL

BALÁZS MÁRTA ESZTER 12. F

Az OFF-Színkör szempontjából az idei év elég sűrűre sikeredett a korábbiakhoz képest. Hogy a csapatot összerázzuk, az első félévben Laing jeleneteiből készítettünk egy kis csokrot, amivel nemcsak a csapatot hoztuk össze, de mivel nekünk kellett kitalálni az elég nagy szabadságot engedő szöveghez a jeleneteket, egy kicsit a színházban gondolkodásba is belekóstoltunk, ami nem is jött rosszul, mivel a második félévben F. G. Lorca három szürreális jelenetének színpadra állításával próbálkoztunk meg (1. Lázálom, 2. A Szűz, a Tengerész és a Diák, 3. Buster Keaton sétája). A szövegek érdekessége, hogy eredetileg nincs köztük kapcsolat,

és első olvasásra egyáltalán nem mondanám őket színpad-kompatibilisnek egyesével sem. Hogy érzékeltessem, idéznék egy részletet:

„- Adj vizet!

- Nincs kutunk.

- Pedig én tüstént szomjan halok.

- Megitatlak tejjel a mellemből.”

És emellé a szerzői utasításokról sem mondható el, hogy megkönnyítették volna a dolgunkat:

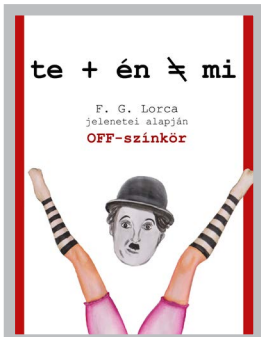
„A távolban Philadelphia látszik. Ennek a városnak a lakói már tudják, hogy a Singer varrógép vén költeménye ott kerenghet a melegágyak nagyfejú rózsái közt, de soha nem fogják megérteni, milyen hajszálfinom költői differencia létezhet egy csésze meleg tea és egy csésze hideg tea közt.”

A szövegeket közösen kezdtük el fölboncolni, és újra összegyűrni. Néha a legfurább és a legelvontabb ötletekből lettek a végleges színpadi megoldások. Hagyományainkhoz híven kora tavasszal színjátszó tá-

borba vonultunk el intenzív próbákra, és persze, hogy megfőzzük az elmaradhatatlan paprikás krumplit. Ezt a darabot először a Regionális Diákszínjátszó Fesztiválon mutattuk be, ahol nem csak a közönségnek, de a zsűrinek is elnyerte a tetszését, és az országos találkozón is előadhatuk. Három különdíjat, és egy ezüstminősítést zsebeltünk be. Kecskeméten az országos találkozón a meghívott szakemberekkel tréningeken vehettünk részt, ahol sokat nevtünk és tanultunk. A POSZT-OFF keretében is megmutathat-

tuk előadásunkat. A Vasvári Színháztársulat Fesztiválján is egész jó kritikát kaptunk, ugyan figyelmeztettek, hogy azért egy ilyenfajta szöveggel még ennél is sokkal több munka lenne, de ennek ellenére egy élvezhető és szerethető előadást csináltunk. Ráadásul, ahogy az egyik zsűritag kiemelte, az sem utolsó, hogy nemcsak a könyvekből tudjuk, hanem megtapasztaltuk a saját bőrünkön is, mit jelent az, hogy szürreális. Végeredményben, azt hiszem, sikerült egy jó kis társaságot összehoznunk, és a színdarabunk is sikeres lett a nézőtéri hangokból ítélve.

BOD PÉTER ÉS A BIODIVERZITÁS

VARGA ANDRÁSNÉ KÖNYVTÁROS

Bod Péter korának, a XVIII. századnak emberei valószínűleg nem ismerték a biodiverzitás fogalmát, bár a biológiai sokféleség az akkori tudósokat is foglalkoztatta.

Több száz évvel később ezt a témát kapták kidolgozásra a könyvtárhasználati verseny résztvevői. Az ország általános és középiskoláiból két kategóriában (7-8. oszt. és 9-10. oszt.) közel ezer tanuló oldotta meg az országos írásbeli forduló feladatait, közöttük volt iskolánk két diákja is: Meiszterics Miklós a 10. D-ből (aki tavaly a megyei versenyt megnyerte) és Matók Enikő a 10. E-ből.

Idén Miklós a megyei 3. helyen végzett, Enikő viszont első lett, és az országos szóbelire is bejutott (a 16 legjobb között a második helyen!).

A szóbeli forduló 2013. április 24-25-én zajlott Budapesten a Fazekas Mihály Gimnázium könyvtárában. Öt különböző dokumentumtípusból kaptak részletet a versenyzők a biológiai sokféleség témában, ezekből kiindulva kellett összeállítaniuk egy diasorozatot,

és bemutatniuk a könyvtárostanárokból álló zsűrinek. A kétórás felkészülés alatt a könyvtár teljes állománya rendelkezésükre állt, és természetesen a számítógépet is használniuk kellett a ppt-k elkészítéséhez. Nagyon ötletes bemutatók születtek: ki egy tanösvényt, ki egy védett virágot, ki egy adott tájegységet, ki pedig egy irodalmi művet választott kidolgozásra, ahhoz keresett dokumentumokat, és azokból állította össze a bibliográfiát (ennek összeállításáért és precíz leírásáért

Enikőt külön is megdicsérte a zsűri).

A verseny fő szervezője, Tolnai József és segítői arról is gondoskodtak, hogy a versenyzők és a kísérőtanárok a két nap alatt egyetlen percre se unatkozzanak: szerveztek programot a Planetárium-ba (Van-e élet a Földön kívül?), bemutatták a Pedagógiai Könyvtár és Múzeum gyűjteményeit, múzeumpedagógiai óra keretében a gyerekek iskolatörténeti „időutazáson” vehettek részt, írhattak palatáblára és ülhettek a számárpadban. A biológiai sokféleséget előben is tanulmányozhatták a Fővárosi Növény- és Állatkert meg látogatásakor, és a már kihalt fajokat megnézhatték a Természettudományi Múzeumban. Köszönet jár mindezekért az élményekért

a versenyszervezőknek!

A sok program azonban nem feledtetheti a verseny eredményét (amit egy napos izgatott várakozás után tudhattunk meg...): dobogós hely ugyan nem jutott Enikőnek, de azt hiszem, nem kis eredmény a 9-10.osztályos kategóriában az országos 5. helyezés sem! Gratulálunk a szép és sikeres munkához!

A Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Verseny arra hívja fel a diákok figyelmét, hogy a könyvtár nem avult el a digitális korban sem: a nyomtatott dokumentumokban rejlő sok-sok információ mellett segít eligazodni az elektronikus dokumentumok között is, megtanítja a szellemi munka technikáit (anyaggyűjtés, szelektálás, rendszerezés, jegyzetelés, új dokumentum létrehozása), és így minden tantárgy tanulásában felhasználható.

Kedves diákok! Legyetek minél többször könyvtárhasználók, és ha kedvetek van, vegyetek részt a versenyen is!

A TÖRÖK KOR EMLÉKEI

ENGEL MÁRIA

A török kor emlékei címmel indult iskolánkban programsorozat. Ennek részeként valamennyi 10. évfolyamos osztályunk eljutott a Kórház téri dzsámiba és részt vett múzeumi foglalkozáson. A tanév folyamán havonta egy-egy előadásra került sor, ahol a téma és a korszak avatott szakértői segítségével mélyíthették ismereteiket érdeklődő diákjaink. Hallhattunk a mondák eredetéről, a török-magyar együttélésről, az iszlám kertkultúráról, a szúfizmusról, kémekről és diplomatakról, Buda visszafoglalásáról, Pécs életéről a török korban. A jövő tanévben két előadással folytatódik a sorozat.

A TANÉV FOLYAMÁN MEGTARTOTT ELŐADÁSOK

Október:	Hegyi Klára: A török kor mérlege
November:	Sudár Balázs: Imahelyek, kolostorok... Kulturális létesítmények a török hódoltságban
December:	Varga Szabolcs: Élet a török kori Magyarországon
Január:	Kerekes Dóra: Kémek és diplomata a Konstantinápolyban
Február:	Géczy János: Kertkultúra, rózsakultusz az iszlám világban
Március:	Sudár Balázs: Egy ismeretlen világ – a szúfi
Április:	Bachmann Zoltán: Pécs török kori emlékei egy építész szemével
Május:	Bardi Terézia: Újra kereszt a Nagyboldogasszony templom tornyán – Európa ünnepe

Október folyamán ennek az együttműködésnek a keretében minden 10. évfolyamos osztályunk eljutott múzeumi órára a Kórház téri Jakováli Haszán dzsámba. Ebben a tanévben először került megrendezésre a PTE történelem tanszékei részéről egy országos történelem verseny: Fából vasparipa címmel az ipari forradalmak korából. A verseny megszervezésében iskolánk történelem tanárai, elsősorban Priskinné Rizner Erika komoly szerepet töltött be. A döntőre áprilisban került sor a Zsolnay-Negyedben. Az OFF- Színpad májusban képviselhette iskolánkat az Országos Diákszínházi Fesztiválon, Kecskeméten, valamint júniusban meghívást nyert a Vasvári Nemzetközi Színházi Fesztiválra, ahol szintén szép sikerrel képviselte iskolánkat.

TERMÉSZETTUDOMÁNYOS LABOR A BABITSBAN

VÖRÖS JÓZSEF LABORVEZETŐ

Hosszú évtizedek "Csipkerózsika" álma után a magyar oktatásügyben talán újra megindul egy folyamat, mely lehetővé teszi, hogy az általános- és középiskolai oktatásban a természettudományos tárgyak kellő hangsúllyal és minőségben legyenek jelen.

A 2010-ben meghirdetett TAMOP 3.1.3-10/2-2010 pályázatot, - mely természettudományos laboratóriumok építésére és korszerű berendezésére ad lehetőséget, - természetesen iskolánk tanulói és tanárai is nagy örömmel, várakozással fogadták. A pályázat keretében megvalósuló, 2*20 mérési hellyel rendelkező laboratórium biztosítja, hogy a biológia-fizika-kémia-földrajz tantárgyakat korszerű feltételek mellett, a tanulók tudományos érdeklődését felkeltve taníthassuk. Fontos, hogy a pályázati kiírás értelmében a laboratóriumot nem csak iskolánk tanulói használhatják majd, hanem együttműködési szerződés alapján a város és a környék összesen 14 általános és közép fokú intézményének, közel 3 000 tanulója. Sajnos, a beadott pályázatunkat, annak ellenére, hogy a feltételeknek megfelelt, forráshiányra hivatkozva várólistára tették. Közel két év eltele után végre megkaptuk a lehetőséget és a 271 millió forintos támogatást. 2012 szeptemberében elkezdődött a megvalósítás, mely alapvetően a következő feladatok megoldását jelentette:

- **ÉPÍTKEZÉS:** Noha a pályázat nem igényelt önrészt, további anyagi forrásra volt szükségünk, melyet részben a PTE, részben a saját költségvetésünkől sikerült előteremteni néhány hónapi késéssel. Így a külső munkák csak 2013 július elején kezdődtek, de reményeink szerint ez év október közepére befejeződnek. Az építkezéssel párhuzamosan megterveztettük a laboratórium belső berendezéseit és elindult ezek beszerzési eljárása.
- **TANANYAGFEJLESZTÉS:** 2012 szeptemberében megalakultak a tantárgyi munkacsoportok, melyek feladata az egyes tantárgyakra vonatkozó tananyagok összeállítása. A fejlesztésben a programban részt vevő iskolák tanárai dolgoznak. Ennek keretében mind a négy tantárgyra nézve kidolgozásra kerül egy tanári kézikönyv, egy tanulói munkafüzet és egy, a közép, illetve emelt szintű érettségi vizsgára való felkészülést elősegítő, versenyfeladatokat is tartalmazó munkafüzet.
- **KISÉRLETI ESZKÖZÖK :** a tananyagfejlesztéssel együtt a munkacsoportok elkészítették azt az eszközlístát, mely lehetővé teszi, hogy korszerű mérőeszközök használatával, számítógépes adatfeldolgozással, pontos mérésekkel, folyamatlevezetésekkel alapvetően megváltoztassuk a tanulók természettudományos gondolkodását, viszonyukat a megismeréshez.
- **TANÁRI TOVÁBBKÉPZÉSEK :** a sikeres működés alapvető feltétele, hogy szakmailag jól felkészült, a kísérletezésben, a csoportmunka irányításában jártas, a

korszerű pedagógiai módszereket ismerő tanárok vezessék a foglalkozásokat. Ezt elősegítendő, a projekt két éves ideje alatt három tanári továbbképzést szervezünk az említett témákban.

• **TÁJÉKOZTATÁS** : alapvető feladatunknak tekintjük, hogy mind az előkészítési szakaszban, s majd az öt éves fenntartási időszakban is folyamatosan hírt adjunk a programban folyó munkáról. Hamarosan elkészül a laboratórium önálló honlapja, melyen minden fontos információ megtalálható lesz. Az elkészült tananyagok elektronikus formában elérhetőek lesznek a tanulók, a tanárok, a szülők számára egyaránt, segítve a felkészülést és tájékozódást. A helyi sajtóval, rádióval, televízióval való szoros együttműködés a széleskörű, gyors tájékoztatást biztosítja. A már működő laboratóriumokkal és a társiskolákkal közösen tartott bemutató előadásokkal, órákkal a szakmai együttműködést kívánjuk erősíteni.

Az Ember a Természet sajátos, különös része. A lét alapja a természeti törvények ismerete, melyeket adott szinten, mindenkinek ismernie kell. Meg kell tehát tanítani mindenkit, főleg a jövő generációt a Természet ismeretére, tiszteletére. Reméljük sok érdekes, a felfedezés és a tudás örömeivel teli órát tölthettek majd itt. Ehhez szeretnénk hozzájárulni.

**MEGSEBZETT GENERÁCIÓK ESSZÉPÁLYÁZAT:
REJTŐ JENŐ****SZABÓ PETRA DANIELLA 11. F**

Még egy lépcsőfok, még egy, aztán három lépés és megfogom a kilincset. Az ajtó nehéz, túl nehéz. Vagy talán én vagyok a gyenge? Fény! Metsző fény mindenütt. Égeti a szemem. 1945. február vége lehet. Három hete nem tettem ki a lábam a pincéből, beteg voltam, lázas. Bűz és mocsok mindenütt. Kilépek az utcára – a levegő dermesztően hideg. Elindulok. Körülöttem sovány, kétségbeesett apák, anyák, leányok és fiúk.

Elsétálok egy kirakatüveg előtt – belém villan – ez vajon hogyan maradt épen, de meglátom a tükörképem és lefagynak a fogaskerekek. Úgy nézek ki, mint egy gyerek, aki túl nagy ruhába bújt, soványan, szakállasan, mocskosan, kétségbeesetten. Fejemen kötés rongyokból csavarva. Nem emlékszem, mi történhetett. Elfordulok, s körülnézek. Merre induljak, hol kezdjem a keresést? Jenő éjszaka szólt hozzám. Meg kell keresnem. Mi történt vele, hol lehet?

Gyerekként barátommal, Rejtő Jenővel – akkor még Reich – együtt rajongtunk a színházért. Emlékszem, hányszor készültünk fellépéseinkre a Gyermekbarát Egyesület Eötvös utcai épületében tartott előadásokon, és mennyit szórakoztam humorán, míg a jelmezeket készítettük. Büszkén olvastuk az előadást hirdető plakáton a nevünket: „írta – Reich Jenő, zenéjét szerezte – Buttolta Ede.”

Elindulok a Duna-partra, el kell jutnom a kávéházig. A Japán kávéház volt Jenő „munkahelye”. Alig megyek néhány métert, befordulok és azonnal le is cövekelek.

Látom Budapest utcáján kísérni a magyar és német foglyokat. Az utcasarkon könnyes szemű aszszonyok is állnak, akik férjüket, síró gyermekeik apjukat kutatják a menetelő, szomorú foglyok között. Lerogyok egy „Kein bombe” (nem bomba) feliratú tartály mellé. A lábaim nem visznek tovább, a gondolataim pörögnek.

Jenő barátom Reich Lipót nyomdai tisztviselő harmadik fiaként született. Gyermekként együtt játszottunk a közeli homokbányánál és a környékbeli városligeti Fás-körben. Később színinövendéknek mentünk Rákosi Szidi színé-

sziskolájába. A színi- tanodában hamar kiderült, hogy Jenőnek sajnos nem sok tehetsége van a színészkedéshez, így évekig csak statisztaszerepeket kapott. Ekkor döntött Jenő úgy, hogy a színészkedés helyett inkább az írás felé fordul, és 23 évesen megkezdte a két évig tartó európai körutazását. Bejárta egész Európát – sőt még Észak-Afrika partjain is megfordult. Először néhány fillérrel a zsebében – és némi családi segítséggel - Berlinbe utazott, ahol Szidi néni közbenjárására színházban tanulta a színdarabírás kulisszatitkait, mint fizetés nélküli „Student”. Tizedmagával lakott egy szobában, mind nemesek és szörnyen szegények voltak. A szobában volt két dívány és két ágy. Lakótársa volt Főzelékes, ki állította, hogy vegetáriánus, de „szemmel láthatóan jóízűen gyilkolta magát parizerrel”, Sír Lajos a költő, kinek „külsője éhtifuszlól beszélt és kiváló modell lehetett volna egy tuberkulózis elleni propagandaplakáthoz”. Mivel pénze fogytán volt, továbbállt Hamburgba. Annyira jellemző Jenőre az is, ahogy rám talált Hamburgban. Beült a Waterland kávéházba délelőtt, mert arra gondolt, hogy aki délelőtt kávéházba jár, „az csak jobb ember lehet”, mert megengedheti magának, hogy míg más dolgozik, ő újságot olvasson. Azzal a biztos tudattal ült a kávéházba, hogy mindig és mindenhol akad ismerős. Miközben ott ült, igaza is lett. Belépett az ajtón egy régi ismerős – pesti dobozgyáros, lecsúszott üzletember, akitől megtudta, hogy a Trocaderoiban zenélek a zenekarommal. Hát így találkoztam Jenővel Hamburgban, ahol egy mínusz 30 fokos téli éjjelen, vékony esőkabátban és fehér tornacipőben megjelent a lokál ajtajában. Jenő megtapasztalta, hogy számára „Hamburgba beköltözött a legnagyobb nyomor: az éhség és a hajléktalanság”. Utána Svájcba ment, aztán következett Prága és Bécs, ám e városokban is csupán ilyen-olyan alkalmi munkából próbált megélni. Innét továbbment Párizsba, a kalandok és élmények legfontosabb színterére. Minden munkát elvállalt, volt cukorkaárus,

hajómunkás, heringhalász és mosogató is. Marseille-ben végkimerültségében jelentkezett a francia idegenlégióba, de a kimerítő szolgálat hamar megtörte, és az ezredorvos egészségügyi okokból leszerelte. Azonban barátomról azt is el tudom képzelni, hogy egyszerűen megszökött. Kisebb-nagyobb kitérők után 1930-ban tért vissza Budapestre. A nagyvilágban mindig nyitott szemmel járt és későbbi regényfigurái hazajöttek vele. Nádasi László segítségével belekezdett abba, amire mindig is hívatott volt. Jenő írt és írt, először fejben, majd papírra, szalvétára, és minden darab fecnire, ami elé került; sorban álltak a munkáiért. Így lett Jenőből kabarészerző, színdarabíró, regényíró.

Egy csattanás, egy gramofonhang. Befogom a fülem, de hiába – a hang belülről jön és így is hallom, ahogy a budai hegyek visszhangozták az orosz megafonok hangját: „Magyar katonák, hagyjatok fel a harccal, ellenállással. Gyertek át a szovjet csapatokhoz, tegyék le a fegyvert, senkinek nem esik bántódása, mindenkit hazabocsátunk szeretteihez. A náci az utolsókat rúgják.” Felállok – a fogolyment még mindig halad. Elindulok, át kell jutnom Pestre, az Andrássy útra. Megyek a Duna felé, a lábam alatt egyre szaporábban kopognak a macskakövek, az emlékek, az érzések kavarognak bennem.

Jenő rendkívül gyorsan dolgozott, egy éjszaka alatt elkészült „Az elveszett církáló” kézzel írt példányával, ennek ellenére sok időt töltött munkával. Gyakran egész éjszakákon keresztül írt. Befutott prózai és színpadi szerző lett, a színi direktorok álma, aki egy óra alatt képes volt megírni egy kabarétréfát. Humort humorba fűzve, utánozhatatlan egyediség és egyéniség, egyszeri és hihetetlen karakterei, fantasztikus és egyedi humorral megalkotott párbeszédei, sziporkázó

szójátékai, és néha már-már absztrakta helyzetkomikummal átitatott történetei mindig mindenkinek beválnak búskomorság ellen. Az ő humora otthonos, emberséges, és a társadalom periferiáján élők világából jött, nem kopik, nem fárad el. A műveit egy olyan utánozhatatlan optimizmus hatja át, mely beszívárog a lelkünkig, áthatja egész lényünket és – legalábbis az olvasás idejére – védőruhaként óv meg minket a külvilágtól. Jeleneiben mindenki által ismert pesti figurák szerepelnek, nagykorúti vagányok, piti ügyeskedők, egy kis pénzért mindenre vállalkozó balekok, nőcsábászok, csetlő-botló

kisemberek, örök vesztesek. Egyszerre abszurd és valóságos. Kedvenc alakjaim Rozsdás, Ragyás, Bivaly, Piszkos Fred, Vanek úr, Fülíg Jimmy, aki rendre Netudki aláírásával tartja sakkban a királyi palota első emeletét, 13. Pác Tivald, a peches betörő, akinek semmi sem sikerül. Humora bölcselkedő megjegyzéseiben is érvényesült. A szőke ciklonban egy szabó mondja, „az élet olyan, mint egy nyári ruha mellénye – rövid és céltalan” és „a nő olyan, mint egy költő hasonlat – ha szép, az sem baj, hogy semmi értelme.” A Japán kávéház volt Jenő törzshelye, ahol megfordult a korabeli művészvilág szinte egésze. Rendszeresen „kéziratvalutával” fizetett. Kávéházi ember volt, akit „saját” márványmasztalánál írva nem zavart a körülötte folyó hírekkel, pletykákkal megtűzdelt diskurzus. Újságcikkek, kabaréjelenetek, novellák, színházi kritikák íródtak a kávéházi asztalok mellett. A főpincérek kötegszám tárolták a hosszú, fehér ívpapírt, a kutyanyelvet, hogy az írónak kéznél legyen. A Japánhoz tartozó galérián volt a hamiskártyások szektora. Jenő minden hazardjátékot szeretett, így a kártyát is. Tudta, kikkel ül le játszani, de a csalás művészetének tanulmányozásáért hajlandó volt anyagi áldozatot is vállalni.

Romokon kúszva-mászva érem el a Duna partját, amit ott látok, egyenesen szívfacsaró borzalom. A gyönyörű Duna-hidak, mint törött szárnyú madarak vergődnek a folyóban, az épületek szétlőve, rombolás és romhalmaz mindenütt. A jéghideg Dunán apró csónakok, kajakok úsznak ide-oda Buda és Pest között. Kicsit feljebb a folyón bekéretőzőm egy kedves családdhoz és elindulunk Pest felé.

1918 és 1944 között folyamatosan erősödött az antiszemitizmus hazánkban, majd az 1934-et követő tíz évben sorra jöttek a zsidótörvények és rendeletek, amelyek jelentősen szűkítették a zsidók életlehetőségeit.

Jenő is zsidó családból származott. A zsidókkal szembeni atrocitások és kegyetlenkedések őt is utolérték. Túlhajszolta magát és az idegrendszere nagymértékben meggyengült. 1939-től sok időt töltött idegpszichológiai intézetekben. A Csonthegység című művében, mely addigi írásaitól teljesen eltérő, komorabb darab, a haláltáborok hangulatát idézte. Egy

hátborzongató víziót festett a jövőről, a koncentrációs tábornak megfelelő Pokoltetőről. Minél jobban közeledett a fasiszmus szörnyűsége, könyveinek figurái annál groteszkebbekké váltak. Szembenézett kora rémségeivel és a fasiszták szemébe nevetett. Jenő életfilozófiája szerint „az élet egy külö-

nös színpad, amelynek meglehetősen zavaros célja és furcsa repertoárja van.”

Átérvünk a Dunán, megköszönöm a család segítségét és továbbindulok célom felé. Alig teszek meg pár háztömbnyi utat, újra látok elhurcoltakat menetelni. Kísérőik egyre azt ismételtetik: „málenkij robot, málenkij robot”. Akkor megláttam azt az ismerős arcot..., eddig Árpád-sávós karszalagot viselt, most már vörös színben tűnt fel a zöld helyett. Nem értem. Mi történhetett? Kifordult a világ? A zsidókat fosztogató és üldöző nyilasból hogyan lett ellenálló és szabadsághős?

És ekkor eszembe jut minden. Hirtelen az agyamba csap a fájdalom, a szívem összefacsarodik, megbénít a bánat. A fasizmus képében létet ölt a borzalom. Jenő meghalt! A tudatomban ez több az elképzelhetetlennél. Megölte őt az örült kor, amelyben élt.

Az „Egyedül vagyunk” című nyilas folyóirat 1942. október 9-én megjelent számában közölt le egy cikket, „Bemutatjuk a Piszkos Fred szerzőjét” címmel. Az írás gunyoros hangnemben szólt P. Howard írói mivoltáról, hazugsággal vádolta, megbecstelenítette őt. A rosszindulatú, gyilkos, „nemzetvédő” cikk hatására Jenő szinte azonnal megkapta a munkaszolgálatra behívó parancsot.

Bevonulása előtt megírta személyes jankiadványát, „Az utolsó szó jogán”-t, melynek mottója: „a tornádóban panaszkodik, kidőlt ősfák alatt, egy lehullott, elsárgult, hervadt, nyílt levél”. Megérezte halálának közelségét, papírra vetette saját sírfeliratát. „Sír (a) felirat / Ki itt nyugtalankodik csendesen, / Író volt és elköltözött az élők sorába. / Halt harminchat évig, élt néhány napot, / S ha gondolkozott, csak álmodott / Néhány lapot. S mikor kinevették: / Azt hitte, hogy kacagtatott. / Most itt fekszik e nehéz / Temetői hant alatt, / Zöld koponyáján kiüt a csíra / És azt álmodja, hogy él. / Szegény. Béke hangjaira! / Ámen.”

1942. november 27-én Nagykátán az Ukrajnába induló 101/19-es munkaszolgálatos század a peronon gyülekezett. Jenő a karján az emberi méltóságot megalázó sárga karszalaggal várta az induló tehervonatot. A vagonok elnyelték az elhurcoltakat.

Rajna János artistával, egymást biztatva próbálták túlélni Ukrajnát, a megerőltető menetelést, és az elrongyolódott nyári polgári ruhájukban a rendkívüli, mínusz 40 fokos hideget. Utolsó pillanatáig írt és küzdött az életéért. Jenő 1943. január elsején már halott volt. Meghalt Jevdokovóban, 38 évesen egy munkaszolgálatos zseni.

A Japán kávéház ajtaja előtt állok. Megfogom a kilincset, benyitok, néhány lépés, leülök kedvenc asztalához. Meggyújtom a gyertyát az asztalon, bámulom a lángját. Kikérek egy híg feketét. Benyúlok a belső zsebembe, kihajtogatok egy kis papírt. Barátom, Jenő írta. Bélának gratulál fia, Gábor születése alkalmából. Gyakran olvasgatom.

„Ő fejtelensége I. Fülöp Jimmy Levele Királyi ő arkangyalságának St. Gabriello Y'Lynzero El Tarnopólo Ó-Katinai főherceginek és trónöröklőnek, abból az alkalmatlanságból, hogy világra születésének most már semmi akadály, ami ikaszán

örvenetes minden alávaloi szivnek.

Tekintetes Felsék! Köszöntöm Felsékes Főherceg urban királyi apja szemefényit és a királyi anyja mindenit! Továbbá vagyunk bátor tiszteletel alulirottak. Mert ezen fenkölt dátumon nem csak én vagyok eegyütt, hanem mindazok tisztelettel, akiket illet éspedig: a hasonnevü Piszok Alfréd kapitány (asz jól kitolt velem), Vanekné Edu Árt (esz valami hüjel), ez a Tusko Hopkins, akinek semmi gye-rekszobája se volt, és ötödiknek, de nem utolsó, hanem legutolsó sorban esz a trémences Wágner ur nevü Sorhajóbicskás, akit már igazán minden hajózó vál-lalat régen a b-vel jelölt alkohol-listára helyeszet. A család szeretve tisztelt, számos töpp tagja, pillanatnyi fenforgás miatt, becses ittlét mellőzésbe kénytelen... Szóval esztet mit himeszem? A többi csirkefogót bezárták. És Lincer urat is megkérem, hogy a hallottakról vagy jót, vagy semmit. De ennek is én vatyok az oka. Mer van az a közmondás, hogy ki mint vet. Arattam tisztelettel: Az Önök szeretve alulirt gratuláló Fülíg Hüje JENŐJE”
Elmosolyodok. Jenő a neveltető.

ÉVNYITÓ

2012. SZEPTEMBER 3.

DIÁKPOLGÁR-AVATÓ

2012. SZEPTEMBER 28.

Márton nap
Nov. 11

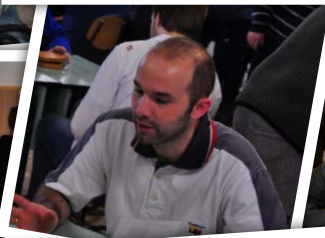
A DÖK
SZERVEZTE...

BABITS-ÉVFORDULÓ

2012. NOVEMBER 26.

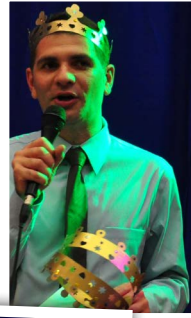
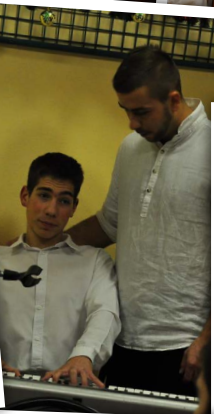

SZALAGAVATÓ

2012.DECEMBER 14.

SZÜLŐK-NEVELŐK BÁLJA

2013. FEBRUÁR 15.

A MAGYAR KULTÚRA NAPJA

MÁRCIUS 15-I EMLÉKMŰSOR

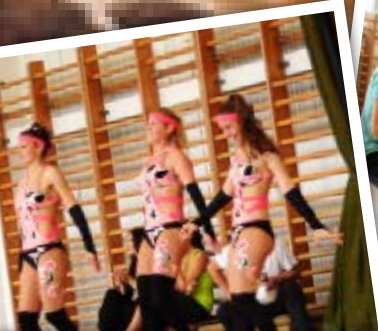
BALLAGÁS

2013. MÁJUS 3.

SPORTNAP

2013. MĀJUS 28.

ÉVZÁRÓ

2013. JÚNIUS 21.

BABITS 5X

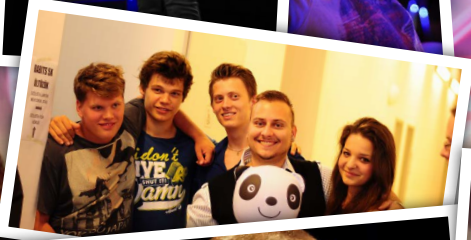
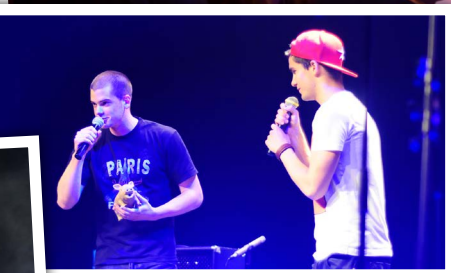
2013. ÁPRILIS 10.

BABITS 5X E78

2013. JÚNIUS 11.

OSTINATO 20

2013. ÁPRILIS 29.

ÚJMECSEKALJAI GIMNÁZIUM - KOMAROV - BABITS

50 ÉV
1963 - 2013

50 ÉVES JUBILEUM

SULYOK ANDREA

JUBILEUMÉRT FELELŐS IGAZGATÓHELYETTES

Iskolánk ebben a tanévben ünnepli fennállásának 50. évét. A megemlékezés több síkon zajlik: szakmai, kulturális és sport területen, több hónapon át, diákok, tanárok, szülők, volt diákok, és volt kollégák részvételével. A programok szervezéséből kivette részét a Babits-Komarov Baráti Kör, több rendezvényünket megtisztelte részvételével az egyetem vezetése.

A szakmai programok közül érdemes kiemelni a régió közép- és általános iskolai tanárai számára szervezett angol szakmai napot, melynek keretében tartott plenáris előadás, kollégáink bemutató órái és a legnevesebb kiadók tájékoztatói sok érdeklődőt vonzottak iskolánkba. A Regionális Újlatin Kiejtési Verseny, a Curie kémia verseny, a Baranya Megyei Irodalmi Verseny, illetve a Vitázik a világ ifjúsága című német nyelvű vitaverseny jubileumi rendezvényeink sorát gazdagították. Első alkalommal szervezett a matematika-informatika munkaközösség játékos, kedvcsináló vetélkedőt nyolcadik osztályos tanulók számára, mely reményeink szerint hagyományteremtő lesz. Szakmai programjainkat egy a babitsos kollégák által babitsos kollégáknak rendezett szimpózium zárta, ahol önként vállalkozó tanáraink rö-

vid, 20 perces előadásaikkal bepillantást engedtek munkájukba, vagy annak egy érdekes szeletébe. Sokat tanultunk egymástól, egymásról.

Kulturális téren igen színes és rendkívül színvonalas eseménysorozat áll mögötünk. Számos teaház várta az érdeklődőket: elsőként, megálltunk egy pillanatra, visszaemlékeztünk a múltra, és útravalót kívántunk adni a jövőre. A Komarovban, Babitsban végzett kollégáink rendkívül szórakoztató és roppant tanulságos történetekbe avattak be minket. Sokat tudtunk meg az iskola múltjáról, elődeinkről, példaképekről, diákcsínyekről, értékekről. Babits születésnapja volt a kulturális programok igazi nyitánya. Fát ültettünk Vivaldi dallamokra, megkoszorúztuk emlékhelyeinket. Nagy öröm volt számunkra, hogy iskolánk korábbi vezetői meghívásunkat elfogadva eljöttek és emelték az esemény fényét. A diákok Babitscsal kapcsolatos sokszínű, változatos programokon vettek részt: volt vetélkedő, szavalóverseny, Babits nemcsak az irodalom, de a földrajz

és az idegen nyelvek tükrében, illetve megzenésített Babits-versek.

Kórusunk itt kapcsolódott be rendezvényeink sorába, hogy azután képviselje az 50 éves iskolát a III. Egyetemi Koncerten a Kodály Központban, a Szalagavató műsorát jubileumivá varázsolja a Sportcsarnokban, karácsonyi hangversenyt adjon a Székesegyházban, megszervezze a Magyar Kultúra Napján megemlékezésünket, gerince legyen a 4. szülők, nevelők, öregdiákok báljának, bázisát adja a már mindenki által jól ismert Babits 5X-nek, majd nemzetközi porondra lépve Rómában nyújtson emlékezetes alakítást.

Áprilisban érte el jubileumi rendezvénysorozatunk a csúcspontját: a már említett Babits 5X sikere bejárta az országot. Szinte mindenki kivette belőle a részét: tanár, diák, titkárnő, portás. Fergeteges, iskolai kereteken jóval túlmutató showműsort készített egy maroknyi lelkes csapat az iskola egészének bevonásával, az iskola egésze számára.

HÁLAKÉPp elnevezésű fotókiállításunk alanyai nyugdíjas tanáraink közül azok, akik örömmel fogadták a kezdeményezést. A fotókból készült kiállításra és az azt követő teaházra meghívtuk minden nyugdíjas kollégánkat, hiszen ők éppúgy részesei a jubileumnak, mint mi, mindig örülünk, ha ellátogatnak hozzánk.

Iskolánk volt igazgatója, Muráth Ferenc tartott rendkívüli nevelési értekezletet, ahol olyan történeteket osztott meg velünk az elmúlt évtizedekből, amelyekért igencsak kár lett volna, ha a feledés homályába vesznek.

A hónap jubileumi eseményeit a 20 éves Ostinato Együttes koncertje zárta, melynek a pécsi Harmadik Színház adott otthont. A teltházas előadás két részben zajlott, a színpadon sok volt és jelenlegi diákunkat láttuk viszont, néhányan azóta befutott előadóművészek. A közönség soraiban a megzenésített versek költői is helyet foglaltak. A vastaps magáért beszélt.

Iskola- és szakmatörténeti fotókiállításunk a lehetetlenre vállalkozott: megpróbálta az elmúlt 50 évet elénk varázsolni képekben. Jó volt látni, milyen sokrétű tevékenység zajlott, zajlik e falak között. A kiállítás novemberig tekinthető meg iskolánkban. Azok a képek, dokumentumok, melyek a kiállítótér korlátai miatt nem adhatók közre, jubileumi honlapunkra kerülnek fel.

Kulturális programjainkat POSzt OFF szereplésünk zárta. Az 50 éves iskola lehetőséget kapott, hogy saját falain kívül, a belvárosban is megmutathassa magát. Volt Babits 5X újrátöltve, Off Színkör, Ostinato és Pódium.

Sportmúltunkhoz híven számos sportágban jeleskedtek idén is diákjaink. Hagyományos Babits-napunk keretében sportnapot szerveztünk, sok érdekes sportot, táncot lehetett kipróbálni, megcsodálni. A minden évben megrendezésre kerülő BaBeach strandröplabda Kupa idén más volt: csak babitsos tanárok, diákok, volt diákok versenghettek.

Végül pár szót nemzetközi szereplésünkről az 50. tanévben: Németországban, Dammében jártak diákjaink, dammei diákokat fogadtunk. Az UNESCO iskolák találkozójának idén a Babits Gimnázium adott otthont. A német nyelvű program

mind szakmailag, mind a kísérőrendezvények tekintetében kiválóra vizsgázott. Összesen 60 diákot és tanárt láttunk vendégül Bécsből, Brnóból és Nyitráról. Kórusunk testvériskolai kapcsolat kiépítésébe kezdett Rómában. A látogatás vizsgázására jövő márciusban kerül sor.

Bár a 2012/13-as tanév véget ért, ünnepségsorozatunk méltó lezárása, a gála még várat magára. Terveink szerint erre novemberben, Babits Mihály születésének 130. évfordulóján kerül sor a Kodály Központban.

Köszönöm minden kollégámnak az önzetlen munkáját, amivel a napi tevékenysége mellett segített a jubileumot színessé és emlékeztetéssé tenni. Köszönet a diákoknak, akik fellépőként, versenyzőként, jubileumi jelképek, logók tervezőjeként jeleskedtek. És végül köszönet illeti mindazokat, akik kíváncsiak voltak programjainkra és jelenlétükkel megtisztelték azokat.

AZ 50 ÉVES JUBILEUMHOZ KAPCSOLÓDÓ PROGRAMOK

Október 18.	1. teaház: kollégák=diákok Beszélgetés kollégáinkkal, akik a Babits-Komarovba jártak	10. B Bedőné Szűcs Tünde
November 15.	Angol nyelvi szakmai nap a Baranya Megyei Pedagógiai Szakszolgálattal és a PTE BTK Angol Tanszékkal	Angolos MK, Sulyok Andrea
November 26.	Babits születésnapja: Megemlékezés, Babits dal-és vers- mondó verseny, koszorúzás	Magyar MK, Engel Mária, Szász Kolumbán Olga, Balásy Szabolcs, DÖ – Czéh Lászlóné
	Faültetés: az iskola volt és jelenlegi vezetői	Iskolavezetés, Tarnai Gábor
November 30.	„Szellemeskedő” matematika verseny	Gyarmati Istvánné, Király Lilla
December 13.	Egyetemi koncert (Kodály Zoltán születésének 130. évfordulója) – a Kodály Központban fellép kórusunk	Balásy Szabolcs
December 14.	Szalagavató	Balásy Szabolcs, Betlehem Márta, isk. vezetés
December 15.	Karácsonyi hangverseny a Székesegyházban	Betlehem Márta, Balásy Szabolcs
Január 6.	Verstársaság alakulása	Szász-Kolumbán Olga
Január 22.	Magyar kultúra napja - kórus	Balásy Szabolcs

BABITS 50 JUBILEUM

Február 15.	Szülők, nevelők, öregdiákok bálja (a tombolán megnyerhető a legjobb tortaterv)	a Csapat
Február 22.	3. Regionális Újlatin kiejtési verseny 2. idegen nyelvből	Dr. Hajdú Zsuzsanna, Második idegen nyelv MK.
Március 8.	Baranya Megyei Irodalmi Verseny: Téma: Horváth Viktor: Török tükör c. műve	Maul Borbála, Magyar MK.
Március 9.	Curie kémia verseny	Bodó Jánosné
Március 11.	Szakmai nap (2 szekcióban 12 egyenként 20 perces előadás tartanak kollégáink)	Priskinné Rizner Erika
Március 18-21.	UNESCO iskolák találkozója iskolánkban. Téma: a mobilitás	Op. Igh., Némethes MK, Muráth Eszter
Április 10.	Babits 5X osztályneklési verseny	Balásy Szabolcs, Kerekes András
Április 18.	„Hálaképp” - Hangulatok, arcok a jelenből teaház – (egykori, nyugdíjas kollégák – BKBK-val)	Németh Andrea, Selényi Zoltán, Bedőné Szűcs Tünde, BKBK
Április 22.	Rendhagyó nevelési értekezlet	Muráth Ferenc
Április 29.	Ostinato 20	Kopeczky Péter
Május 28.	Babits-nap (sportnap) – BaBeach kupa	Testnevelés MK.
Május 30.	Fotókiállítás-iskolatörténet, szakma- történet	Muráth Eszter, Dr. Gimesi Lászlóné
Június 1.	Családi-nap, pedagógusnap	Száraz Tamás
Június 10-15.	Babits a POSZT OFF-on	Weinreich László
	Babits 5X	Balásy Szabolcs, Kerekes András
	Off Színpódium	Engel Mária
	Ostinato	Kopeczky Péter
	Pódium	Szász Kolumbán Olga
2013. november	Halottak napján emlékező látogatás a temetőbe elhunyt kollégáink sírjaihoz	Magasi András, Száraz Tamás
November 12.	GÁLA (a jubileumi év lezárása a Kodály Központban)	Balásy Szabolcs

KÉT ÉVFORDULÓ BARÁTI KÖRBE

10 ÉV A BABITS-KOMAROV BARÁTI KÖRREL

WEINREICH LÁSZLÓ

Iskolánk és elődintézményei fennállásuk együttes 50. évfordulója kettős ünneplésre, - egyben egy kis értékelésre is adhat okot és alkalmat. 1963 őszén indult meg az oktatás még a Bánki Donát utcai Újmecsekaljai Gimnáziumban. 1967-től költöztünk a mostani épületegyüttesbe Komarov Gimnázium és Szakközépiskolaként, majd 1990-től iskolánk a PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnáziuma lett. E három intézményben közel 7000 diák tanult és érettségizett az eltelt évek során. Idén 10 éve, hogy az iskola 40. „születésnapján” megalakult a Babits-Komarov Baráti Kör, - ahogy az évek során emlegetjük, a Baráti Kör.

A Baráti Kör céljait tekintve elsődleges feladata az egykori diákok felkutatása azért, hogy az érettségit követően is

gyelemmel kísérje, segítse és erősítse az öreg- és a jelenlegi diákok kötődését az iskolához. Részt veszünk az iskola rendezvényein, eseményein, - de feladatunk, hogy segítsük az iskola nevelési céljainak megvalósítását, az iskola hagyományainak bővítését és ápolását, valamint a lehetőségeinkhez mérten segítsük az iskola tehetséges diákjait, csoportjait.

Az évtizednyi működés során részt vettünk több tucatnyi iskolai eseményen, amelyeken a megjelenésünkön túl aktív szervezést is felvállaltunk. Hagyományos a Baráti Körös megjelenésünk a Tanévnyitón és Évzárón, a Szalagavató Ünnepeken, a Ballagásokon, a Babits Dal- és Versmondó Versenyeken, vagy a könynyedebb műfajú Apródavatókon (Szecskaavató). Az ünnepségekhez időzítve tanévenként két alkalommal tehetséges diákok jutalmazását végezzük. A Ballagáshoz kapcsolódóan a Pro Gymnasio Díj kerül átadásra, melyet egy arra érdemes diák nyerhet el, a folyamatosan kiemelkedő tanulmányi eredmény az alapja a díj odaítélésének. Lehetőség nyílik egy másik, - a „Baráti Kör Pályázatán” is részt venni diákjainknak, melyen bármely tanuló indulhat és nevezhet, aki a tanulmányi eredményeken túl más szakterületen, sportban, kultúrában, vagy bármely másban jeleskedik, s pályázatával a „babitsos” sokszínűséget emeli ki értéként. A díjazásokon túl igyekszünk jó példát mutatni, így rendszeres vendégei vagyunk az iskolában működő Teaháznak, ahol időnként egy-egy korábbi diákunk mesél sike-

reiről, eredményeiről, pályafutásáról. Közreműködésünkkel az 1967-2009 között érettségizett diákok tablói egy közös könyvben jelentek meg 2009-ben.

A közvetlen oktatással kapcsolatos eseményeken túl különböző felkéréseknek is igyekszünk megfelelni, így sok értékes projekt megvalósulásában vehettünk részt, melyek egyaránt jelenthetnek és jelentenek értéket a jelenlegi és a korábbi diákoknak, az iskolaközösségnek, vagy akár az iskolához szorosan nem kötődő személyeknek. Még a 45. évfordulón megrendezett Öregdiák Bál alkalmával fogalmazódott meg az a gondolat, hogy érdemes lenne egy hagyományosan megismétlődő találkozót szervezni, és azóta évről-évre megrendezésre kerül a Szülők, Nevelők, Öregdiákok Bálja. Az iskola bejáratánál a Babits diákjai, önkéntesei és tanárai kezdeményezésére kialakításra került egy park, mely a Babits Parkja. Jó volt részt venni a projektben, s látni az odafigyeléssel és összefogással megvalósuló értéket. A Babits itt is értéket alkotott. Szomorúbb, de igen felemelő érzés és élmény a jótékonsági hangverseny és -gyűjtés szervezése, illetve az abban való részvétel, melyet a kolontári vörösiszap katasztrófa ártalmait megsegítésére szervezett iskolánk.

Előfordult, hogy a Baráti Körön keresztül számos diákot sikerült bevonni városi, - elsődlegesen kulturális esemény megvalósításába. Így meghívott partnerei lehettünk a Pécsi Országos Színházi Találkozó OFF eseményeinek is, és idén első alkalommal Babits Pódium elnevezéssel közösen szerepelhetett az iskola több művészeti csoportja is a POSzT-on (OFF Színkör, Ostinato Együttes, Pódium). Szintén meghívásra a Pódiummal közösen vehettünk részt második alkalommal a városi Költészet napi eseményeken, s ez évben a Nick Udvar avatásának műsorában is szerepet vállaltunk. Több éve közös szervezésben veszünk részt mikulásváró eseményen, a Mikulásvárban.

Az idei kerek évforduló apropóján, az 50-es szám jegyében az iskolai osztályneklési verseny átalakult, s 5X elnevezéssel a hagyományos versenyek és népszerű tehetségkutató versenyek ötvözetéből valami új született. Megkeresésre részt vettünk a program iskolai bemutatkozásán, az „iskolai show-n”. A kivitelezés profizmusa láttán erős háttér munkával sikerült a Babits-produkciót az idei POSzT-on is bemutatni, mely a 2013-as ünnepi év egyik kiemelt eseménye lehetett és lett is. Talán éppen ez az esemény megvalósítása foglalja össze a Baráti Kör és az Iskola együttműködésének lényegét, mely keretében sikerül az iskolai tehetségek - beleértve a diákok és tanárok kiváló, és értéktérítő munkáját – az iskola falain belül és kívül is követendővé és példaértékűvé emelni. S mint az iskolával közös működésünk igazolja, az a bizonyos „Babits X” bennünk van. Jó ide tartozni, jó ebben a baráti körben lenni.

JUBILEUMI INTERJÚK

SULYOK ANDREA

Iskolánk fennállásának 50., jubileumi évében a következő interjúkkal nemcsak kiemelkedő diákjainkra emlékezünk, hanem egyúttal példaképeket kívánunk állítani jelenlegi diákjaink elé. Interjúalanyainkat közös kutatómunkával összegyűjtött bővebb listáról választottuk annak figyelembevételével, hogy az iskola életének meghatározó területeit (posta, sport, humán, reál) egyenlő mértékben képviseljék.

A beszélgetéseket osztályok vállalták, ők választották ki, hogy kivel szeretnének interjút készíteni. 24 osztályunk van, így 24 interjú készült. Bízom abban, és az írásokat olvasva biztosra is veszem, hogy amíg diákjaink a feladattal dolgoztak, nagyon sok értékes, előremutató tanácsot kaptak a jövőre, melyeket ezúton is köszönünk.

A beszélgetések sorrendje az azokat készítő osztályok betűrendjében található.

DR. VARGHA DEZSŐ

1968-BAN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: KIS-HORVÁTH JENŐ

MAGYAR NEMZETI LEVÉLTÁR BARANYA

MEGYEI LEVÉLTÁRÁNAK FŐLEVÉLTÁROSA

KÉSZÍTETTE: ABUCZKI FRUZZSINA, BERTALAN

BENJAMIN, VARGA VIRÁG

(9. A OSZTÁLY)

Dr. Vargha Dezső, iskolánk volt diákja, a Magyar Nemzeti Levéltár Baranya Megyei Levéltárának főlevéltárosa volt. A 2013 februárjában vele folytatott beszélgetés közben kiderült, hogy munkája a hivatásává vált, ezért nyugdíjas éveiben is folytatja a korábban végzett érdekes és sokrétű tevékenységét.

A levéltáros munkája hivatás, óriási és megtisztelő feladat, mert a levéltár nemzedékek kultúrájának fontos iratait örökíti meg a következők számára, és emiatt a múltunk őrzője.

Az intézmény története is ezt bizonyítja, hiszen egyidős a magyar államiság történetével és egészen az Árpád-korig visszavezethető.

A török hódítás azonban később nem csupán a megyeszervezetet számolta fel, hanem a magyar írásbeliség középkori emlékeit is jórészt megsemmisítette. A hódoltságot követő katonai, illetve kamarai igazgatás időszakából is csak áttételesen maradtak fenn helyi adatok, mivel 1704-ben előbb a kuruc, majd a szerb csapatok Pécs jelentős részét feldúlták, s e pusztításnak áldozatul esett a városháza és a levéltár egyaránt. Így folyamatosan csak a 18. század első évtizedétől maradtak fenn a vármegye és Pécs város iratai, székházaiiban (a vármegye 1731-től) őrizve azokat egészen az 1950-es államosításig.

Múltunk háborúi az emlékezés nyomainak nagy részét is elpusztították. Annál inkább felelősségteljes feladat a megmaradt emlékek őrzése, rendszerezése, értelmezése.

A közelmúltban kialakított egyesített levéltár a Király utcában nyert elhelyezést, s ekkor kerültek oda a Baranya megyei községek polgári kori iratai, a közigazgatás és jogszolgáltatás területi szervei, a megyei és városi intézmények, testületek és kisebb mértékben a családok és személyek iratai.

A Baranya Megyei Levéltár – mint igazgatási feladatokat is ellátó tudományos intézmény – szakmai munkája jelentősen fejlődött, 1980-ban elnyerte a tudományos kutatóhely minősítést. Az elmúlt évtizedek fejlesztései, s a tervszerű iratátvé-

tel következtében – iratmennyiség tekintetében – az ország egyik legnagyobb vidéki levéltárává lett, őrizetében jelenleg mintegy 17300 folyóméter irat található.

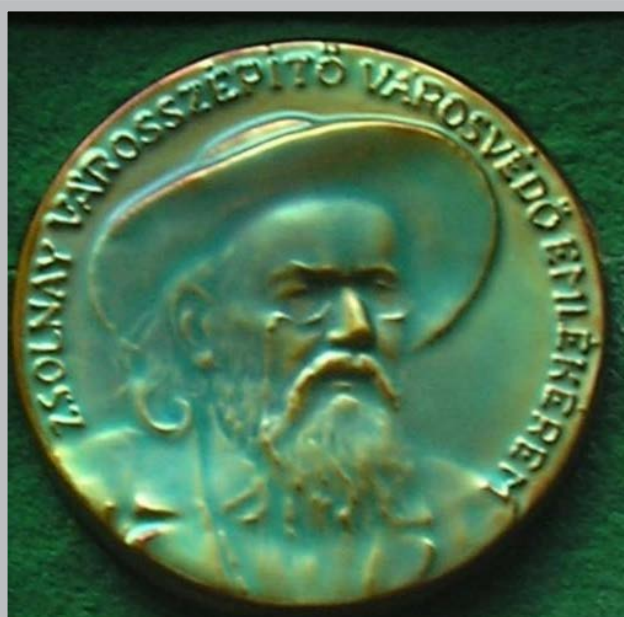
Dr. Vargha Dezső és kedves felesége nagy szeretettel láttak minket vendégül belvárosi lakásukban. Megtudtuk tőle, hogy főként a külterületi munka és a megyei krónikairás volt a feladata. Ő maga rengeteg kötetet szerkesztett, publikált, többszörös vendégelőadó volt a Pécsi Tudományegyetemen. Ekkora tudás felhalmozása után a város és a régió szerelmese lett. Nem véletlen, hogy 1983 óta működik a Városszépítő Egyesület, melynek tagja lett Dr. Vargha Dezső.

A Pécs Lexikonban megjelent szócikkei leginkább a zenetörténetről és a szociálpolitikáról szólnak (utóbbiból doktorált). Művészeti és szociális kérdések iránti érdeklődése ma sem gyengült, az élénk szellemi kíváncsiság az, ami lelkét is fiatalon tartja. Lelkes és nagyon kedves beszámolója alapján mi is tanúi lehettünk a város iránti példaértékű elkötelezettségének. Nyugdíjas évei aktívan telnek, ugyanúgy folytatja ezeket a tevékenységeket, hiszen – mint

említette – ez a fajta elhivatottság cseppet sem hasonlítható a gyári futószalagon végzett automatikus és lélekölő munkához.

Dezső bácsi örömeinek is hangot adott, hogy a jelenlegi babitsos diákok is érdeklődnek a régiek iránt. Ő maga a Komarov Gimnáziumban (a Babits Mihály Gyakorló Gimnázium elődje) végzett 1968-ban, ma úgy mondanánk, hogy a matematikát emelt szinten tanuló osztályban.

Elmesélte, hogy csak az utolsó középiskolai évét végezte nálunk, mégis meghatározónak tartja itt szerzett tudását és élményeit. Ő maga pécsi „belvárosi gyerekként”, az akkor még fiatalnak számító városrész iskolájában nyitottabb tanárokhoz és osztályközösségbe került, mint amit

korábbi belvárosi iskolájában tapasztalt. Nem véletlen, hogy öccse, Vargha László is később a Komarovban végzett.

A gimnázium után magyar-történelem szakos tanári diplomát szerzett. A falakon sorakozó megannyi kitüntetés és díj kiváló tanulmányi előmeneteléről és szakmai tevékenységéről vall.

Vargha Dezső később történelem-tudományból doktorált. Nagyon szereti még mindig egykori komarovos osztályát, évente többször is találkoznak, beszélgetnek volt osztálytársaival. A régi időkre jó kedvvel emlékszik, hiszen megemlítette, hogy bár iskolaköpenyt kellett viselniük, a lányok már akkor is nagyon csinosak voltak.

Nyitott, a diákok tanulmányi előmenetelével és sorsával is törődő kedves igazgatónőjét, Szentirányi Józsefnét szintén meleg szívvel említette Dezső bácsi. Tanáraival kapcsolatban is úgy emlékezett vendéglátónk, hogy tőlük diákként mindent megkapott, amire csak szüksége volt: tudást és figyelmet. Mind tananyagban, mind élettapasztalatban, bölcsességben és a nagybetűs életre való felkészítésben is sokat köszönhet Kis-Horváth Jenőnek, akkori osztályfőnökének.

Tóth János, egykori történelemtanára munkásságának emlékeit ő maga gyűjtötte össze, dolgozta fel a levéltár részére, ezzel is tisztelve tanára előtt, aki már sajnos nincs köztünk.

Zárgányi Ervin angol-irodalom-művészetek tanárával a mai napig tartja a kapcsolatot, az osztálytalálkozókra őt is meghívják, nem csak azért, mert az érettségi előtt önszorgalomból korrepetálta őket (ami egy mai tizenévesnek néha magától értetődőnek tűnhet).

Összegezve mondandóját, az egykori Komarovban tetszett meg neki a katedra másik, a tanári oldala is. Emberileg kapott nagyon sokat az itteni tanároktól.

Beszélgetésünk végén előkerült a Tablók könyve is, amely az 1967-2009 között végzett diákok tablóit tartalmazza. Dezső bácsi lelkesen kereste és mutatta meg nekünk tablóját, osztálytársait és persze fiatalkori képét.

SZTOJKOVICS ÉVA

1983-BAN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: KÁRPÁTI FERENCNÉ

NB. I-ES KOSÁRLABDÁZÓ, SPORTSZERVEZŐ,
ÖNKORMÁNYZATI KÉPVISELŐ

KÉSZÍTETTE: SCHERER DOROTTYA, RÁTGÉBER
LÁSZLÓ, SZÜCS LILLA
(9. B OSZTÁLY)

Az egykorikitűnő NB. I-es kosárlabdázót, volt komarovos diákot, ma pedig elfoglalt képviselőt és feleséget, Sztojkovics Évát kértük meg, szakítson időt a kérdéseinkre.

Mivel foglalkozol jelenleg?

Sportszervező vagyok a PSN Zrt.-nél, illetve önkormányzati képviselőként szorgoskodom a belvárosban.

Mindez mit jelent?

Az első azt jelenti, hogy sportesemények szervezésében veszek részt, képviselőként pedig sok feladatom van a körzetemben. Bárkinek bármi problémája van, hozzám fordul és keresünk megoldást, akár a csapadékvíz nem folyik el egy utcában, akár a buszjáratokkal van gond. Nincs olyan, hogy egy intézkedés mindenkinek megfelel, de ha sikerül egy ügyet megoldani, nagyon hálásak tudnak lenni az emberek.

Mettől meddig jártál a Babitsba, pontosabban még a Komarovba?

1979-től 1983-ig.

Segítette-e az iskola kosárlabdázó pályafutásodat?

Nem örültek túlságosan, mivel a kezdetektől fogva minden válogatottnak a tagja voltam, emiatt nagyon sokat hiányoztam, főleg az utolsó két évben, amikor akár hónapokig is távol voltam az iskolától. Ha ez most történne, valószínűleg magántanuló lennék. Persze a tanárok nagyon rendesek voltak. Amikor sokáig nem voltam iskolában, sosem feleltettek, de attól még ezeket a lemaradásokat pótolnom kellett. Ez nem ment mindig könnyen.

Mikor kezdted el kosarazni?

Szigetváron kezdtem el 1976-ban, Verbőczy Endre volt az első edzőm. A kosárlabda mellett atlétizáltam is, sőt amikor Pécsre kerültem, csábítottak, hogy menjek, maradjak az atlétikánál. Nemzetközi versenyen is indultam 800 méteren itt, Pécsen, amit meg is nyertem. De szerintem az egyéni sport nem olyan izgalmas,

mint a kosárlabda, ahol ott a labda és a csapattársak.

Melyik a legkedvesebb élményed a kosárlabdában?

A legkedvesebb az első bajnokság, amit itt nyertünk Pécsen, 1992-ben. Az egész város együtt drukolt nekünk, annyian voltak a szurkolók, hogy be se fért mindenki a csarnokba. A döntő mérkőzés előtt folyamatosan megállítottak az utcán és kérdezték: „Jaj, ugye nyerni fogtok?”. Amikor befutottunk a terembe, 6000 ember egyszerre sóhajtott fel, és az izgalomtól szinte szétrobbant a csarnok... az valami hihetetlen! Hiába volt erősebb az ellenfél, ott és akkor csak mi győzhettünk.

Milyen céljaid, álmaid voltak, amelyek később teljesültek? S volt-e, ami nem?

Azt kell mondanom, hogy szinte valamennyi álomom teljesült, hiszen minden korosztályos válogatottban szerepeltem, majd 18 éves koromban a felnőtt válogatottba is bekerültem, és tagja voltam annak a csapatnak, amelyik kétszer is Európa-bajnok 3. helyezett lett. Emellett itthon négyszeres magyar bajnok vagyok, tehát tulajdonképpen mindent elértem, amit akartam. Két dolgot szerettem volna még nagyon, az olimpiára kijutni és Amerikában kosarazni. A Los Angeles-i olimpiára 1984-ben kijutott ugyan a válogatott, de sajnos az akkori politikai helyzet miatt egyetlen kelet-európai csapat sem vett részt a világ legnagyobb sporteseményén, így mi sem. Annak idején nem volt lehetőség amerikai egyetemre menni és ottani csapatban játszani, a női WNBA pedig csak később indult, tehát ez a másik, ami nem sikerült.

Voltak, akik motiváltak, akikre felnéztél?

Igen, a csapatban is. Amikor én idejöttem 16 évesen, néhányan már 32-34 év körül jártak. Közülük például a nagyon-nagyon jó játékos Verbőczy Zsuzsira felnéztem. Még vele játszottam egypár évig. Ami nagyon vicces volt, hogy amikor először beléptem az öltözőbe, nem tudtam, mit köszönjek: „csókolom” vagy „sziasztok” (nevet). Hát ez manapság már másként működik. Aztán a horvát Drazen Petrovic, akit a külföldi csatornákon keresztül csodálhattunk.

Hogy viseltétek a sok utazást? Nem volt fárasztó?

Fárasztónak fárasztó volt, de igazából szokás kérdése. Én imádok utazni, akkor is imádtam. Egy kicsit bele tudtam tekinteni más kultúrákba, szerettem valami újat látni, tapasztalni még akkor is, ha nem maradt túl sok idő városnézésre. Ez mindig kárpótolt a hosszú utakért. Egyébként hozzá lehet szokni, volt, aki felszállt a buszra és 5 másodperc múlva már aludt is (nevet). Ilyen volt a barátnőm, Vilutye Jolanta...

Az egyik munkád a kosárlabdához köt, de mellette „nézőként” is követed az eseményeket?

Persze, szurkolóként is jelen vagyok majdnem minden mérkőzésen, amennyire az időm engedi. A volt csapattársaim gyerekei már kosaraznak, időnként őket is megnézem, és mulatságos látni, ahogy visszaköszön szüleik mozgása. Szoktam edzéseket is tartani, segítek az U12-es fiúknál. Igazából a sport olyan, hogy ugyan

már nem űzöd, de nem is lehet elszakadni tőle. Már rendszeresen nem kosárlabdázom, de részt veszek világversenyeken, voltam például a senior olimpián 2006-ban Kanadában és 2009-ben Ausztráliában.

Mikor hagytad abba a versenysportot?

2003-ban, szóval elég sokáig játszottam.

Nehéz volt megszokni az élsporttól való elszakadást?

Amikor az ember játszik, nem gondolná, de iszonyú nehéz. Gyakorlatilag egy burokban vagyunk, edzésről edzésre, meccsről meccsre járunk. Aztán ebből kiszakadni és belecsöppenni a nagybetyűs életbe... Rendszeren tanultam (van két diplomám, beszélek nyelveket), de ha az ember készül is rá, nem olyan könnyű elhelyezkedni. Ha tehetném, 60 éves koromig kosaraznék... (nevet), mert annál gyönyörűbb nincs, amikor az a munkád, ami a hobbid is.

Van egykori csapattársad, akivel nagyon jóban voltak és most is tartjátok a kapcsolatot?

Mindenkivel jóban vagyok most is. Időnként találkozunk, mint például tavaly, az első bajnokságon szerzett győzelmünk huszadik évfordulóján. Nagyon sokféle kerültünk, de például Balázs Hajnival, aki itt él, időnként összejárunk. Vilutyte Jolantával, aki hazaköltözött Litvániába, skype-on tartjuk a kapcsolatot.

Ha visszatekerhetné az időt, van, amin változtatnál, másképp csinálnál?

Igazából azt hiszem, nem. Ha most kezdeném, újra kosárlabdáznék. Talán a sérüléseket lett volna jó elkerülni, de egyébként mindent ugyanígy csinálnék.

Mit üzennél a jövő kosarasainak?

Dolgozzanak rendszeren, hogy elérhessék a céljaikat, mindegy, hogy sportról vagy az élet más területéről van is szó!

Hogy érezted magad a Komarovban?

Szerettem iskolába járni, alapvetően a tanárok is szerettek. Testnevelés tagozaton 36-an kezdtünk az osztályban, és csak 16-an fejeztük be.

Milyen volt a tanulmányi átlagod – ha lehet ilyet kérdezni?

Amíg rendszeresen jártam iskolába, 4,2 körüli, utána egy kicsivel romlott a rengeteg hiányzás miatt.

Kedvenc tantárgyaid?

A történelmet imádtam, kemény tanárunk volt, Sárváryné Lóky Gyöngyi, de én nagyon élveztem az órákat. A másik kedvencem az orosz volt. Az akkori orosz tanáromnak, Eszti néninek (Szakály Sándorné) köszönhetem, hogy a nyelvet azóta

sem felejtettem el. A tesi órákon különböző sportágakat tanultunk, tornáznunk is kellett. Vicces volt, amikor a korlátról lelógott a lábam (nevet). De azért megcsináltam, és később visszahallottam, hogy Gyuszi bácsi, aki a tornát tanította, velem példázott, hogy bezzeg a Sztojkovics ezt is meg tudta csinálni.

Ki volt az osztályfőnököd?

Kárpáti Ferencné, ő volt a matektanárunk is. Azt nem mondhatom, hogy a matek a kedvencem lett volna, de az oszt. (ahogy akkor hívtuk) nagyon rendes volt velem, próbált mindig segíteni, bármiről is volt szó.

Mennyit változott azóta az iskola?

Sokat fejlődött: épült, szépült. Akkor sem volt rossz iskola, most pedig – ahogy hallom – egyes tagozatok kifejezetten erősek.

Mi lennél most, ha nem a kosaras pályán indultál volna el?

Hát ez jó kérdés. Szeretem a gyerekeket, úgyhogy valószínűleg velük foglalkoznék akkor is... és hát most tesi tanár is vagyok. De az egész pici gyerekeket még jobban imádom... szóval lehet, hogy óvó néni lennék, ha nem a kosárlabda felé orientálok.

Milyen terveid vannak?

Elég elfoglalt vagyok a munkám miatt, érdekes is, amit csinálok. Középfokú nyelvvizsgám van, szeretnék egy felsőfokút angolból, és az olasztudásomat is fejleszteném. Nagy terveim nincsenek, elégedett vagyok az életemmel.

Köszönjük szépen! További sikereket kívánunk, lankadatlan kedvet a munkádhoz, sok-sok időt a családnak és kellő kedvet terveid megvalósításához!

SZEKERES ILDIKÓ

1991-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: LENGVÁRSZKY ATTILA

SPORTOLÓ, VILÁGBAJNOKI EZÜSTÉRMES
CURLINGBŐL

KÉSZÍTETTE: 9. C OSZTÁLY

Osztályunk Szekeres Ildikóval készített interjút. Sűrű versenynaptára miatt nehezen tudtunk időpontot megbeszélni. Fontosabb eredményeiről, iskolánkhoz kötődő emlékeiről, illetve arról faggattuk, hogyan egyeztethető össze a versenyszerű sport a családdal.

Mivel foglalkozol jelenleg?

Főállású sportoló vagyok, emellett anyuka. Végzettségem szerint testnevelő tanár, de ezt nem gyakorlom, mert az edzések és a versenyek nagyon lefoglalnak.

Mit tartasz a legnagyobb sikerednek?

Két dolgot! Az egyik a világbajnoki 5. helyezésem és két Európa-bajnoki ezüstöm fitnessből, a másik pedig a világbajnoki ezüstérmem curlingből.

Házasságod előtt érted el a nagyobb sikereidet?

2001-ben volt az esküvőm, a fitness sikereket előtte értem el. 2002-ben született Laura, és 2009-ben volt a világbajnoki ezüstérmünk a férjemmel curlingből.

Mikor jártál a Komarovba és ki volt az osztályfőnököd?

'91-ben érettségiztem, Lengvárszky Atilla volt az osztályfőnököm.

Miért pont a Komarovba jelentkezted?

Talán azért, mert közel volt és a legjobb iskolák közé tartozott. Mindenképpen testnevelés szakra akartam menni, de végül lebeszéltek róla. Azt mondták, ha németet szeretnék tanulni, akkor arra koncentráljak, és amellet sportolhatok. Viszont ha sportra megyek, és sérülés miatt abbahagyom, akkor el kell mennem az iskolából, vagy másik szakra kell jelentkeznem. Tehát a C osztályba mentem, és a tanulás mellett sportoltam is.

Ki volt a testnevelő tanárod?

Hédi néni. Nagyon szerettem. Nagyon kedveltük egymást. Elsőtől negyedikig jártam tornaversenyekre.

Milyen meghatározó emlékeid/élményeid vannak az iskolával kapcsolatban?

Hát az van egypár... Pfléger tanár úr, Vörös tanár úr... Vörös tanár úr a fizikatanárom volt, vele végig kísért a fizika. Megtanított arra, hogy ne legyünk flegmák. Az volt a legjobb érzés, amikor úgy éreztem, hogy pillanatok alatt meg tudok tanulni mindent. Ez egyébként így is volt, csak amikor már volt két leckehiányom és jött volna a harmadik, akkor egy kicsit megijedtem. Amikor órán beszélgettem és felszólított: „Na, Ildikó, miről volt szó?” Azt mondtam: „Sajnálom, beszélgettem, nem tudom.” Természetesen ez egyenlő volt egy eggyessel. Mivel három darab egyes megbuktat félévkor, ezért akkor volt ott az a határ, hogy tényleg komolyan kell venni a fizikát, mindamellett, hogy nem akartam feltaláló lenni és egyéb, fizikával kapcsolatos dolgot művelni.

Aki még mély nyomot hagyott bennem, az a némettanárom, Czirják Gabi néni. Tartott egy vagy két órát, és bejelentette, hogy szódolgozat. Hát ez a dolgozat mindenkinek egyes lett, egy darab kettes. Azt mondta, hogy nem írja be, de nézzük meg a hibáinkat és tanuljunk belőlük! A szódolgozat nem arról szólt, hogy tudom-e a szót, hanem mellé még a többes számát, az ige vonzatát is kellett tudni. Ő egy nagyon szigorú és alapos tanár volt, aki két év alatt magas szintre felhozott minket.

Mivel járult hozzá az iskola a sikeréhez?

Az iskola megtanított arra, hogy kitaratóan és precízen elvégezzem a munkámat és a feladataimat. Nagyon jó tanáraink voltak, akik megtanítottak arra, hogy hogyan küzdjünk a sikerért.

Mi vitt rá a fitness után a curlingre?

Harminc éves voltam már, és úgy gondoltam, családot kéne alapítani. Napi három-négy órás fitneszedzésem volt, egyik helyről mentem a másikra. Másfél óra akrobatika, másfél óra kondi és háromnegyed óra futó- vagy taposógép. Úgy éreztem, hogy kicsit sok ez már harminc évesen. Elmentünk síelni Bérés Alexandráékka. Szórakozásnak indult a curling, aztán rájöttünk, hogy olimpiai sportág, és ki szeretnénk volna próbálni. A legközelebbi oktatóhely Kanada volt. Részt vettünk egy tíznapos tanfolyamon, és az alatt eldöntöttük, hogy rendszeresen fogjuk csinálni.

Hogyan zajlik egy curling meccs?

Egy meccs két, két és fél óráig tart. Európa-bajnokságon van egy tízperces bemelegítés, amikor mindenki eldobhat 8 követ, ezalatt meg kell ismerni a pályát. A jég folyamatosan változik a meccs egész ideje alatt is. Észre kell venni a változást és ehhez tudni kell alkalmazkodni.

Milyen más sportokat próbáltál ki ezeken kívül?

Mikor a Komarovba jártam, akkor kosárlabdáztam, gyerekkoromban tornáztam. Az egyetemen minden sportágból vizsgáznom kellett.

Milyen módon, hol és mennyit edzel?

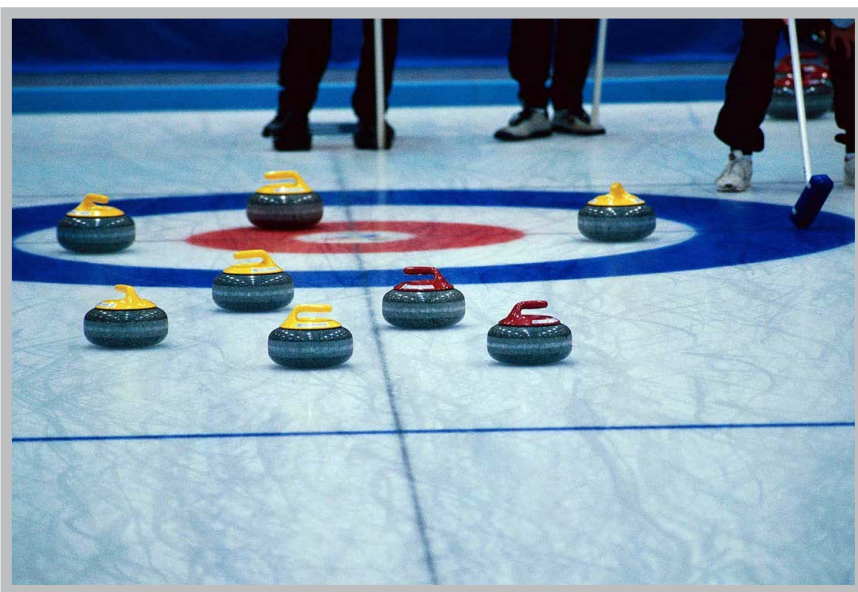
Napi két órát heti ötször, plusz a versenyek. Hétfő-kedd napi két óráig edzés, emellett futok negyven percet a futópályán, ez inkább szórakozás.

Milyen nehéz összeegyeztetni a sportot a családdal?

Ezt tőlük kéne megkérdezni. Én általában össze tudom egyeztetni, csak ők nem örülnek annyira. Hiányzik nekik. Az a legnehezebb, amikor külföldön vagyok, nem látjuk egymást 3-4 napig. Ha hosszabb időre megyek, itthon vannak a nagymamákkal, ilyenkor skype-on próbáljuk tartani a kapcsolatot, de a szállodákban nem mindig jó az internet. Ezt gyakran nehezen viselik a gyerekek.

Milyen céljaid vannak még a curlinggel?

Olimpia! Jó lenne kijutni az olimpiára. A női csapattal próbálunk kijutni, emellett a vegyes páros nagyon lobbizik, hogy felvegyék az olimpiai sportágak közé, erre elég jó esély van. Ha ez megtörténik, akkor szerintem nagy esélyünk van kijutni.

DR. JELICS ÁGNES

1982-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: SÁRVÁRINÉ LÓKY GYÖNGYI

TISZTIORVOS

KÉSZÍTETTE: 9. D OSZTÁLY

Mivel foglalkozik jelenleg, Doktornő?

Jelenleg tisztiorvosként dolgozom a Pécsi Járási Kormányhivatal Pécsi Járási Népegészségügyi Intézetében. Napi szinten a járványügyi, gyermek- és ifjúság-egészségügyi szakterületet felügyelem, helyettesként az összes szakterületben dolgozom. Az államigazgatásnak ez a területe az orvosi munka hatósági engedélyezése, annak felügyelete, valamint a népegészségügyi, közegészségügyi megelőző tevékenységek kialakításának, működésének felügyelete. Már 11. éve dolgozom a közegészségügyben. Jelenleg az országos szakmai szervezetek az ÁNTSZ, a területi: megyei, városi, járási hivatalok pedig a Kormányhivatalok alatt működnek.

Végzés után gyakornokként dolgoztam, majd tüdőgyógyász szakvizsgát tettem, 10 évet dolgoztam kórházi egészségügyi területen. Már az ÁNTSZ-ben dolgozva megelőző orvostan és népegészségtan szakvizsgát tettem, valamint mint felsőfokú diplomás és államigazgatási dolgozó közigazgatási szakvizsgát kellett tennem.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

A legnagyobb sikernek azt tartom az életemben, hogy van egy jó családom: férjem, gyermekeim (egy fiú és egy lány), szeretetben élünk, egészségesek vagyunk és tudunk dolgozni, valamint vannak barátaink is, akikre számíthatunk, és ők is számíthatnak ránk. A férjemmel (aki három szakvizsgás háziorvos vidéken) mindketten olyan területen vagyunk, ami a terhek mellett naponta örömet is ad, az embereknek segíthetünk, és ez fontos a mi életünkben, mert jobb adni, mint kapni. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján biztosan állíthatom, hogy minden érdek nélküli segítségünk jó befektetésnek bizonyult, és sok örömmel járt. Hiszem, hogy 15 éve történt megtérésem megváltoztatott, más az életszemléletem, és örülök, hogy Jézus Krisztust megismertem, aki igazi orvos és igazi segítő az ember számára.

Mikor is járt a Komarovba?

1978-tól 1982-ig jártam testnevelés tagozatra, versenyszerűen úsztam 12. évfolyamos koromig.

Ki volt az osztályfőnöke?

Az osztályfőnök Sárvariné Lóky Gyöngyi földrajz-történelem szakos tanárnő volt, egy évig pedig Gáspár Gábor testnevelő tanár úr. Az osztályunknak 2012-ben volt a 30. érettségi találkozója, ők is ott voltak, bár már nem aktív tanárok.

Hogy látja, mennyiben járult hozzá a sikereihez a középiskola?

Gimnázium után elsőre felvettek az orvosi egyetemre, és erre büszke is vagyok, mert abban az időben a Komarovból csak hárman jelentkezünk az évfolyamból az orvosira, ám végül mind a hárman elvégeztük, és orvosok lettünk. Úgy gondolom, hogy esetemben mind a gimnáziumi évek, mind a sport, mind pedig az utolsó két év céltudatos készülése együtt vezetett oda, hogy ez sikerülhetett. Sok segítséget kaptam a tanároktól mind az érettségi, mind a felvételi (biológia, fizika) tárgyakból (Vörös József tanár úr még mindig tanít!) – a tanáraink igazán kiválóak volt. Szívesen emlékszem vissza ezekre az évekre, mert az élet nehéz kérdéseinek eldöntéséhez is lehetett tanácsokat kérni és kapni. A kapcsolatok személyesek voltak a tanárokkal, társakkal, mert sok dolgot együtt csináltunk végig. Persze nem mind volt jó, de legalább megismerhettük a másik embert, és ez fontos a kapcsolatokban.

Vannak-e meghatározó emlékei, élményei?

Az igazi, tartós barátságok egy része itt kötöttett, nekem is van egy barátnőm, akivel gimnázium óta szinte testvérként vagyunk, és a családdal is tartjuk a kapcsolatot.

Az osztályunk sportosztály volt, nem a tanulás volt a legfőbb cél, de ma én is, és a többség is úgy véli, hogy a rendszeres, fegyelmezett életmód segített abban, hogy ne pótszereket keressünk a valódi feladatok helyett, hanem megtaláljuk a helyünket; ez pedig nem csak nekem sikerült.

SIMON PÉTER

1986-BAN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: BALOGH TIBORNÉ

TANÁR

KÉSZÍTETTE: ANDRÁSSY TAMARA, HOCK

PÉTER, NIDERMAYER NÓRA

(9. E OSZTÁLY)

Miért döntött annak idején a Komarov mellett?

Nem volt tudatos döntés. Leginkább talán azért, mert az általános iskolában a bátyám mellett én voltam a „kis Simon”, és emiatt nem akartam a bátyám után a Leőweybe menni. Mellesleg közel laktam az iskolához, és gyakran láttam kijönni hosszú hajú fiúkat a suliból, akiket érdekesnek tartottam.

Meddig tanult a Komarovban?

82-től 86-ig jártam ide. Szerettem az iskolát, nagyon jó közösségbe kerültem.

Kik voltak azok a tanárok, akik nyomot hagytak önben?

Pfléger Ferenc tanár úr, aki matematikát tanított, illetve Vörös József, aki a fizika rejtelmibe vezetett be, és ugyan Koncz Károly tanár úr nem tanított, de a mai napig jó baráti és szakmai kapcsolatban állunk.

Melyek voltak a Komarovban szerzett legjobb élményei?

Először is, ami a tanároknak nem okozott nagy fejfájást, a teadélutánokon való részvétel, melyek mindig jó hangulatban teltek. Aztán, ami a tanároknak már kevésbé tetszett, a kirándulások a sok csínytevéssel. Egyik ilyen eset például, amikor a kiránduláson a vasútállomáson várakoztunk a vonatra, és azt mondták, hogy senki ne menjen sehova. Mi pedig páran elkészáltunk, és így ránk várt az egész szerelvény.

A középiskolában szerzett barátságai még most is tartanak?

Igen, még mindig tartjuk a kapcsolatot.

Miért választotta a tanári pályát?

Ez meglepő, de valójában ez sem volt tudatos döntés. A felsőfokú tanulmányaim végén döbrentem rá, hogy belőlem tanár lesz. Mindig is úgy éreztem, hogy egy olyan személyiség vagyok, aki sodródik az árral. Összességében nem bántam meg, mert szeretem a diákjaimat és a munkámat.

Hogy érzi magát a Leőwey Klára Gimnáziumban?

Nagyon jól érzem magam, sok időt töltök ott, mert van egy modern fizika szak-

kör, amelyet én vezetek.

Milyen szakmai sikereket lehet megélni tanárként?

Annak nagyon tudok örülni, amikor azt tapasztalom, hogy egy flegma, gyengén teljesítő diák átalakul; egyszer csak csillogó szemű, érdeklődő, szép eredményeket elérő fiatal lesz belőle. Azt is szeretem, amikor egy diák órán azt mondja „hú, ez jó volt”. Szeretek tehetséges diákokkal együtt dolgozni, heti három délután tartok fizika szakkört a gimnáziumban. A szakköri munkát jól motiválja a versenyekre való készülés. Sok diákom szerepelt már szépen országos tanulmányi versenyeken. Közülük hárman összesen hét alkalommal képviselték hazánkat a Nemzetközi Fizikai Diákolimpián. Szabó Attila tavaly abszolút 1. helyet ért el a Tallinban megrendezett olimpián. Az ideire a magyar csapattal utazom, és remélem, Attila újabb sikerét élőben élhetem át. Attilával nagyon jó volt együtt dolgozni. Az egyik szakköröm (modern fizika) anyagából közös munkával szakköri jegyzetet készítettünk.

A gimnáziumon kívül végez-e valamilyen fizikatanítással kapcsolatos tevékenységet?

Igen, elég sokat. Fizikatanárnak lenni életforma. Volt olyan szerencsém, hogy két tankönyvkiadó felkérésére is társszerzőként részt vehettem egy-egy fizika tankönyvcsalád elkészítésében. (Az egyiket a Babitsban is használják.) Most készül egy új feladatgyűjtemény, amiben szintén sokat dolgoztam. 2005 óta részt veszek az egyetemen a fizika tanárszakos hallgatók képzésében, módszertani előadásokat és gyakorlatokat tartok nekik a pécsi egyetemen. Több mint 10 éve tagja vagyok a Mikola versenybizottságnak. Ez a fizikaverseny tekinthető a fizika kis OKTV-nek. Érdekes feladatokat kell kitalálnunk, feladatlapokat szerkeszteni, versenydolgozatokat javítani. Ennek kapcsán Koncz Károly tanár úrral dolgozom sokat együtt, azt nagyon szeretem. Úgy alakult, hogy egy éve én vezetem a Mikola Versenybizottságot. Annak is nagyon örülök, hogy több mint 5 éve a Fizika OKTV Versenybizottságnak is tagja vagyok.

Sokat hallani mostanában, hogy a természettudományok nem népszerűek a diákok körében. Lehet-e tenni ez ellen?

Minden tanórán ezt próbálom tenni több-kevesebb sikerrel. Emellett minden ősszel megszervezem az iskolámban a Magyar Tudomány Napja rendezvény-sorozatát, melynek keretében évről évre kiváló tanáraink, köztük néha én is, egy-egy érdekes témáról tartanak színvonalas előadást diákoknak, tanárkollégáknak. 1999 óta szervezem a mostanra országos hírűvé vált „egy kis esti fizika” előadás-sorozatát.

Nem akart a volt iskolájában tanítani?

Dehogynem. Azt hiszem, ezt szerettem volna mindennél jobban. Ez valahogy nem sikerült, és félek, ez már nem is fog megtörténni. Ahogy múlik az idő, úgy csökken ennek az esélye.

Milyen tanácsot adna a fiatal, pályakezdő tanároknak?

Azt mondanám, hogy szeressék a munkájukat, mert jó választás. Szakmailag legyenek felkészültek, illetve kitartóak. Ha problémáik adódnak a gyerekekkel, emlékezzenek vissza diák éveikre, és legyenek türelmesek.

Lehet, hogy Simon Péter tanár úr válaszait olvasva úgy tűnik, elég szűkszavú volt, de kedvességével, közvetlenségével nagy hatást tett ránk.

SIMON PÉTER TANÁR ÚR A KÉTSZERES OLIMPIAI BAJNOK DIÁKJÁVAL,
SZABÓ ATTILÁVAL A KOPPENHÁGAI GYŐZELEM UTÁN

KOVÁCS GÁBOR

1984-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: VÖRÖS JÓZSEF

TORNÁSZ, EDZŐ

KÉSZÍTETTE: DIVÉKI LILI ÉS JAKAB GITTA
(9. F OSZTÁLY)

Egy vidám férfi ül előttünk. Szeme boldogan csillog, miközben meséli komarovos élményeit. Életének középisikolás történetei elevenednek meg a tesi tanári falai között, egy legálisan ellógott történelem óra idejében. Nem vívott hódító csatákat, nem volt dicsőséges hadvezér, de Dél-Afrikában meghatározóan megváltoztatta a tornaszövetséget és több bajnokot edzett, mint Philoktésész a Herculesben. Ő Kovács Gábor, edző, aki exkomarovosként tért vissza egy interjú erejéig a mostani Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépisikolába.

Mikor járt a Komarovba?

1980-tól 1984-ig. És Kopeckzy Péter (alias Kupé) osztálytársa voltam.

Miért a Komarovot választotta annak idején és milyen szakon tanult?

Akkor még a Komarov Gimnáziumban volt testnevelés tagozat. Én tornásztam olyan ötéves korom óta, aztán úttörő olimpiákon tűntem fel a tehetségemmel. Megkeresett az akkori pécsi tornamozgalomnak a vezetője, Ferenci Csaba (kötélugrással foglalkozik), és mondta, hogy jöjje a Komarovba, van itt testnevelés tagozat, és erősíthetném a városi tornaéletet is. Szerettem volna tovább tornázni, ezért úgy döntöttem (a szüleimmel), hogy a középisikolai tanulmányaimat itt fogom elvégezni a Komarovban.

A középisikolában is sikeresen folytatta a tornát?

Nagyon jó kis csapatunk volt a Komarovban, országos bajnokságokon kiválóan szerepelt. A pécsi tornasport akkor még nagyon erős volt, több ifjúsági válogatott kerettag tanult a városban. Én úgy érzem, azok az évek nagyon szépek voltak, és nagyon jól szerepelt a csapat. Összetartó társaság volt, és még a mai napig is szoktunk összejárni. Nem tudom, hogy az utóbbi években végzett osztályok mennyire tartják a kapcsolatot, de mi huszonnégyen voltunk, és mind a huszonnégyünkről tudunk mindent.

Mivel foglalkozik jelenleg?

Annak idején teljesen más volt a pályaválasztás, mint most, de én abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy már kiskorom óta tudtam, mivel szeretnék foglalkozni, és ez a sport volt (illetve a testnevelés). A szüleim testnevelők (bár most már nyugdíjasok) és nekem nagyon tetszett ez az életpálya. A Komarov után jelentkeztem a Testnevelési Főiskolára (akkor még főiskolának hívták, most már egyetem). Ott elvégeztem a testnevelés szakot, ezután kétfelé lehetett indulni: vagy edző lesz az ember, vagy tanár. Én az edzői pályát választottam, így hát edző lettem az Újpesti Dózsában. Utána nagyon rövid időn belül (ha jól emlékszem, egy év után) kikerültem Dél-Afrikába. Huszonegy évet éltem ott, illetve most két lábon élek, Magyarországon és Dél-Afrikában is. Végig folyamatosan sporttal foglalkoztam, tornával, később váltottam adminisztratív jellegű munkára, tehát sportmenedzserként szövetség irányításával foglalkoztam. Mindenféle feladatkört, ami a sportban, tornasportban van, én azt elég rendesen körbejártam és megtapasztaltam.

Most részben Dél-Afrikában dolgozik. Miért pont Dél-Afrikát választotta?

Magamtól biztos nem hagytam volna el Magyarországot, de mindenkiben benne van a kalandvágy, hogy külföldön dolgozzon. Akkor más volt a helyzet, mint most, olyan szempontból, hogy nehezebb volt külföldre kikerülni, bár ez '91-ben volt már, a rendszerváltás után, de még akkor is nehéz volt ezt megelégni, hogy az ember egyszer csak fogja magát és kalap-kabát, arrébb áll egy másik országba. Tulajdonképpen ez a későbbi feleségem ötlete volt, ő szeretett volna külföldön elhelyezkedni. Testneveléssel, edzősködéssel foglalkozott/foglalkozik, és egy családi kapcsolat révén kerültünk ki Dél-Afrikába, teljesen véletlenül. Én annyiban kötöttem az ebet a karóhoz, hogy nem szerettem volna úgy elhagyni az országot, hogy nem a szakmámban helyezkedem el. Csakis úgy akartam országot váltani, ha testneveléssel, edzősködéssel foglalkozhatok, nem akartam például tányért

mosogatni, a diplomámat szögre akasztani. Már úgy mentem ki, hogy szerződtem egy ottani klubhoz, és onnan indult el igazán a pályafutásom. Nem terveztük egyébként ezt ilyen hosszú távra, nem az volt bennünk, hogy egy életre eltávozunk, de jó huszonegy év lett belőle.

Mit tart a legnagyobb szakmai sikerének?

Szakmai siker szempontjából azokat az eredményeimet emelném ki, amiket elértem mint edző. Több világkupán és világbajnokságon szerepeltek tornászaim, világkupa negyedik, és világbajnokság tizenegyedik helyezett dél-afrikai tornászom van, amivel büszkélkedhetek és rengeteg Afrika bajnokom. Ilyen szempontból sikeresnek érzem edzői pályafutásomat, de az adminisztratív jellegű munkáimra vagyok a legbüszkébb, mivel ezzel gyökeresen átalakítottam a dél-afrikai tornaszövetség szervezeti működését, egy időben még a technikai igazgatója is voltam.

Ezek szerint nagyon meghatározó volt a középiskola a jelenlegi életéhez is kapcsolódóan. Nyilván van valami élmény/émléke, ami még a mára is hat.

Van, van... Nyilván nem véletlenül járok ide vissza. A mai napig is az iskolában dolgozik volt osztályfőnököm, Vörös József (akkor fizikát és matematikát tanított, nekünk csak fizikát), aki meghatározó személyiség volt számomra – mostanra szoros kapcsolat alakult ki közöttünk – nagyon sokat tanultam tőle, így jó pár évtized után visszatekintve

még jobban így érzem. Még most is megvannak a fizika jegyzetkönyveim, ami azért mond valamit. Vörös tanár úr nemcsak fizikát tanított, hanem olyan egyetemes információkat kaptunk mi annak idején tőle, hogy úgy érzem, az meghatározó jellegű volt a későbbi dolgaiban.

Biztosan szívesen tekint vissza komarovos éveire. Volt esetleg valami diákcsinny vagy valami élmény, amit szívesen megosztana velünk?

Diákcsinny? (nevet) Persze! Rengeteg diákcsinny volt... De akkoriban teljesen mások voltak az iskola mindennapjai, mint most. Nem mondom, hogy jobb vagy rosszabb, csak más. Rengeteg élményem van a Komarovból, sítáboroktól kezdve a korcsolyatáborig (ahova annak idején a tesitagozatosok mehettek). Amikor osztálykirándulásokra mentünk, amikor sítáborban először csatoltam sílécet a lá-

bamra és mentünk ki egy hétre Csehszlovákiába. Akkor ott senki nem tudott síelni (legalábbis sokan nem tudtunk), de mivel tesisek voltunk, meg fiúk, ezért csak-csak fölmerészkedtünk a sípályára és engedély nélkül lejöttünk első alkalommal... semmiféle képzés nélkül. Ez persze nem nagyon tetszett az ottani vezetőtanároknak. Ilyen csínytevéseink voltak, bár én úgy hiszem, ezek belefértek akkor a dologba. De visszatérve erre, nyilván ezek a legjobb élmények, mikor táborban, osztálykiránduláson voltunk. És volt, ugye, a KISZ-tábor! A kommunista ifjúsági szervezetnek a tábora volt ez, és mentünk a Balaton mellé cseresznyét szedni két hétre. Ezek ilyen érdekes emlékek, meg jó dolgok voltak tulajdonképpen.

Üzenne valamit a mostani babitsos diákoknak?

Mivel pedagógus vagyok, ezért eléggé pedagógiai üzenet lesz... tizenhat éves korodig kötelező tanulni, tehát nincs is esélyed, hogy ne tanulj..., de én úgy érzem, azzal, hogy tanul valaki és tudást, képzést szerez önmagának, annival értékesebb ember lesz. Minél jobban nyitott valaki, minél több oldalról próbálja megvilágítani az adott témakört a saját maga számára, annál értékesebb személyiség tud lenni. Ezért én azt üzenem a mai diákoknak, hogy értékeljék azt, ami az oktatási rendszerben benne van. Akármennyire is nehéz, akármilyen kemények is a vizsgák, dolgozatok, tanuljanak nyelveket, ami mindenképpen fontos. Kis ország vagyunk, tízmillió akárhány lakossal, még tízmilliót hozzátehetünk az országhatáron kívül élő magyarokkal, de a nyelv az megnyitja a határokat, a kultúrákat és mindenképpen pluszt tud adni. A nyelvtanulás az, amit így nem is tudok elmondani, mennyire fontos... Annak idején kötelezően tanultunk orosz, bár sajnálom, hogy nem tudtam megtanulni oroszul (tizenkét év után sem). Súlykolták belénk anno az angolt, nagyon nehezen tanultunk angolul is. A sors úgy hozta, hogy végül kikerültem egy angol nyelvterületre, és most már nem mondanám, hogy nem beszélem a nyelvet. De sokkal jobb lett volna, ha ezt előbb magamévá tudtam volna tenni. Tudom, milyen nehéz elfogadni ezt egy idősebbtől, egy külsőstől, de a tapasztalat ezt mutatja, és a tapasztalatra mindig jó, ha az ember odafigyel egy kicsit.

ÁGOSTON ZOLTÁN

1984-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: TALLÓINÉ KÉZDI ÉVA

A JELENKOR FŐSZERKESZTŐJE

KÉSZÍTETTE: 10. A OSZTÁLY

Két barátnőm és én kaptuk azt a megtisztelő feladatot, hogy Ágoston Zoltánt, a Jelenkor főszerkesztőjét meginterjúvoljuk. Nagyon barátságosan, a saját irodájában fogadott minket, és már az első pillanattól kezdve közvetlennek bizonyult. Egy egész órát tölthettünk vele, és bár nagyon sok történetet, érdekességet osztott meg velünk, kénytelenek voltunk leszűrni ezekből a legfontosabbakat.

Az első és a legfontosabb kérdés, mivel foglalkozik jelenleg?

A Jelenkor főszerkesztője vagyok 1999 óta, emellett kritikákat írok, elsősorban irodalmi kritikát, néha napilapokba tárcákat. Továbbá rendszeresen szerepelek irodalmi rendezvényeken, könyvbemutatókon, ezeket sokszor én is szervezem. Mindemellett szerkesztettem könyvsorozatot az Alexandra Kiadónak, voltam a fiatal írók országos szervezetének vezetője és tevékenyen részt vettem az Európa Kulturális Fővárosa programban is.

Olvastam, hogy válságos helyzetben volt a Jelenkor, esetleg megszűnik...

Igen, másfél évvel ezelőtt nagyon nehéz anyagi helyzetben voltunk. De a nyilvánossághoz fordultam, és ennek hatására segítséget kaptunk az olvasóktól, íróktól és a várostól is. A működésünkhöz egyébként a magyar államtól kapjuk a legjelentősebb támogatást a Nemzeti Kulturális Alapon keresztül. Aztán Pécs városától és korábban a megyei önkormányzattól is, ám ez utóbbi sajnos már múlt idő. És néha különböző pályázatokon is szerepelünk, amelyeken szintén hozzájutunk némi pénzhez, s ezek is segítik a működésünket.

Kérem, mondjon néhány szót a főszerkesztői munkájáról.

Az egész magyar nyelvterületről megkeresnek bennünket kéziratokkal, nem csak Magyarországról. Állandó tevékenységünk tehát a hatalmas mennyiségű, most már elektronikus úton is beérkező szövegek olvasása. Két irodalmi szerkesztő kollégám segít ebben: ha egyikük sem javasol egy szöveget, az már nem érkezik meg

hozzám.

Tehát Ön „csak” szerkeszti a folyóiratot?

Nem. Egyrészt én is rengeteget olvasok, mert ami átjön ezen a szűrőn, az is tete-mes mennyiség. Természetesen nagyon sok időt igényel a levelezés, telefonálás, egyezőval a kapcsolattartás a szerzőkkel. És egy kézirat elfogadása után kezdődik az igazán koncentrált és időigényes munka, a szöveg javítása, gondozása mindenféle értelemben: az esztétikai, poétikai jellegű javaslatoktól egészen a helyesírás hibák szintjéig terjed a skála. Hiszen a szerkesztőnek az a dolga, hogy a szerzőt segítve minél jobb írás jelenjen meg a lapjában. Egy-egy lapszám összeszerkesztése a legkisebb (és kellemes) feladatot jelenti a munkámban.

Ide bárki küldhet regényeket, műveket?

Igen, bárki, azzal a feltétellel, hogy nyomtatott formában teszi, ahogy az impreszumban olvasható.

Mik a kézirat elfogadásának kritériumai?

A különböző műfajú írásműveknek megvan a maguk elvárásrendszere, amely persze történetileg változik, a huszadik századtól egyre gyorsabban. A művön a saját maga által megadott esztétikai, poétikai normákat kérjük számon, tehát azoknak megfelelően kell szerkezetileg, formailag koherensnek lennie. Természetesen számít, hogy eredeti-e, van-e saját mondandója a világnak arról a részéről, amiről beszél, de ez mindig elválaszthatatlanul nyelvi-poétikai kérdés is egyben.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

A Jelenkor sikerének azt tartom, hogy 1958 októbere óta létezik, és túl tudott élni sok mindent, köztük nagy társadalmi változásokat. Arra is büszke vagyok, hogy a lap nem a fővárosban működik, mégis az első irodalmi lapok közt emlegetik.

Az írásaim közül nem nagyon tudnék kiemelni egyet-egyét. Nyilván volt, amelyikbe több energiát tudtam befektetni, és akadt olyan, amelyiket egy-két nap alatt kellett megírnom. Ezek az írások különböző célra születtek. A napilapba a szélesebb közönségnek röviden és viszonylag egyszerűen, de érdekesen kell írni. Itt nincs helye a tudományos értekezésnek. De egy folyóiratban akár több 10 oldalas tanulmányt is írhat valaki, s akkor már sokkal nagyobb mélységekben lehet leásni a műben.

Mikor járt a Komarovba?

A Komarovba 1983-84-ben jártam. Később jó néhányszor megfordultam a Babitsban irodalmi versenyek zsűritagjaként, és szülőként is, ugyanis Vera lányom ide járt, s 2011-ben itt érettségizett.

Mennyiben járult hozzá a sikereihez a középiskola?

Abban a sajátos helyzetben voltam, hogy Dombóvárra jártam 3 évig és utána kerültem a Komarovba. Gyerekkoromtól sportoltam, atlétikai versenyeket nyertem, s egyszer, úgy 1980 körül kaptam egy levelet, hogy jelentkezsek ide, a testnevelés szakra, de addigra már beiratkoztam a dombóvári gimnáziumba. Amikor viszont Dombóvárról eljöttem, emlékeztem a régi invitálásra a Komarovba, és

akkor átkértem magam ebbe az iskolába. Végül a C osztályba, általános szakra kerültem, de ez nem befolyásolta azt, hogy folytassam az atlétizálást az akkori PMSC-ben. Az iskolaváltás azért volt döntő jelentőségű, mert így Pécsre kerültem, s együtt laktam albérletben olyan barátaimmal, akik az egyetem esztétika szakára jártak már. Ezáltal kezdett formálódni a képem arról, hogy mit is jelent a magyar-esztétika szakpár, amelyen aztán én is végeztem 1990-ben. A Komarovban osztályfőnököm és magyartanárom Tallóné Kézdi Éva volt, vitathatatlan elkötelezettséggel: nem pusztán munkának tekintette az irodalomtanítást, hanem a szívügyének. Én sem csupán tananyagként viszonyultam az irodalomhoz vagy a történelemhez. Ebből egyébként konfliktusok is származtak olykor, részben a véleménykülönbségek miatt, illetve hogy nem mindig szabályszerűen tanultam, olvastam, hanem az érdeklődésemnek megfelelően.

Hogy szerette meg az irodalmat?

Édesanyám magyartanár volt, ráadásul kisgyerek koromban a tanítás után könyvtároskodott is Regölyben, ahol laktunk. Szinte a könyvtárban nőttem fel, hiszen minden nap ott töltöttem el órákat, amíg letelt a munkaideje. Amikor még nem tudtam olvasni, akkor képzőművészeti albumokat lapozgattam szórakozásképpen. Később sokat és szenvedélyesen olvastam, épp annyira imádtam és elemi szükségletem volt, mint az, hogy focizom vagy biciklizem a határban.

Meghatározó emlékek, élmények?

Számos jó emlékem van tanárokról és a diákársaimról, de én csak egy és negyed évet jártam ide. Maga a helyzet volt meghatározó, ami körülvelt. Ebben az időben, 17 éves koromban már viszonylag szabad életet éltem, hiszen albérletben laktam, önállóan. Ez sokat segített a felnőtté válásban, ugyanis magamnak kellett beszabályozni az életemet. Az iskola után edzésre jártam, ez naponta három órát tett ki. Rövidtávfutó voltam, több iskolatársam is akadt az atléták között. Jó hangulatú és értelmes társaságként maradtak meg az emlékeimben. A másik meghatározó kört az említett egyetemista barátok képezték, velük töltöttem a szabad időm nagy részét. Izgalmasak és fejlesztő hatásúak voltak azok a végtelen beszélgetések, viták, amelyek irodalomról, általában a művészetről vagy a filozófiáról, történelemről szóltak. És persze meg kell említeni a vagánykodásokat, kunsztokat, amikkel a fiúk mindig elsősorban a női közönségnek játszanak. Különösen igaz erre az időszakra Ady költői tautológiája: „az Élet él, és élni akar”.

DR. GUNGL LÁSZLÓ

1976-BAN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: LIGETI ANDRÁS

RÁDIÓS FŐSZERKESZTŐ

KÉSZÍTETTE: MIHALE CZ IMOLA, LÓKI ESZTER, CSIZMADIA DALMA
(10. B OSZTÁLY)

Itt ül velünk szemben iskolánk volt diákja, és egyben a Kossuth Rádió hírszerkesztője. A kedves emlékektől mosolyogva ad választ kérdéseinkre. Mint minden ember, egyszer ő is elkezdte valahol bontogatni szárnyait. S ő bizony a Babits elődje, a Komarov Gimnázium falai közül csöppent a nagyvilágba. Lelkesen mesél az itt töltött éveiről.

Kedves főszerkesztő úr! Kérem, árulja el, mikor volt a Komarov Gimnázium tanulója?

1972-től 1976-ig jártam ide, német tagozatos osztályba. Akkoriban Szentirányi Józsefné volt iskolánk igazgatója. Osztályfőnököm, s egyben kedvenc tanárom Ligeti András humán szakos tanár volt. Nagyon szerettük, és nagyra tartottuk őt embersége, tudása miatt.

Mivel foglalkozik jelenleg?

A Kossuth Rádió „Krónika” című hírműsorának egyik főszerkesztője vagyok.

Ez azt jelenti, hogy felköltözött Budapestre?

Nem, dehogy! Semmi esetre sem hagynám itt kedvenc városomat, és szép fekvésű, kényelmes házat. Ám sokat utazom Budapestre; az interjú után is éppen a fővárosba indulok.

Ön most itthon, Magyarországon dolgozik. De, ha jól tudom, dolgozott külföldön is? Mostanában nem vágyik külföldre?

Igen, pár évig dolgoztam Ausztriában, Németországban; ott tudtam kamatoztatni német nyelvtudásomat. Persze megvan a külföldi munka varázsa is, de egyáltalán nem vágyom vissza! Most teljes mértékben az itthoni munkáknak szentelem magam. Ettől függetlenül rendszeresen meghallgatok egy-két külföldi hírműsort is.

Mennyiben járult hozzá pályaválasztásához a középiskola?

Meghatározóak voltak életemben az itt eltöltött diákevek, mint ahogyan szerintem minden ember esetében így van ez. Szüleim orvosnak szántak, ám én a jogi

egyetemre felvételiztem. El is végeztem azt, ám jogászként sosem dolgoztam. Nem igazán érdekelt a jogi pálya.

Mikor jött a rádiózás ötlete?

Elsős vagy második középiskolás voltam, amikor az Ifjúsági Házban elindult egy rádiós szakkör, amelyre én is jelentkeztem. Rendszeresen írtam cikkeket az akkori Pécsi Rádió számára. Innentől egyenes út vezetett az újságírás felé. Szakdolgozatomat végzős jogászként sajtó helyreigazítás témában személyiségi jogvédelemből írtam, abban az időszakban, amikor még ismeretlen volt a sajtóban megjelent cikkek kijavítása, pontosítása. Én voltam az iskolai rádió elindítója is. Suli-diszkokát szerveztünk eleinte csak alkalmanként, később heti rendszerességgel. Mi szerkesztettük és kevertük a zenéket.

Milyen meghatározó élményeket tudna említeni a középiskolás éveiből?

Mint ahogyan most is, akkoriban is élményekben gazdagították a tanárok és diákok életét a csínytevések, melyeknek én is gyakran részese voltam.

Említene egyet-kettőt?

Jól emlékszem, amikor egyik télen hógolyóval véletlenül kidobtam egy ablakot.

Kapott érte valami megrovást?

Természetesen igen, de csak szóban. Írásbeli megrovást nem kaptam. Igazgató-nőnk nagyon együttérző és megértő volt e tekintetben.

Megosztana velünk esetleg még néhányat?

Negyedikben már mi is szerettük az iskolán kívüli programokat, és gyakori vendégei voltunk a szomszédos Mecsek sörözőnek. Éppen kifelé indultunk az iskolából, amikor az egyik tanárnő megállított, és megkérdezte, hogy hová megyünk. Erre mi azt válaszoltuk, hogy csak a szomszédos papírboltba megyünk körzőért, mert matekból dolgozatot írunk, és nincs nálunk. Amikor visszaértünk, azért nekünk szegezte a kérdést: Na, fiúk, sikerült megvenni a körzőket? Valószínűleg sejtette, miről lehetett szó, de szerencsére nem történt semmi. Vagy amikor szintén a sörözőből visszafelé osonva a folyosó déli oldalán akartunk bemászni az épületbe. (Egyébként gyakran használtuk ezt a „bejáratot” is, ha észrevétlenül akartunk visszajutni a suliba.) Szerencsétlenségemre pont az ablak alá helyeztek egy ládát, amelyben drága geodéta műszer volt. Persze a láda összetört, de hál’ istennek a műszernek nem lett semmi baja. Ezért viszont kaptam igazgatói megrovást.

Emlékszik esetleg más iskolai programokra is?

Igen. Például a sportnapokra, amelyek mindig nagyon jó hangulatúak voltak. (Habár a testnevelő tanárunkat nem nagyon szeretjük, mert túlságosan vonalas és szigorú ember volt.) És persze az osztálykirándulásokra. Minden évben egy hónapra Berlinbe mentünk. Két-három hetet keményen dolgoztunk egy sörgyárban, majd további egy-két héten keresztül bebarangoltuk a környéket. De nemcsak közeli helyekre jutottunk el, hanem jó néhány nagyvárost és tartományt is megnézhattunk. Ez közösségteremtő volt, és jó alkalom a nyelvgyakorlásra is.

Voltak az osztályban nagy szerelmek, kötődtek életre szóló barátságok?

Az osztály összetétele e tekintetben nem volt túl szerencsés. Zömmel lányokból állt, csak páran voltunk fiúk – de mindig összetartottunk. Voltak azért a mi osztályunkban is szerelmes párok, sőt, az egyik diákszerelmem még házassággal is végződött. A mai napig is együtt vannak.

Mesélne az ön diákkori szerelméről?

Az én életemből sem maradtak ki a diákszerelmek. Nem osztálytársam volt a kislány, hanem az alattam lévő évfolyam matematika tagozatára járt. Nevet nem mondanék, ha nem baj. Nagyon szép volt. Ő is, és az egész időszak. Mi ugyan nem maradtunk együtt, viszont még most is akad olyan az osztályból, akivel tartom a kapcsolatot.

Nagyon izgalmas foglalkozás az öné. Felidézne néhány emlékezetes esetet, amely mondjuk a legjobban foglalkoztatta vagy a legérdekesebbnek tart?

Tizenöt évig voltam bűnügyi újságíró. Gyilkosságokról és a katasztrófák helyszínéről is tudósítottam. Ott voltam a kaposvári, a taszári, és a pörbölyi buszbalesetek helyszínén. Volt, hogy helikopterrel kellett megközelíteni a színteret. Szomorú és nehéz feladat emberi áldozatokat követelő szerencsétlenségekről hírt adni. Mégis a legmegrázóbb számomra, amikor gyermekbalesetekről kell tudósítani. A letakart kis testek, és a kétségbe esett, síró szülők látványa mindig felkavar. Ilyenkor napokig az események hatása alatt vagyok, és nem alszom valami jól. De a nevemhez fűződik például a délszláv háború tudósítása is. Nem is tudom, melyiket említhetném még, hiszen annyi volt!

Ha lehet illet kérdezni, melyik volt az a legrosszabb interjúalany, akiből szinte semmit sem lehetett „kihúzni”?

Egyik interjúalanyom sem volt rossz, mivel rossz alany nincsen, csak rossz riporter. Egy tudósítónak mindig fel kell tudni vennie a kommunikációs kapcsolatot az adott személlyel, a hallgatósággal. Az biztos, hogy nélkülözhetetlen e szakmában a találmányosság, kreativitás, precizitás, közvetlenség, jó emberismeret és az odaadás. És nem utolsósorban, születni kell rá!

Mégis, ha választania kellene egyet, melyik lenne az?

Hát jó, nézzük csak! Igen, eszembe jutott egy! Például, amikor egy gyilkosság feltételezett elkövetőjével készítettem riportot. A rendőrség napok óta próbálta kikérdezni a férfit, de ő egyetlen szót sem szólt, teljesen bezárkózott, mogorva és elutasító volt! Egy jó riporter természetesen utánanézt a riportalanynak, tájékozódik róla, feltérképezi. Kiderítettem róla, hogy nehéz gyerekkora volt, állami gon-

dozásban nevelkedett. Azt is tudtam, hogy hol. Jártam is már ott, sőt, név szerint is ismertem onnan egy-két embert. Aztán amikor elkezdtem vele beszélgetni, az intézetre, és ezekre a „közös ismerősökre” tereltem a szót. Mondanom sem kell, hatott a taktika, vette a lapot, megnyílt, és később a rendőrség is vallomásra tudta bírni.

A rádiós időszakáról mesélne nekünk még?

Mégis, mire vagytok kíváncsiak?

Hát, mondjuk, amikor a Pécsi Rádió főszerkesztője volt vagy a danubiusos időszakáról.

A rendszerváltás után a Danubius Rádióhoz kerültem. Akkor indult el a magyar kereskedelmi rádiózás. Együtt dolgoztam Boros Lajossal, Bochkor Gáborral, Rónai Egonnal. Ezek még ma is nagy nevek a szakmában és a köztudatban egya-

ránt. Nagyon szerettem ezt a munkát is. Tudósítóként és hírszerkesztőként rengeteg emberrel ismerkedtem meg, sok kapcsolatot építettem ki. Mégis egyfajta büszkeséggel tölt el, hogy minden hírt először én tudhatok meg az országban, én értesülök először a nagyvilág és hazánk eseményeiről!

Mire büszke még?

Számos elismerésben volt részem munkám során. Nem is jut eszembe minden, fent vannak a szerkesztőségben a szobám falán. Megkaptam az „Év Rendőrségi Tudósítója” címet, Pécs és Baranya megye Sajtódíját. De amire talán a legbüszkébb vagyok, háromszor kaptam meg az „Év Rádiósa” címet. Ez egyszer is hatalmas megtiszteltetés és elismerés a szakma részéről. Nekem háromszor is sikerült!

Fel tudna idézni esetleg olyan eseményt, ami furcsa vagy váratlan volt?

Bármilyen váratlan helyzet előfordulhat, amit ott, azonnal, kétségbeesés nélkül, hidegvérrel kell megoldani. Ilyen eset volt, amikor a Danubius Rádió hírszerkesztője voltam. Történt, hogy a tízórás hírek előtt a hírolvasó kolléga lement a büfébe kávézni. Csakhogy elfelejtett időben visszajönni! Aztán felhangzott a hírek előtti jól ismert szignál, de a srác még mindig nem ért vissza. Öt pittyegés jelezte az utolsó másodperceket, és gyorsan dönteni kellett. Odaültem a mikrofon elé, és fejből elmondtam az aznapi híreket, az időjárás-jelentéssel együtt.

Egek! Ezt hogy csinálta?

Hát úgy, hogy reggel hattól már egy párszor végighallgattam, és megjegyeztem! De jó pár vicces eset volt még, már alig emlékszem.

Úgy hallottuk, nagyon nehéz elhelyezkedni rádiósként mostanában, ez mennyire hiteles információ?

Ez abszolút igaz. A mai világban az emberek nem igazán hallgatnak rádiót, min-

dent elintéznék az interneten vagy esetleg megnézik a tévében. De az a helyzet, hogy már nincs is annyi vállalkozó szellemű fiatal. Ha jól emlékszem, a Kossuth Rádiónál most is csak egy-két gyakornok van. Viszont, mint említettem, erre szülni kell.

Tehát ön abban hisz, hogy minden eleve el van rendelve? Ha megint választania kellene és mindent újrakezdehetne, újra a Babitsba jönne és ebbe az irányba menne?

Igen, innen indult a karrierem és életem egyik legjobb négy évét töltöttem itt. Ennek így kellett történnie.

Még lenne egy kérdésem, amit a végére tartogattam. Úgy érzi, hogy elégedett? Vagy van még olyan vágya, célja, amit szeretne elérni?

Hát, itt az a kérdés, hogy mikor mondhatjuk, hogy mindent elértünk. Én a magam részéről boldog, elégedett ember vagyok. Olyan dolgokat értem el, amikről nem is álmodtam. Rengeteg élményben volt részem, amikről más csak a hírekben értesülhetett. Sokat láttam, tapasztaltam. Számos emberrel ismerkedhettem meg. De számomra a rádiózás csúcsa a hírműsor-szerkesztés, ami amellest, hogy óriási megtiszteltetés, hatalmas felelősséggel jár. Ennek ellenére lehet, hogy még várnak rám új kalandok, ezt nem tudhatom, mindenesetre most konkrét célom nincs kitűzve.

Köszönjük, hogy velünk tartott és ránk szánta az idejét. További sikerekben gazdag életet kívánunk. Lenne esetleg a mai fiataloknak szóló üzenete?

Igen, mégpedig az, hogy mindegy milyen szakmát űzünk, merre visz minket az élet, ha megvan bennünk az elhivatottság és a rátermettség, akkor sikeresek és boldogok leszünk.

TÓTH PÁL

1971-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: SCHREM JÁNOSNÉ

BALÁZS BÉLA DÍJAS RAJZFILMKÉSZÍTŐ

KÉSZÍTETTE: 10. C OSZTÁLY

Mi inspirálta rajzfilmkészítésre?

Ennyi év távlatából már nem nagyon emlékszem, hogy akkoriban mi mozgott a fejemben. Az biztos, hogy gyerekkoromban volt néhány nagy rajzfilmélményem a Petőfi moziban, ezek Disney egészestés mozik voltak, mint a Bambi, a Hamupipőke vagy a Pinocchio. Talán ezek hatására is sokat rajzoltam, és korán kiderült, hogy van némi tehetségem. A rajzfilmes pálya felé talán több, egyéb körülmény alakulása mellett valószínűleg az is orientált, hogy tudtam egy rokonomról, Stalter Pálról, aki a zágrábi rajzfilmstúdióban animátorként dolgozott. Vele ugyan gyerekkoromban nem találkoztam, csak már nemzetközileg ismert filmesként, 2002-ben a Zágrábi Filmfesztiválon. Az, hogy ő itt, Európában rajzfilmes lehet, motiváló példa volt számomra, bizonyította, hogy nem elérhetetlen ez a pálya. El is indultam ebbe az irányba, rengeteget rajzoltam, szakkörökre jártam, majd felvételiztem a Művészeti Gimnáziumba, de nem vettek fel. Így egy időre letettem a rajzfilmes ambícióimról és a nyelvek felé fordultam. Németül már több éve tanultam, de más nyelv is érdekelt. A Komarovban volt lehetőség franciát tanulni, így kerültem oda.

Mi a legjobb élménye a Komarovban töltött éveiből?

Nagyon sok élményem volt a négy év alatt, az osztálytársaim, a barátaim, a szerelmek, a tanárok, az osztálykirándulások, a lépcső alatti büfé... a kosármecsek, nehéz lenne egy konkrét élményt kiemelni. Ami hirtelen beugrik mint rendkívüli esemény, egy csőtörés vagy beázás, csak arra emlékszem, hogy az emeleti tantermünket elöntötte a víz! Nagyon izgalmas volt felelés helyett mezítláb rohángálni a teremben és próbálni elhárítani a természeti csapást.

Volt-e kedvenc tantárgya? Ha igen, mi?

A magyar nyelv és irodalom mellett a francia nyelv volt a kedvencem. Máig sem értem, hogyan, de ez volt az egyetlen tantárgy, amit soha nem kellett tanulnom,

mégis végig ötös voltam. Azt gondolom, hogy ebben nagy szerepe volt a kitűnő és nagyon szeretett tanárunknak, Oravecz Imrénének, akit mi magunk közt „Petite Madame”-nak hívtunk. Műfordító versenyen is részt vettem és érettségiztem is franciából. Igaz, hogy ebből a tárgyból egy perc időm sem jutott készülni az érettségire, így csak négyesre sikerült. A Komarovban vált kedvenc tárgyammá a történelem, ami tanárunknak, Tóth Jánosnak köszönhető. Az ő kedves, elnéző és megértő személyisége és a lelkes, felvillanyozó előadásmódja úgy hatott néhányunkra, hogy óra után gyakran köré gyűltünk a tanári asztalnál és „történelmeztük” végig a szünetet.

Mennyire járult hozzá az iskola az elért eredményeihez?

Közvetlenül nem kimutatható a hatása, mert tettem néhány vargabetűt és kitérőt, míg a pályámra találtam. De később, például a francia nyelv ismerete nagyon hasznossá vált a szakmai kapcsolataim alakulásában. A „Petite Madame”-tól a Komarovban kapott ismeretekkel dolgozhattam és élhettem 10 évig Brüsszelben és alakíthattam ki munkakapcsolatokat Párizsban és Luxemburgban, vehettem részt nemzetközi fesztiválok zsűrijében Kanadától Portugáliáig.

Meséljen kicsit a Balázs Béla-díjról, és hogy mit jelent ez önnek!

Balázs Béla-díjasnak lenni Balázs Béla szülővárosában és rendszeresen elsétálni a ház előtt, amelyikben élt és alkotott, elég érdekes érzés. Mintha lenne valamilyen személyes kapcsolatunk. Szakmai szempontból számomra annyit jelent a díj, hogy amatőr vagy műkedvelő szintről, az animációs filmes szakma e díjban kifejezett ítélete szerint, eljutottam a professzionális és nemzetközileg elismert, jegyzett minőségig. És persze annak elismerése is, hogy Magyarországon úttörőként kezdtem el a 3D-computertechnológiát alkalmazni az animációs filmkészítésben.

Mi volt eddig a kedvenc munkája?

Mindig az a kedvenc, amin éppen dolgozom. Ha nem így lenne, nem lennék képes az alkotásra. A pályán töltött több mint 40 év során rengeteg, éppen akkor kedvencem volt, nem is emlékszem mindre. Azért sem, mert nagyon szerteágazó a tevékenységem, dolgoztam és dolgozom animátorként, rajzolóként, forgatókönyvíróként, forgatókönyv-rajzolóként, háttteresként, rendezőként, társrendezőként, zeneszerzőként, figuratervezőként. Most éppen egy új, 3D-animációs sorozat hanganyagát készítem, a zörejezését, háttérhangjait és zenéjét. Ha mégis választanom kell, talán a János vitéz című, egészestés animációs film készítésére emlékszem legszívesebben. Budapesten, az akkor még prosperáló Pannónia Filmstúdióban, a legnagyobb magyar animációs rendezőkkel és animátorokkal dolgozhattam együtt másfél évig, egy szobában ülve az Oscar-díjas Rófusz Ferivel, és személyes ismeretséget köthettem a magyar animációs szakma szinte minden szereplőjével.

GYŐRVÁRI GÁBOR

1978-BAN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: EGYEDI JÁNOSNÉ

A PÉCSI MIROSLAV KRLEŽA HORVÁT ISKOLA
IGAZGATÓJA

KÉSZÍTETTE: 10. D OSZTÁLY

Mivel foglalkozik jelenleg?

A pécsi Miroslav Krleža Horvát Iskola igazgatója vagyok, de előtte informatika- és matematika tanárként dolgoztam.

Mikor járt a Komarovba?

A Komarovba nagyon régen, 1974-78 ig, az akkori D osztályba. Ezek fél osztályok voltak, egyik fele matekos, a másik németes. Én matematika tagozatos voltam és Egyedi Jánosné, Magdi néni volt az osztályfőnököm.

Milyen viszonyban volt a tanáraival?

A tanárokkal jó viszonyban voltam, köszönhetően annak is, hogy irodalmi színpados és a rendezvények állandó fellépője voltam. Az akkori diákéletben aktívan részt vettem, ezért az ismertebb diákok közé tartoztam.

Milyen osztálya volt?

Kíváncsi vagyok, hogy olyan osztályotok legyen, amilyen nekem is volt. Több mint 30 éve rendszeresen, 2-3 havonta az osztály bő magja összejön egy vacsorára, persze mindig más és más helyen.

Miben járult hozzá sikereihez a középiskola?

Gyakorlatilag onnan indult minden. Sok pedagógus példaképem volt, például: Egyedi Magdi néni, Eszti néni (Szakály Sándorné) és Sárvariné Lóky Gyöngyi tanárnő.

Milyen meghatározó élményei voltak?

Lehet a tanulmányokról is mesélni, hiszen az a célja a középiskolának, hogy elkezdjen az ember tudományokkal foglalkozni, de szerintem mégse ezek adják a meghatározó élményeket a tanulmányok során. Például a közös faültetés, zöldnap, gazdasági munka, úgynevezett szilvatábor Vaskúton, amivel mindig indítottuk a tanévet. Első évben falusi gyerekként rá kellett volna jönnöm, hogy ez mit takar, de csak annyi állt a papíron, hogy „tanévkezdés munkaruhában”. Ebben

nem voltam biztos és bátorságom se volt hozzá, de miután az igazgatónő úgy köszönt el, hogy „Viszontlátásra, találkozunk délután az állomáson!”, leesett, hogy a munkaruha csak most fog kelleni. Egy nappal később csatlakoztam csak a többiekhez, és ez okot adott nekik arra, hogy mint ismeretlen tényezőt kezeljenek. Elterjedt, hogy valami nagy melák, „Cintula” fog megjelenni, és így ragadt rám ez a becenév is.

Mi is történt azon a „zöldnapon”?

Ez a ballagás előtti utolsó tanítási nap. Szokás volt akkoriban a középiskolákban, hogy ezen a napon bármit lehetett csinálni. A bármi kategóriájában mi odáig jutottunk, persze megfelelő jogi előkészítéssel, hogy annak rendje és módja szerint elraboltuk Sárvariné Lóky Gyöngyi történelem tanárnőt, és természetesen csak a váltásdíj kifizetése után adtuk vissza, ami 1 forint volt. A tantestület kiváltotta a tanárnőt és a sportpálya megfelelő oszlopánál elhelyezték a váltásdíjat, de közben megjelent a 3. D osztály szintén 1 forinttal és egy nyilatkozattal, hogy ők is megfizetik, ha nem adjuk vissza az iskolának. „Szép idők voltak”

Mit tart a legnagyobb sikerének?

A pedagógusoknál rengeteg a pályaelhagyó, ezért sikernek könyvelem el, hogy a választott szakmámnál maradtam, és megtaláltam azt, amivel és akikkel foglalkozni szerettem volna.

KISPÁL ANDRÁS

1982-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: KÁLI ISTVÁN

ZENÉSZ

KÉSZÍTETTE: 10. E OSZTÁLY

Kispál Andrással beszélgettünk, aki a Kispál és a Borz gitárosa. Kérdéseink nyomán megismertük a komarovos múltját, és a mostani életébe is beletekinthettünk.

Mivel foglalkozik mostanában?

Zenével foglalkozom, immár harminc valahány éve, már a Komarov Gimnáziumban kezdtem, földmérésre jártam, ami mára már megszűnt.

Miért pont ezt választotta?

Ismeretség által csöppentem bele a földmérés rejtelseibe.

Milyennek gondolta ezt a szakot?

Nem értettem hozzá, mert több volt benne a matek, mint ahogy gondoltam. Örülök, hogy 4 év alatt sikerült elvégeznem, és mondjuk, nem lett több belőle. Én le is tettem erről a szakmáról, de az osztályból sokan maradtak, mert akkor még működött a bánya, ahol el tudtak helyezkedni, de én nem éreztem késztetést erre.

Az iskola maga jó volt?

Persze, persze, de azért el lehet képzelni, ezen a szakon csak fiúkból állt az osztály. Próbáltak összehozni teadélutánokat, de nem igazán volt közös érdeklődési kör a lányokkal. Mi szerettük a sört, megettük a szendvicseket, aztán elmentünk.

A zene mióta foglalkoztatja?

14 éves koromban az egyik barátommal kipróbáltuk a birkózást, de rögtön eltörték a vállamat, úgy éreztem, ez nem az én műfajom. Aztán volt a barátomnak egy gitárja, és nekem is, úgyhogy elhatároztuk, gitározunk. Azóta csináljuk mindketten, ő is egy ismert gitártanár a városban, de rockzenét játszik. Bekerültem a Komarovba, és megismertem Őzdit, és vele is zenéltem az albréletében, ő osztálytársam volt, és osztálytársakból alakult egy kis alkalmi zenekar. Ez jó buli volt.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

Azt, hogy elvégeztem a geodéziát (nevet). Az ember azt tartja a legnagyobb sike-

rének, hogy van egy család, békességben, nyugalomban, és eddig azt csinálhatom, amit akartam, ami nem sok embernek adatik meg.

Valami kiemelkedőbb díja / eredménye?

A díjak nem érdekelték sosem. Nem siker, de talán a legjobb dolog, amikor az embernek megszületnek a gyerekei. Érdekes változás az életben, ahogy tartod azt a kis csomagot, és azt gondolod, hogy Jézusom, mit csináljak, ha sír?

Mikor járt a Komarovba?

'82-ben végeztem, ha jól emlékszem. Akkor még nem volt ilyen elit iskola.

Ki volt az osztályfőnöke?

Egy Káli István nevű ember. Nem igazán volt népszerű a körünkben.

Mennyire járultak hozzá a sikereihez a középiskola évei?

Annyiban mindenképp, hogy megismertem a kollégákat, akikkel kisebb-nagyobb időszakokban együtt játszottunk. Megtanulta az ember, hogy milyen egy közösségben lenni, és barátokat szerezni. Sok minden onnét indult el tulajdonképpen.

Milyen élményei vannak a Komarovról?

Sikerült megszerezniünk egy tantestületi megrovást, nekem és hat barátomnak. Ezt egyfajta sikerként könyveltük el, és felháborítónak tartottuk, hogy nem mondták be a hangosba. Persze voltak mindennapi csínytevések is, amik a mai napig megmaradtak. Ilyen például az is, hogy váltócipőt kellett volna húzni, de nekem volt kettő ugyanolyan cipőm, és nem húztam át. Amikor megkérdezték, senki se tudta melyik az. Tulajdonképpen nagy élmények voltak az osztálykirándulások és az akkori úttörőtáborok is.

Köszönjük, hogy időt szakított ránk, és volt komarovos napjait kicsit megismerhettük.

MARSALKÓ PÉTER

1972-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: KÁRPÁTI FERENC

FOTÓMŰVÉS

KÉSZÍTETTE: SZOKOLAI VIKTÓRIA

10. F OSZTÁLY

Marsalkó Péter pécsi fotóművész 1968-72-ig volt a Komarov Gimnázium tanulója.

Mikor döntötte el, hogy fényképész lesz?

Ez egy igen érdekes történet. A Komarovba jártam végzős diákként, mikor egy évfolyamtársam megkérdezte tőlem, hogy nem lenne-e kedvem a Szikra nyomdában dolgozni, mert őt felvették, de szintévesztő. Igent mondtam azonnal, mert abban a pillanatban ez úgy tűnt, jó ötlet, és egy jó lehetőség. Másrészt nem volt elképzelésem, hogy mit fogok csinálni a gimnázium után, de így ez a kérdés is meg lett oldva.

Úgy tűnik, jól döntött, mert sikert sikerre halmoz. Kiállításokat szervez, külföldi és magyar művészcsoporthoz tagja. A középiskola hozzájárult ahhoz, hogy sikeres legyen?

Igen, teljes mértékben. A középiskolában sok mindent megtanultam. Fegyelmet, kitartást, és hogy mi mindenre lehetek képes, csak akarnom kell. Megpróbáltak belénk tiszteletet nevelni. De nem volt könnyű dolga a tanároknak velem, mert olyan diák voltam, aki szerette hallatni a hangját és mindenről megvolt a véleménye, amit szeretett megosztani mindenkiel.

Gondolom, ez az osztályfőnökének nem igazán tetszett. Ki volt az osztályfőnöke?

Kárpáti Ferenc.

Mi a legmeghatározóbb emléke a középiskolai éveiből?

A csapatépítő táborok. De mindenkinek az első ilyen tábor volt a legizgalmasabb és legérdekesebb, mert nem tudtuk, mire számítsunk. A tábor az iskola szervezte minden év szeptember első felében, és általában egy hétig tartott. Ezeken a táborokon részt vett az egész iskola, tanárok, diákok egyaránt. Nagyon jók voltak, mert itt születtek a legjobb barátságok. Ezekben a táborokban a tanárok is leve-

tették az „álarcaikat”, és megmutatták, milyenek is valójában. Ezalatt nem azt kell érteni, hogy a haverjaink lettek, de sokkal közvetlenebbek voltak, itt nyílt lehetőségük nekik is és nekünk is, hogy jobban megismerjük egymást.

Így visszagondolva, szeretett a Komarovba járni?

Igen, szerettem. Jó iskola volt akkor is, és most is jó iskolának tartom. Nagy hangsúlyt fektet a színvonalas oktatásra, és a tehetségek kibontakoztatására, gondozására.

Most térjünk vissza a jelenbe. Mit tart élete legnagyobb sikerének?

Legnagyobb sikerem szerintem, hogy nyertem portré kategóriában a Magyar Fotóbiennálén 1996-ban. Azért ezt tartom a legnagyobb sikeremnek, mert akkori-ban ebben a kategóriában még nem számítottam olyan nagy tehetségnek, mint például Baricz Katalin, és mert senki sem gondolta volna, hogy megnyerhetem mint újonc. Én már akkor elégedett voltam magammal, amikor a legjobb ötbe beavasztotta a munkámat a zsűri úgy, hogy nem voltam híres, és nem ismert senki. Az emberek meglepődött arckifejezését még most is sokszor látom, ha erről az élményről beszélek, amikor kimondták, hogy Marsalkó Péter. Sokan el sem akarták hinni, hogy ez tényleg lehetséges, hogy egy a „semmitől” jött pécsi művész nyert.

Jelenleg mivel foglalkozik?

A fotózáson belül elég sok mindennel: portfólió, tabló, esküvői fotózás...Tagja vagyok a Focus csoportnak és egy külföldi csoportnak is, a Think.Act.Innovate-nek.

Mikor alakult meg a Focus?

1977-ben, Dr. Lajos László alapításával. Néhányan, akik ugyanazt gondoltuk a fotóról, és gondolkodásmódunkban is hasonlítottunk egymásra, úgy döntöttünk, létrehozunk egy fotós csoportot. Ekkoriban még nem volt semmiféle programunk, nem voltak alapszabályaink, egyszerűen csak jól akartuk érezni magunkat. Képeket készítettünk, de közben hatottunk is egymásra, mert ha valamelyikünk-

nek jobban ment, akkor ő húzta maga után a többi. Mi valami újat, frissebbet szerettünk volna megmutatni az embereknek.

Kik a Focus jelenlegi tagjai?

Dr. Lajos László, Borbély Tamás, Cseri László, Harnóczy Örs, Kálmándy Pap Ferenc, Marsalkó Péter.

Megérdemli Pécs a Focus és a munkásságukat?

Egyértelműen nem. A város egyáltalán nem használja ki, hogy mi itt vagyunk, és hogy jók vagyunk. Nem foglalkozik a tehetségekkel, azok megtartásával és újabb tehetségek nevelésével. Sajnos azt kell mondanom, hogy a fényképezés is halódik, mint oly sok minden más ebben a városban.

Megéri ebben a szakmában dolgozni?

Azt kell mondanom, hogy anyagiak tekintetében nem, mert például, ha tabló-fotós munkám van, akkor az első dolog, amit az osztályfőnök megkérdez tőlem, hogy mennyiért dolgozom. És ez a szomorú, hogy idáig süllyedtünk, hogy már nem a színvonal és az igényes munka a fontos, hanem az, hogy ki, mennyiért dolgozik. Más szempontból mindenképpen megéri, mert különféle emberek fordulnak meg nálam. Vannak visszatérő vendégeim, akik már szinte a barátaim.

Az előbb említette, hogy a színvonal sokat romlott a fotósok körében. Ezt hogy értette?

Igen, a színvonal sajnos sokat romlott, mert sokan azt hiszik, hogy pár hónap alatt profi fotósok lehetnek. Ennek az oka a sok gyorsalpaló tanfolyam, ahol mindenkivel elhitetik, hogy rövid idő alatt mindent megtanulhat. Ennyi idő alatt csak egy dolgot lehet megtanulni, hogy hogyan használja a fényképezőgépet. Azt nem tanítják meg,

ami a lényeg, hogy ha jön a kliens, akkor abban a pillanatban felmérje, hogy mi az előnyös neki és mi az, ami hátrányos.

Mi a fotós szakma legfőbb üzenete?

A kép készítése közben a fotós ne a hazugságot fényképezze le, hanem az igazat. Az ember belső értekei jelenjenek meg a képen. Mindegy, hogy ki áll a gép előtt, a lényeg, hogy a kamera mögött álló (a fotós) precíz, a megrendelőnek tetsző, valóságos, az ember belső énjétől sugárzó képet alkosson. Visszagondolva büszke legyen művére.

DRAGOVÁČZ ÁGNES

1979-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: DR. ANTAL BORBÁLA

POSTAI VEZETŐ, POGÁNY POLGÁRMESTERE

KÉSZÍTETTE: 11. A OSZTÁLY

Kedves, mosolygós, közvetlen. Kérdezni sem kell, látszik az arcán, ahogy belép a tanterembe: nagy örömmel jött el hozzánk. Diáktársunk, hiszen ő is itt tanult, csak kicsit korábban, mint mi. Pár üdvözlő szó után elkezd mesélni nekünk. Mi csendben, lenyűgözve hallgatjuk.

35 éve érettségizett, az akkori Komarov Gimnázium és Szakközépiskolában, majd Budapesten diákoskodott, postatiszt lett, s a képzés keretein belül emberismeretet is tanult. A pogányi postára került, ahol a kis ügyfélforgalom miatt nem volt sok munkája, ezért többnyire unatkozott. Elmondása alapján, az akkor még lázadozó természete miatt nem akart falun maradni. Beköltözött Pécsre, de másfél év után kiábrándult a városi életből, és hazatért szülei házába. Családja, így ő is, horvát származású, ahol szorosak a kötelékek, amelyek az életére nagy befolyással voltak és vannak. Természetes volt tehát, hogy Pécsről nem máshová, hanem hazaköltözik. Ekkor már Pécsen dolgozott a „nagy postán”, a Jókai utcában lévő Pécs 1. sz. postahivatalban, ahol számtalan lehetőség várta. Ezt a helyet nagyon szerette a sokszínűsége miatt. A Magyar Postánál összesen 30 évet töltött el, ebből 17 évet a Posta Pécsi Igazgatóságán, a Beruházási osztályon. Itt az új postahelyek építésével, illetve a posták korszerűsítésével, fejlesztésével kapcsolatos feladatokat látott el.

A Postánál töltött évek alatt a szakma nagyon sok területén dolgozott, mert Ágnes szavaival élve: „akkoriban mindenhez kellett érteni”. Beruházói évei alatt bizonyíthatta kreativitását, különböző projektek bevezetésében vett részt. 2003-ban otthagyta postaigazgatósági vezetői pozícióját, és visszatért oda, ahol 1979-ben elkezdte pályafutását. Pogányban pályázat útján elnyerte a helyi postahivatalt, amit a Magyar Postával kötött szerződés alapján postamesterként működtetett. Ezen a kis postán létrehozta saját nosztalgia postáját, ahol régi, XX. század eleji bútorokból, pecsétnyomókból, viaszpecsétkekből, képeslapokból és még hasonló ritkaságokból, ereklyékből kis kiállítást rendezett be. A helybélieknek nagyon tetszett az ötlet, és több régi tárgyat kapott tőlük is a kiállításához. Rájött arra, hogy

mennyire szereti a régiségeket, elkezdte gyűjteni azokat, sokat saját pénzén vásárolt meg. Idővel szükségessé vált, hogy többet segítsen a családjában is, így ekkor már jó volt, hogy visszatért a falujába. A postai munka és a régiségek szeretetén keresztül egyre több emberrel ismerkedett meg. Észrevette, hogy milyen sok lehetőséget rejt ez a kis település... Szívesen hallgatnánk még, de sajnos vége az órának, szól a csengő, és nekünk el kell köszönnünk tőle. Gyorsan még pár kérdés:

Mivel foglalkozik jelenleg?

Pogány polgármestere vagyok, s nagyon sok mindent tudok hasznosítani abból, amit a postás éveim alatt elsajátítottam. Ilyen például a gazdálkodás. Szükségesnek tartom a helyi emberekkel való kapcsolattartást, mert ők azok, akik igazán meg tudják ítélni, hogy a falunak mire van szüksége.

A munkámban meghatározó a szakmaszeretet és a kitartás. Elveim közé tartozik az új dolgok befogadása. Ezért is sajnálom, hogy nagyrészt a számítógép és az informatika „veszik át a hatalmat”, mert szerintem nagyon fontosak a személyesen ápoltságok.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

Ha ki kell emelnem valamit, akkor mindenképpen első helyen említem a faluban elért eredményeket, melyek jelentős részét az emberekkel közösen, velük együttműködve lehetett létrehozni. A postaigazgatóság beruházási osztályán töltött idő alatt gazdálkodási, pénzügyi ismereteket is szereztem. Megtanultam, mi mindenre van szükség egy komoly beruházáshoz. Ennek köszönhető például, hogy támogatást tudunk nyújtani jól tanuló diáknak, ez olyan, mint egy ösztöndíj. Másik ilyen eredményünk a kisbusz, amivel a falu lakóit

tudjuk szükség esetén a városba szállítani, például, ha orvoshoz kell menniük. Fontosnak tartom a nosztalgia postát is, ahol megtalálható mind a múlt öröksége és a jelen vívmányai is.

Sikernek tartom azt, hogy mindent, amit a postai évek alatt elsajátítottam, az ismeretéseket, kapcsolatokat, amikre szert tettem, most sikeresen kamatoztathatom a falum érdekében.

Mikor járt a Komarovba, ki volt az osztályfőnöke?

Az 1975-ös évben indult postás osztályban végeztem. Érdekes, hogy az osztály háromnegyed része a mai napig a postán dolgozik. Az osztályfőnököm Dr. Antal

Borbála volt, jó szaktanár és ember.

Mennyiben járult hozzá a sikereihez a középiskola?

Teljes bizonyossággal kijelenthetem, hogy jó volt a Babits elődjébe járni, meghatározta az életem.

Voltak meghatározó emlékei, élményei?

Meghatározó emlékeim közé sorolható a postai gyakorlatra érkező diákokkal való munkám, mivel igyekeztem szeretettel bánni és a postás pályát megszerettetni velük, mert úgy gondolom, csakis a gyakorlatban lehet megismerni a szakma fortélyait, mert ez nem olyan, amit könyvből egyszerűen meg lehet tanulni.

LOVASI ANDRÁS

1985-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: NAGY MÁRTA

KOSSUTH-DÍJAS ZENÉSZ

KÉSZÍTETTE: 11. B OSZTÁLY

Kossuth-díjas zenész, énekes. Az 1987-ben alakult Kispál és a Borz együttes énekeese, basszusgitárosa és dalszerzője, valamint a 2005-ben alakult Kiscsillag zenekar gitárosa, énekeese, zeneszerzője. Kisebbik lánya, Eszter, iskolánk tanulója.

Mivel foglalkozol jelenleg?

Egy új Kiscsillag anyagon, aminek némi dramaturgiája is lenne az előadások során, a címe: Szomszéd. Aztán írunk egy könyvet Lévai Balázssal, és készülnek dalok a valamikori szólólemezemre is.

Mit tartasz legnagyobb sikerednek?

Hogy azt tehetem, sőt abból élek, amit szeretek csinálni.

Mikor jártál a Komarovba és milyen szakra?

1981-1985 között, sima gimnáziumi szakra.

Ki volt az osztályfőnököd?

Nagy Márta.

Mennyiben járult hozzá a sikereidhez a középiskola?

Direkt hatása nem volt talán, és nem is ez a fontos abban az életkorban. Voltak jó és kevésbé jó tanárain, sok barátom lett, és fontos része az életemnek.

Meghatározó emlékek, élmények?

Vannak bőven.

Milyen idősen kezdted komolyan gondolni a zenélésre?

14 évesen már gitározgattam.

Volt valamilyen középiskulis bandád vagy csak az egyetememen kezdted bele?

Volt egy, amit egy gimnáziumi osztálytársammal csináltunk, de az nem volt hosszú életű, mert ott kellett hagynia a gimit a nagyszerű tanulmányi eredményei miatt, és ezzel párhuzamosan (14 éves koromtól) volt egy zenekarom, amit a környéken lakó gyerekkori barátaimmal csináltam, az megvolt egészen a katonasá-

gig. Aztán már jött a Kispál.

Úgy tudom, nemcsak az éneklésben, hanem a rajzban is jeleskedsz, lányaid mennyire örökölték ezeket a készségeket?

Elosztotk rajta. Dóri (az idősebb) nagyon ügyesen rajzol, Eszti pedig zongorázni és énekelni tanul. A tanára szerint ügyes. Szerintem is.

Van valaki, akire példaképként tekintesz?

Sokan vannak, főleg zenészek, akiket irigylek, mert sosem fogok úgy játszani, mint ők, de ezért nem is lehetnek példaképek.

Talán Neil Young. Ő már idős, de minden évben kijön dalokkal, és még mindig elég izgalmas. És már 14 évesen is szerettem. Nem csalódtam benne. Az fontos.

Ha Eszter úgy dönt, a nyomdokaidba lép, a mai körülményekre tekintettel, támogatni vagy ellenezni fogod döntését?

Ellenezni semmiképp sem fogom, támogatni akkor, ha kéri. Nem akarok rátelepedni.

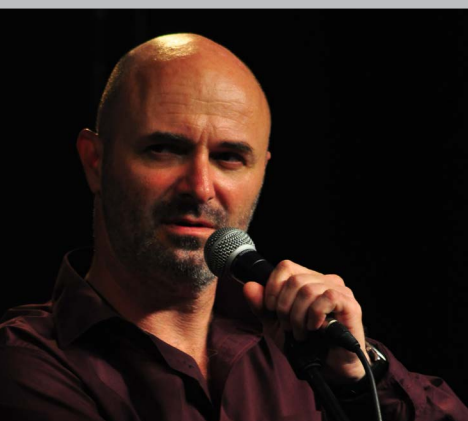
Mi ihleti a zenéidet?

Van a fejemben valami (lehet ez egy zenei probléma, egy dallam, egy ritmika), aztán megpróbálom körbejárni. Vagy lesz valami, vagy nem.

Van-e valami nagyobb terved a jövőre nézve?

Van. Azt hiszem, az embereknek még a nyugdíjas otthonban is vannak terveik. Talán cinikusan hangzik, de lehet az is egy nagy terv, hogy aznap kimegyek a verandára segítség nélkül. A fontos, hogy legyen valami!

KOPECZKY PÉTER

1984-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: VÖRÖS JÓZSEF

PTE BABITS MIHÁLY GYAKORLÓ GIMNÁZIUM
ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA TANÁRA

KÉSZÍTETTE: HALMOS ÁDÁM, SÁRDY BALÁZS
(11. C OSZTÁLY)

Mivel foglalkozik jelenleg?

Jelenleg az egyetem Babits Mihály Gimnáziumának főállású tanára vagyok.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

A legnagyobb sikeremnek azt tartom, ha bármelyik volt tanítványom sikereket ér el az életben, és hogyha ehhez a sikerhez némileg én is hozzájárulhattam. Igazából a köszönet hangja, ha ezt – adott esetben – nem letagadja az egykori diák, hanem még meg is vallja. Hála Istennek, vannak ilyenek, nem is kevesen.

Mikor járt a Komarov Gimnáziumba, és ki volt az osztályfőnöke?

1980-84 között, az osztályfőnököm pedig Vörös József tanár úr volt, ő most is az intézményben tanít.

Milyen élményei vannak középiskolás éveiről?

Csak szép élményeim vannak. Nagyon jó volt az osztályközösség, ez nyilván az osztályfőnöknek is köszönhető, ebben nekik mindig nagy szerepük van, ezt későbbi munkám során is látom. Az elmúlt évek igazolják, hogy a mi generációnk nagyon sokféle. A gimnáziumi évek határozzák meg később az ember életét, bár ezt a mostani világ igyekszik szétzilálni. Mi egy testnevelés szakos osztály voltunk, de nem mindenki ment sporttal tovább. Közöttünk voltak mérnökök, tanáreberek, orvosok, jogászok, családanyák, az élet mindenféle területére keveredtünk. Az a négy év viszont, amit itt töltöttem, a sokszínű szándék ellenére is egy nagyon egységes, szép élményként maradt meg. Nagyon sok csibésztséget csináltunk, amikért elvittük a balhét. Nagyon sok közös élményünk volt, úgy, hogy heti öt darab testnevelés óránk volt, mellette edzésre

jártunk, és még így is tudtunk közösségi életet élni.

Van-e valamilyen meghatározó emléke a középiskolából?

Rengeteg. Hetente öt darab testnevelés, ebből kettőt megkaptunk játékorának, amin focizhattunk. Egészen első osztálytól negyedik év végéig vezettünk egy listát, amin a góllövők, gólpasz, stb. vezetve volt. Ez a mérkőzés a negyedik utolsó testnevelés órájáig tartott, akkor dőlt el, ki nyeri meg. Nahát, egy ilyen órán sajnos nem sikerült eldöntenünk a mérkőzést két óra alatt, és akkor annyi történt, hogy mi nem mentünk fel a következő órára, hiszen pontot kell tenni az I-re. Meliorisz Béla tanár úr órája volt, nem mentünk be, meg is kaptuk érte az igazgatóinkat, ami helyes volt. Egy gyerek akadt, aki felment, ő viszont osztályfőnökit kapott, azért, mert nem volt az osztállyal.

Mennyiben járult hozzá sikereihez a középiskola?

A gondolkodásmóddal járult hozzá, amit a tanáraimtól kaptam. Akik akkoriban tanítottak minket, a gimnázium és Pécs város életében is meghatározó arcok, nevek. Következetes tanárok voltak, volt előzmény, volt következmény, kiszámíthatóak voltak. Itt tanultam meg jegyzetelni is, így az egyetemen már nem kellett ezzel bajlódnunk.

VÍGH MÁTÉ

2004-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: ENGEL MÁRIA

FIZIKUS, AZ ELTE DOKTORI ISKOLÁJÁNAK
VÉGZŐS HALLGATÓJA

KÉSZÍTETTE: 11. D OSZTÁLY

Mivel foglalkozik jelenleg?

Ugyanaz köt le a mindennapokban, mint gimnazista koromban: a fizika, annak minden területe a kutatástól az oktatáson át a tehetséggondozásig. A gimnázium után fizikusként végeztem az Eötvös Loránd Tudományegyetemen, jelenleg pedig az ELTE Doktori Iskolájának vagyok végzős hallgatója. Doktoranduszként első-sorban a kutatás a feladatomban, bővebb érdeklődési területem a szilárdtestfizika, azon belül pedig a nanofizika. Az ELTE nanofizikai kutatócsoportjának tagjaként főként kétdimenziós kristályok elektromos vezetési tulajdonságaival foglalkozom, fókuszpontban a grafénnal. Ez a szén egyik módosulata, amely a ceruzabél kapcsán ismerős grafit közeli rokona. A grafit nanométeres skálán lemezes szerkezetű: egy-egy lemezt méhsejtszerűen elhelyezkedő szénatomok alkotnak, az egymással párhuzamosan elhelyezkedő lemezeket pedig laza kötések rögzítik egymáshoz. Ebből fakad a grafit kiváló kenhetősége: amikor a ceruzát a papíron húzzuk, a lemezek könnyen elcsúsznak egymáson, egy részük a papírra kenődik, így keletkezik a ceruzanyom. A kutatásaim szempontjából igen fontos grafén nem más, mint a grafit egyetlen rácssíkja, azaz egy hatszögrácsban elhelyezkedő szénatomokból álló lemezke. Ezt az egyszerű anyagot a különleges elektromos, mechanikai és optikai tulajdonságai teszik érdekessé, nem véletlen, hogy 2010-ben a grafénnal kapcsolatos alapkutatásokért fizikai Nobel-díjat adtak. A grafén nagy eséllyel a jövő elektronikai eszközeinek egyik fő alapanyaga lesz: lehetséges, hogy 5-10 év múlva elektronikai készülékeink grafén alapú monitorokkal, mikrochipekkel lesznek felszerelve. A kutatás mellett sokat foglalkozom a fizika népszerűsítésével és a középiskolai tehetséggondozással is. 2007 óta tagja vagyok a Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok (KöMaL) című folyóirat fizika szerkesztőbizottságának, ahol rendszeresen jelennek meg az érdeklődő diákoknak nagy szeretettel szánt furfangos fizika feladataim és cikkeim. 2011 elejétől (két

kollégámmal egyetemben) szakkörvezető tanára vagyok a Nemzetközi Fizika Diákolimpiára (az angol rövidítésből: IPhO) felkészítő budapesti tehetséggondozó szakkörnek, ahol minden héten nehezebbnél nehezebb fizikai problémákat oldunk meg együtt a régió legfelkészültebb diákjaival. Szervezője vagyok a Kunfalvi Rezső Olimpiai Válogatóversenynek, amelynek végeredménye minden évben fő szempontja az IPhO-ra induló öt fős magyar diákolimpiai csapat kiválasztásának. 2012-től az az elismerés ért, hogy a magyar diákolimpiai csapat egyik vezetője lehetek. Külön öröm, hogy ugyanebben az évben a csaknem 400 diák részvételével Észtországban megrendezett nemzetközi versenyen egy magyar tanuló végzett az élen: Szabó Attila pécsi diák abszolút első helyezettként magasan maga mögé utasította a világot. Büszke vagyok, hogy csapat- és szakkörvezetőként személyesen is ismerhetem őt. Pályám eddigi talán legnagyobb megtiszteltetése, hogy 2010 óta tagja lehetek az országos Eötvös-verseny bizottságának, amely a legnagyobb múltra visszatekintő és mai napig legnívósabb fizikaverseny. Itt a verseny szervezésében, a feladatok kitűzésében és javításában veszek részt. A bizottság korábbi tagjai között olyan elődeim voltak, mint a kiváló tudós-tanár Károlyházy Frigyes, a legendás középiskolai kísérletező tanár Vermes Miklós, és a tehetséggondozás egyik legnagyobb alakja, Gnädig Péter.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

A szó mai értelmében véve nem számítok sikeres embernek. Inkább szerencsésnek mondanám magam, hogy azzal foglalkozhatok, amit szeretek, és olyan emberek vetek körül gyermekkorom óta, akik inspiráltak és utat mutattak.

Mikor járt a Babitsba?

2000-ben nyertem felvételt a biológia-fizika szakos osztályba és 2004-ben érettségiztem.

Ki volt az osztályfőnöke?

Engel Mária tanárnő volt az osztályfőnököm. Eddig csak szakmáról beszéltem, de a gimnáziumi éveknél volt egy sokkal fontosabb feladata is: az általános műveltség átadása és a felnőtt életre nevelés. A lázadó fiatalokra nehéz hatással lenni (ezt a saját oktatási tapasztalatom alapján is mondhatom), ezért különösen tisztelem Engel tanárnőt, aki szelíd módszereivel képes volt együtt tartani az osztályt és kibírni velünk azt a négy évet. Utólag visszatekintve végtelenül türelmes, kedves és nagyon elnéző volt velem (ahogy mások is, például Somogyi Emőke tanárnő, aki 12. osztályban matematikából két elégtelen és egy közepes jegyemre dicséretes ötös jegyet ajánlott, pedig a számtani közép számítását pár évvel korábban még biztosan helyesen tanította nekünk...).

Mennyiben járult hozzá a sikereihez a középiskola?

A fizikus pálya felé a kezdő lökést már a gimnázium előtt megkaptam, a biztos pályaválasztás azonban a gimnáziumban kristályosodott ki. Általános iskolai fizika-tanárom, Sebestyén Zoltán szeretettette meg velem a fizikát és a matematikát, tőle tanultam meg, hogy a fizikát a kísérleteken keresztül lehet igazán érdekessé tenni

és megérteni. Középiskolai fizikatanárom Koncz Károly tanár úr volt. Neki köszönhetem, hogy a fizikus életet választottam, tőle tanultam az igazi mély és tisztá fizikai gondolkodást, a nagy elődök és a természet tiszteletét. Egyike azon három embernek (Simon Péterrel és Kotek Lászlóval együtt), akik országos hírűvé tették a pécsi fizika tehetséggondozást. Koncz Károly tanár úr munkássága nagyban hozzájárult, hogy a Babits Gimnázium nevét ma országos szinten jegyzik.

Meghatározó emlékek, élmények?

Első helyen természetesen Koncz Károly tanár úr óráit, szakköreit, fakultációit és az órák közötti konzultációkat kell említenem. Akkoriban nagyon sokat foglalkoztam a tárggyal, sokszor otthon is rám kellett parancsolni, hogy a fizikakönyvek helyett inkább a történelem tankönyvet forgassam. Szerencsére utóbbi nagy alakú volt, ezért könnyen elbújthattam benne az aktuális kedvenc példatáramat vagy könyvemet, így kívülről úgy tűnt, mintha a történelem leckét tanulnám késő estig. Nem hagyhatom szó nélkül Somogyi Emőke tanárnő matematikaóráit, Pelle tanárnő kémiaóráit sem. Ha azonban a természettudományon kívüli tanórák közül kellene választanom, gondolkodás nélkül Dobayné Fenyvesi Ildikó tanárnő magyar irodalom óráit mondanám. Karizmatikus egyénisége magával ragadott, tudós-tanár stílusa örök nyomot hagyott bennem. Megtanított a kultúra, különösen a színház és az irodalom szeretetére és az egyetemes műveltség fontosságára. Az osztályom tele volt kiváló emberekkel, akik közül mindenki megtalálta a saját hivatását, sokan közülük ma orvosok, ápolók, mérnökök. A gimnáziumban szövődött barátságokat a mai napig igyekszem ápolni.

SZENTGYÖRGYI RÓMEÓ

1992-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: NAGY MÁRTA

AEROBIC VILÁGBAJNOK, SZEMÉLYI EDZŐ

KÉSZÍTETTE: BARTÓK MÁRK, CSEH DÁVID
(11. E OSZTÁLY)

Az unalmas bemutatás helyett úgy gondoltuk, hogy ön összefoglalhatná, mivel is foglalkozik. Ha jól tudjuk, személyi edző, de mit takar ez pontosan?

Jelenleg napi szinten személyi edzéssel foglalkozom, vagyis óránként más-más ember jön hozzám edzeni, így szabadnak érzem magam, mert az időmet, az edzéseket én osztom be. Persze ezt egyszer-egyszer csoportos edzés is színesíti, például a kettlebell vagy TRX. Hétvégenként nagyobb rendezvényeken tartok aerobics órákat vagy hangulatteremtő közös mozgásokat, bemelegítést.

Ezekén kívül foglalkozott más sportokkal is? A labdajátékok világába belekóstolt?

Gyerekkoromban szertornászként kezdtem. Sokáig, még 17 évesen sem foglalkoztam más sporttal komolyan, a labdajátékokban pedig kifejezetten ügyetlen voltam. De mivel Pécssett az egyetemen testnevelés szakra jelentkeztem, szép lassan elkezdtem a többi sportot is játszani, és természetesen tizenévesként a küzdősportok szele engem is megérintett. A versenyaerobikkal már az egyetemen találkoztam, illetve az Eurosporton láttam először, és nagyon megfogott a színpadi látvány, a gyors zene, a látványos ugrások, a koreográfia és ezek mellett az erőelemek is.

Mi a véleménye a mai testnevelés oktatásról? Támogatja a mindennapos testnevelést?

A mindennapi testnevelést persze hogy támogatom. Számos betegség megelőzésében játszik rizikófaktor-csökkentő szerepet, rendszert ad a mindennapi élethez, és sok érzéssel ismerteti meg a mozgás, a játék: akarat, önfegyelem, tűrőképesség, együttérzés, stb. Emellett sajnos – vagy szerencsére – a jó megjelenés, vagyis a jó alak is fontos, ha csak a párválasztásra vagy a munkaerőpiacra gondolunk.

Mikor lépte át utoljára a Babits küszöbét? Felmerült már önben egy esetleges fellépés/bemutató gondolata az iskolánkban?

Ha hívtok, megyek! Szívesen tartanék egy aerobics órát a Babitsban, hisz utoljára

gyakorlótanításon jártam nálatok 1997 körül.

Mikor volt a Babits diákja? Milyen emlékek fűzik ide? Szeretett ide járni?

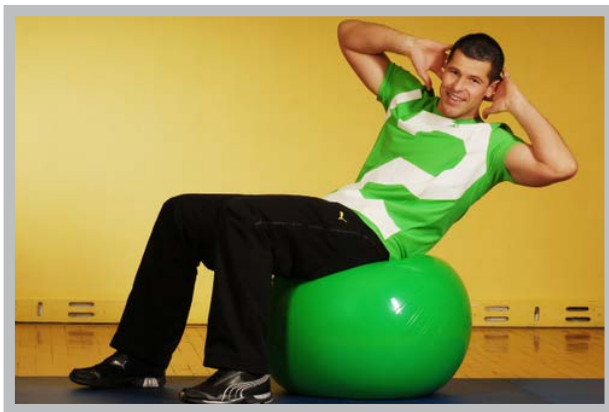
1988-1992 között jártam az iskolába. Rengeteg emlékem van a tanárokról, csínytevésekről, felelésekről, szivatásokról. Az embernek egy meghatározó korszaka ez. A Meliorisz Béla magyaróráin tanult versekkel udvarolok a mai napig is a csajoknak. Czeiler Simon biosztanárral bejártam az egész Mecseket iskolai kirándulások alkalmával. Keszthelyi Gyuszi bácsihoz meg szertornázni jártam tanórán kívül, és vele értünk el országos 3. helyezést csapat kategóriában.

Van-e valami érdekes élménye az iskolával kapcsolatban?

Emlékszem, egyszer lomtalanítás volt a suliban. Találtunk egy csonka csocsót, és egész délelőtt játszottunk vele munka helyett. A labdát hozzá a kémiaszertárból kölcsönöztük egy szénatom formájában. De mikor visszavittük, lebuktunk Pelle tanárnőnél, mire ő akkor volt csak hajlandó elnézni a csínytevést, ha az egész szertárát kitakarítjuk. Így sikerült pótolni az egész délelőtti lógásunkat.

Sok ember visszasírja a gyerekkorát. Járna ismét ebbe a gimnáziumba?

Hogy visszamennék-e az időben, vagy kezdeném-e előlről a gimnáziumot? A válaszom: igen! Használjátok ki ti is ezt az időszakot, legyen minél több élményetek, hisz azokra fogtok visszaemlékezni 20 év múlva is!

WEINREICH LÁSZLÓ

1988-BAN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: PAPNÉ HIDEG ILONA

NETMESTER, A BABITS-KOMAROV BARÁTI
KÖR ALELNÖKEKÉSZÍTETTE: BRANAUER ANNA,
RÓS SAROLTA (11. F OSZTÁLY)**Mivel foglalkozol jelenleg?**

Kisvállalkozóként dolgozom. Marketinggel, kommunikációval, internetes web-oldalak készítésével foglalkozom. Netmester Produkció a formáció neve. Picit másabb a munkám, mint általában a piacon szereplő versenytársaké. Mi azon túl, hogy egy-egy munkát elvégezzünk, egy kicsit ötleteljünk, menedzseljünk és a működés folyamatában is nyomon követjük megbízásaink alakulását. Ez a megélhetésem. És vannak olyan tevékenységeink, amelyeket – nálatok, diákoknál – önkéntességnek nevezhetnénk. Ilyen például néhány kulturális projekt kezelése, működtetése. Ez egy-egy városi megjelenés, utcai színjátszás, szerepjáték: itt az a cél, hogy önkénteseket, városlakókat vonjunk be a programba, és azon túl, hogy jól érezzük magunkat, a nézelődőket, látogatókat is mozgósítjuk. Ezek egyfajta közösségi kulturális projektek. Ez a „hobbim”. Példaként a Pécsi Országos Színházi Találkozó egy-egy kiegészítő eseményét, pl. a „Flaszter in Fünfkirchen”-t, a Kulturális Örökség Napjait, a Költészet Napját vagy éppen a Mikulásvár programot említeném.

Mi a legnagyobb sikered?

Talán az, hogy most itt beszélgetünk. Be tudok még jönni az iskolába, és itt, úgy érzem, szívesen is fogadnak. Nem mindenkit „engednek ám vissza!” (Nem erre a válaszra vártál, ugye?) A siker talán az, hogy van mit tennem, van mit dolgoznom. Ezért viszont sokat kellett eddig fáradoznom. Nagy eredmény, hogy az elmúlt 25 évben mindig volt mit tenni, és a munkám az, amit szeretek. A vállalkozás számomra talán azt jelenti, hogy mindig van lehetőségem valami újat létrehozni. S ez nem mindig könnyű. Mondhatnám úgy is, hogy a foglalkozásról, magáról a munkáról az a meggyőződés, hogy jó érzés, ha van munkám, van dolgom, van mit csinálni. Az egyik legértékesebb kifejezés a kreatív területen, hogy „van dolgom”. A dolog az nemcsak a munkavégzés lehet, hanem a tanulás, a szabadidős munka, a szórakozás, a hobbi, például, hogy lehet újságot olvasni vagy

verselni is. Ugye milyen jó, ha van dolga az embernek?

Ki volt az osztályfőnököd?

Papné Hideg Ilona, A TANÁRNO. Ő egy tündér! Ajándékba kaptuk, mert előbb még szakmai osztályfőnökünk volt (Máté Magdolna), aki két hónap után megbetegedett, majd nyugdíjba vonult. És „egy orosz tanár” jött helyette, – gondoltuk akkor. De nem bántuk meg! Ő az, akivel 25 év után is, ha találkozunk az utcán, fél órát beszélgetünk, mindenre és mindenre kíváncsi, egy kicsit ma is osztályfőnök így. Jó, hogy a sors őt rendelte. Pandur Béláné, „A NUSI NÉNI” pedig az osztályfőnök-helyettes. Szerintem sokat jelent, ha

ennyi év után még úgy emlékszünk a tanárainkra, hogy „a tanárnőék”, ezek szerint sokat adhattak nekünk. Nem tudom megfogalmazni, de együtt jó csapatot alkot(t)unk, s vannak tanult dolgok, amiket ma is fel-felemlgetünk. És ez nagyon-nagyon jó érzés!

László, olyan gyakran találkozunk veled itt az iskolában. Miért? Itt fűtenek, otthon meg nincs fűtés?

De van otthon fűtés, köszönöm! Egyszerűen jó veletek itt lenni. Visszajárok, mint a bumeráng! A Babits-Komarov Baráti Kör alelnökeként sok eseményre hívtok meg, s ha időm engedi, szívesen jövök. Nagyon jó érzés, – vagy hogy az előbb kérdezted – talán siker is, hogy nem csak „protokollból” hívnak, ma már több a közvetlen diák-megkeresés is. Összességében amolyan kapcsolattartó vagyok a diákok és az öregdiákok között, gondolom én. Az is előfordul, ha a munkám miatt például egy kulturális programhoz kell segítség, vagy éppen közreműködőre van szükség, nekem is a Babits jut eszembe először, így „közvetítek” abban, hogy a szereplők, segítők vagy „statisták” a Babitsból érkezzenek. Ettől (is) tartozunk egy csapathoz!

Mesélj a komarovos éveidről!

1988. június 27-én, László napon érettségiztem. Nem voltam rossz tanuló, olyan 4-es körül. Akkor kicsit másabb volt az oktatás, mint most. Bár lehet, hogy azért érzem így, mert szakközépiskolában tanultam. A hivatalos szakközépiskolai végzettségem: középfokú postaüzemi

forgalomellátó. Így nevezték a „postás érettségizetteket” akkor. Óraszámából nekünk volt a legmagasabb, mert voltak gyakorlati óráink is. Talán úgy lehetne párhuzamot vonni, ha a mai 4+2 éves képzést kellene 4 tanévben elvégezni. Azért jöttem az „A”-ba, mert arra gondoltam, hogyha nagy leszek, postás leszek. Ez a pályafutás 4 év 11 hónapig tartott, aztán „megcsapott a vállalkozás gondolata,

szele”. Viszont az nagyon jó érzés, hogy ma is több postán, ha ügyfélként megjelenek, úgy tekintenek rám mint munkatársra, s persze egy picit mindig postás marad az, aki szívesen tanulta végig a 4 szakmai évet, éppúgy, ahogy komarovos, illetve babisos is az marad, aki jól érezte magát itt(hon), az iskolában. Az irodalomhoz való kötődésem, és az „amolyan szerveztetés” az akkori igazgatónk-nak, Szentirányi Józsefnek köszönhető. Minden évben egy megyei irodalmi versenyt az iskolánk szervezett. Mica néni megbízásából a postások végezheték az adminisztrációt, a lebonyolítást, mert, mint vallotta, precízek voltunk. Ez a bizalom jól esett, egy kicsit „többek” voltunk azon az egy-két napon a többségnél. Persze, kicsit azt is jelentette, hogy minden szakmára valahol szükség van. Ezek-hez a versenyekhez kötődő élmény, hogy az igazgatói irodában az akkori versenyzető tanárokat Mica néni vendégül látta. De „mi, a postás szervezők” mindig előkóstolók lehettünk a hidegtálak és a gyümölcssaláták felhozatalából. Azóta is ismerem a Mica néni-féle receptet, mely szerint a tejberizst szörppel, kompóttal összekeverjük, majd némi tejszínhabbal dúsítjuk. Azt is elmesélte az igazgatónő, ha a vendégség „túl sokat fogyaszt”, szaporábbá tehető az édesség többlet tejszín hozzáadásával. Nem tudom miért ez a történet jutott eszembe, talán mert ünnepnapok voltak ezek a versenyek a hétköznapiakban, éppen úgy, mint sok, a mostani 50 éves évforduló kapcsán szervezett esemény is.

SZALÓKI CSABA

1979-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: DR. ANTAL BORBÁLA

A MAGYAR POSTA NYUGAT-MAGYARORSZÁGI
IGAZGATÓHELYETTESE

KÉSZÍTETTE: 12. A OSZTÁLY

Mivel foglalkozik jelenleg?

A Magyar Posta nyugat-magyarországi igazgatóhelyettese vagyok 2004 szeptemberétől. Azóta megszereztem a postás dolgozók két legnagyobb kitüntetését, amire nagyon büszke vagyok, mert az országban ezt egyedül csak én mondhatom el magamról.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

Sikereim sok téren voltak és vannak is, és nem a kitüntetésekre gondolok. Szakmai pályám és személyes életem során is rengeteg sikerben volt részem. Ezt talán onnan tudnám elkezdni, hogy gyermekként mindig a falunk, Királyegyháza postásának segítettem kihordani a leveleket. Mikor a középiskola kiválasztására került a sor, természetes volt, hogy ezt a szakot mindenféleképpen megjelölöm. A felvétel volt az első sikerem ezen a területen, a nyári postai kalandokat leszámítva. A Komarovba 1975-től 1979-ig jártam, dr. Antal Borbála vezénylete alatt, közben rengeteg kapcsolat kötöttetett, amelyeket a mai napig ápolunk a barátaimmal. A másik dolog, amit akkor is és most is nagy eredménynek és sikernek tartok, az akkori sportszak nagyszerűsége és neve, amit a régióban szerzett magának. Külön, egyetlen eredményt nem tudok kiemelni, mert minden egyes nagyobb siker egy másikat, még nagyobbat hívott életre. Személy szerint, ha nem is sikernek, de nagy megtiszteltetésnek vettem, hogy visszavártak oktatói munkára, de akkor már a postánál kaptam állást, így nem jöttem.

Mennyiben járult hozzá sikereihez a középiskola?

Számomra a középiskola volt a kulcs ahhoz a munkához, amit gyermekkorom óta szerettem, egy lépéssel közelebb kerültem hozzá, hogy valóban ezzel foglalkozhassak. A középiskola segített ahhoz, hogy miután leszereltem a katonaságtól, kézbesítési ügyekkel foglalkozhassam Zala és Somogy megyében hét évig. Ezek után szakmai, illetve küldeményforgalmi vezetőként dolgoztam. Az igazgató-

helyettesi posztom előtt dolgoztam egy keveset piacialapú ügyekkel is, és végül 2004-ben kaptam meg azt a posztot, ahol még ma is tevékenykedem. Mindez nem történhetett volna így, ha a Komarov nem ad olyan szintű képzést, amire valóban szüksége van olyan embereknek, akik szeretik ezt a munkát. Engem ehhez segített hozzá ez az iskola.

Mik a meghatározó emlékei, élményei?

A mi időnkben minden, ahogy ma mondanánk, kilencedikes évfolyam elment valamilyen mezőgazdasági természetű munkát végezni, hogy összekovácsolódjon a társaság. Mi szilvaszedésen voltunk egy egész hétig, egy, talán tábornak is nevezhető helyen. Az ottani történetek ugyanannyira velünk voltak a négy év alatt, mint a tanulmányi versenyek, az iskolai programok vagy az osztálykirándulások emlékei, sőt, talán még jobban hozzánk nőttek, hiszen ott kezdődött el minden. Ami még számomra meglepő, és akár élményként is fel lehet fogni, a különbség az akkori Komarov és a mostani Babits között. A tanárok, a diákok magatartása és maga az épület is nagyon sokat változott, ennek ellenére szeretek ide vissza-visszajönni, és látni a következő nemzedékek eredményeit.

DR. OBERITTER ZSOLT

1985-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: KESZTHELYI GYULA

GYERMEKORVOS

KÉSZÍTETTE: ABAY NEMES MÁTÉ, BERTA LILI
(12. B OSZTÁLY)

Mikor járt ön ebbe az iskolába?

1981-85 között, de akkoriban még Komarov Gimnáziumnak hívták.

Mi volt az oka annak, hogy ezt az iskolát választotta?

Az én életemben akkoriban a sport volt az, ami dominált, eredményes úszó voltam, és ezért választottam a Komarov Gimnázium sporttagozatos osztályát.

Ki volt az osztályfőnöke az itt töltött idő alatt?

Keszthelyi Gyula. Sok útravalót kaptunk tőle az élethez, sokat köszönhetek neki. De nem csak neki lehetek hálás a felkészülésben való segítségért, mert nagyon nagy tudásanyagot adott át nekünk Vörös József és Zeiler Simon tanár úr is.

Meséljen nekem kicsit az akkori iskolai életéről! Milyen program-lehetőségek, illetve szakkörök voltak, amelyeken részt vehettek a diákok?

Én azt hiszem, hogy abban az időben sem volt kevesebb lehetőség arra, hogy az ember ki tudjon teljesedni akár a zene, akár a képzőművészet területén. Mi sportolók minden városi és egyéb versenyen elindultunk. Programok közül pedig a külföldi sítábort emelném ki, amin minden évben részt vehettünk.

Voltak rendszeres osztálykirándulások?

Természetesen. Minden évben volt osztálykirándulás, ami nagyszerűen összekovácsolta közösségünket. És a már említett sítábor is fontos része volt az évnek a diákeletben, hiszen ezek rendszerint nagyon nagy élményeket biztosítottak.

A középiskola után hol folytatta tanulmányait?

A gimnázium befejezését követően tanárképző főiskolára kerültem biológia-testnevelés szakra, a kiemelkedő sportteljesítményem miatt könnyen felvételt nyertem, azonban egy év elteltével úgy döntöttem, régi vágyamat tűzöm ki újra célul, az orvosi egyetemet, ahova sikeres felvételi vizsgát tettem.

Jelenleg hol és milyen munkakörökben dolgozik? Esetleg vannak még megvalósítatlan céljai a jövőt tekintve?

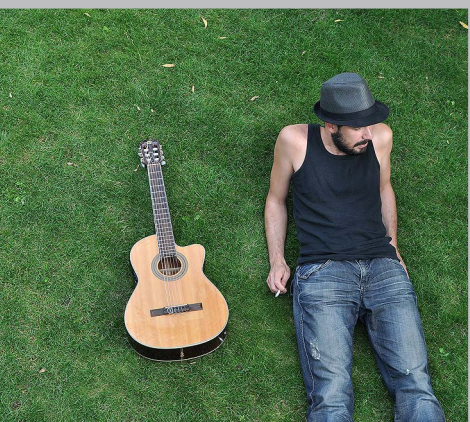
Miután végeztem, Szekszárdra kerültem, ezt követően kaptam lehetőséget arra, hogy a pécsi gyermekklinika sebészeti osztályán dolgozzam. Elsősorban gyermekek vizeletürítési problémáival foglalkoztunk, ebben a témában PhD doktori címet is elnyertem. 2005-ben 2 kollégámmal létrehoztuk az országban egyedülálló vizeleti tréning programot, ahol döntően vizeletürítési gondokkal küzdő gyerekeket kezelünk. Jelenleg 500 ilyen problémával küzdő gyermeket gyógyítunk.

A gimnáziumi évekre visszagondolva mi a legjobb, illetve legrosszabb emléke?

A legrosszabb talán az, hogy rögtön az első testnevelés órámön elestem a betonon és csuklótörést szenvedtem. Rengeteg szép emlék is felmerül, többek között a zöld napok, amelyeken a tesis osztály bolondozásban rendszerint az élen járt.

Köszönjük szépen, hogy időt szakított ránk, és további eredményekben gazdag, sikerrel teli életet kívánunk!

BABARCI BULCSÚ

1994-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: PETHŐNÉ NAGY CSILLA

ZENÉSZ, GRAFIKUS

KÉSZÍTETTE: 12. C OSZTÁLY

Mivel foglalkozik jelenleg?

Szabadúszó vagyok. Főleg zenéléssel, dal- és szövegírással, alkalmanként grafikai munkákkal, borító- és plakáttervezéssel, nagyritkán fordítással foglalkozom.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

Sikerült egy szerény, de viszonylag független és egészséges életmódot kialakítani magamnak. Nincsenek megkötöttségeim, és a munkavállalásaimat elsősorban nem az anyagiak, hanem a szellemi értékkeremtés lehetősége határozza meg.

Mikor járt a Babitsba?

1990-től 1994-ig. Szinte frissen, érkezésünkkor búcsúztattuk el a vasúti ütközők közül integető úrhajóst, és vettük tudomásul, hogy címerünk egy bálna lesz, kabalaállatunk pedig egy háromlábú habcsók.

Ki volt az osztályfőnöke?

Pethőné Nagy Csilla. Csilla nénit nagyon szerettük. Szigorú volt, de mindig igyekezett egyéniségünkre vonatkozóan kihozni belőlünk a legjobbat. Ha csak mentünk a saját fejünk után, és valami, mondjuk, nem tetszett neki, elmondta, hogy miért nem tetszik, nem csak szimplán közölte, hogy ezt meg ezt nem engedi. Sokszor ezek ellenére mégis engedett, de megadta a lehetőséget, hogy elgondolkodjunk rajta. Ez amúgy elmondható szinte az összes volt tanárunkra, még azokra is, akik nem is tanítottak minket. Figyelmesek voltak.

Mennyiben járult hozzá a sikereihez a középiskola?

Végül is akkoriban kezdtem bontogatni szárnyaimat újságírói, előadóművészi és vizuális téren. A suliban rengeteg lehetőség volt erre, a tanárok mindenben támogatnak minket. Első igazi saját koncertjeim az iskola tetőtérében voltak, ahová már nem csak belsősök jártak el. Az első fesztivál, amin részt vettem, szintén a Babitsban volt, Kopeczky Péter támogatásával, a Rótama. Az első újságot, amibe írtam, szerkesztettem és rajzoltam, a Drótot, mi indítottuk el osztálytársaim-

mal. Röviden, iskolán kívül is hamar elterjedt, hogy a Babitsban mi nemcsak a tananyaggal foglalkozunk. Ha mostani sikereimhez képest ezek régen is voltak, és már csak közvetve, foszlányokban hatnak mai tevékenységemre, mégis, az a szellemi érdeklődés, amely ma meghatározza életemet, akkoriban kezdődött el, az irodalom-, történelem-, rajz-, angol-, ének-zene-, és történelem órákon, a szünetekben és sulis után ott, abban az épületben.

Meghatározó emlékek, élmények?

Rengeteg van. Említésre méltó egy fontos üzenet, ami akkor elgondolkodtatott, és azóta vissza-visszaköszön, melyet Stölkler Nándor tanár úr mondott az osztálynak búcsúzóul. Amúgy nagyon jól kijöttünk vele, a tantárgya viszont legtöbbször bennünket nem nagyon érdekelt. Ezt persze ő is tudta, tisztában volt vele, hogy mi inkább a humán területekhez vonzódunk. Utolsó fizikaórán elmondta nekünk, hogy amikor majd nagy tervekkel pályát választunk, figyeljük majd meg, hogy az általunk választott szakterület – bármi legyen is az – már nem fog nekünk adni olyan általános, univerzális és sokszínű ismeretet, mint egykor adhatott nekünk a gimnázium.

DR. HABON TAMÁS

1981-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: KESZTHELYI GYULA

KARDIOLÓGUS, BELGYÓGYÁSZ, KLINIKAI FARMAKOLÓGUS SZAKORVOS

KÉSZÍTETTE: 12. D OSZTÁLY

Mivel foglalkozik jelenleg?

A Pécsi Tudományegyetem Klinikai Központ I. sz. Belgyógyászai Klinika Kardiológiai Osztályát vezetem mint kardiológus, belgyógyász, klinikai farmakológus szakorvos. A betegellátás mellett a magyar és az angol orvostanhallgatók, a szakorvosjelöltek, szakorvosok oktatása és a kutatás is a feladatom. Korábban több országban is megfordultam hosszabb-rövidebb ideig, de a szívem mindig visszahúzott Magyarországra.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

Szakmai szempontól a 3 sikeres szakvizsgát, az 1999-ben szerzett PhD fokozatot, a 2007-ben szerzett habilitációt, az országos szakmai társaság (MKT) vezetésében való részvételt és az Európai Kardiológus Társaság (ESC) Fellow címének elnyerését, az Európai Echocardiographiás akkreditáció megszerzését tartom jelentős sikernek. Nagy öröömre a világ számos országában és hazánk csaknem minden nagyvárosában tartottam már tudományos és továbbképző előadásokat. Természetesen az egyik legnagyobb öröm számomra gyógyult betegeimmel találkozni. A magánéletben családomra, 2 felnőtt közzgazdász gyermekemre vagyok büszke.

Mikor járt a Komarovba/Babitsba?

1977-1981 között.

Ki volt az osztályfőnöke?

Keszthelyi Gyula – Gyuszi bácsi, akivel azóta is rendszeres, jó kapcsolatot ápolok.

Mennyiben járult hozzá a sikereihez a középiskola?

Az iskolai közösség, a légkör, a sport, az életre szóló barátságok, tanárain felkészültsége, bátorítása meghatározó volt a későbbi életem során.

Meghatározó emlékek, élmények a középiskolából?

Elsősorban a sporttal kapcsolatos emlékek dominálnak, a versenyek, az edzések, az edzőtáborok, a közös csínytevések, a csinos lányok (jelenlegi feleségemet is itt

ismertem meg). Az építőtáborok és az osztálykirándulások emlékei is mosolyt csálnak az arcomra. A matematika-, biológia- és a fizikaórák különleges hangulata, néhány osztálytársam órai és órán kívüli teljesítménye is emlékezetes maradt.

Milyen a kapcsolata a volt osztálytársaival manapság?

Szoros, baráti kapcsolatot ápolok csaknem minden volt osztálytársammal, de a párhuzamos, és az előttünk, utánunk végzettekkel is. Rendszeresen megtartjuk az osztálytalálkozókat is, melyek közül a legutóbb megrendezett különleges jelentőséggel bírt, mivel ekkor a 4 évvel később végzett E osztállyal közösen ünnepeltük meg szeretett osztályfőnökünk, Keszthelyi Gyuszi bácsi 80. születésnapját. A közös találkozók során minden esetben megemlékezünk fiatalon, tragikus kö-

rülmények között eltávozott osztálytársunkról, Horváth Juditról, aki a magyar kosárlabdázás nemzetközi szinten is kiemelkedő egyénisége volt.

Kit tart a legmeghatározóbb tanárának?

Csaknem minden tanáromról meghatározó emlékeket őrzök. Tanulmányokkal kapcsolatos problémáim nem voltak, így mindenkire jó szívvel gondolhatok. Nehéz és ezért nem lehet teljes a felsorolás, de különösen kedvesek és maradandóak az emlékeim Keszthelyi Gyula, Gáspár Gábor, Vörös József, Pfléger Ferenc, Zeiler Simon, Szentes József, dr. Szakály Sándorné, Balogh Tiborné és Végh Józsefnével kapcsolatban. Gazsi bácsi – aki edzőm is volt egyben – jó hangulatú, baráti, de kemény edzéseit, a nagy tudású Pfléger tanár úr mindig izgalommal és váratlan fordulatokkal teli matekóráit (ezzel, azt gondolom, nem vagyok egyedül), Zeiler Simon azóta is idézett mondásait, egyéni szófordulatait, Szentes tanár úr egye-

di hangulatú, a tantárgy keretein túlmutató fizikaóráit nehéz feledni. Eszti néni kedvessége és segítőkészsége, Balogh Tiborné precizitása, Végh tanárnő felkészültsége is maradandó emlék. Vörös tanár úrnak, aki ugyan nem tanított a gimnáziumi évek alatt, köszönhettem az egyetemi felvételi során igen fontos fizikatudásom legjavát.

Hogyan egyeztette össze a sportot a tanulással? Mit sportolt? Milyen szinten?

Általános iskolában kezdtem el atlétizálni, melyben meghatározó szerepe volt korábbi olimpikonunknak, Honti Róbertnek. Kezdetben egyéni számokban is értem el sikereket (diszkoszvetésben országos helyezett voltam), majd összetett és csapatversenyekben jeleskedtem, ez utóbbiak közül különösen büszke vagyok arra, hogy fizikai adottságaimat meghazudtolva magasugrásban és gátfutásban szereztünk első helyet az országos középiskolás bajnokságon. Persze ebben komoly szerepe volt kiváló csapattársaimnak is (pl. Raush Károly, Lakosa Gyula, Nárai Péter, Vrancsics Gyula, Homola László).

A labdajátékokat is kedveltem, a fociban ugyan nem jeleskedtem, de a gimnázium kézilabda csapatával szép sikereket értünk el. Később fizikai adottságaim (nézzük meg egy diszkoszvető testméreteit) és tanulmányi elfoglaltságaim miatt inkább a tanulásra koncentráltam, de a sport szeretete azóta is megmaradt, korábbi versenysúlyomat lényegében tartva, rendszeresen futok, síelek, teniszem,

búvárkodom és az edzőtermet is látogatom, a Balatont, ha tehetem, minden évben körbeciklizem és átúszom, legutóbb az óceáni szörfözés rejtelseivel is megismerkedtem. A sporteseményeket is rendszeresen követem. A testmozgás, a helyes életmód fontosságára mindig felhívom betegeim figyelmét.

Milyen emlékei fűződnek az utazásai során készült képekhez?

Az első képek Dubaiban készültek. 2004-2007 között mint Consultant Cardiologist és Adjunct Associate Professor az Egyesült Arab Emírátsokban dolgoztam (University Faculty of Medicine and Health Science, Johns Hopkins-Tawam

Hospital, Al Ain, Abu Dhabi, United Arab Emirates). A klinikai gyógyító és az egyetemi oktató munka mellett szabadidőmben (mely lényegesen több volt, mint itthon!) sokat kirándultam, sportoltam, ennek kapcsán többek között részt vettem Dubaiban futóversenyen, melyet a nemzetközi Dubai Maratonhoz kapcsoltan rendeztek, de a baráti társasággal rendszeresen teniszeztünk, squasholtunk, búvárkodtunk és több alkalommal ellátogattunk a híres Dubai Autodrome-ba és a nyári 50 fokos melegben különleges élményt biztosító fedett Ski Dubaiba.

A San Francisco-i utazásaimra mindig jó szívvel gondolok. Családi kapcsolatok és szakmai kongresszusok okán is többször látogattam el ebbe a különleges hangulatú városba, legutóbb 2013 márciusában itt rendezték az Amerikai Kardiológus Társaság nemzetközi kongresszusát, melyre meghívást kaptam. Szabad időmben a szokásos öbölparti kocogás és kerékpártúra a Golden Gate hídon keresztül idén sem maradhatott el.

2006-ban Thaiföldön és Myanmarban (Burma) jártam, egzotikus és nevezetes helyeken, pl. a Karen Long Neck hegyi törzs, River Kwai, Ayutthaya. A képen a törzs egyik hölgytagjával vagyok látható. Nem maradhatott ki egy régi osztálykép sem, az iskola udvarán lett fotózva. A többi képen látható, hogy mennyi helyre eljuthat egy Komarovból, Babitsból induló diák. Fogadjátok meg egy tanácsomat, küzdjetek az álmaitokért és bármit elérhettek!

LENGVÁRSZKY ATTILA

1978-BAN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: EGYEDI JÁNOSNÉ

A PTE OKTATÁSI IGAZGATÓJA, ÖNKORMÁNY-
ZATI KÉPVISELŐ, A BABITS-KOMAROV BARÁTI
KÖR ELNÖKE

KÉSZÍTETTE: 12. E OSZTÁLY

Mikor járt ön a Komarovba?

1974-től 1978-ig, száz évvel ezelőtt.

Ki volt az osztályfőnöke?

Egyedi Jánosné. Osztályfőnök helyettesünk pedig Szakály Sándorné volt. Nyugdíjasok már mind a ketten.

Ki volt a kedvenc tanára és miért?

Kettő kedvenc tanárom volt. Az egyik Szakály Sándorné, aki orosz tanított nemem, a másik pedig Sárváriné Lóki tanárnő, aki történelmet. Ők mind a ketten rendkívül igényes és magas színvonalú tudással, mondhatni tudományos igényű elmélyültséggel rendelkeztek a szakjukat illetően. Olyan tanárok voltak, akiket magisztereknek nevezhetünk, legújabb terminológiával mestertanároknak vagy kutató tanároknak. Sárvári tanárnő hatalmas tudása, maximalizmusa, Szakály tanárnő perfekt nyelvtudása, a diákok iránti kifogyhatatlan szeretete és személyes odafigyelése hatottak rám a legjobban.

A középiskola mennyiben járult hozzá a sikereihez?

Ott nagyon sok minden eldőlt. Elsősorban olyan szempontból, hogy ott tanultunk meg igazán keményen dolgozni. Tudtuk, hogy tétje van a dolgoknak, de azért mégis – a maga idejében – felelőtlenül lehettünk még gyerekek. Visszanézve, talán ez volt az egyik legizgalmasabb időszak a tanulmányaink sorában. Ritmusa volt az évnek, voltak olyan időszakok, amikor lehetett felelőtlenül hülyéskedni, tinédzsernek lenni, lázadni, de ugyanakkor mindig megvolt a komoly munkának is a helye és ideje. Nekem nem kellett különórákra járni, nem kellett külön tanárokat fogadni, hanem azzal a felkészültséggel, amit itt kaptam, közel maximális pontszámmal tudtam továbbtanulni: ez egy nagyon fontos és nagyon jó dolog, meghatározó volt a későbbiekre is.

Mivel foglalkozik most?

A fő munkahelyem a Pécsi Tudományegyetem Oktatási Igazgatósága, ennek a szervezetnek vagyok az igazgatója. Az Igazgatóság az Egyetem oktatásszervezésének az irányítója. Mi menedzseljük többek között azt a szoftvert, amellyel a hallgatók a tanulmányaikat szervezik, amelyen az oktatók az óráikat meghirdetik, amelyben vizsgára lehet jelentkezni, és az itt rögzített teljesítéseik után állítjuk ki a hallgatók számára az oklevelet. Felelek a beiskolázásért, a felvételi eljárásért, a hallgatók pénzügyeiért, és hozzám tartozik a hallgatói és oktatói mobilitás, az Erasmus program, a szakok elindításának engedélyeztetése, a hallgatói jóléti szolgáltatások, a fogyatékkal élő hallgatók szolgálata, a kórházpedagógusok, akik beteg gyermekek oktatásával foglalkoznak az Egyetem Klinikáin és a hallgatók testnevelés és sportügyeinek szervezése is. Ezen kívül csapatommal elemzéseket készítünk felső vezetői döntések meghozatalához, és szakmailag hozzánk tartoznak a gyakorló iskolák is. Emellett van még más tevékenységem is, többek között Pécs városának önkormányzati képviselője is vagyok, a város Oktatási és Kulturális Bizottságának az alelnöke és van némi üzleti tevékenységem is; sőt a Babits-Komarov Baráti Kör elnökének is újraválasztottak ebben az évben. Mindezek mellett a Vitézi Rend Baranya megyei székkapitánya is én vagyok, úgyhogy elég sokrétű az életem.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

Hogy van három gyermekem, ez az egyik legnagyobb siker, azt gondolom. A legnagyobb fiunk – aki mellel a Babitsba járt – ma már fiatal, sikeres üzletember, nemrég a hónap üzletembere címet nyerte el a Baranya Megyei Kereskedelmi és Iparkamarától, a másik kettő még formálódik a felsőoktatás útvesztőiben. Szerintem ez a legfontosabb dolog, amit az ember el tud érni az életében, de nyilván a kérdés a karrierre vonatkozik. Amikor tudatosultak bennem a világ dolgai, azt fogadtam meg, s máig az vezérel, hogy hogyan tudok másoknak a segítségére lenni, hogyan tudok adni magamból, abból, amit kaptam, amit tanultam, amivé lettem, valamit átadni, továbbadni: tudást, jószágot, hitet, reményt, akarást, tettet, a kitűzött cél megvalósításának lehetőségét. Talán ezért is lettem tanár. Egy kicsi falusi (valójában egy Pécs külvárosi) iskolában kezdtem el tanítani, Pécs-Somogyon, aztán onnan visszajöttem ide a Babits (akkor még: Komarov) Gimnáziumba, ahova jártam. Óriási dolog volt, hogy visszakerülhettem abba a gimnáziumba, azok közé a tanárok közé, akik egykor tanítottak, akik itt voltak, akik akkor és máig is a gimnázium meghatározó egyéniségei: Vörös, Pfléger, Zeiler, Cofi néni, Eszti néni, Lóki tanárnő, Egyedi Magdi néni, Pál tanár úr...

Később megpályáztam egy tanulmányi vezetői állást a Bölcsészettudományi Karon, majd ugyanott (munkám elismeréseként) felkérést kaptam a Kar hivatalvezetői pozíciójára. 2007-ben az a megtiszteltetés ért, hogy rektor úr személyesen kért az akkor létesített oktatási igazgatói székbe.

Fel tudná idézni egy vagy több meghatározó emléket?

Minden tanév úgy kezdődött, hogy az évnyitó ünnepség után közvetlenül, gyakorlatilag már az iskolából elutaztunk szilvát (később almát) szedni egy bentlakásos táborba. Ezt minden évben nagyon vártuk. Év elején a város más középiskolásai beültek az iskolapadba, mi pedig fölültünk a vonatra, és elutaztunk Baja környékére, Vaskútra vagy Mátéházára egy szilvátabori együttlétre. Igaz, hogy egész nap dolgoztunk, de este meg délután bulik, focibajnokság, „csajozás” volt a program. Máig a fülembé csengenek azok a számok, amiket a délutáni időszakokban és az esti bulikban a tábor hangszórói bömböltek teljes kakaóval: By the rivers of Babilon, in Zaire, Sugar baby love, menekülő róka a Sweet együttestől... Nagyon jó barátságok, ismeretségek, sőt szerelmek születtek, diákos zsványságokat,

csibészégeket csináltunk akkor is. Ez akkor, ott a gimiben az egyik legfontosabb dolog volt.

Ha jól tudom, miközben tanár volt a Babitsban, a diákönkormányzatot is segítette. Ön hogyan járult hozzá a diákönkormányzat létrejöttéhez?

Ez egy nagyon érdekes dolog volt még akkor is, ha kötelező volt megvalósítani minden iskolában, hogy legyen ilyen szervezet. Nagyon szerettem a sráccal együtt lenni, és ez egy más típusú együttlét, mint a tanórákon jelenlévő tanár-diák interakció. Ez egy sajátos viszony, amolyan kreatív kooperáció, tanár-diák barátság (már ha létezik ilyen): nincsenek dolgozatok, feleletek, inkább beszélgetés, támogatás (ma így mondanánk: coaching), demokrácia modellek kipróbálása. Megnéztük, hogy milyen problémákkal küszködnek a diákok, s ezt hogyan lehet nyilvánossá tenni. Tehát egy partnerséget próbáltunk kiépíteni, amelyben az érdekek nem gátlástalanul, nem tiszteletlenül, de valóban képesek mindkét fél (tanár-diák részről egyaránt) megnyilvánulni. Valahogy úgy, ahogy a felvilágosodásban tanultuk: az én szabadságom addig tart, ameddig a másikat nem korlátozom a törekvéseiben. Jó kis elv. Tanulni és használni kellene ma is. Másik oldalról pedig az iskola életét akartuk színesíteni programokkal. Ez ma már nehéz, nagyon túl vannak a diákok terhelve, nagyon sok az óra, a különóra, az elfoglaltság, így ma nagyon nehéz a diákot az iskolában

bent tartani bármilyen programon. Ez volt tehát a DÖ (lehet, hogy ma is így hívják), a diákönkormányzat, akkor így neveztük. Ebben a szerepben elfogadtak a tanárok is kollégaként meg a diákok is: mert ugyanannak a „kollégiumnak” a Babits közösségének voltunk a tagjai, kollégák, még ha a katedra két oldalán is álltunk-ültünk...

Ahogy említette, az iskolánkban érettségizett, tanárként is részt vett az életé-

ben és az egyik gyermeke is a mi iskolánkban érettségizett. Ez azt jelenti, hogy háromszorosan is kötődik az iskolánkhoz. Mit jelent önnek a Babits, miként látja?

Ez egy nagyon fontos, mondhatni „szerelmes” elköteleződés. Annak idején én találtam ki, hogy csináljunk egy baráti kört, mert ez jól működne, és így pénzforrásokat is lehetne behozni az iskola céljainak megvalósításához. Aztán valahogy nem csináltuk meg. Amikor elkerültem az iskolából, Vörös tanár úr azzal keresett meg, hogy Te, csináljuk már meg azt a baráti kört, és legyél te az elnöke. Nagy dolog oda visszamenni, abba az iskolába, ahol tanultál, s most a katedra másik oldalán állva tanítani, nagyon nagy élmény volt. Ehhez hasonló élmény, hogy az egykori magisztereid kezét nyújtottak, felemeltek, és befogadtak maguk közé. Megértetted azokat az értékeket, amiket ők képviseltek, amik nagyjából az emberi élet abszolút értékei voltak, s most ezekkel azonosulva, azokat képviselve továbbvinni, tanítani, és megvalósítani azokkal, akik most a katedra másik oldalán éléd kerülnek egy osztályteremben. Hihetetlen kaland, lehetőség és gyönyörű felelősség! A legizgalmasabb időszaka az életünknek ez a 14-18 év közötti időszak, amikor a legérzékenyebbek, a legkifinomultabbak, a legjobban változtathatóak és változóak vagyunk. De úgy kell bánni ezekben az időkben nyiladozó fiatalokkal, mint a hímes tojással, mert óriási károkat is lehet okozni. Óriási felelősség, hogy az ember mit tesz, mind a felelősség, mint a lehetőség tekintetében. Erre az időszakra nagyon nagy szeretettel gondolok vissza. Arra az időre, amit diákként, tanárként itt töltöttem, és bár eljöttem a gimiből, mindig szívügyemként tekintem a gimnázium sorsát, ezért is vállaltam el az elnökséget a Baráti Körben.

Hiszem, hogy mindannyiunknak, akik itt szereztük meg az érettségi bizonyítványt, kötelességünk valamit visszaadni abból, amit itt kaptunk és tanultunk. Mert akik itt végeztünk, éppen mi tudunk ebből valamit visszaadni, mi, akiknek az itt megszerzett tudás hozzájárult a karrierünkhöz, az életünkhöz: emberségben, tudásban, szeretetben, odafigyelésben, lehetőségben. Mindebből valamenynyit pedig vissza lehet, és vissza is kell adnunk.

DÉVÉNYI SÁNDOR

1967-BEN VÉGZETT

OSZTÁLYFŐNÖK: TÓTH JÁNOS

KOSSUTH- ÉS YBL MIKLÓS-DÍJAS ÉPÍTÉSZ

KÉSZÍTETTE: MORELLI MIRTILL, VARGA REBEKA
(12. F OSZTÁLY)

Az utcán felfelé sétálva egyre jobban körvonalazódott a mesebeli ház. Még a csengetés előtt, lopva bepillantottunk a kertbe. Erőt vettünk magunkon, és megszólalt a csengő. A házigazda, Dévényi Sándor fogadott minket otthonában. Dévényi Sándor Kossuth- és Ybl Miklós-díjas építész, a Kós Károly Egyesülés alapító tagja és a pécsi organikusok körének meghatározó alakja. A Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki és Informatikai Karának egyetemi tanára, emellett a Magyar Művészeti Akadémia elnökségi tagja és a Dévényi és Társai építészirodának a tulajdonosvezetője. De ő mégis 4 gyermekét, 5 unokáját, azaz családját tartja a legnagyobb sikerének. Dévényi Sándor nem volt babitsos, sem komarovos, mégis diáktársunknak éreztük az interjú során. Amikor kiléptünk a kapun, még hátra-néztünk, és egy utolsó pillantást vetettünk a székesegyház ötödik tornyára.

Mikor járt a Komarovba?

Én nem voltam komarovos sohasem, mert amikor én oda jártam, akkor Újmece-skaljai Gimnázium volt az intézmény neve. Ez számomra nagyon fontos.

Milyen típusú osztályba járt?

Azt biztos tudják, hogy mi az első induló évfolyam voltunk, velünk kezdődött minden, új volt a tanári kar is. Akkor, hogy is volt? Azt hiszem 7 osztály volt: A, B, C, D, E, F, G, igen, hét. Én az I. G-be jártam és Tóth János tanár úr volt az osztály-főnököm. Mi egy műszaki rajzos osztály voltunk. Azért jelentkeztem ide, mert én már akkor is építész szerettem volna lenni. Nem tudom, hogy erről mennyit tud-hatnak, de akkoriban vezették be, hogy minden intézményben gyakorlati oktatás is folyjék, és ennek alapján különböztettek meg minket. Én direkt jelentkeztem ide, már amennyire akkoriban jelentkezni lehetett egyáltalán, hiszen kerületek alapján határozták meg, hogy ki hová fog járni. Ma már kerületek sincsenek Pé-csett, de én a Bartók Béla utcában laktam, ami pont a harmadik kerületbe tarto-

zott, ezért nem a Nagy Lajosba jártam, hanem onnan átirányítottak Úránvárosba. Így lettem mindennapi ingázó a 20-as busszal.

Mit gondol, miben járult hozzá sikereihez a középiskola?

Nézze, ez egy nehéz kérdés, hiszen gondolom, mindenki a tudásának az alapjait, sőt a tudásának a javát a gimnáziumban szerzi meg, amiből aztán egész életén keresztül építkeznek. Erre a kérdésre, én azt hiszem, ha bárkitől megkérdezi, mindig egyértelmű a válasz: nagyon sokat kaptam a gimnáziumi éveim során. Egy nagyon aranyos néni, egy családi barát mondta nekem azt, hogy jegyezzem meg jól, hogy soha az életben nem leszek ilyen okos, mint most az érettségi után. Ez így is volt, hiszen akkor egy általános műveltsége van az embernek, amely után a szakirányban fejlődik csak tovább. Így hát azt kell mondanom, hogy nagyon sokat kaptam a gimnáziumtól és különösen a tanároktól, hiszen mint egy ilyen induló gimnáziumnál, ugye, ez 1963-ban volt... hát a mai szemmel visszaemlékezve bizony ezek nem voltak szép idők. (A kádárizmusról mindent lehet mondani, csak azt nem, hogy abszolút szabadság lett volna az országban.) Mégis egy ilyen induló gimnáziumban sikerült egy jó tanári gárdát összeszedni. Aki ezt végre tudta hajtani, az akkori igazgató, Szokolszky Oszkár volt, egy igen kiváló ember. Sajnos őt két év után leváltották tisztségéből.

Milyen élményei vannak a középiskolából?

Húha. (nevet) Tanulmányi élmények vagy...? Nem voltam sohasem olyan diák, aki él-hal a tanulásért, úgyhogy ebből a szempontból úgy mondom, hogy egészséges módon álltam hozzá. Részben a családi indíttatás, részben a kötelességtudat azért mindig arra ösztökölt, hogy viszonylag jól teljesítsek, ezért mindig négyes és jeles tanuló voltam. Nagy szeretettel gondolok vissza a tanáraimra, Tóth János tanár urat már említettem, aki történelemből tanított, és azok között a körülmények között mégis egyfajta nemzeti érzelmű történelemtudást próbált átadni nekünk. Mivel én mérnöki pályára készültem, ezért nagyon fontosak voltak a reáltárgyak. Nagyon jó matematika-tanárnőnk volt, Kovács Mariann néni és igen kiváló fizikatanárom volt, Buváriné és ők megalkották mindazt, amit később a műegyetemen játszva könnyedséggel tudtam hasznosítani. Kiváló orosz-tanárom volt, ugyan oroszul nem tanultam meg, mert pap volt és latinul jobban tudott, s gondolom, néhány órával járt csak előttünk, de rendkívüli ember volt, ő ápolta és élesztette bennem azt a törekvést, hogy építész legyek. Könyveket adott – ő volt a könyvtáros a gimnáziumban – sőt, amikor jutalomkönyveket kaptam az iskolától, akkor azokat úgy válogatta össze, hogy a későbbi szakmámhoz illő legyen (ezek a könyvek a mai napig megvannak). A politechnikát – akkor mi még így hívtuk a műszaki rajzot – Barabás tanár úr tanította. Kiválóan megtanította nekem a műszaki rajznak azokat az alapjait, amelyeket szintén az egyetemen tudtam hasznosítani. Úgy éreztem később, hogy semmi hátrányom nem származott abból, hogy gimnáziumba jártam és mégis műszaki szakot választottam az egyetemen. Természetesen az osztálytársakról is kell beszélni. Azt gondolom, hogy 14-18 éves

kora között az ember a legnyíltabb, úgyhogy jó barátságban voltunk. Érdekes, hogy az első két évben vegyes osztályba jártunk, ma már az fel sem merül, hogy különválasszák a tanulókat. Amikor Oszkár bácsit leváltották az igazgatói tisztségből, akkor jött a "nagy rend" és szétválasztottak minket, a lányok külön osztályba mentek és a fiúk is. Voltak olyan osztálytársaim, akikkel csak két évet jártam együtt. Születtek életre szóló barátságok, sok szép élményünk volt.

Mivel foglalkozik jelenleg?

Pillanatnyilag egyetemi tanár vagyok itt a Pécsi Tudományegyetem Pollack Mihály Műszaki és Informatikai Karán, ez a főállásom így nyugdíjas korúként. Az egyetemi szereplésemet csak három éve kezdtem, tehát nem olyan régen, előtte óraadó voltam. De tanári tapasztalataim, ambícióim sincsenek, úgyhogy én

inkább a mesterképzéssel foglalkozom a Breuer Marcell doktoriskolában. Tartok előadásokat az építészetről, a műemlékvédelemről és további olyan szakterületekről, amikben én otthonosan mozgok, és természetesen az építészeti tervezésről is. A Magyar Művészeti Akadémia megint egy érdekes képződmény, nagyon régóta tagja vagyok, de egészen 2011-ig kvázi intézményként, egyesületként működött, és akkor soha senkinek a csőrét nem bántotta. Magánszorgalomból összetartunk és a magyar művészetet, a művészeti életnek a főbb dolgait, problémáit próbáljuk megfogalmazni, és kapcsolatokat teremteni egymás közt, egymást segíteni. A probléma azzal kezdődött, hogy nemzeti intézménnyé emelte a mi egyesületünket Magyarország új alkotmánya és a Magyar Tudományos Akadémiával egy szintre lépett elő. És akkor felmerül rögtön a nagy kérdés, amivel mindennap találkozunk, és amire mindennap keressük a választ, hogyan lehet a művészetet, ami a szabadságban tud csak

kiteljesedni, kanonizálni, akadémizálni és irányítani. Ezért mindig azt szoktam mondani, hogy az MMA nem irányítani akarja a magyar művészeti életet, ilyen eszébe nem jut, hanem koordinálni szeretné. Mégpedig annak a célnak az érdekében, hogy mindenki minél szabadabban fejthesse ki a művészi törekvéseit, és ez nem egy egyszerű feladat. A harmadik pedig a Dévényi és Társai építész kft., nyilván ez a legfontosabb, hiszen ebben a minőségemben fejthettem ki – illetve korábban a Pécsi Tervező Vállalatnál és a Baranyatervnél, valamint az Ipartervnél – azt a munkásságot, aminek következtében építéssként működhettem. Sok nagyon szép munkánk volt, nagyon jó társasággal, fiatal emberekkel dolgozhattam

együtt jó műhelyszellemben. Természetesen sok minden mással is foglalkoztam, például ott voltam a Magyar Építész Kamara születésénél és 20 évig elnökségi tagja voltam. Továbbá városi képviselő voltam 8 évig, mivel úgy éreztem, hogy így tudom segíteni a városomat a legaktívabban. Mindig meg kell próbálni és mindig tenni kell azért, hogy a közösség hasznára legyen valaki. Az én szakmám ebből a szempontból szerencsés, mert önalkotó tevékenység, amelyik minden polgár számára egyformán hasznos és szemmel látható. Tehát magyarán, a visszacsatolás is közvetlen és ez nagymértékű sikerélményt is jelent, mivel amit én csinálok, az akár évszázadokig is fennmarad. Voltak más kalandjaim is, például alapítottam egy autópálya tervező építőcéget, amivel azt szerettük volna a barátaimmal elérni, hogy Pécs jobban kapcsolódjon a világ, de legalábbis Európa vérkeringésébe.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

A négy gyerekemet. Akik közül a legnagyobb, Márton már végzett építészmérnök, önálló irodát vezet Budapesten. A nagylányaim közül Anna történész és itt tanít a pécsi egyetemen, Borbála pedig biológus és környezetmérnökként dolgozik a Duna-Dráva Nemzeti Parkban. A kisebbik fiam, Sándor pedig most jár a műegyetemre. Szakmai értelemben talán az, hogy noha sokfelé dolgoztam az országban, mégis ahol a legkoncentráltabban vannak a munkáim az Pécs és Pécs belvárosa, és ez nem kis dolog, hogy a munkáim ennyire egy helyen vannak és, hogy jelen vannak a városunk életében. Úgy érzem, hogy ez sem véletlenül van így, hiszen én mindvégig törekedtem a történeti városok műemlékeinek megújítására, az az elvem, hogy egy történeti város mindig a mindenkori valós élet színterévé válhasson, ne legyen skanzen, de ne is pusztuljon el az érték, hanem arra épüljön az új. Továbbá, hogy ez a kettő szimbiózisban, egymást fejlesztve éljen tovább. Ez egyfelől a kötelességünk is, hiszen Pécs történelmi belvárosa műemléki védettséget élvez, erre törvény is van.

Végül kíváncsiak lennének arra, milyen érzés végigsétálni egy ön által tervezett téren?

Hogy is mondjam, hogy ne tűnjek szerénytelennek, ez egy nagyon természetes dolog. Úgy gondolom, hogy aki ilyen alkotó típusú ember, mint amilyen én vagyok, természetesen jó érzés, de nem ez a lényeg. Egy alkotó ember benne él az alkotásában mindvégig és neki teljesen természetes ez a folyamat, hogy körülvézi. Persze ehhez rengeteg szerencsés körülmény kell. Legyenek barátai, támogatói, segítői a munkában, megértő hitvese legyen, mint az én feleségem.

INTERJÚ LITKEI JÓZSEF KORÁBBI IGAZGATÓVAL RÓZSAHEGYI ÁGNES

Sok szeretettel köszöntelek itt a Babitsban. Engedd meg, hogy visszatekintsünk egy kicsit a régi időkre. Régóta szeretném megtudni tőled, hogy mi vezetett a tanári pályára?

Őszintén be kell vallanom, hogy nem tanárnak készültem. Utólag visszagondolva, egyszerűen belenyugodtam, és igyekeztem megtalálni azokat a lehetőségeket, amelyek ezen a területen belőlem adódtak. Állatorvosnak készültem. Erre az inspirációt a környezet adta. Olyan környezetben nőttem fel és gyerekeskedtem, amely maga volt a háborítatlan természet; Őrtilos-Zákány környéke, ma már a

Duna-Dráva Nemzeti Parknak egy ritka szépségű része. Itt találkoztam mindazzal, ami engem igazán érdekelt; vizekkel, tájakkal, növényekkel és állatokkal, melyektől még az akkoriban meglévő aknazár sem riasztott el. Annak idején még megvolt az a háborítatlan természet, melyet manapság az emberek olyan nagyon keresnek, de amelynek a helyén többnyire csak áthatolhatatlan, elvadult dzsungelt találnak. A másik tényező a pályamódosításban keresztapám fia volt, tanító, aki nagyon sok mindent mesélt erről a pályáról, és édesanyámat sikerült is meggyőznie, míg édesapám eredeti döntésemet támogatta. Ebből bizony gyakran adódott nézeteltérés a családban. Végezetül végleges elhatározásomhoz nagyban hozzájárultak általános iskolai tanárain, akiknek pedagógusi és emberi mintája újabb lökést adott a választáshoz. Meg aztán volt a faluban egy kiváló plébános, aki rendkívüli módon értett a gyerekek nyelvén; sokat foglalkozott velünk, s a mód, ahogy ezt tette, a tanítói magatartást erősítette bennem.

Mikor született meg a végső döntés, hogy nem az állatorvosi, hanem a tanári hivatást választod?

Valamikor nyolcadikos koromban, 1952 táján. Ehhez hozzájárult később a kaposvári tanítóképzőben töltött időszak, amely megérlelte bennem azt az érzést, hogy ezen a területen kell keresnem a boldogulásomat. A tanítóképzővel megint szerencsém volt, mert az a közeg a maga sokszínűségével – volt ott a tanárok között apáca, katonatiszt, ateista párttag – és tanári példáival tovább mélyítette a pedagógusi pálya iránti elkötelezettségemet. Mi, diákok voltunk a fontosak és nem az ő belső, ideológiai vitáik. Ott tanultam meg sok olyan dolgot, amelyek kihatottak egész elkövetkező életemre. Neveléstörténeti, lélektani, pedagógiai tudásom legjavát onnan hoztam és abszolváltam későbbi ténykedésemben. Nem végeztem el az akkoriban kötelező egyéves tanári gyakorló évet, hanem jelentkeztem Pécsre, biológia-földrajz szakra, ahonnan - miután vörös diplomával végeztem – kineveztek a komlói Kun Béla Gimnázium tanárává. A tanulást azon-

ban nem fejeztem be, munka mellett, Szegeden végeztem el az egyetemi kiegészítő szakot és ott is doktoráltam. Egy évig óraadóként dolgoztam a pécsi tanárképzőn, majd olyan időszak következett, amikor délelőtt Pécsen a tanárképzőn, délután pedig Komlón, a gimnáziumban oktattam. Nehéz időszak volt, hiszen közben megnősültem és két gyermekem született. A komlói időszak azonban igazi élet iskolája is volt: közelről láttam, hogyan él a bányászember, és hogy milyen emberi tartása van. Akkoriban az ott folyó kulturális élet is sok élménnyel ajándékozott meg.

Tanárnak és igazgatónak lenni két nagyon különböző terület. Miért választottad végül is az utóbbit?

1974 és 78 között általános tanfelügyelő voltam, de ahogy az évek múltak, egyre nehezebben tudtam megenni tanítás nélkül. Bernáth Józsefné invitálására aztán földrajztanárként és szakfelügyelőként a Leőwey Gimnáziumban tevékenykedtem. Szakfelügyelőként olyan kollégákat ismertem meg, akikkel iskolán kívüli és azon túlmutató tevékenységeket folytattunk, és egyre jobban kezdett érdekelni az a lehetőség, hogy kipróbáljam magam egy iskola vezetőjeként is. A sors úgy hozta, hogy két helyre is beadhattam a pályázatomat, Komlón és Pécsen, a Komarov Gimnázium igazgatói posztjára. Bár először Komló mellett döntöttem, végül elcsábított a gyakorló gimnázium megteremtésének lehetősége. Így kerültem én ide.

Két ciklust töltöttél a Babitsban igazgatóként. Miképpen kapcsolódik a két ciklus egymáshoz az elért eredmények tekintetében?

Egymásra épült a két ciklus. Az elsőben ki kellett választani a szakvezető gárdát, új iskolai hagyományokat kellett megteremteni az iskola új arculatának megfelelően, megtörtént a profilisztizálás, és nem utolsósorban ki kellett alakítani a kapcsolatot az egyetemi tanszékekkel. Ez utóbbi rendkívül sikeres volt. Először a humán tárgyakkal indult a gyakoroltatás, nyelvekkel, irodalommal, történelemmel. Ettől kezdve a beiskolázással nem volt probléma; inkább az jelentett gondot, hogyan válogassunk a jelentkezőkből. A szakmetodikusok jelen voltak az iskolai gyakoroltatásban, és szorosan együttműködtek a szakvezetőkkel; akkoriban az egyetem kíváncsi volt a gyakoroltatás folyamatára. Megtörtént a névváltoztatás is, amely közel sem volt magától értetődő, de Ormos Mária rektorasszony egyértelmű támogatásával elfogadta az egyetemi tanács a magyarosaink által javasolt Babits Mihályt iskolánk névadójának. Így lettünk Komarovból Babits. És az új hagyományok részeként lett iskolánknak saját zászlója, egyenruhája, címere. Jelentősebb eseményeinken, mint amilyen például a ballagás vagy az évváró, a rektor, illetve a dékánok és más prominens személyek jelenlétükkel emelték ki az esemény fontosságát. A második időszak nyugalmasabb és bizonyos szempontból tartalmasabb is volt. Szívemhez sokkal közelebb álló, mert már letisztult környezetben és időszakban a tartalmi munkára lehetett összpontosítani. Megalakult az önképzőkör, rangos versenyeket indítottunk, mint amilyen az irodalmi verseny,

amelyen híres irodalmi személyiségeket láttunk vendégül. Erre az időszakra esik az egyiptomi oktatás is, amely sokszor okozott fejfájást, de az iskolának mindenképpen előnyös volt.

Mit jelentett igazgatóként az a pár óra, amiket földrajztanárként tartottál?

Ezek az órák egy külön örömforrást jelentettek, és diákjaimon keresztül szakmai sikereket, mint az OKTV-n és más versenyeken, például a Lóczy versenyen szereplő tanítványok helyezései. Nem is értem az olyan kezdeményezéseket, melyek az igazgató teljes tanórai mentessége mellett kardoskodnak.

Miután nyugdíjba vonultál 1998-ban, tudtad-e, akartad-e a szakmai vonalat életben tartani?

Még szakvezetőként tovább tanítottam, amelynek különösen örültem, hiszen megmaradt a gyerekekkel való kapcsolat. Öt évvel a nyugdíjba vonulás után döntöttem úgy, hogy a tanítást befejezem. Más munkába fogtam, és megírtam a Duna-Dráva Nemzeti Park északi részének a turisztikai prospektusát.

Végezetül hadd tegyek fel egy szokásos kérdést: Mit üzensz a diáknak, a tanárnak és az igazgatónak?

A tanárnak azt üzenném, hogy bízson a gyerekekben. Még akkor is, ha egypár-szor kudarcot vall a megelőlegezett bizalommal. De előbb-utóbb rájön a gyerek is, hogy nem véletlenül bánik vele bizalommal a tanár. Nem kell keménykedni, hanem észérvekkel kell vezetni őt, szeretettel. A gyerekek meg azt üzenem, hogy olvasson sokat. Ne tankönyvet csupán, hanem minden más olyat, ami érdekli; másrészt a tantárgyaihoz is keressen mindig valami hozzáolvashatót, mert ettől lesz több a tanórai felkészülése is. Ne akarjon tankönyvet felmondani. Az igazgatónak pedig azt üzenném, hogy legyen ott a tekintete minden tanárán. Segítse, de ellenőrizze keményen. Ellenőrzés nélkül nem lehet eredményesen dolgozni. De ne arra utazzon, hogy mit csinált rosszul egy tanár, hanem arra, hogy vezesse, segítse, próbáljon ötleteket adni. Legyen bizalma ahhoz is, aki talán első látásra nem is szolgált rá. Ne haragudjon, hanem úgy irányítsa a testületét, hogy az soha ne legyen haraggal teljes.

Zárjuk ezekkel a gondolatokkal a beszélgetést. Köszönöm, hogy eljöttél.

INTERJÚ MURÁTH FERENC KORÁBBI IGAZGATÓVAL NÉMETH ANDREA

Muráth Ferenc tanár úr 38 éven át (1970-2008) dolgozott gimnáziumunkban német-történelem szakos tanárként, 1982-től oktatási igazgatóhelyettesként, 1998 és 2008 között pedig az iskola igazgatójaként.

Milyen érzés volt kezdő tanárként megérkezni a Komarovba?

1970-ben kezdtem a gimnáziumban német-történelem szakos tanárként. Még a tanévkezdés előtt, akkori igazgatónőnk, Szentirányi Józsefné megkért, hogy kísérőtanárként vegyek részt egy ifjúsági táborban, melyet Szigetváron rendeznek. A pályaudvarra érve végigkérdeztem az összes diákcsoportot, hogy hova készülnek, hisz se diákot, se tanárt nem ismertem még az intézményből. A legutolsó

vágánynál végre a „Szigetvára készülünk” választ kaptam. Csak miután leszálltunk a vonatról, ismerkedtem meg a kollégáimmal. Közben a gimnáziumban már elkezdődött a tanév, ahol érkezésemet a tanévnyitón már bejelentették.

Mikor először léptem be a tanári szobába, a kollégák természetessége, segítőkészsége fogadott, ezért rövid idő után otthon éreztem magam az iskolában. A későbbiekben is ez a természetes és emberséges hozzáállás jellemezte a mindennapokat.

Milyen volt a diákokhoz fűződő viszonya?

Az első tanévemben már egy geodéta osztály osztályfőnöke voltam. Egy kérésem volt csupán: az osztálytermünk a lehető legmesszebb legyen a tanári szobától. A diákok többsége magasabb, erősebb volt nálam, így az osztály 40. érettségi találkozásánál elárulták, hogy felvetődött bennük a kérdés, vajon mit fog majd kezdeni velünk ez a fiatal tanár? A szülőknek erről határozott elképzelésük volt. A legfontosabb, hogy a gyerek szakmát tanuljon, minden rendben menjen és amennyiben probléma van, majd ők helyre teszik a rendbontót. Erre azonban nem volt szükség, mert a fiúk tették a dolgukat és a diákcsoporttal senkinek nem ártottak, inkább a jókedvhez és az összetartozáshoz járultak hozzá.

Elmesélne egy ilyen diákcsinyt?

Egyik szünetben láttam, hogy a fiúk a büfé előtt gyűjtik a használt szívószálakat. Már akkor tudtam, hogy valami készülődik. Történelem órán a hátsó padból elkezdtek összefűzni a szívószálakat, természetesen esztétikusan, a színek szabályos váltogatásával. A lábukkal a tanári asztal felé igazgatták művüket, arra számítva, hogy bosszús leszek, ha meglátom. Ehelyett én tovább igazgattam a lábammal, mintegy mellékesen, a történelem tanítását egy pillanatra sem felfüggesztve. A fiúk még pár percig bírták, aztán kitört belőlük: „Tanár úr, mi itt feláldoztuk a szünetünket, rengeteget dolgoztunk, és ön csak úgy mellékesen továbbbrúgja a remkművünket?”

Miben látja a különbséget az akkori és a mostani tanár-diák viszony között?

Pályám első húsz évében az iskola iskola volt, a tanár tanár volt, a diák diák volt.

Mindenki pontosan tudta, mi a feladata és hogyan kell azt elvégeznie. A tanárok és diákok empáti-
kusak voltak egymással szemben, képesek voltak a másik helyzetének felismerésére, megértésére. Több volt a közös program. Farsang alkalmával például tanárok és diákok együtt táncoltak. Kiránduláson időt szántunk rá, hogy megbeszéljük, kivel mi történt, kinek milyen nehézségei vannak. Tanárként foglalkoztunk ezekkel a problémákkal, és nem kellett tartanunk attól, hogy a gyerekek visszaélnek a bizalmunkkal. Ma már a tanár sok esetben nem „ereszkedik le” a diák szintjére, az iskola teljesítményorientált lett. Régen a sokszorosítás eszközeinek híján mindent a táblára írtunk, ami lelassította ugyan a folyamatot, de a diáknak több ideje volt elmélyítenie tudását. Lehet, hogy kevesebbet tudott, de azt alaposan. Kiindulópont az átlagos képességű tanuló volt; aki többet szeretett volna kapni, az szakkörökre járt. Kezdetben a cél a munkára, életre nevelés volt, hisz a szakközepes és levelezős osztályok voltak túlsúlyban. Ma már fordított az arány, a gyerekek többsége nem helyezkedik el a gimnázium után, fő célja a továbbtanulás.

Mit tart a legnagyobb sikerének?

Azt, hogy gyakorlóiskola lettünk. Bár a változás veszteségekkel is járt, mert többek között le kellett mondanunk a geodéta képzésről, de ez tette lehetővé, hogy a Babits Mihály Gimnázium a város egyik legkiválóbb iskolájává válhasson. A tanulói létszám a kétszeresére nőtt, számos pedagógusnak és iskolai dolgozónak biztosíthattunk munkahelyet. A gyakorlóiskola tovább-

bi előnye, hogy a tanárok folyamatosan frissítik tudásukat, módszereiket, számos visszajelzést kapnak, hisz ajtajuk mindig nyitva áll a hallgatók előtt. Sikernek tekintem továbbá a Gyakorlóiskolák Szövetségének létrehozását, amely lehetővé teszi az ilyen típusú iskolák testületi képviselőjét a minisztériumban. Ezért is fontos, hogy a tagintézmények jól működjenek, hisz így egységesen tudják érdekeiket képviselni.

Mivel telnek a hétköznapijai?

Sosem érek rá. Bevásárolok a boltban, elmegyek a piacra, főzök, sütök, olvasok, unokázok. Szeretek kertészkedni, különböző növényfajtákkal kísérletezni. Alma- és szőlőfajtákkal, rózsákkal, de mandarintól a kávécsérjéig sokféle növény talál otthonra nálam. Sokszor évekbe telik, míg egy növény a tejfölös dobozból, a virágcserepen át végül megtalálja helyét a kertemben. Ezalatt sok odafigyelésre, gondoskodásra van szüksége.

Mit üzenne az iskolai élet szereplőinek?

Azért, hogy ilyen magas színvonalú iskolát hozzunk létre, sokat dolgoztunk. A diákok, tanárok, vezetőségi tagok felelőssége, hogy felismerjék, mi a feladatuk a rendszerben, és azt a lehető legjobban végezzék el. Mindenki egyéni felelősséggel bír, a fogaskerékrendszernek egy része. Minden résznek tennie kell a dolgát a többiekkel együttműködve, hogy a rendszer fennmaradjon, eredményes legyen.

INTERJÚ MAGASI ANDRÁSSAL IGAZGATÓSÁGÁNAK ÖT ÉVÉRŐL

PRISKINNÉ RIZNER ERIKA

„AZ A FONTOS, HOGY AMIVEL FOGLALKOZOL, AZT SZERESD, ÉS JÓL CSINÁLD!”

Tisztelt igazgató úr, az öt éves igazgatói megbízatásod végéhez közeledik, s mivel nem kívánsz újra pályázni, gondolom, te is számvetést készítesz az igazgatóságod éveiről. Ebből az alkalomból engedd meg, hogy néhány kérdést feltegyek..

Miért vállalkoztál sikeres pedagógusként arra, hogy igazgató legyél?

Nyugdíjba ment az elődöm, s a tantestület jelentős része úgy gondolta, hogy a pályázó egy belső ember legyen. Sokan azt mondták, hogy ez én legyek, és ez a megkeresés kíváncsivá tett. Megírtam egy sikeres pályázatot, melyet a tantestület nagyon nagy többséggel támogatott — mondtam is, hogy soha többé nem leszek ilyen népszerű —, így rektor úr kinevezett. Az igazság az, hogy nehezebb volt meghozni azt a döntést, hogy elindulok, mint most azt, hogy nem folytatom.

Ebből szinte adódik a kérdés, hogy miért nehéz jó vezetőnek lenni manapság?

Nekem van egy kialakult képem arról, hogy milyennek kéne lennie egy jó vezetőnek: szigorúnak és következetesnek. De nagyon nehéz megtalálni az egyensúlyt az előbbi kettő és a humánus között olyan kollégáimmal, akikkel sokszor 20 éve már együtt dolgozom. Nehezíti az igazgató dolgát az is, hogy folyton és gyorsan változnak a körülmények, állandóan egyensúlyozni kell a diákok, szüleik, a tanárok és a fenntartó között. Jellemző, hogy azon a közoktatás-vezetői tanfolyamon, amelyre jártam, megkérdeztem, hogy lehet-e egy iskolát minden törvény betartásával vezetni? A válasz a „nem” volt, én pedig olyan ember vagyok, aki szeretne minden törvényt betartani...

Milyen örömek értek az elmúlt öt évben és mi az, amit sikerként könyvelsz el?

Más az öröm, és más a siker. Örültem, hogy olyan művészekkel találkozhattam és beszélgethettem hosszasan iskolánk vendégei közül, akikkel tanárként nem biztos, hogy módom lett volna. Bereményi Géza filmrendezővel, a Cseh Tamás dalok szövegének szerzőjével, vagy Kányádi Sándor költővel való találkozásom a nagy örömhöz sorolható. Örültem annak, hogy az iskola diákjaival, a szülőkkel és a tanárokkal sokszor megoszthattam gondolataimat, és bizony jól esett, amikor ezekre visszajelzéseket kaptam. Ebből láttam, hogy legalább néhányan odafigyeltek arra, amit mondtam...

Siker az, hogy a fogyó gyermeklétszámok mellett szinten tartottuk, sőt, kissé növelni tudtuk az ide jelentkező tanulók számát, s az, hogy az iskolai tanulmányi átlageredményben javulást értünk el. Örültem, hogy a diákok is visszaigazolták különböző felmérésekben, hogy jó, ha viselkedésben, öltözködésben elvárunk bizonyos dolgokat, amelyekre majd munkavállalóként is szükségük lesz. Szívesen járnak ide. A nyílt napokon a szülők is észrevették, hogy kulturáltabban viselkednek a tanulóink, mint amit más iskolákban tapasztaltak. A célom az volt, hogy tanítványaink alkalmassá váljanak arra, hogy a gazdasági, társadalmi, politikai vagy kulturális élet meghatározó személyei lehessenek. Diákjaink viselkedéséről pozitív jelzéseket kaptam egyetemi oktatóktól és nálunk járó, más iskolákban tanító pedagógusoktól is. (Persze egyikük sem a szemközti négyemeletesekben lakik...) Sikernek tekintem, hogy „digitalizáltuk” az iskolát, és hogy a korábbi évek kétkedései ellenére hagyományt teremtettünk a szülők, nevelők, öregdiákok báljával. És ebben nem elsősorban a bálók sikerének örülök, hanem annak, hogy ennyien, ilyen sok ember évről évre időt és energiát szánt erre a rendezvényre. Július elsején indul természettudományos laborjaink építése, ami a következő évek meghatározó lesz iskolánk, a város és környéke oktatásában.

Most térjünk át a szakmai-pedagógiai munkára. A tavalyi tanévben fejeződött be egy TÁMOP-pályázat a kompetencia-alapú pedagógusképzés témakörében, 33 fő aktív részvételével. Lesz folytatás?

Először is nekem a programhoz nem sok közöm volt. Én csak engedélyeztem a részvételt, és egy voltam a harmincháromból. Pont e pályázat sikeres megszervezése és lebonyolítása, illetve, a gyakorlóiskolai munkacsoport eredményei és a sok kiváló produktum miatt az egyetem megkeresett minket, hogy a tanárképzés gyakorlatának megújításáról szóló új pályázat keretében folytassuk az együttműködést. Évről évre iskolánk tanárai közül egyre többen szerepeltek sikeresen a Gyakorlóiskolák Országos Módszertani Konferenciáján. A nagy fordulatot itt a 2009-es év hozta, amikor mi rendeztünk egy sikeres konferenciát a másik két pécsi gyakorlóiskolával. E konferencia hozadéka ezen iskolák, illetve vezetőik azóta is tartó kiváló együttműködése. Sikerült megegyeznünk például a Deák gyakorlóval az osztályprofilokban, hogy ne legyünk egymás konkurensei. A három igazgató gyakran együtt utazik konferen-

ciákra, érdekeinket egyeztetve lépünk fel az egyetemi fórumokon is.

Mi volt az erőssége ezen kívül még ennek az öt éves vezetési ciklusnak, és mit csinálnál másként?

Erősség, hogy úgy tudtunk sok tudást adni, hogy mellette rengeteg olyan programunk volt, ahol jól érezték magukat diákjaink, legyen szó versenyekről, művészeti vagy sporttevékenységről. Ezeknek a programoknak a létrehozásában lelkes kollégák sokasága vett részt, amiért köszönet illeti őket. Másként? (viccesen) Nem

kezdenék bele...

A diákokkal milyennek érzed a kapcsolatot?

Alapvetően jónak. Sokan megtisztelték azzal, hogy beszéltek problémáikról. A tavalyi évig a diákönkormányzattal gyakran eszmét cseréltünk, amit felvetettek, annak nagy részében sikerült előre lépünk. Az ideiek nem kerestek... Jó volt, hogy a sztrájkkísérlet idején a résztvevők megértették, hogy nem az iskola az ellenfél. Aztán este töredékükkel tüntettünk együtt...

Terveid?

Történelmet és gazdasági ismeretet fogok tanítani, többet leszek a diákok között. Főnökségből pedig az osztályfőnökség teljesen kielégítő. Azért választottam ezt a pályát, mert az volt a célom, hogy az életre tanítsam diákjaimat. Elejétől fogva azt vallottam, hogy az éhezőnek nem halat

kell adni, hanem meg kell tanítani horgászni... És szeretnék több időt tölteni a családommal.

Hozzátennél még valamit?

Köszönöm mindenkinek a munkáját, biztatását, szeretetét, aki csak egy kicsivel is hozzájárult ennek az öt évnek az eredményeihez, sikereihez! Nélkülük nem ment volna!

*ISKOLÁNK KORÁBBI ÉS JELENLEGI VEZETŐI
2013. NOVEMBER 26-ÁN, A JUBILEUMI ÉV KEZDETÉN*

IN MEMORIAM BÁSTHY ENIKŐ

ITT HAGYTAD NEKEM A TEMPLOMAIDAT...

PETHŐNÉ NAGY CSILLA

Arannyal, feketével, kékkel, tussal, zselés filccel és golyóstollal... a tantestületi értekezleteken gyakran templomot rajzoltál egy-egy lapra. Elkértem, és kaptam tőled jó párat. Hol sziklák, meg ég és föld közé szorítva, mégis elérhető és megmászható lépcsősorral, hol sítalpakon a szakadék felé száguldva – fekete-görcsös újjaktól fenyegetve és a szakadékból kinyúló fehér kezektől védve, hol lebegve a felhők között vagy szikladombon, sugárzó napsütésben. Egyiken-másikon diákok nevei és érdemjegyei, az égiekkel való társalkodás közben a hétköznapi tanári dolgaival is foglalkozni kellett. Rongyolt kétségek és biztos hitek kis templomai ezek,

körvonalalaikban felsejlik valami őstudás az életről, az emberről. Az a bölcsesség és távlat, amivel mindig is szemlélte a világot. Előveszem, lapozgatom a képeket, amikor veled társalkodom, ahogy most is. Jó, nagyon jó nekem, hogy ismertelek, hogy a barátomnak tudhattalak, hogy ma is erőt meríthetek higgadt méltóságodból, mélységes emberségedből. A templomok évszázadokra épülnek, ahogy te is tovább élsz bennünk, tanártársak és egykori diákok lelkében. Befészkelődtél a személyiségünkbe, nyomot hagytál, erőt adó, hites templomot. Köszönöm. Köszönjük.

AZ UTOLSÓ NYÁRON

SÁRVÁRINÉ LÓKY GYÖNGYI

Arról beszéltünk azon az utolsó nyáron, hogy a házad közelébe költözöm, te alapítasz egy nyugdíjas pedagógus egyesületet, jókat utazunk... Mutattad a frissen vásárolt laptopot, mert most már lesz időd megírni a régóta benned élő regényt, meg meséket, színdarabot. Megcsodáltuk barátságos házad. A terasz átalakítását is elképzeltük veled, meg az iskolába álmódott japán-kertet.

Tele voltál tervekkel és bölcs nyugalommal. Ezt a kettősséget mindig csodáltam benned! Egyrészt az ötletek gazdagságát, és az azokból születő, mindig élményt nyújtó alkotások sokféleségét (kiállítások, ünnepélyek rendezése, színdarabok, musicalek bemutatása, külföldi kapcsolatok kialakítása, egyiptomi és kínai utazások szervezése). Másrészt az emberekkel való törődésedet, a belőled sugárzó nyugodt derűt.

Emlékszel a Pekingbe érkezés csodájára? Te legalább annyira fáradt voltál, mint

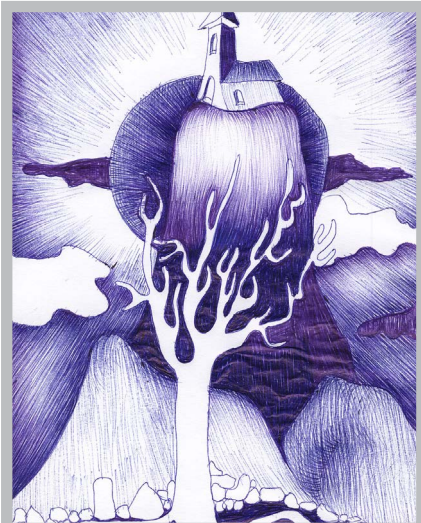
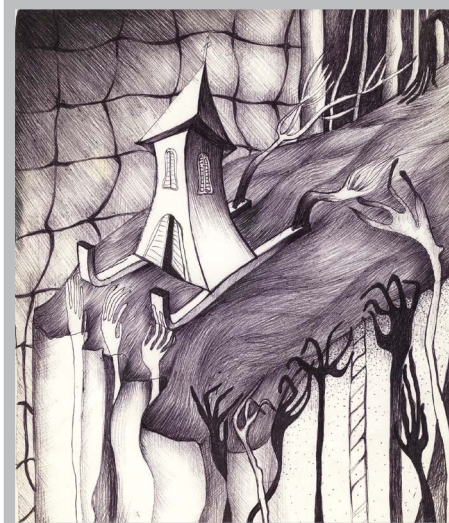
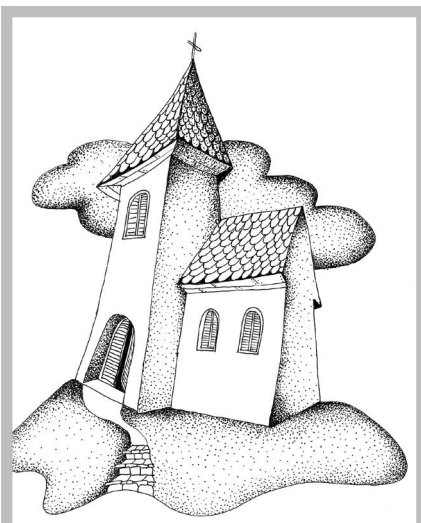
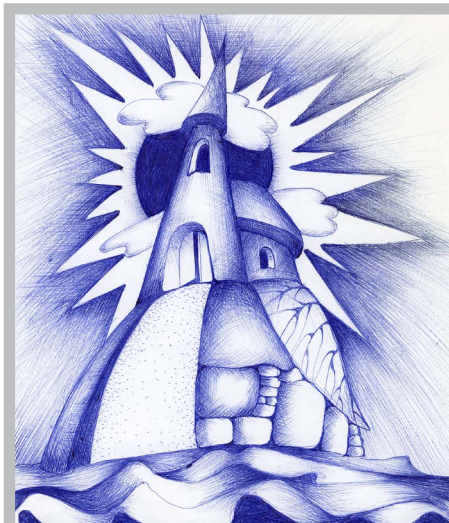

mi, mégis volt erőd mosolyogni, biztatni.

A szakkörök, a próbák terápiás foglalkozások is voltak sok diákunk számára. Felfedezted a tehetségeseket, istáptoltad a rászorulókat, dekoráltál fáradhatatlanul.

Ősanyaként féltetted, felnevelted, és engedted szabadon saját gyermekeidet.

Már egykori házad közelében lakom, de az egyesületet csak az égi találkozásokkor tudjuk megalakítani. Addig hiányzol.

Básthy Enikő rajzai

ITT VAN VELEM

RÓZSAHEGYI ÁGNES

Késő nyári este. A csillagok szikrázó fényüket ontják a sötétlő univerzum földi égboltjára. A hold ezüstösen fénylő kerek arca beragyogja a ház zárt udvarának ezt a kis szegletét. Minden csendes, minden nyugodt és békés.

Ülünk a verandán egy asztalka mellett; hűsleges társad, boxer kuttyád vigyázó tekintetének hol periferiáján, hol pedig fókuszában, aszerint, hogy az asztalról kap-e egy-egy jutalomfalatkát.

Beszélgetünk. Miénk az este minden fénye és árnya, minden rebbenése és nyugalma. Miénk az örökkévalóság.

Iskolakezdés előtt állunk, de te már nem térsz vissza a zajos folyosókra, nem vonulsz el szemünk előtt a keleti bölcsek sietséget nem ismerő, végtelenséget sugárzó nyugalmával. Életednek ezt a periódusát immár lezártad; készülsz egy másik, terveidtől zsongó, izgalmas szakaszra, mely végre megadhatja az önkifejezéshez oly nagyon hiányzó teremtmény időt. Festeni szeretnél, csak úgy a magad kedvére, szabadon szárnyaló képzeleted diktálta tájakat, általad teremtetett tereket és formákat, s bennük az ügyetlenül csetlő-botló embert.

Égetőkemencét is szeretnél, melyben kiegészíted majd azokat a kerámia lámpáskákat, melyek sötét, fénytelen éjszakákon pislákoló fényükkel vigasztalják a baráti beszélgetésbe burkolódzó, a munkahelyen is együtt dolgozó társakat. Elszívunk egy cigarettát, kortyolunk a borból. Minden csendes, minden nyugodt és békés. Miénk – ha csak néhány órára is – az örökkévalóság.

Emlékszel az első egyiptomi útra? Leszálltunk a gépről, és szinte fulladoztunk a nehéz, meleg levegőtől. Lehetett vagy 38 fok, pedig hajnali 2 órát mutatott a repülőtér órája. Másnap, persze, ízelítőt kaptunk az igazi nyári forróságból: 46 fok perzselte még kendőn, kalapon keresztül is a fejünk búbját. Egymásra nézünk, és csak egy alig észrevehető mosoly jelzi, hogy közös emlékek eleven sokasága ölel körül bennünket, s melegít a lassan hűvösre forduló éjszakában.

Későre járt, éjfél is elmúlt jócskán, mégis jó volt ott üldögelni a verandán, és érezni, hogy lassan múlik a máskor oly rohanó idő. Észrevétlen mi is beleolvadtunk a mindenség csendes sötétjébe.

Iskolakezdés előtt álltunk. De te már nem tértél vissza a lármás folyosókra, nem vonultál el mellettünk a keleti bölcsek nyugalmával, de nem is festetted meg az ígért képeket, és kemencédben a soha ki nem égetett kerámia lámpácskák már nem vigasztalhatnak barátokat. Elmentél és elvitted magaddal a képzeleted teremtetett tereket és világokat, csak a bennük csetlő-botló embereket hagytad hátra, más vásznak és más ecsetek számára.

Későre jár. Minden csendes és békés. És, Encsi, itt van velem annak az estének az örökkévalósága.

GONDOLATOK ENCSIRŐL

BOSNYÁKNÉ SZŰCS ERZSÉBET

Emberként és tanárként is kicsit titokzatos és nagyon vonzó személyiség, igazi jelenség volt.

Csendes, nyugodt, de tekintélyt sugárzó volt már maga a megjelenése is. Tanárként és művészként olyan értékeket vett észre a diákokban, amiket mások nem feltétlenül; és nem csak észrevette, de azok kibontakoztatásában is sikerrel ösztönözte, segítette őket. Utat talált olyan diákok szívéhez és eszéhez is, akikhez mások gyakran a „nehezen kezelhető” jelzőt párosították. Úgy tudta másokban az embert meglátni és elfogadni, ahogy kevesen. Kreatív volt az élet minden területén: kiállítások témái, prózai és zenés darabok megvalósítása, kínai és egyiptomi kirándulások szervezése, az otthonának csinosítása, az értekezletek alatt papírra vetett rajzok mind-mind erről tanúskodtak. Nem lehetett nem odafigyelni arra, amit csinált. S amit egyszer a fejébe vett, azt óriási munkabírással meg is valósította. Talán ezért is volt annyira felfoghatatlan, elfogadhatatlan tragikus hirtelenségű halála. Hiszen annyi terve volt még!

Szerencsésnek és gazdagabbnak érzem magam, amiért életünk egy szakaszában közelről ismerhettem, sokat beszélgethettem Vele. Ma is előfordul, hogy egyszer csak belém villan: ebben a gondolatomban, érzésemben benne van, amit Tőle tanultam.

BÚCSÚ TÓTH JÁNOSTÓL

VÖRÖS JÓZSEF

Tisztelt Tanár Úr! Kedves János!

Tudtad, mint ahogy mindannyian tudjuk, hogy a halál, az elmúlás az élet szükségszerű következménye. Életünket az elmúlás teszi teljessé. Elmúlás nélkül az élet lenne halott. Létünk minden pillanatában e két szó értelmét, lényegét, jelentését kutatjuk. Keressük az Összefüggést, a Bizonyosságot. Tudni szeretnénk a soha meg nem tudhatót. De, Te kedves János már tudod a választ, érted az Összefüggést, megkaptad a Bizonyosságot. Mi - szeretteid, barátaid, tanítványaid, kollegáid – kik itt állunk földi nyughelyed körül még csak sejtjük, hisszük mindezt. Az élet példaadás. Annak a szent küldetésnek a vállalása, hogy emberek lehetünk. Te, Tisztelt Tanár Úr szerencsés voltál. A kezdeteknél ott álltak melletted szüleid, azután életed további részében hűséges feleséged, majd drága gyermekeid és unokáid, dédunokád. Megkaptad a lehetőséget, „csak” élned kellett vele. És Te nem tékozlottad el az adományt. Jó fiú, férj, apa, nagypapa dédapa lettél. Mert ilyen voltál!

De, szerencsés voltál választott hivatásodban is. Alapító tagja lehettél 1963-ban az „Újmecsekaljai Gimnázium”-nak, mely jelenlegi iskolánk jogelődje volt. Nyugdíjba vonulásodig, a Komarov Gimnáziumban tanítottál, és az itt töltött 26 esztendő alatt fiatalok százait nevelhetted emberségre, tisztességre, szeretetre, magyarságra. Tetted mindezt olyan társadalmi környezetben, ahol, és amikor nem ezek voltak az alapértékek. Olyan feladatokat is méltósággal hajtottál végre, melyek ellenkeztek hiteddel, belső meggyőződéssel. Példa voltál, hiszen hatalmas tárgyi tudásod birtokában is megmaradtál szerény, önzetlenül segítő embernek. Kiváló történelemtanári és osztályfőnöki munkádat az Oktatásügy Kiváló Dolgozója címmel ismerték el. Sokak tiszteletét, megbecsülését nyerted el. Mert ilyen voltál!

Emlékszem: a tanáriban mindvégig egymás mellett ültünk. A János bácsi mellett ülhettem. Büszke vagyok rá! Soha nem hallottunk Tőled hangos szót. Csendes, de mindvégig következetesen, pontosan, hitelesen végeztél munkádat, és erre bízattál bennünket is. Ha valamivel nem értettél egyet, vagy ellenkezőleg egyetértettél, fejedet kicsit oldalra hajtottad, és olyan „tótjánosan” elmosolyodtál. Tudtuk, éreztük mit gondoltál. Példát mutattál. Mert ilyen voltál!

Miután eljött az ideje, 1989-ben csendben – ahogy dolgaiddat tetted – nyugdíjba vonultál, de köztünk maradtál. Azóta október hatodika a Te napod lett. Az utóbbi néhány esztendőt leszámítva személyesen is eljöttél közénk, hogy megfogalmazd e szomorú történelmi esemény kapcsán a legnemesebb emberi jellemvonásokat. Ezekben hittél, így éltél, így dolgoztál. Mert ilyen voltál!

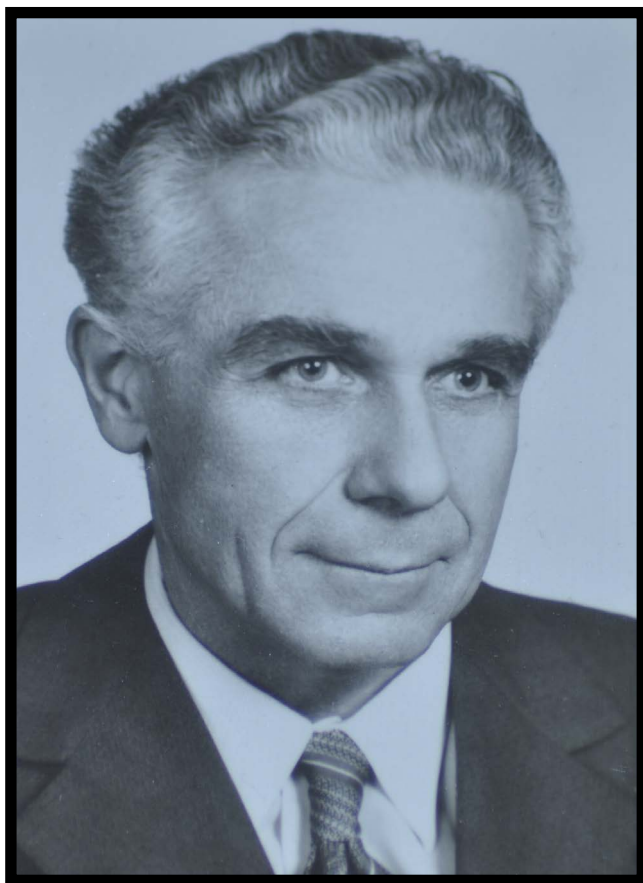
Most fájdalmasan, de lelkünk mélyén megnyugodva tudomásul vesszük a Sors akaratát. Nem lehetett mindig könnyű, de azt hiszem boldog, teljes életet élhettél. Mostantól az „Égi Tantestületünk” tagjaként figyelsz majd ránk, és mi igyekszünk meghallani intéseidet, megérezni védő és bátorító jelenlétedet.

A PTE Babits Mihály Gimnázium és Szakközépiskola tanulói, tanárai és dolgozói nevében búcsúzom Tőled.

Pihenj békében kedves Tóth tanár úr! Isten veled János!

Pécs, 2013. január

Kollégáid

ISKOLATÖRTÉNET

MURÁTH FERENC

1963/1964

AZ ISKOLA ALAPÍTÁSA

Alapító: Pécs Megyei Jogú Város Tanácsa.

Neve: Gimnázium Pécs-Újmecekalja.

Megbízott igazgató Dr. Szokolszky Oszkár (földrajz-történelem).

Az iskolaszervezet 5+1-es rendszerű.

1964/1965

ÖNÁLLÓ OKTATÁSI INTÉZMÉNNYÉ VÁLT AZ ISKOLA

Megbízott igazgató Szentirányi Józsefné (magyar-történelem).

Indul az első szakközépiskolai osztály: Kereskedelmi Szövetkezeti Felvásárló Szakközépiskola Zöltség-Gyümölcs Tagozata elnevezéssel.

Az első egészségügyi osztály is ekkor indult, két órás egészségügyi gyakorlattal.

Az első gyümölcszedő táborok Bikalon, Balatonbogláron, később Szentlőrincen, Bólyban, Vaskúton és Mátéházán. A táborok az 1980-as évek végéig működtek.

1966/1967

UTOLSÓ ÉV A BÁNKI DONÁT UTCAI ÉPÜLETBEN

Az iskola KISZ-szervezete Asztalos János alezredes nevét vette fel.

1967 januárjában kerül sor az első szalagavató ünnepélyre, májusban az első ballagásra.

JÚNIUSBAN ELKÉSZÜLT AZ ISKOLA ÚJ ÉPÜLETE A DR. VERESS ENDRE UTCA 15-BEN

Tervező Tillay Ernő, Ybl-díjas építészmérnök.

1967/1968

AZ OKTATÁS AZ ÚJ ÉPÜLETBEN KEZDŐDIK.

Indul a Földmérő Szakközépiskola, mely 1993-ig működött iskolánkban, ekkor érettségizett az utolsó földmérő osztály.

1967. NOVEMBER 5-ÉN ISKOLAÁVATÓ ÉS NÉVADÓ ÜNNEPSÉG.

Az iskola Vlagyimir Mihajlovics **KOMAROV** nevét vette fel.

Az iskola rendezte a Kazinczy Ferenc Szép Magyar Beszéd és Kiejtési Verseny városi és megyei fordulóját.

Érettségit tett az első szakközepes osztály.

1968/1969

Elindult a Postaforgalmi Szakközépiskola.

AZ ODK KÖR MEGALAKULÁSA. ELKEZDŐDNEK A TÚRÁK.

1969/1970

TAGOZATOS RENDSZERŰ OKTATÁS KEZDETE NÉMET NYELVBŐL.

1970/1971

A MATEMATIKA TAGOZAT INDULÁSA

1971/1972

A FÖLDMÉRŐ SZAKKÖZÉPISKOLÁBAN LEVELEZŐ TAGOZAT INDULT.

1972/1973

Elindult a testnevelés tagozat, mely az 1990-es évek végéig működött.
Megkezdődött a tornacsarnok építése, befejeződött a sportpályák kialakítása.
A kabinetrendszerű oktatás kezdete.
Iskolánk kapta a jogot a földmérő technikus-minősítő vizsgára.
1973 tavaszán tízéves jubileum. Megjelenik az első évkönyv.

ISKOLÁNK KÖNYVTÁRA FELVESZI A JELENKOR NEVET

1974/1975

Indul a postaforgalmi levelező oktatás, mely 1985-ig működött.
Március 21-én avattuk fel az új tornacsarnokot.
Kertmozi nyílt az iskola udvarán, mely 1986-ig működött.

Szeptember 18-án avatták fel iskolánk előtt Amerigo Tot „Űrhajós” szobrát.
Új oktatási reformterv: felzárkózás, orientáció, fakultáció.
A ballagáson először kaphatják meg diákjaink az aranykoszorús iskolajelvényt.
Kialakítottuk a kis gyakorló postahivatalt az iskola épületében.

1978

ELKEZDŐDIK A NÉPRAJZ-NÉPI IPARMŰVÉSZET TANTÁRGY OKTATÁSA,
mely 1991-ig volt választható fakultációs tantárgy.

1980

SZEPTEMBERTŐL RENDELKEZIK AZ ISKOLA SZÁMÍTÓGÉPEKKEL.

1982/83

Szatyor Győző „A nap születése” című kompozíciójának avatása az iskola udvarán.
Novemberben iskolatörténeti kiállítás a húsz éves jubileum alkalmából.
Az első „Bemutatkozik az iskola” előadás és műsor.

ELSŐ NÉPRAJZOS TANULMÁNYI ÚT FINNORSZÁGBA, Heinolába és Hollolába, ahol a néprajzos diákjaink szőni tanultak, a finn diákok pedig iskolánkban a magyar hímzéskultúrával ismerkedtek meg. A második útra 1989-ben került sor.

1985

1986/1987

MEGKEZDŐDNEK A TÁRGYALÁSOK DR. ORMOS MÁRIÁVAL, A JPTE REKTORÁVAL A GYAKORLÓ GIMNÁZIUM LÉTREHOZÁSÁRÓL.

Megjelennek az első tanárjelöltek magyarból, történelemből és oroszból hospitálásra, illetve gyakorlatra.

Megindul a profiltisztítás, a geodézia elköltözik.

Színjátszó csoport indul iskolánkban, mely az 1990-es évektől LEGATÓ színpad néven működött, több zenés produkciót is színpadra állítva.

Elindult a **MEGYEI IRODALMI VERSENY** középiskolások számára, melyet iskolánk a mai napig minden évben megrendez.

1988/1989

ÜNNEPÉLY A POTE AULÁJÁBAN A 25. ÉVFORDULÓ ALKALMÁBÓL

Megjelenik az első diákújság, a FONCSOR.

Iskolánk átkerül a JPTE-hez mint fenntartóhoz. Hivatalosan is egyetemi gyakorló gimnázium és szakközépiskola lettünk.

Ettől a tanévtől iskolánk igazgatója Dr. Litkei József (földrajz-biológia)

1989/1990

ELKÉSZÜLT AZ ISKOLA ÚJ SZÁRNYA

Megalakult a **diákönkormányzat**.

Január 1-étől gazdaságilag is az **egyetemhez** tartozunk.

November 23. Névadó ünnepély.

Iskolánk új neve: **JANUS PANNONIUS TUDOMÁNYEGYETEM BABITS MIHÁLY GYAKORLÓ GIMNÁZIUM ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA.**

Megalakul a Pódium színjátszó kör, mely a mai napig működik.

Felavattuk **Babits Mihály** reliefjét az aulában, mely Fábos György pécsi grafikus-festő ajándéka. Átvette Dr. Borhidi Attila dékán.

Elkészült az iskola új címere.

Megjelent a DÖ iskolai lapjának, a Drót-nak első száma.

Két kárpátaljai iskolával létesítettünk testvériskolai kapcsolatot: a vári II. Rákóczi Ferenc, és az aknaszlatinai Bolyai János magyar tannyelvű középiskolával.

1992/1993

BALLAGÁSI ÜNNEPÉLYÜNKÖN FELAVATTUK ISKOLÁNK ÚJ ZÁSZLAJÁT.

A zászlót átadta Dr. Horányi Özséb dékán.

Az első kerékpártúra. 2000-ig minden évben megrendezésre került.

A jelenlegi osztálystruktúra kialakulása

A **TEAHÁZ** elindulása

Az **OSTINATO** együttes megalakulása

Az „**EGYIPTOMI**” osztály elindulása iskolánkban, mely 2002-ig működött.

Nemzetközi kosárlabda tornán (ESKALADA) vettek részt leány kosárlabdázóink.

1994/95

24-órás sportnap

Jugend Aktioncamp Forcheimban, németes diákjaink vettek részt.

Iskolánk francia színjátszó csoportja a Frankofón hét keretében bemutatta Michel de Ghelderode: Les Aveugles (Vakok) című drámáját. Ezzel elnyerték a fesztivál egyik különdíját, egy Montpellier-be szóló meghívást. 2002-ig minden évben színre vittek egy darabot, többször jártak Franciaországban, illetve Belgiumban nemzetközi diákszínjátszó fesztiválokon.

Ifjúsági környezetvédelmi konferencia Marienbergben, melyen németes diákjaink vesznek részt.

AZ ELSŐ SZALAGAVATÓ A VÁROSI SPORTCSARNOKBAN, azóta is itt kerül megrendezésre.

1995/96

Iskolánk a házigazdája a postaforgalmi szakközépiskolai osztályok regionális versenyének.

Tanulmányút Londonba. Az angolul tanuló diákjaink vesznek részt rajta. Azóta szinte minden évben szervezzük.

Kosaras fiú tanulóink útja Finnországban.

Az első nagyszabású, két tanévet átívelő nemzetközi projekt, az Európai Ifjúsági Akadémia, 12 ország részvételével, köztük iskolánk németes diákjaival. Projekttalálkozó Villachban. A projektben újra részt vehet iskolánk 1997-ben és 1998-ban.

Strasbourgba, az Európai Ifjúsági Parlamentbe kapott meghívást Pirisi Gábor és Storcz Viktor tanuló.

Schumann verseny Bonnban, németes tanulóink vettek részt.

Ebben a tanévben tehetik először végzős tanulóink a Deutsches Sprachdiplom Stufe II felsőfokú német nyelvvizsgát iskolánkban, ingyenesen. A vizsga lehetősége a mai napig fennáll.

AZ UNESCO REGIONÁLIS VERSENYÉN VETTEK RÉSZT TANULÓINK

1996/1997

Nemzetközi nyelvi tábor Brüsszelben.

ISKOLÁNK ÚJ IGAZGATÓJA MURÁTH FERENC (német-történelem)

1998/1999

Befejeztük a II. Gyakorló Általános Iskola tanáraival együtt készített 6 osztályos

gimnáziumi osztály helyi tantervi munkálatait.

Leány kosárlabda csapatunk Magyarországot képviselte a Nemzetközi Világjátékokon Izraelben.

2000/2001

SZEPTEMBERBEN ÚTJÁRA INDUL AZ UNESCO ISKOLÁKKAL VALÓ KAPCSOLATUNK, mely a mai napig sikeresen működik évenkénti találkozóval. Az első találkozó Bécsben volt.

2001/2002

A JESP-UDER NÉMETORSZÁGI EGYESÜLETTEL VALÓ KAPCSOLATUNKNAK KÖSZÖNHETŐEN 32 DIÁKUNK JUT EL TÜRINGIÁBA. A kapcsolat 2010-ig működik, ennek köszönhetően majd minden évben szervezünk az egyesülettel németországi utakat diákjainknak.

2002/2003

ELINDUL ISKOLÁNK TESTVÉRISKOLAI KAPCSOLATA A NÉMETORSZÁGI GYMNASIUM DAMMÉ-VAL. Azóta is évente két találkozóra kerül sor, egyik Damméban, másik iskolánkban.

UNESCO társult (ma: asszociált) iskolává válunk.

Csatlakoztunk a **GYAKORLÓ ISKOLÁK SZÖVETSÉGÉHEZ.**

Tavasszal sor kerül az iskola fennállásának 40. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségre az Ifjúság úti aulában.

Megalakul a **BABITS-KOMAROV BARÁTI KÖR.**

Babits Mihály szobrának avatása az iskola bejáratánál. Iskolánk diákja tervezte.

2004/2005

GIMNÁZIUMI ESTI KÉPZÉS INDUL, FŐLEG EGÉSZSÉGÜGYI DOLGOZÓKNAK.

Európai Unió konferencia Koppenhágában 11. A osztályos tanulókkal.

Az első igazi „erdei iskola” a Jakab hegyen.

„Diszkriminációk: rasszizmus” projekt Franciaországban francia nyelvet tanuló diákjaink részvételével.

„Ki mit tud” – tehetségkutató verseny a Helikonra készülve.

Megjelent a Cet-li, az új iskolaújság első száma.

A GOLMUS francia színjátszó társulat szerepel iskolánkban.

Világ-nyelv Program és nyelvi Road Show az iskolában. A Jónás könyve című mű angol nyelvű bemutatója.

UNESCO iskolák találkozója iskolánk a házigazda.

2004 és 2007 között iskolánk sikeresen pályázott az Európai Unió Európai Bizottsága által létrehozott és támogatott SOCRATES-COMENIUS Iskolai Együttműködések programjában. Nyolc iskola nyolc országból működött együtt több

éven keresztül a Fit for Europe projekt keretében. Ebben a tanévben nemzetközi projekttalálkozót rendezett iskolánk, osztrák, cseh, finn, litván, görög, török, spanyol és magyar iskolákból érkeznek vendégek.

Filozófiai diáktalálkozó helyszíne iskolánk.

STRANDRÖPLABDA BABITS KUPA iskolánk rendezésében. Azóta is minden évben megrendezésre kerül.
Neo-latin nap az iskolában.

A GYAKORLÓ ISKOLÁK I. ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJA FONYÓDLIGETEN.

„Angolra hangolva” rendezvények az angol nyelv iránt érdeklődőknek.

EURÓPA KULTURÁLIS FŐVÁROSA PÉCS 2010 – a díjnyertes pályázat bemutatása tanárainknak illetve diákjainknak.

Idegen nyelvet tanító pedagógusok konferenciája – iskolánk a rendező.

A **BABITS TUDOMÁNYOS DIÁKKÖR** alakuló ülése.

2005/2006

DEMOKRÁCIA TÁBOR PÉCSETT. A gyakorló iskolák diákönkormányzati képviselői vettek részt rajta.

Tavaszi hangverseny a Dóm Múzeumban.

Az OKÉV bázisiskolájaként emelt szintű szóbeli érettségi vizsgák helyszíne iskolánk.

Szláv Nap iskolánkban.

2006/2007

BUMM (Bussiness Ma Mindenkinék). Volt tanítványaink beszélgettek a végzős tanulóinkkal.

Babits Mihály születésének 125. évfordulója alkalmából ünnepélyes koszorúzás és műsor.

A Kutató Diákok Szövetsége ülése „Hogyan lehetek sikeres?” címmel.

Töröcsik Mari színművésznő munkásságát bemutató fotókiállítás.

Skandináv Nap.

45 ÉVES JUBILEUMI ÜNNEPSÉG.

2007/2008

ISKOLÁNK ÚJ IGAZGATÓJA MAGASI ANDRÁS (magyar-történelem).

Gyakorló Iskolák II. országos találkozója Csillebércen.

Mandulafa ültetés. Emlékezés Janus Pannoniusra.

A tantestület látogatása Szekszárdra, Babits Mihály szülőházához.

A Szélikialltó együttes koncertje iskolánkban.

UNESCO iskolák találkozója iskolánkban.

2008/2009

A Dutar együttes koncertje a Cella Septichorában.

Gyakorlóiskolák kórustalálkozója Egerben.

Megjelenik a Tablók könyve, melyben megtalálhatóak iskolánkban érettségizett osztályok tablói.

2009/2010

A GYAKORLÓ ISKOLÁK ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJÁT RENDEZI ISKOLÁNK.

40 éves a postaforgalmi oktatás, ennek alkalmából ünnepély.

Szülők, nevelők, öregdiákok első bálja iskolánkban. Azóta minden évben megrendezésre kerül.

Public Speaking, angol nyelvű szónokverseny.

20 éves a **PÓDIUM**. Ünnepi műsor a Dominikánus Házban.

Elindul a **TÁMOP** projekt, melynek külsősökkel együtt 164 gyakorlóiskolai résztvevője van.

2010/2011

A LEVEGŐ MUNKACSOPORT ALTERNATÍV BIOLÓGIA ÉS FIZIKA ÓRÁI.

A **VÖRÖSISZAP KATASZTRÓFA** okán **JÓTÉKONYSÁGI HANGVERSENYT** szervez iskolánk, melynek bevételeivel egy kolontári családot támogattunk.

I. Pécsi Diákfesztivál könnyűzenei bemutatói iskolánkban.

KERTÉPÍTÉS – díszkert az iskola épülete előtt.

A Jelenlét program keretében diákjaink a György-telepi mélyszegénységben élő gyerekek támogatására végeztek önkéntes munkát.

Oxford képzőközponttá válik iskolánk.

Először dolgozik németországi önkéntes iskolánkban.

Csatlakozott iskolánk a „Vitázik a világ ifjúsága” (Jugend debattiert international) német nyelvű vitaversenyhez.

2011/2012

„ÁRKÁDIA” MINIKONFERENCIA ISKOLÁNKBAN

A Gyakorló Iskolák Liszt vetélkedője iskolánkban

Iskolánk női kara nagy sikerrel szerepel a bécsi Városházán adventkor. Azóta már két újabb meghívásnak is örülhettünk.

2012/2013

JUBILEUMI ÉV: ISKOLÁNK 50 ÉVES.

Iskolánk jubileumi angol szakmai napot szervez

Ősszel jubileumi Babits születésnap: faültetés

Nyugdíjasaink fotókiállítás

Rendhagyó nevelési értekezlet: Emlékek az elmúlt 50 évről

Ostinato ünnepi hangverseny 20

Iskolatörténeti fotókiállítás

Babits 5X osztályéneklési verseny

Iskolánk kórusának fellépése Rómában, egy testvériskolai kapcsolat kezdete.

UNESCO iskolák találkozójának házigazdája iskolánk

Iskolánk rendezi a „Vitázik a világ ifúsága” (Jugend debattiert international)

német nyelvű vitaverseny területi fordulóját.

Elkezdődött a természettudományos labor építése.

MEGJEGYZÉS:

Összefoglaló iskolatörténet olvasható az 1973-as és az 1988-as jubileumi évkönyvben, illetve a 40. évforduló alkalmával kiadott CD-n. 1994-től nagyon részletes, havi bontásban adtuk közre az eseményeket az évente megjelenő évkönyvekben.

Köszönjük Muráth Ferenc igazgató úrnak az évkönyv elkészítéséhez nyújtott segítségét!

Az 1979-ben VLAGYIMIR MIHAJLOVICS KOMAROV űrhajós emlékére felállított alkotás a róla elnevezett gimnázium és szakközépiskola előtti parkban kapott helyet. 20 évvel később a szobor átkerült a A PVV Zrt. előtti parkba. A „Komarov emlék” című Amerigo Tot, azaz Tóth Imre szobor évek óta üzemképtelen állapotban volt, amikor a Babits-Komarov Baráti Kör felújította és új hajtóművel látta el. Így a szobor 6 perc 40 másodperc alatt fordul meg. Ez a sebesség már érzékelhetővé teszi a szobor mozgását, míg az eredeti állapotában 38 perc volt a fordulási ideje.

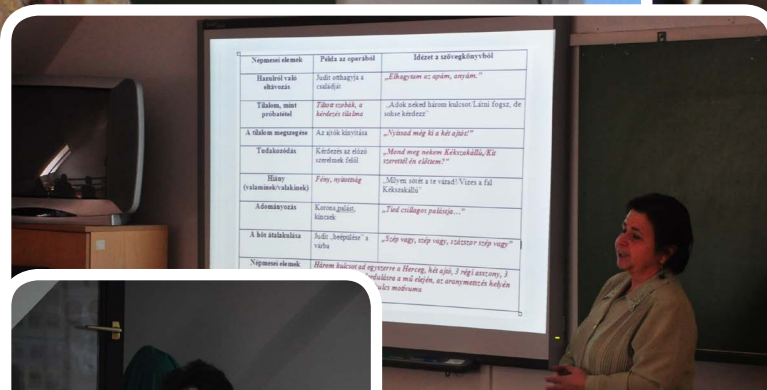
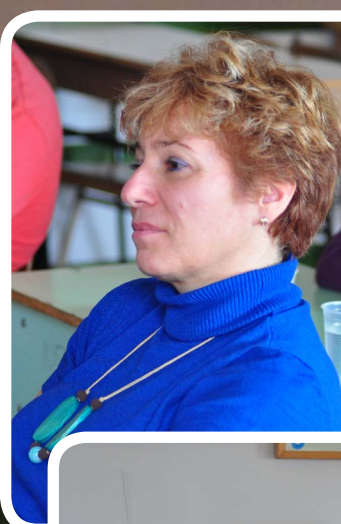
BABITS 50 SZAKMÓDSZERTANI SZIMPÓZION

2013. MÁRCIUS 11

SZERVEZŐ: PRISKINNÉ RIZNER ERIKA

ELŐADÁSAINK PÁRHUZAMOSAN

1.sz. szekció MODERÁTOR: PAP ELŐD	2.sz. szekció MODERÁTOR: VADICSKÓ JUDIT
BETLEHEM MÁRTA: A nyolcadik kulcs	GYARMATI ISTVÁNNÉ - KIRÁLY LILLA: „Szellemeskedő” Matematika verseny a 8. osztályosok számára
DR. HAJDÚ ZSUZSANNA: A franciát második idegen nyelvként tanulók emelt szintű érettségire való felkészítésének módszertani kérdései	BARÓTHY MÁRIA-ZSOMBORI BARBARA: Komplex művészeti projekt
JENÁK ILDIKÓ: Virtuális technológiák a közoktatásban	SÜLYOK ANDREA- TARNAI GÁBOR: „Travel Broadens the Mind” Kooperatív projektek és portfóliók egy angliai tanulmányúttal kapcsolatban
VARGA JUDIT: Interaktív tábla használata matematika órán	PRISKINNÉ RIZNER ERIKA: A társadalom- és életmódtörténet tanításának lehetséges új útjai a múzeumok és az iskolai oktatás együttműködésével
BODÓ JÁNOSNÉ: Középpontban a kémia	VEZÉR ANDRÁS: Interaktív WEB2 eszközök az oktatásban
MAGASI ANDRÁS: Szabad ország szabad fia azt csinál, amit szabad	SZÁRAZ TAMÁS: Összefoglalás egy kicsit másképp földrajzból

BABITS 5X

KEREKES ANDRÁS

„Lehengerlő, fenomenális, tiszteletre és irigylésre méltó, de mindenképpen követésre érdemes, ami a pécsi gimiben történt!” E szavakkal kezdte adását az ország legnagyobb kereskedelmi televíziójának magazinműsora, melyben a jubileumi tanév leglátványosabb rendezvénye mutatkozott be, főműsoridőben. A diákok és tanárok körében egyaránt sikert avatott produkció ennél nagyobb szakmai elismerést aligha kaphatott volna. Az ötlet megszületésétől az RTL Klub képernyőjéig szép és mozgalmas út vezetett, melyet számtalan nagyszerű és felejthetetlen pillanattal kísért. Tekintsünk a kulisszák mögé!

A KEZDETEK

2012. őszén járunk, hazánkban is új évaddal jelentkezik az X-Faktor zenés tehetségkutató műsor. Egy ködös szombat estén, a műsor brit verzióját figyelemmel kísérve jött az ötlet, hogy a tanévben kétfévente megrendezésre kerülő osztályéneklési versenyt megpróbálhatnánk hasonló, egyfajta élő showszerű köntösbe öltöztetni. Az ötletet elsőként egy diákunkkal Trócsányi Boldizsárral osztottam meg, aki komoly fantáziát látott a dologban. Másnap, a közvetlen munkatársaktól érkező pozitív reakciók ismeretében egyenes út vezetett Balásy Szabolcshoz, aki számos nagysikerű rendezvényt hozott a Babits falai közé, és nyitottsága, diákok iránti elkötelezettsége közzismert. Habár Szabolcs nem rajong a tehetségkutatókért, azonnal fantáziát látott egy olyan házon belüli könnyűzenei produkcióban, amely teljes egészében a diákokhoz szól, szórakoztat és értéket teremt. Egy ilyen volumenű rendezvény technikai és emberi erőforrás igényeit felmérve, majd ezeket a realitásokkal összevetve azonban továbbra is lehetetlennek tűnt a megvalósítás. Közös kerestük meg Sulyok Andrea igazgatóhelyettes asszonyt, aki felkarolta a rendezvényt, és részt vállalt a finanszírozásban is. További anyagi támogatást kaptunk Szabóné Bárdos Csilla igazgatóhelyettes asszony révén. Betlehem Márta tanárnő, a korábbi osztályéneklési versenyek szervezője szintén közös ügyünk mellé állt, majd a végső lökést és támogatást Magasi András igazgató úr adta meg, akitől bizalmat és „szabad kezét” kértünk a megvalósításhoz.

A bizalomra szükség is volt, hiszen az iskola életében újszerű, tabukat és áttörhetetlennek hitt falakat ledöntő, felhőtlen hangulatú rendezvény megvalósítását tűztük célul, amely az elsőtől az utolsó pillanatáig a diákok ünnepe is egyben.

ÚTBAN A MEGVALÓSÍTÁS FELÉ

Az osztályéneklési versenyt „xfaktoros”, a helyszínen is televíziós hátást nyújtó és páratlan látványvilágú showműsorba csomagolni korántsem tűnt egyszerű feladatnak. Nyilvánvaló volt, hogy olyan produkcióval, melyet a legnagyobb televíziós társaságok százfős stábokkal és többszázmillió forintos költségvetéssel készíte-

nek, nem versenyezhetünk. A cél mégis valami hasonló volt, a Babits falain belül. Az első elképzelések szerint tehetséges és lelkes diákokból álló csapat dolgozott volna az előkészítésen, ám a felhívásokra olyan kevesen jelentkeztek, hogy végül a közös munka nem volt lehetséges. A jelentkezők közül legtöbben műsorvezetőként képelték el magukat - nem is alaptalanul. A Babits 5X ugyanis szakított az iskolai rendezvényeken megszokott szerepekkel: a tanár-diák viszonyból - ha csak egy napra is - mentor-diák kapcsolat lett, a produkciónak pedig energikus, pontos, minden pillanatban teljesítő arcra, egy műsorvezetőre volt szüksége. Személyes választásom az első pillanatoktól kezdve Halmos Ádámra esett, aki videoblogjának köszönhetően már ismert, ám legalább annyira megosztó személyiséggént mozgott a Babitsban. Felállt tehát egy rendkívül szűk, mindössze hét fős stáb, és november közepén munkához láttunk.

A csapat két részre oszlott: a zenei stáb Balásy Szabolcs vezetésével alakult meg, aki legtehetségesebb magánénekeseinek felkészítésén túl Betlehem Márta tanárnővel együtt megkezdte az osztályok gyakoroltatását is.

A technikai stáb e sorok írójának vezetésével, Vezér András tanár úr közreműködésével kezdte meg működését. Rendkívül intenzív tanulási folyamat kezdődött, szabadidőnkben el kellett sajátítanunk azon televíziós és adáslebonnyolító szoftverek használatát, melyekkel a világ élvonalába tartozó szakemberek dolgoznak, és megalkotnunk a Babits 5X önálló, broadcast minőségű arculatát is.

Az ember nagy-nagy álmai általában saját vágyaiból adódó, képzelt szüleményei. Elménk csodálatos világából valóságot csiholni azonban sosem egyszerű. Az 5X egy szeizmikus folyamat, amely nagyon mélyről indult, és talán mindenkit másféleképpen rázott meg. Ami pedig megráz, az vagy felébreszt, vagy „ledönt” valamit. A zűrösen sűrűvé vált hétköznapijainkban bennünk „ledönthetővé” vált résztől megszabadulni nem korfüggő, csupán bátorság és nyitottság kérdése. A Babits 5X erejének „rezgése” sok más iskola falait megmozgatták. A fővárostól távoli Pécsen újonnan felállított globális- kulturális mérce mellett az ország legismeretebb,- nem éppen értékes műsorairól híreskereskedelmi tv csatornája sem tudott elmenni. Egy elit középiskola minden diákja, dolgozója, tanára kapott országos ismeretsséggel járó reklámot, elismerést és tiszteletet.

Köszönjük mindannyiótoknak!

BALÁSY SZABOLCS
zenetanár, zeneszerző
a Vivat Bacchus művészeti vezetője

főszerző
A Babits 5X kreatív rendezője

Miközben az osztályok dalt választottak, a szólisták próbáltak, elkészült a műsor főcíme és vizuális elemei, valamint Baumgartner Balázs (öregdiákunk) gondozásában testet öltött a produkció logója, és néhány szignálja is. Egyre világosabbá vált, hogy ugyan professzionális adás van készülőben, az iskola technikai felszerelése természetszerűleg közel sem elegendő a rendezvényhez. A segítség Balásy Szabolcs kapcsolatainak köszönhetően a város legnagyobb színpad- és fénytechnikai, valamint televíziós cégeitől önzetlen felajánlás formájában érkezett. Már az első műszaki értekezletek alkalmával a Babitsban soha korábban nem látott méretű színpadot, páratlan hang- és fénytechnikát, óriás ledfalat, az eseményről pedig televíziós minőségű, hatkamerás felvételre kapott ígéretet a rendezvény, mindezt önköltségi ár alatt, a jó és nemes ügyért való kiállás jegyében.

AZ UTOLSÓ SIMÍTÁSOK

A Babits 5X bemutatóját 2013. április 10-ére tűztük ki. A megelőző egy hét során a Prodart Movie gondozásában elkészültek az osztályok kisfilmjei, és értékes videóanyagot kaptunk az iskola épületéről és belső életéről. Ugyancsak elkészültek a werkfilmhez tervezett interjúk, vágóképek, és lezajlottak az utolsó próbák is. A rendezvényhez számos formabontó és szokatlan meglepetést is terveztünk, ezek egyike volt a tanári tánc is. Egy délelőtt alatt a lehető legtöbb kolléga táncra perdült, és végül egy intenzív, az aktuális zenei irányzatoknak megfelelő, szórakoztató videóanyag készült, melynek pusztá forgatása is számtalan derűs percet szer-

HALMOS ÁDÁM

11. C osztályos tanuló
A Babits 5X műsorvezetője

Kint állni egy színpadon, ami olyan technikával van felszerelve, amilyen biztosan nem adatott meg más iskoláknak, felemelő. Középiskolás éveim egyik legnagyobb élménye volt ez a pár óra, és biztos vagyok benne, hogy ha más gimnáziumot választok, soha nem adatik meg ez a lehetőség. Természetesen a feladat, hogy műsorvezető legyek, nem állított könnyű kihívás elé. Meg kellett bírkoznom a tömeggel, hisz tudtam, minden lépésem és megszólalásom számít. Egy iskolában még nehezebb ez, hiszen meg kell felelni a protokollnak is. Rengeteg pozitívumot kaptam a műsorvezetéssel, bár nem kevés kávéba és munkaórába tellett. A diáksereg összességében élvezte a felhajtást, örültek, hogy pont a Babitsban valósult meg, ez pedig a hangulatot is megalapozta. Értük tényleg érdemes volt az egészet véghezvinni, remélem nem ez volt az utolsó alkalom. És örülök, hogy a piros sapkámat sikerült a védjeggyemmé tenni...

zett, majd később példátlan sikert aratott a videómegosztókon. Minél közelebb került a Babits 5X napja, annál lelkesebben és erőn felül dolgozott a stáb. Végül elérkezett április nyolcadika, begördültek a színpadtechnikat szállító teherautók, és a Babits tornacsarnoka történetének legnagyobb és leglátványosabb televíziós stúdiójává változott. A másnapi főpróba délelőttjén az utolsó technikai beállítások is megtörténtek, és délutántól az osztályok vehették birtokba a színpadot. A főpróba feladatához hűen egyszerre volt szórakoztató, kaotikus és összeszedett, ugyanakkor bensőséges hangulatának köszönhetően sokak számára emlékezetes maradt. A műsor adásfolyamának végső kialakítása és próbája késő este történt meg. Habár a stáb tagjainak ekkor még legalább két napnyi munkára lett volna szüksége, az utolsó végigdolgozott éjszaka előtt állva éjfélkor azzal a jóleső érzéssel hagyhattuk el az épületet, hogy tanárok és diákok összefogása, közös munkájának köszönhetően elérkezett a Babits 5X napja.

A RENDEZVÉNY

Hat hónapnyi előkészület után 2013. április 10-én, szerda reggel a Babits tornatermét megtöltötték az iskola diákjai. Kevéssel 9 óra előtt a fények kialudtak, a kamerák forogni kezdtek, és az óriás ledfalon megjelent a Babits 5X főcíme. A hangulat már az elején a tetőfokára hágott, amikor Halmos Ádám hatásos bevonulójával, majd a mentorok bemutatását követően elkezdődött a műsor. Az osztályok sorra követték egymást a színpadon, Betlehem Márta tanárnő és Balásy Szabolcs tanár úr rendezésében színes, szerethető, néhol egészen meglepő és fordultatos produkciókkal váltották egymást. Az osztályokat magánénekes szolisták követték, akik tehetségükkel rámutattak a rendezvény értékteremtő és tehetségkutató oldalára. Amikor az első szolista produkciót követően az egész iskola egy emberként állva tapsolt, mindannyiunk számára emlékezetes, szép pillanat marad; ezek voltak a percek, melyekért a rendezvényt életre hívtuk. A jobbnál jobb produkcióknak köszönhetően fel sem tűnt az idő múlása, és gyorsan a rendezvény végére értünk,

Babits 5X. Mi jut róla eszembe? Lendület, kreativitás, erő, hit, szeretet. Elkötelezettség valami mellett, önként vállalt embert próbáló munka egy iskoláért, a diákokért. Lelkes amatőrök hihetetlen profizmusa. Tehetség és értékteremtés. Összefogás. A zene és a technika egymásra találása. Színfolt egy amúgy is színes palettán. Egy nap, melynek híre bejárta az országot. Ajándék mindannyiunknak...

SULYOK ANDREA
jubileumért felelős igazgatóhelyettes

majd az eredményhirdetéssel, valamint az alkotók színpadra hívásával elköszönt az első Babits 5X. Nem sokkal később elkészült a rendezvény önálló honlapja (5x.babits.pte.hu), és lassan elérhetővé váltak a produkciók felvételei. Akkor úgy tűnt, hosszú időre el kell köszönnünk a rendezvénytől. *(Az évkönyv lezárásakor még zajlanak a szólista produkciók utómunkái, ezen felvételek a későbbiekben kerülnek feltöltésre - A Szerk.)*

PÉCSI ORSZÁGOS SZÍNHÁZI TALÁLKOZÓ - A FOLYTATÁS

Weinreich László, a Babits-Komarov Baráti Kör alelnöke májusban kereste meg stábunkat a lehetőséggel, mely szerint a POSZT-OFF programok sorában az 50. jubileumát ünneplő Babits Gimnázium egy egész héten át tartó programsorozatot szervezhet. Ezen belül is kiemelt helyet kap június 10-én a Babits 5X, mely a város egyik legszínvonalasabb, a Zsolnay Negyed páratlan technikát felvonultató E78 rendezvénytermét töltheti meg. A tanév végéhez közeledve, két hónappal az első Babits 5X után a műsor a másik arcát mutathatta meg: kizárólag magánénekesek léptek fel páratlanul modern körülmények között, Balásy Szabolcs felkészítésében és rendezésében. A stáb tagjai új feladatot tűztek maguk elé: az eredeti show mintjára minden fellépő részére két perces kisfilmek készültek, melyek az énekes bemutatásán túl hol elgondolkodtatták, hogy megnevettették az E78-ba ellátogató, többszáz fős közönséget. A rendezvényt meghívott vendégfellépők - köztük a Vivat Bacchus - színesítették, majd a dalversenyt Hargitai Anna Veronika, a Leőwey Gimnázium diákja nyerte, ami a két iskola barátságát is szimbolizálja. A kétórás rendezvény tehetséges diákjainknak köszönhetően végül méltó helyet foglalt el a POSZT színes programsorozatában, tovább öregbítve a Babits jó hírét.

A BABITS 5X

A produkció tehetséges diákjainknak, egy szűk csapat tenni és bizonyítani akarásának, összefogásának, egymásban való hitének, a támogató iskolavezetésnek, és a mellénk álló vállalkozásoknak köszönhetően valósult meg. Egy szórakoztató műsor, mely egyben rendkívüli közösségépítő erővel bír, belső határokat tört át, új távlatokat nyitott, értéket teremtett és tehetségeket hozott a felszínre. Minden percét élveztük, és ha a lehetőségek úgy hozzák, bármikor újrakezdenénk - továbbra is tele vagyunk tervekkel, ötletekkel.

A Babits 5X stábjá és a magam nevében köszönetünket fejezzük ki a produkció megalkotásában résztvevő minden munkatársunknak, diákjainknak, segítőinknek és kritikusainknak. Köszönjük a Babits Gimnázium iskolavezetésének anyagi támogatását, valamint partnereink felajánlásait, hogy a produkció létrejöhetett: Bárdos Ferenc, ER-LA, Global DJ Shop, Honda Ste-Ba, Infolex Kft, Ledfal.eu, mf-design.hu, Netmester, Coo-Pécs, Prodart Movie, Weinreich László

Köszönöm Balásy Szabolcsnak, hogy együtt küzdöttünk a Babits 5X létrejöttéért, és a stáb tagjainak az erőn feletti munkáért. Köszönöm, köszönjük!

A BABITS 5X STÁBJA

BALÁSY SZABOLCS főszervező, kreatív rendező, a szólisták énektanára
KEREKES ANDRÁS főszervező, a technikai és vizuális stáb vezetője

BAUMGARTNER BALÁZS az arculati elemek tervezője, stábtag

BETLEHEM MÁRTA az osztályok felkészítője

HALMOS ÁDÁM műsorvezető

MARTHY DÁVID stábtag

SULYOK ANDREA szervező

TRÓCSÁNYI BOLDIZSÁR produkciós asszisztens

VEZÉR ANDRÁS szervező, mentor

WEINREICH LÁSZLÓ sajtókapcsolatok, szervezés

A BABITS 5X MENTORAI

BOGNÁR SZABOLCS

CZÉH LÁSZLÓNÉ

HAUER JÁNOS

JASZENOVICS SÁNDOR

JENÁK ILDIKÓ

RÉVÉSZ GYÖRGY

VEZÉR ANDRÁS

Akkoriban amikor itt jártam, a középiskolát még Komarovnak hívták. Valahogy már akkor is érezhető volt "mássága" a pécsi középiskolák sorában. Tán attól, hogy a legújabb volt, talán attól, hogy relatíve fiatal volt a tantestület, vagy akár az is oka lehetett, hogy nem egy tipikus belvárosi közegben kapott helyet. Az azonban biztos: ilyen sokféle irányultságú képzés sehol másutt nem folyt. Példás szimbiózisban élt egymással a gimnáziumi és a szakképzés, a gyerekek pedig számtalan módot kaptak arra, hogy együtt mutassanak fel értékeket, vetélkedjenek, játszanak. Arra, hogy inspirálják egymást a felnőtté válás ezen kényes szakaszában a bátor önkifejezésre. Én, magam is ékes példa vagyok erre. Matekos voltam, de magyar irodalom szakkörbe jártam, a sulibulikon DJ-ként léptem fel, de tagja lehettem az iskola foci és atlétikai csapatának is.

A Babits 5X újra előhozta ezeket az élményeket. Mert érzem, hogy a volt gimnáziumom következetesen viszi tovább azt a nyitott szellemiséget, innovatív szerepet, mely már akkoriban is megkülönböztette másoktól. Mindezt olyan minőségben, mely minden előzetes várakozást felülmúl. Ráadásul teszi ezt abban a műfajban is, mely szinte egyáltalán nem profilja. Elragadtatásomat nehezen tudom leplezni, amikor azt látom, hogy gyakorlatilag a semmiből, hegyeket megmozgatva létrehoznak egy olyan énekes, zenés produkciót, mely sok professzionális színpadon megállná a helyét. A teljes iskola megmozdul, a diákok, a tantestület, de még az üzemeltetési alkalmazottak is részt kérnek, és kapnak is a feladatokból. Legyen az tervezés, szervezés, vagy lebonyolítás. Egy fáradtságot nem ismerő, lelkes mag kinyitja a teljes közösség muzsika szelencéjét és áradni kezd belőle a táltum. Olyan kincsek, melyek tán sosem, vagy csak jóval körülményesebben törhettek volna napvilágra. Ezt az együttes akaratot és egyszerűséget bizony csak megsüvegelni lehet! És gyönyörködni a végeredményben. Jó dolog babitosnak lenni! Úgy érzem, hogy én is az vagyok...

HAUER JÁNOS
a Kodály Központ igazgatója

a Babits 5X mentora

OSTINATO 20

KOPECZKY PÉTER EGYÜTTESVEZETŐ

A PTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskolában 1992 óta foglalkozunk megzenésített versekkel. Tesszük mindezt műfaji kötöttségek nélkül. Igazi „crossover”. Afféle lelki fitnesz. E vállalkozás 2003-ban kapott nevet. Mivel az addig eltelt tíz esztendőben letettünk valamit a Babits asztalára és e szándék a mai napig sem változott, az Ostinato (makacs ritmus) név jó ötletnek tűnt. A névadást követő tíz esztendő pedig igazolja a választás helyességét. A zenekart iskolánk diákjai és tanárai alkotják. A folytonosan változó, bővülő zenekar tagjai közül sokan már előadóművészként, zenészként, színészként koptatják a színpadot. Aki nem lett hivatásos, annak pedig orvosként, tanárként, pszichológusként, mérnökként ad örömet a zene, a vers, a dal.

Az Ostinato önálló koncertek mellett több verséneklő fesztiválon szerzett szép elismerést a Babitsnak, Pécsnek. (Misztrál fesztivál, Helikon, Kaleidoszkóp fesztivál, Művészetek Völgye, Fringe fesztivál, InterNetvers Fesztivál, stb.). 2005-ben lemezüket jelent meg Hívójel címmel.

Iskolánk 50 éves, az Ostinato 10 éves, a verséneklés műfaja pedig 20 éves jubileumát ünnepli az idei tanévben. Ez alkalomból az Ostinato több koncertet adott Pécs és a közeli települések középiskolaiban. A jubileumi koncert 2013. április 29-én volt a pécsi Harmadik Színházban.

Sajnos nem léphetett fel mindenki, aki valaha is zenélt az Ostinatoban, de a felkért korábbi tanítványaink első sava az igen volt. A régiek örömmel fogadták a megkeresést, hogy együtt ünnepeljenek a maiakkal. Ehhez sokuknak

április 29-re szabadságot kellett kivenni, másnak a koncertnaptárában lett már nagyon korán az alma máter számára lefoglalva az időpont.

A két részes nagy sikerű koncertről tévé- és lemezfelvétel készült. Az amúgy is színes repertoárt a Babits vegyeskar tette még izgalmasabbá. Ők Balásy tanár úr megzenésítésében és vezetésével énekeltek verseket. Az est vendége a Dutar volt. Az előadást megtisztelte Dr. Prof. Bódis József, a PTE rektora, Kiss László, a Magyar Versmondók Egyesületének elnöke, Suhai Pál, Meliorisz Béla költők, valamint több iskolaigazgató, szülők, tanárok és diákok.

Az előadást fogadás követte az alma máterben, ahol Kiss László méltatta az Ostinato tevékenységét.

A nagyszabású rendezvényt támogatta a Pécsi Harmadik Színház, a Heizler Kft., Kopári László és iskolánk diákjai, valamint tanárai.

Köszönettel tartozunk Baróthy Mária tanárnőnek, aki a nagyon igényes meghívó

tervezésével és elkészítésével járult hozzá a koncert sikeréhez.

Befejezésül következzen az elmúlt 20 esztendő névsora:

Babarci Bulcsú – gitár, Balogh Péter – ének, Bihary Virág – fuvola, Bogdán Gábor – dob, Bundy Ágnes – hegedű, Csendes Barbara – hegedű, Csőke Renáta – ének, Gábel Zsófia – ének, Gács Enikő – fuvola, ének, Gács Hetti – ének, Hajdú Anett – ének, Hajós Eszter – ének, Jenák András – ütőhangszer, Jónás László – gitár, Kiss Barbara – ének, Komjáti Áron – gitár, Komjáti Dalma – fuvola, ének, Kopeckzy Péter – gitár, ének, furulya, Kovács Dóra – hegedű, Kovács Dorina – ének, Kőszegi Máttyás – ének, ütőhangszerek, Kőszegi Sámuel Toci – beatbox, Kuch Gabriella – ének, Makk Judit – cselló, Matyók Annamária Panka – ének, hegedű, Mihalecz Imola – fuvola, ének, Papp Viktória – fuvola, Perjés Rózsa – ének, Révész György – gitár, Ritter Mónika – fuvola, Sáska Gyula – basszusklarinét, Siptár Miklós – basszusgitár, Solymos Adrienn – ének, Svigruha Gergely – gitár, Szabó Réka Judit – hegedű, ének, Szanka Tibor – ének, Szőgyi Alexa – ének, Tóth Eszter – fuvola, Tóth Judit – ének, Vezér András – klarinét

Vendégként Pilári Áron ütőhangszereken és Siptár Bence ütőgordonon segítette az együttest.

Bővüljön e lista! Ehhez kívánok mindnyájunknak még sok-sok jubileumot, sok-sok koncertet, amelyek hasonlóan az ideihez, valójában a verszenésítés műfaját ünneplik.

Érdemes megjegyezni, hogy az Ostinato tagjai többségében mindig jó vagy jeles rendű tanulók. Tevékenységük példaértékű. Megtiszteltetés velük zenélni, őket tanítani. Hálátlanság lenne megfélekezni e diákok szüleiről.

Köszönöm, hogy ránk bízták gyermekeiket.

„HÁLAKÉPP”

FOTÓKIÁLLÍTÁS NYUGDÍJAS KOLLÉGÁINKRÓL

NÉMETH ANDREA

A fotókiállítás Selényi Zoltánnal, a kiváló fotóművésszel, volt osztálytársammal, és ami a legfontosabb, barátommal közös ötletünk volt, hisz a gimnázium volt diákjaként a mai napig erősen kötődünk az iskolához. Célunk kezdetben az volt, hogy megkeressük a megérdemelt pihenő éveiket töltő babitsos tanárokat, és megörökítsük, mivel töltik mindennapjaikat. Volt, akit otthonában, unokája, kedvenc tárgya, hobbija társaságában fotóztunk, volt, akit az iskolában. A fotózást 23 nyugdíjas kolléga vállalta, a kiállítás megnyitására három hónapos előkészület után, április 18-án került sor.

A találkozások során az eredeti tervünk mélyebb értelmet nyert. Egyrészt azért, mert nagyon sok szeretetet kaptunk, jó beszélgetéseket, kedves mosolyt. Másrészt most értettem csak meg, hogy mit jelent ez az ötven év. Amikor elkezdttük a gimnáziumot, 1996-ot írtak és nagyon büszkéek voltunk arra, hogy a város egyik legkiválóbb középiskolájában tanulhatunk. Most már tudom, hogy a gimnázium milyen szerény lehetőségekkel indult, és azoknak, akik hosszú éveken át itt tanítottak, illetve már hosszú ideje itt tanítanak, köszönhetjük, hogy egy magas színvonalú iskolába járhattunk, sőt most többen is itt taníthatunk. Az én életemben 17 éve van jelen a gimnázium és ennek a kiváló tanári munkának köszönhetem, hogy jó volt ide járni, itt végezni hallgatói gyakorlatomat és visszatérni ide tanítani. Itt találtam meg a példaképeimet, itt leltem igaz barátokra, és barátaink közül többen itt találták meg a párjukat is. A „HÁLAKÉPP” című kiállítással köszönünk fejezzük ki mindezért.

NYUGDÍJAS KOLLÉGÁINK

A JUBILEUMI PORTRÉKIÁLLÍTÁS KÉPANYAGA

KÉSZÍTETTE NÉMETH ANDREA ÉS SELÉNYI ZOLTÁN

DR. ANTAL BORBÁLA
POSTAFORGALMI SZAKTÁRGYAK

BALOGH TIBORNÉ
KÉMIA

BERÉNYI ZOLTÁNNÉ
GAZDASÁGI IGAZGATÓ

DR. BUVÁRI ANDRÁSNÉ
MATEMATIKA, KÖNYVTÁROS

DR. CSEH ISTVÁN
TÖRTÉNELEM

DRÁB IVÁNNÉ
MATEMATIKA

EGYEDI JÁNOSNÉ
MATEMATIKA

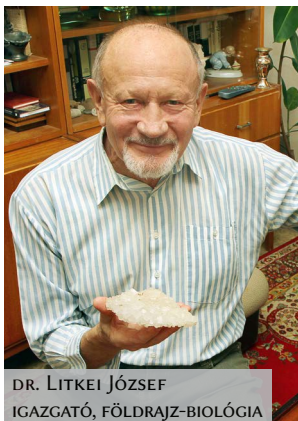
FEJÉR MÁRIA
NÉMET

GÁSPÁR GÁBOR
TESTNEVELÉS

KESZTHELY GYULA
TESTNEVELÉS

DR. LITKEI JÓZSEF
IGAZGATÓ, FÖLDRAJZ-BIOLÓGIA

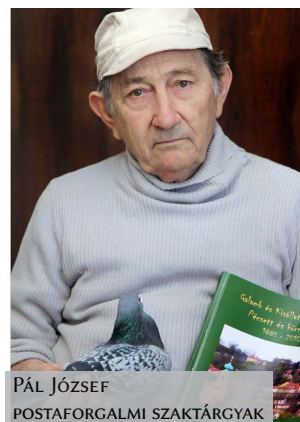
MURÁTH FERENC
IGAZGATÓ, NÉMET-TÖRTÉNELEM

NAGY JÓZSEFNÉ (COFI NÉNI)
TESTNEVELÉS-NÉPRAJZ

NAGY MÁRTA
MATEMATIKA

PÁL JÓZSEF
POSTAFORGALMI SZAKTÁRGYAK

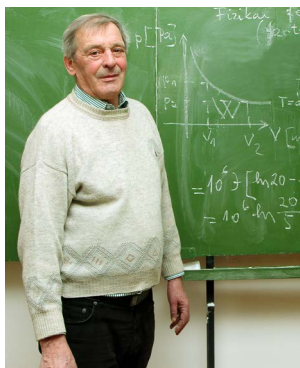
PANDUR BÉLÁNÉ
POSTAFORGALMI SZAKTÁRGYAK

PELLE OLIVÉRNÉ
KÉMIA

DR. PESTI MIKLÓS
BIOLÓGIA

PFLEGER FERENC
MATEMATIKA-FIZIKA

SOMKUTI EDE
TESTNEVELÉS

DR. SZAKÁLY SÁNDORNÉ
ANGOL-OROSZ

SZÁSZ-KOLUMBÁN OLGA
MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM

SZENTIRÁNYI JÓZSEFNÉ
IGAZGATÓ, MAGYAR-TÖRTÉNELEM

AZ ISKOLA IGAZGATÓI

BESZÁMOLÓ ALAPÍTVÁNYAINK MŰKÖDÉSÉRŐL

BABITS ALAPÍTVÁNY

SZABÓNÉ BÁRDOS CSILLA IGAZGATÓHELYETTES

1992-ben az akkori JPTE Babits Mihály Gyakorló Gimnázium és Szakközépiskola tantestülete, a Szülők Közössége, valamint a Diákközösség „Babits Alapítványt hozott létre abból a célból, hogy elismerje az iskola azon diákjainak munkáját, akik folyamatosan kimagasló tanulmányi eredményt, vagy országos sikert értek el, és ezzel az iskola hírnevét öregbítették.” (Alapító okirat)

Az azóta is működő alapítvány vállalkozói tevékenységet nem folytat. Bevételei a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásaiból, illetve az alapítvány céljaival egyetértő személyek adományából származnak.

Az Alapító okirat alapján az alapítvány céljai a következők:

- jutalomdíjak kifizetése tanulmányi versenyeken résztvevő diákok számára
- országos tanulmányi versenyeken az iskolát képviselő tanulók nevezési díjainak fedezése
- az iskola külföldi magyar kulturális kapcsolatainak támogatása
- a külföldre, nyelvtanulás céljából utazó diákok költségeihez való hozzájárulás
- a jó tanulmányi eredményű, de szociálisan hátrányos helyzetű tanulók támogatása
- tanulmányi kirándulások költségeihez való hozzájárulás.

BABITS GIMNÁZIUM MAGISTER ALAPÍTVÁNY

RÓZSAHEGYI ÁGNES

1997-ben gimnáziumunk akkori igazgatója, Dr. Litkei József mint alapító létrehozta a Magister Alapítványt azzal a céllal, hogy segítse, támogassa a tantestület további szakmai előrelépését, és elismerje a tanári közösség legeredményesebb tagjait.

Az alapítvány induló vagyona mindösszesen 100.000 Ft volt, melyet a rákövetkező évek során többszörös tőkeemeléssel sikerült olyan összegekre kiegészíteni, amelyeknek kamataiból fedezni lehetett az alapítvány céljainak megvalósulását. E tőkeemelések létrejöttéhez nagyban hozzájárult a 1995 és 2002 között iskolánkban működő, külföldi diákok számára szervezett oktatás (népszerű nevén az egyiptomi oktatás) is.

Az eredeti cél a tantestület tagjainak elismerését és önképzésének támogatását tekintette feladatának, és ennek sokféle módját teremtette meg.

Támogatta például az iskola tanárainak tanulmányútjai mellett szakkönyvek, módszertani segédanyagok beszerzését, illetve a pedagógusok továbbképzéseken

való részvételét. Továbbá minden évben odaítélte a Magister-díjat, annak a kollégánknak, akit az adott évben a tantestület, illetve a kuratórium arra legérdekesebbnek talált. Az évek során lassan elapadó anyagi források következtében 2003 óta az Alapítvány csak a Magister-díj odaítélését tartja célravezetőnek, hogy elkerülje a teljes vagyонvesztést. Az alapítvány eddig 17 babitsos tanár munkáját ismerte el ezzel a díjjal.

Ők a következők: Betlehem Márta, Bosnyákné Szűcs Erzsébet, Koncz Károly, Kopeczky Péter, Pethőné Nagy Csilla, Priskinné Rizner Erika, Rózsahegyi Ágnes, Szabóné Bárdos Csilla, Tarnai Gábor, Vörös József, Sárvariné Lóky Gyöngyi, Gáspár Gábor, Czéh Lászlóné, Szász-Kolumbán Olga, Básthly Enikő, Magasi András. Az idei év jutalmazottja: Maul Borbála

Az Alapítvány vagyónának kezelő szerve egy öt-tagú kuratórium, amely minden évben a záró tantestületi értekezleten beszámol éves munkájáról, és átadja a jutalmat és az elismerést jelképező rézkarcot. Az alapítvány történetében eddig három kuratórium tevékenykedett.

AZ EDDIGI KURATÓRIUMOK TAGJAI:

1997 - 2002

Dr. Pesti Miklósné elnök
Dr. Zágony Rudolfné titkár
Egyedi Jánosné
Magasi András
Muráth Ferenc
Priskinné Rizner Erika
Bedőné Szűcs Tünde

2002 - 2006

Dr. Martsa Sándorné elnök
Bosnyákné Szűcs Erzsébet titkár
Dobayné Fenyvesi Ildikó
Dráb Ivánné
Dr. Pesti Miklósné

2006 - 2013

Rózsahegyi Ágnes elnök
Betlehem Márta titkár
Magasi András
Pethőné Nagy Csilla
Szász-Kolumbán Olga

A következő tanévtől új kuratórium folytatja majd a Magister Alapítvány ügyeinek kezelését.

AZ IFJUSÁG SPORTJÁÉRT ALAPÍTVÁNY

CZÉH LÁSZLÓNÉ

1992. márciusában két sportember, Tóth János és Kőszegi István 5000 forint alapítókéval hozta létre az Ifjúság Sportjáért Alapítványt.

A kuratórium elnöke id. Gáspár Gábor, titkára Berényi Zoltánné, tagjai Pfléger Ferenc, Czéh Lászlóné és a DSK elnöke voltak.

Az alapítvány célja:

- a sportolni vágyó, rendszeres testmozgásban örömet lelő fiatalok sportolási lehetőségeinek javítása, támogatása, ösztönzése
- diák- és tömegsportrendezvények támogatása, szervezése
- a diáksport külföldi kapcsolatainak elősegítése, lebonyolításának támogatása, a sportolók utazási költségeikhez való hozzájárulás
- a diáksporton belül a kimagasló eredményeket elérő csapatok és egyéni sportolók támogatása

2006. márciusától nyugdíjazás miatt a kuratórium elnöke Czéh Lászlóné, titkára Bedőné Szűcs Tünde, tagjai Szabó Kinga, ifj. Gáspár Gábor és Tarnai Gábor lettek. Az alapítvány minden tanévben meghirdeti a „Jó tanuló, jó sportoló” pályázatot azoknak a diákjainknak, akik a kimagasló sportteljesítmény elérése mellett (diákolimpia, országos bajnokság, nemzetközi versenyek) tanulmányi téren is dicséretes (jeles vagy kitűnő) eredményt tudnak felmutatni.

A 2012/2013. tanévben a végzősök közül

Balla Dorottya (kosárlabdázás) 12. F

Gosztom Emese (kosárlabdázás) 12. B

Selmeci Viktória (röplabdázás) 12. B

9-11. évfolyamosok közül

Mazács Fanni (aerobik) 10. B

Csaba Márton (vizilabdázás) 10. B

Tóth Gergely (vívás) 9. C

Fekete Anna (bírkózás) 9. B

Szűcs Lilla (kosárlabdázás) 9. B

Sellei Dalma (kosárlabdázás) 10. B

voltak díjazottjaink.

A támogatásokból befolyó összeg sajnos egyre kevesebb, ezzel szemben diákjaink egyre többen és egyre több sportágban versenyeznek.

Ebben a tanévben is sikerrel szerepeltek iskolánk leány kosárlabdázói a Diákolim-

pia Országos Döntőjén, V. és VI. korcsoportban is ezüstérmesek lettek. Röplabdás leányaink a Strandröplabda Diákolimpia Országos Döntőn I. helyezést értek el. A csapat tagjai: Wirth Annamária 12. D, Miklovich Réka 11. E, Selmeci Viktória 12. B, Kis Rebeka Virág 11. E és Mészáros Eszter 12. F osztályos tanulók voltak. A csapat felkészítője Bedő Gergely tanár úr. Látszik tehát, hogy diákjaink megérdemlik a támogatást és ezúton is kérjük a szülőket, hogy jövedelemadójuk 1%-ának felajánlásával járuljanak hozzá az alapítvány további sikeres működéséhez.

A következő tanévekre is hasonló szép sporteredményeket és jó tanulást kívánunk.

ISKOLÁNK DOLGOZÓI A 2012/2013-AS JUBILEUMI TANÉVBEN

ISKOLAVEZETÉS

MAGASI ANDRÁS
IGAZGATÓ

SULYOK ANDREA
IGAZGATÓHELYETTES

SZABÓNÉ BÁRDOS CSILLA
IGAZGATÓHELYETTES

GYENIS KATALIN
GAZDASÁGI IG. HELYETTES

PERJÉS ZSOLT
SZAKKÉPZÉSÉRT FELELŐS IGH.

AZ ISKOLA DOLGOZÓI
TANTESTÜLET

BAKÓ PÉTER

BALÁSY SZABOLCS

BÁLINT ANDREA

BARÓTHY MÁRIA

BARTAL ZSOLT

BÉCSI ZSÓFIA

BEDŐ GERGELY

BEDŐNÉ SZÜCS TÜNDE

BERÉNYI SZABOLCS

BETLEHEM MÁRTA

BODÓ JÁNOSNÉ

BOSNYÁK MAGDOLNA

BOSNYÁKNÉ SZÜCS ERZSÉBET

CZÉH LÁSZLÓNÉ

CSEH GABRIELLA

EDMUND DUDLEY

ENGEL MÁRIA

FARKASNÉ MIHÁLYFI KATALIN

FÉBŐ BEÁTA

FEKETE ZSÓFIA

FODORNÉ SOMOGYI EMŐKE

GIMESI LÁSZLÓNÉ

GYARMATI ISTVÁNNÉ

HÄHNER-HALÁSZ DÓRA

DR. HAJDÚ ZSUSZANNA

HARMATNÉ VARGA JUDIT

HOSSZÚ BARBARA

JASZENOVICS SÁNDOR

JENÁK ILDIKÓ

JOÓ ÉVA

KARÁCSI TÜNDE

KIRÁLY LILLA

KLEISZ ERIKA

KONCZ KÁROLY

KOPECZKY PÉTER

LÁSZLÓ ÉVA

LŐRINCZI ADRIÉN

LUKÁCS RAMÓNA

MAGYARNÉ SZABÓ ESZTER

MAUL BORBÁLA

MAYER ZOLTÁNNÉ

MELIORISZ BÉLA

MENDLY ILDIKÓ

MOLVAINÉ SÁROSI ESZTER

MURÁTH ESZTER

NÁDAI CSILLA

NÉMETH ANDREA

ONÓDI EMŐKE

PÁLNÉ PORST ANDREA

PANDUR ANETT

PAP ELŐD

PÉLINÉ KARDOS GYÖNGYI

PRISKINNÉ RIZNER ERIKA

RÉVÉSZ GYÖRGY

RIPSZÁMNÉ LITZ ÁGNES

RÓZSAHEGYI ÁGNES

RÓZSÁNÉ KATZIRZ PETRA

ANNA RUDLOFF

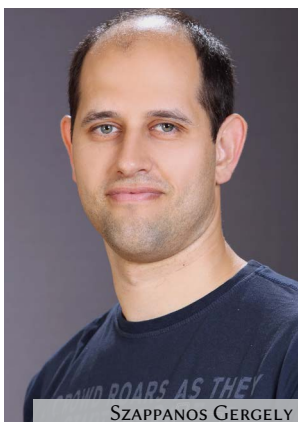
SÁRKÁNY ZSUZSANNA

SÁTAYNÉ GÁLL VERONIKA

STÖTKLER NÁNDOR

SZAPPANOS GERGELY

SZÁRAZ TAMÁS

SZÁSZ-KOLUMBÁN OLGA

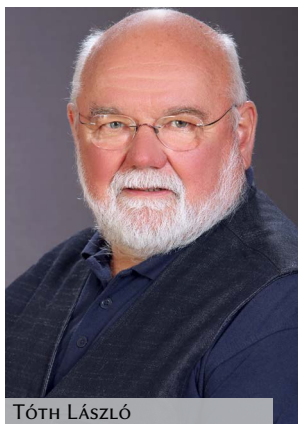
SZÉKELY ZSUZSANNA

TARNAI DÓRA

TARNAI GÁBOR

TÓTH LÁSZLÓ

ÚJHELYI ÉVA

VADICSKÓ JUDIT

VARGA ANDRÁSNÉ

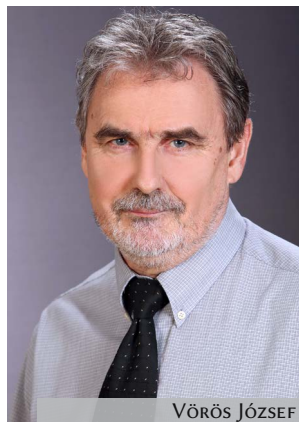
VENCZELLÁK ANDRÁS

VEZÉR ANDRÁS

VITUSKA VIRÁG

VÖRÖS JÓZSEF

ZSOMBORI BARBARA

TANÁRI CSOPORTKÉP

AZ ISKOLA DOLGOZÓI

ADMINISZTRATÍV DOLGOZÓK

DARÁNÉ WADLEK KATALIN
ISKOLATITKÁR

GYIMESI ZOLTÁNNÉ
GAZDASÁGI ÜGYINTÉZŐ

KASZNAI GYULA
OKTATÁSTECHNIKUS

KEREKES ANDRÁS
RENDSZERGAZDA

REGŐSINÉ WEHLING ERIKA
ADMINISZTRÁTOR

TECHNIKAI MUNKATÁRSAK

HEGEDŰS ZOLTÁNNÉ

JAKAB LÁSZLÓNÉ

KESKENY IVETT

KISS GYULA

KOHOLÁK SÁNDORNÉ

LAJOS ZOLTÁNNÉ

ÓVÁRI LÁSZLÓNÉ

REIT DEZSŐNÉ

SÁGI VERONIKA

TÓTH MIHÁLY

WALTER LÁSZLÓ

ISKOLÁNK DOLGOZÓI A 2012/2013-AS JUBILEUMI TANÉVBEN

Magasi András igazgató	történelem, gazd. ism.
Sulyok Andrea ig.helyettes	angol
Szabóné Bárdos Csilla ig.helyettes	biológia
Perjés Zsolt ig.helyettes	informatika
Bacher Szilvia	német
Bakó Péter	angol
Balásy Szabolcs	ének, karvezetés
Baróthy Mária	rajz, művészetek
Bartal Zsolt	matematika
Bálint Andrea	magyar
Bedő Gergely	testnevelés
Bedóné Szűcs Tünde	testnevelés
Berényi Szabolcs	magyar
Betlehem Márta	ének-zene
Bécsi Zsófia	filozófia
Bodó Jánosné tanácsos	fizika, kémia
Bosnyák Magdolna	biológia
Bosnyákné Szűcs Erzsébet tanácsos	történelem
Cseh Gabriella	német
Csóke Renáta	rajz, művészetek
Edmund Dudley	angol
Emmert Erzsébet	német
Engel Mária	történelem
Farkasné Mihályfi Katalin	földrajz
Fekete Zsófia	angol, spanyol
Fodorné Somogyi Emőke	matematika
Gáspár Gábor	testnevelés
Dr. Gimesi Lászlóné	postai szaktárgyak

Gyarmati Istvánné	matematika
Dr. Hajdú Zsuzsanna	francia
Háhner-Halász Dóra	történelem, olasz
Harmatné Varga Judit	matematika
Hosszú Barbara	német
Jaszenovics Sándor	német, angol
Jenák Ildikó	informatika
Joó Éva	olasz, magyar
Karászi Tünde	német
Király Lilla	matematika
Kleisz Erika	angol, történelem
Kocsisné Nagy Alíz	logisztika, közgazd. (GYES)
Koncz Károly <i>főtanácsos</i>	fizika
Kopeczky Péter	testnevelés
Lőrinczi Adrien	angol
Lukács Ramóna	matematika, fizika
Magyarné Szabó Eszter	magyar (GYES)
Maul Borbála	magyar
Mayer Zoltánné	angol
Meliorisz Béla	magyar
Mendly Ildikó	közgazdaságtan
Molvay Gáborné Sárosi Eszter	magyar
Muráth Eszter	német
Nádai Csilla	matematika
Németh Andrea	német, francia
Onódi Emőke	informatika
Pandur Anette	történelem, gazd. ism., földrajz (GYES)
Pálné Porst Andrea	angol, orosz
Pap Előd	matematika
Pethőné Nagy Csilla <i>tanácsos</i>	magyar
Péliné Kardos Gyöngyi	német (GYES)

Priskinné Rizner Erika <i>tanácsos</i>	történelem
Révész György	informatika
Ripszámné Litz Ágnes	matematika
Rózsahegyi Ágnes <i>tanácsos</i>	angol
Rózsáné Katzirz Petra	spanyol
Sátayné Gáll Veronika	német
Stölkler Nándor	fizika
Szabó Kinga	angol (GYES)
Szappanos Gergely	közgazdaságtan
Száraz Tamás	földrajz
Székely Zsuzsanna	német
Szélig Ágnes	német (GYES)
Tarlósiné László Éva	angol, szakmai tárgyak
Tarnai Dóra	angol, olasz (GYES)
Tarnai Gábor	angol
Tarnai Krisztina	marketing, közgazd., nemzetközi gazd. ism.
Tóth László	áruterítés, logisztika, szállítás
Újhelyi Éva	angol
Vadicskó Judit	biológia, kémia
Varga Andrásné	könyvtáros
Varga Enikő	francia, magyar (GYES)
Vezér András	informatika
Vörös József	fizika
Vituska Virág	latin
Zsembery Borbála	etika, filozófia
Zsombori Barbara	magyar

ÓRAADÓ TANÁRAINK

Berkesné dr. Pál Sarolta	jogi alapismeretek
Kerner Istvánné	beszerzés, áruismeret
Lankóné Kósa Anna	kémia

Szász-Kolumbán Olga	magyar, dráma
Szkalonai Gábor	vámismeret
Sárkány Zsuzsanna	olasz
Illésné Kincsei Valéria	informatika
Blaskó Tímea	jogi ismeretek és szakmai tárgyak
Czéh Lászlóné	testnevelés
Szabó Gabriella	pénzügyi ismeretek
Venczellák András	média, földrajz
Mondovics Mihály	informatika
Virág Erika	angol

ADMINISZTRATÍV MUNKATÁRSAINK

Gyenis Katalin	gazdasági ig.helyettes
Gyimesi Zoltánné <i>munkatárs</i>	gazdasági ügyintéző
Jégl Bernadett	ügyviteli dolgozó
Daráné Wadlek Katalin	iskolaittár
Regősiné Wehrling Erika	adminisztrátor
Esküdtné Árvai Adrienn	laboráns
Kerekes András	rendszergazda
Kaszalai Gyula	oktatástechnikus

TECHNIKAI MUNKATÁRSAINK

Kiss Gyula	portás
Tóth Mihály	portás
Hegedűs Zoltánné	kézbesítő, takarító
Jakab Lászlóné	takarító
Keskeny Ivett	takarító
Koholák Sándorné	takarító
Lajos Zoltánné	takarító
Óvári Lászlóné	takarító

Sági Veronika	takarító
---------------	----------

NEM AZ ISKOLA ALKALMAZÁSÁBAN ÁLLÓ MUNKATÁRSAINK

Dr. Pataki Zsuzsanna	iskolaorvos
----------------------	-------------

Zámbó Péterné	védőnő
---------------	--------

Fébó Beáta	szociális munkás
------------	------------------

Walter László	karbantartó
---------------	-------------

KITÜNTETETT KOLLÉGÁINK A JUBILEUMI TANÉVBEN

MAGISZTER-DÍJ

MAUL BORBÁLA

DR. HAJDÚ ZSUZSANNA

BONIS BONA-DÍJ

KONCZ KÁROLY

AZ ISKOLA TANULÓI A JUBILEUMI TANÉVBEN

9.A

OSZTÁLYFŐNÖK:
KIRÁLY LILLA

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
BODÓ JÁNOSNÉ

Abuczki Fruzsina
Balog Tímea
Barna Boglárka
Begováczi Kitti
Bereczki Nóra
Bertalan Benjamin Gábor
Bodócs Virág
Böröczki Márk
Csanádi Balázs
Emich Adrienn
Farkas Roland József
Győrfi Csongor
Hilcz Zoltán Gergő
Huszár Gabriella
Jakab Anna Réka
Koltai Gergely
Koncsek Ákos
Krasznai Erik
Lakatos Noel Bence
Lázár Vivien

Lipp Marcell Tamás
Lukics Máté
Mahó Rebeka
Nagy Kristóf
Petrohán Vivien
Pólics Kevin
Prim Barbara
Rózsa Tibor
Scháb Zoltán Balázs
Sólya Mihály Koppány
Somogyi Bettina
Stausz Ádám
Szécsi Vivien
Sziffer Balázs
Szőlősi Noémi
Thán Csaba Kristóf
Tóth Nikolett
Urszán Gergő Béla
Végh Zsófia
Véghelyi Angelika

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
RÓZSAHEGYI ÁGNES

OSZTÁLYFŐNÖK:
MOLVAYNÉ SÁROSI ESZTER

9.B

Albert Bence
Auth Ádám
Dinnyési Boglárka
Duthweiler Ákos István
Erdősi Csenge
Fekete Anna Mariann
Füzi Richárd
Gaál Dorottya Karolin
Gellén Elizabeth
Haraszty Gitta
Herceg Melitta
Horváth Máté
Jámbor András
Kalinszky Emese
Kanyuk Flóra
Karanyic Alexa
Kozma Rebeka
Litter Dorottya

Lőrinc Máté
Lukács Viktória
Márki Anna
Martin Márton
Pap Ágnes Tímea
Parádi Kitty
Rátgéber László
Ratting Balázs
Scherer Dorottya
Szabó Alexandra Fradika
Szabó Dávid Gábor
Szamosközi Kinga
Szolga Kata
Szücs Lilla Katalin
Vadász Márkó
Varga Bettina
Varga Viktória Fanni
Vincze Péter Márton

9.C

OSZTÁLYFŐNÖK:
MURÁTH ESZTER

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
PETHŐNÉ NAGY CSILLA

Beles Alexandra
Bibity Vivien Csilla
Csernik Adrián
Fehér Roxána
Gyuró Dalma
Halmi Krisztina Dóra
Herke Anna
Horváth Ádám Csaba
Horváth Szonja Gabriella
Kenéz Mercédesz
Kleisz Bálint
Magyar Viktória
Mánfai Norbert Márk
Mészáros Rebeka Zsófia
Molnár Adél Amadea
Müller Henriett
Nagy Roxána

Nagyatádi Máté
Nagypál Andrea
Neuperger Michaela
Pintér Zsófia
Pógyor Veronika
Polics Éva
Puxler Márton Dénes
Roubál Nikolett Alexandra
Schmidt Mátyás
Schreiber Vivien
Szarka Adrienn
Takács -Nagy Kitti
Temesi Judit Gabriella
Tóth Gergely
Varga Rita Brigitta
Vincze Barnabás Gábor
Wilhelm Réka

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
RIPSZÁMNÉ LITZ ÁGNES

OSZTÁLYFŐNÖK:
VADICSKÓ JUDIT

9.D

Akaró Simon
Ángyán Dávid
Bacsa Tamás
Baji Péter Ábrahám
Bencze Barna
Bencze Laura
Béres Anett
Biskup Dóra
Bogdán László
Csupák Livia
Dudley Réka
Erdődi Enikő Ágnes
Halda Tamás Tibor
Hegedűs Bulcsú
Hohmann Mercédesz
Katics Renáta
Kiss Krisztián
Kiss Viktor
Lajkó Míra

Márton Márk
Nagy Rebeka
Nagy Soma
Orbán Eszter
Pozsgai Noémi
Pusztai Rebeka Fanna
Renner Máté
Sólyomvári Márton
Sváb Zsombor
Szabó Mercédesz
Szócs Csenge Franciska
Szócs Flóra Boglárka
Tóth Fruzsina
Váradi Csaba
Varga Ákos
Várhegyi Réka
Vecsernyés Villő
Wohlfárh Viktor Norbert

9.E

OSZTÁLYFŐNÖK: FODORNÉ SOMOGYI EMŐKE

Andrássy Tamara
Arató Dániel
Beck Balázs
Berényi Szabolcs János
Csikós András Ármin
Csordás Ferenc Gergő
Emberovics Milán Márk
Fehér Krisztián
Hengl István
Hock Péter
Hollósi Olivér
Horváth András
Horváth Marcell
Horváth Martin Patrik
Karlóczy Dominik Erik
Kereszturi Péter
Keszthelyi Andrea Dorottya
Kiss Gergő
Koskocsák Mirella
Kovács Balázs

Kovács Klaudia
Lipcsei Áron
Lukács Barnabás
Magasi Márk
Mogyorósi Bálint Gábor
Nidermayer Nóra
Orcsik Dávid
Orsós Karolina
Pápista Robin
Peták Mór Mátyás
Schillinger Áron András
Szászfai Dorina
Szatmári Márk Csaba (szünetelteti)
Szűcs Soma Bertalan
Tesanovic Dániel
Tibáld Máté
Tóth András
Varga Kíra
Vörös Gábor

OSZTÁLYFŐNÖK:
KOPECZKY PÉTER

9.F

Balog Nikolett
Bátor Roxána
Divéki Lili
Etmár Kíra
Farkas Anna
Gayer Klaudia
Géczi Rebeka
Gergő Bence Róbert
Gregorovics Judit
Gulyás Fruzsina Petra
Horváth Helga Cintia
Jakab Gitta
Jóni Dorina Magdolna
Katona Alexandra
Kiss Laura
Kovács Beatrix

Krausz Gréta
Lehr Viktor Imre
Paller Orsolya
Pankotai Petra
Piros Adél
Rónai Emma
Rónaki Sára
Somlai Klaudia
Somogyi Dorina
Szabó Bálint
Szabó Bence
Szabó Ráhel Judit
Szabó Regina Margit
Szászfai Júlia
Zólyomi Karina

10.A

OSZTÁLYFŐNÖK:
HÁHNER-HALÁSZ DÓRA

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
SZÉKELY ZSUZSANNA

Andrási Bence
Bánhalmi Dóra Zelma
Baróthy Borbála
Bicskei Szilvia
Bódis Roxána
Bodonyi Benjamin
Bognár Máté
Csonka Nikoletta
Dér Viktória
Hang Fatime
Horváth Fanni
Kappel Barbara
Kaufmann Petra
Kisföldi Diána
Kováts Marcell

Mercz Anita
Nyéki Viktória
Papp Bianka
Pintér Klaudia
Porpáczy Dániel Gellért
Réthi Beatrix Barbara
Sallai Viktória Anna
Schmelmer Zsannet
Spengler Alexandra
Szabó Petra
Szabó Viktória Ildikó
Szeifert Bianka
Tóth Vivien
Varga Eszter
Varga Viktória

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
BEDŐ GERGELY

OSZTÁLYFŐNÖK:
BEDŐNÉ SZÜCS TÜNDE

10.B

Alizadeh Jennifer Sahar
Balázs Kinga Anna
Berkics Bence
Blaschek Dávid
Brigovác Marianna
Brünner Fruzsina
Csaba Márton
Csizmadia Dalma
Eilingsfeld Máté
Erdősi Petra
Gáspár Csanád
Györky Zoltán
Horváth Hajnalka
Horváth Máté
Kabács Bianka
Kisfalusi Zsófia
Kiss Enikő Lili
Kiss Péter

Kovács Dániel
Kruzslicz Anna
Lóki Eszter
Máté Mirella
Mazács Fanni
Mihalecz Imola
Pasitka Ármin
Patócs Dániel
Pfund Zaránd
Riszt Rafaella Minea
Sárdi Csilla
Sashegyi Dóra Zsófia
Sellei Dalma
Sétáló Imola Fanni
Szabó Barbara
Toldi Tamara
Trócsányi Boldizsár
Vicze Tamás

10.C

OSZTÁLYFŐNÖK:
CSEH GABRIELLA

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
BACHER SZILVIA

Antalovics Ákos
Árvai Dorottya Gréta
Bánhidi Ádám
Bárdonicsek Bianka
Békefi Nóra Rita
Bodor Anett
Czibolya Dalma Katalin
Csák Bianka
Forray Alexandra
Guth Laura
Győri-Kis Dániel
Hámori Réka
Harasztia Zsuzsa
Horváth Vivien
Hosszú Viktória
Kemény Dániel
Késmárki Kinga
Kis Nikolett Ivett

Kiss Patricia
Kóra Norbert
Kovács Bianka
Melcher Anikó
Pancsó Dalma
Pintér Dorottya
Rajnai Sára Ágnes
Szabó Gábor László
Szegvári Bianka
Tihanyi Erzsébet Anna
Tischlér Renáta Anikó
Tiszavári Luca
Tolnay Nikolett
Turnacker Dalma
Varró Adrienn
Volk Sybille
Windischmann Evelin

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
EMMERT ERZSÉBET

Barabás Nóra
Barics Péter Pál
Bencsics Bianka
Bleier Dávid
Bondra Roland
Budai Bianka
Csík Dóra
Dékány Dominik
Fehér Dominika
Fischer Ádám
Garai Dzsenifer
Kamu Szabolcs
Kordé Loretta Andrea
Kovács Boglárka
Lázár Márk
Lénárt Paula
Lőrincz Ádám
Magyar Olivia
Mándi Marcell

OSZTÁLYFŐNÖK:
BOSNYÁK MAGDOLNA

Meiszerics Miklós
Molitor Dorottya
Molnár Abigél
Németh Daniella
Olosz Balázs
Papp Virág
Prucsi Zsombor
Richter Andor
Rozsnyói Kitti Nikolett
Siménfalvi Nikolett
Szabó Sándor
Szarka Bence
Szegő Anita
Szekszárdi Barbara
Szreda Eszter
Tóth Diána
Tüzkő Zsanett
Varga Viktória
Zsilli Dániel

10.D

10.E

OSZTÁLYFŐNÖK:
RÉVÉSZ GYÖRGY

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
FARKASNÉ MIHÁLYFI KATALIN

Bán Livia Márta
Csapliczky Zsolt Albert
Elmer János György
Erb Dániel
Erdei Alexa
Gál Antal Gábor
Gáspár Levente
Hartmann Fruzsina
Janda László Áron
Kállai Balázs
Katona Zsófia
Kelemen Márton Áron
Kemenes Ákos
Keszthelyi Ádám
Kiss Arnold Gábor
Leikauf Tibor
Matók Enikő

Matyók Annamária
Mohácsi Fanni
Piti Gábor
Provender Roxána
Sikó Dorottya Anna
Szabadkai Bence
Szokola Gergely
Szősz Gergő
Szűcs Attila
Tilesch Dávid Nándor
Tóth Máté
Tóth Péter
Várhegyi Balázs Zsolt
Wéber János
Zalai György
Zsombéki András

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
LUKÁCS RAMÓNA

Ackermann Antal
Balázs Adrienn Réka
Baráth Balázs
Bárdi Dominika Beáta
Galgóczi Barbara
Guth Kamilla
Halász Zille Késa
Hegedűs Viktor
Horváth Gergely
Horváth Réka Zsófia
Kárpáti Balázs
Kondricz Ákos Levente
Kovács Réka
Kulcsár Lolita

OSZTÁLYFŐNÖK:
BETLEHEM MÁRTA

Maercz Quintiánusz Március
Mammel Laura
Márfi Beatrix
Mészáros Fanni
Németh Anita
Patartics Zóra
Rigó Brigitta
Solymos Dorina Erzsébet
Szabó Benedek Péter
Szokolai Viktória
Újhelyi Bettina
Varga Zsófia
Vitéz Boglárka

10.F

11.A

OSZTÁLYFŐNÖK:
DR. GIMESI LÁSZLÓNÉ

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
SZAPAPNOS GERGELY

Balogh Stella Erzsébet
Bartos Brigitta
Borsos János
Csizmadia Jennifer
Dani Tímea
Fercsik Márton Ádám
Foki József Dániel
Hárs Beatrix Zsófia
Hidasi Valentin
Hollósi Bianka
Kiss Szilárd
Kóczi Barbara
Körző Róbert
Krámos Noémi
Nagy Ivett
Németh Kristóf

Papp Patrik
Pintér Dávid
Schreiber Klaudia
Schváb Ninetta
Simon Gabriella
Sós Mónika
Speiser Viktor
Szabó Juliánusz
Szalai Zsolt
Szentkereszti Levente
Szócs Viktória
Szöllősi Ádám
Szücs Balázs Gábor
Tusa Bence
Véghelyi Viktor

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
SULYOK ANDREA

OSZTÁLYFŐNÖK:
TARNAI GÁBOR

11.B

Amrein Máté
Berettyán Kinga
Cselkó Kitti
Éltető Dóra
Fodor Kinga Krisztina
Gál Gitta
Gál Rebeka Fanni
Hergert Balázs
Horváth Barnabás
Hosszú Réka
Hubai Zsolt
Kajli Emese
Kaposi Pálma
Király Bertalan
Kovács Viktória
König Bálint
Könyves Máté
Kristóf Száva
Kriston-Vizi Dorottya
Kurucsai Kornél

Lenner Zsanett
Lovasi Eszter
Márki Tímea
Nádor Zsófia
Novák Evelin Nikoletta
Ónozó Levente
Pánczél Balázs
Pasitka Janina
Pataki Bianka
Rajnai Vanda
Schäffer Bettina
Somos Alexandra
Szegedi Bettina
Szücs Réka Dorottya
Takács Réka
Taliga Vivien
Tamási András
Várbíró Kata
Végh Ádám

11.C

OSZTÁLYFŐNÖK:
SÁTAYNÉ GÁLL VERONIKA

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
JASZENOVICS SÁNDOR

Bálint Gábor
Baranyai Réka
Beke Ágnes
Boda Bettina
Deák Gabriella
Farkas Péter Sándor
Forintos Balázs
Földi András
Gyenis Rebeka
Halmos Ádám
Hartmann Virág
Junuzi Richárd
Kesztyűs Kevin
Kis Kitti
Kozma Krisztián Levente

Mayer Zsanett Anikó
Nagy Rebeka
Németh Tamara
Puskás Annamária
Raus Vivien
Ripp Adrienn
Sárdy Balázs
Schnell Viktória
Szajduk Szabolcs Tamás
Szilágyi Gergely
Szilágyi Kitti
Takács Marcell
Tóth Nikoletta
Tucsek István
Walkshöfer Fanny

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
SZABÓNÉ BÁRDOS CSILLA

OSZTÁLYFŐNÖK:
KONCZ KÁROLY

11.D

Barabás Kata
Bogner Balázs
Cséplő Márton Gábor
Csizmadia Kinga Alexandra
Deleróza Alexandra
Fábos Dániel
Fülöp Adrienn
Gáspár-Czupakos Levente
Graics Kinga
Gyenis Tamás
Hajdu Réka
Hambuch Máté
Hernádi Árpád
Horváth Dávid
Horváth Kíra
Juhász Péter
Kaprinyák Tibor
Kecskés Bence

Keresztes Dorottya
Keszthelyi Tamás Mátyás
Kruppa Enikő
Kuczmog Katalin Mária
Lakatos József Dávid
Mieth Petra
Monostori László
Nyisztor Eszter
Palkó Bettina Eszter
Regősi Ádám
Szabó Réka Judit
Szabó Viktória
Szénásy Luca
Szilágyi Dániel Barnabás
Topp Edina Szandra
Varga Noémi
Vida Zsófia
Vörös Márk

11.E

OSZTÁLYFŐNÖK:
SZÁRAZ TAMÁS

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
ONÓDI EMŐKE

Bartók Márk
Biros Patrik
Bors Péter
Bruder Barna
Csapó Klaudia
Cseh Dávid Péter
Domonkos Bence
Fehér Ákos Csaba
Ferenczi Péter
Hendzsel Kinga Zsanett
Hoffer Dávid
Kerekes Norbert Károly
Kis Rebeka Virág
Kiss Dániel István
Klepe Adrián
Kopári Ádám
Mátrai Attila
Metzing Márton

Miklovich Réka
Mikó Gergő
Molnár Benjamin
Provender Márk
Radó Ákos Gergely
Rózsavölgyi Károly Róbert
Sándor Bálint
Sánta Petra
Selymes Rebeka
Szabó Áron
Szabó Máté
Sziffer Bence
Szmolka Nikoletta
Turbéki Petronella
Utczay Tibor
Vági Máté
Veszélka Gergely
Vránics Márton István

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
EDMUND DUDLEY

OSZTÁLYFŐNÖK:
PÁLNÉ PORST ANDREA

11.F

Baji Blanka
Bógár Anett
Börcsök Csaba
Branauer Anna
Czékmány Rea
Csőke Pál
Fazekas Noémi Emese
Győr Gabriella
Hajdu Gréta
Kaszás Réka
Kelholt Judith
Kniesz Adrienn
Kruller Dalma
Máté Áron
Menráth Dalma

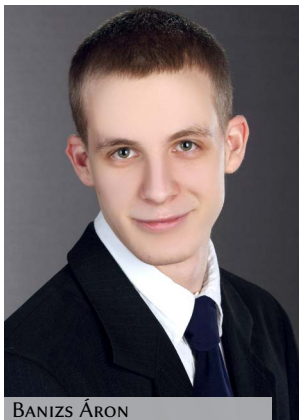
Nink Judit
Patócs Eszter
Pesti Fanni
Raposa Vivien Kitti
Rós Sarolta
Schmidt Evelyn
Stadlinger Edit
Sudár Emese
Szabó Petra Daniella
Szakály Csenge
Szkładán Dávid
Tóvári Tímea
Wilhelm Judit
Zalán Máté Sándor
Zólyomi Hanna

12.A

OSZTÁLYFŐNÖK:
SZAPPANOS GERGELY

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
DR. GIMESI LÁSZLÓNÉ

BANIZS ÁRON

BERNÁTH ÁKOS

BESENYEI ZSÓFIA

BOLF ATTILA

BRUN REGINA

ERDŐSI ESZTER

GÁBOR ADRIENN KLÁRA

GÉCZI EDIT ÁGNES

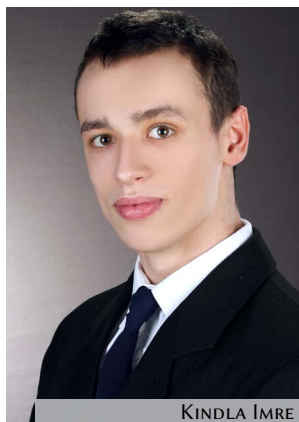
HARTAI PATRIK

JAKSA BENCE

KECSKÉS ANNAMÁRIA

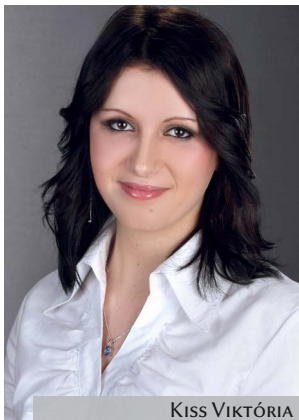
KINDLA IMRE

12.A

**OSZTÁLYFŐNÖK:
SZAPPANOS GERGELY**

KISS HENRIETTA ALEXANDRA

KISS VIKTÓRIA

KLITSCH ÁDÁM

**OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
DR. GIMESI LÁSZLÓNÉ**

KOCH RENÁTÓ

KRIZSICS DÁVID

KULCSÁR KRISZTIÁN

12.A

OSZTÁLYFŐNÖK:
SZAPPANOS GERGELY

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
DR. GIMESI LÁSZLÓNÉ

LJUDOVIK KORNÉL

PAVELKA DÉNES

REIGER ZSANNA

RIGÓ ROBERTÓ

ROZMER ZSÓFIA

SÁRDI PÉTER

SAS FRUZZSINA

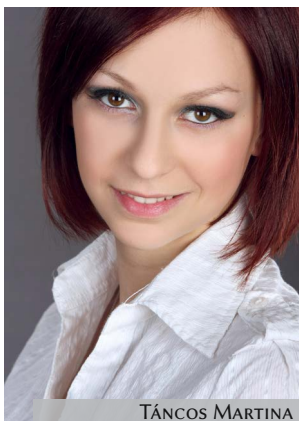
SZABÓ DÁVID

SZAKÁL VIKTÓRIA

SZÖLLŐSI SZABOLCS

TÁNCOS MARTINA

TIBER ÁKOS

12.A

OSZTÁLYFŐNÖK:
SZAPPANOS GERGEJ

TÓTH IMOLA

VARGA NÓRA

VUKMAN DÁVID

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
DR. GIMESI LÁSZLÓNÉ

ZSEBE MÓNIKA

12.B

**OSZTÁLYFŐNÖK:
BERÉNYI SZABOLCS**

ABAY NEMES MÁTÉ

ANDRÁSSY HARIPÁD DÁNIEL

BARTOS ALEKSANDAR

BERTA LILI ANNA

BUJTÁR NOÉMI

CSELENKÓ FANNI

**OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
RÓZSAHEGYI ÁGNES**

DALDI MATTIA GERGELY

DARA LILLA CSENGE

FARKAS ANETT

GOSZTOM EMESE

HESZ ÁDÁM

HORVÁTH ÁRON

12.B

**OSZTÁLYFŐNÖK:
BERÉNYI SZABOLCS**

JÄGER KATALIN

JUHÁSZ BARBARA LAURA

JUHÁSZ BENCE

**OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
RÓZSAHEGYI ÁGNES**

KÁROLYI DORINA

KIRÁLY PETRA

KISZELY DALMA

12.B

OSZTÁLYFŐNÖK:
BERÉNYI SZABOLCS

NAGYBALAI-SZÁNTÓ LÁSZLÓ

OBERITTER ÁRON

OJTÓ LÍDIA

PANKA DOROTTYA

SELMECSI VIKTÓRIA

SOMOSKEÖY BALÁZS

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
RÓZSAHEGYI ÁGNES

SZÁNTÓ JÚLIA

SZARKA SZONJA

SZOLGA ANNA

TAAR BENJÁMIN

TÓTH ÁRON

TÓTH KINGA

TÓTH KRISZTINA

VERECZKEI ZSÓFIA

VILMÁNYI GÁBOR

12.B

**OSZTÁLYFŐNÖK:
BERÉNYI SZABOLCS**

**OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
RÓZSAHEGYI ÁGNES**

12.C

OSZTÁLYFŐNÖK:
STÖKLÉR NÁNDOR

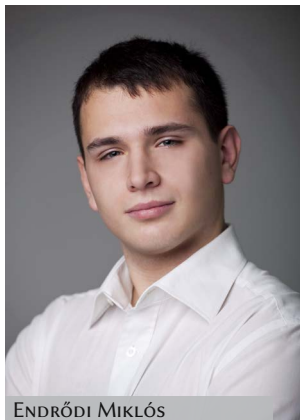
BALÁZS TÍMEA

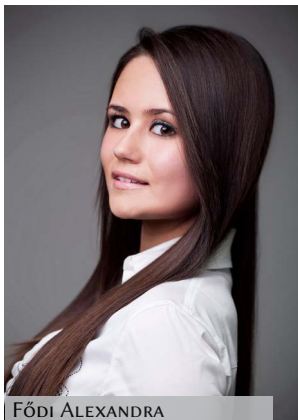
BÁNKI GABRIELLA

BODA GABRIELLA

ENDRŐDI MIKLÓS

FŐDI ALEXANDRA

GÁÁL DALMA DÓRA

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
CSEH GABRIELLA

ILLÉS MÁRK

KATONA DOMINIK

KATONA TÍMEA

KETT VERONIKA

KILIÁN SZINTIA

MADARASI-PAP EVELYN

MOLNÁR VIVIEN

NICK ANGÉLA

NYERS KÁTA

OROSZ NORBERT

PÁL ZORKA

PARÓCZY KÁTA

12.C

OSZTÁLYFŐNÖK:
STÖKLÉR NÁNDOR

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
CSEH GABRIELLA

12.C

OSZTÁLYFŐNÖK:
STÖKLÉR NÁNDOR

PELCZ REBEKA ZSÓFIA

ROSTÁS REBEKA

SZALAI JUDIT

TAKÁCS ANNABELLA

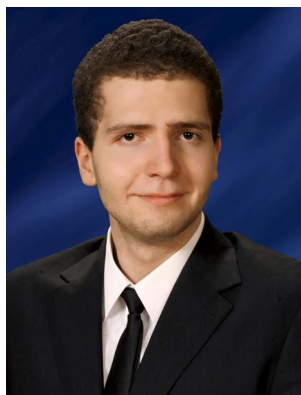
VAJDA ZSOLT

WIEZNER KRISZTINA

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
CSEH GABRIELLA

AL-FARHAT NIDAL

ÁRACSI ATTILA

BARTOS ZSOLT

BURIÁN ÁDÁM

ERDŐ-BONYÁR SZABINA

FENYVESI KRISZTINA

GUZICKI CORDULA AZUCSÉNA

HAMARICS ESZTER

JÜNGLINK ÁDÁM

12.D

OSZTÁLYFŐNÖK:
RIPSZÁMNÉ LITZ ÁGNES

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
VADICSKÓ JUDIT

12.D

OSZTÁLYFŐNÖK:
RIPSZÁMNÉ LITZ ÁGNES

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
VADICSKÓ JUDIT

KALÁNYOS VALENTIN

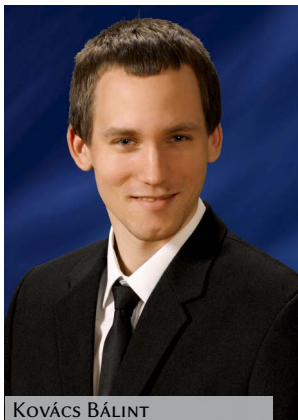
KÁROLYI DALMA

KECSKÉS BENCE

KŐMŰVES GERGELY

KOVÁCS BÁLINT

LŐRINCZ PÉTER

MÁTYÁS MÁRTON

METZING MÁTÉ

MIKLÓS TÍMEA

NEUPERGER PATRÍCIA

PÁPISTA ROLAND

POZSGAI PÉTER

12.D

OSZTÁLYFŐNÖK:
RIPSZÁMNÉ LITZ ÁGNES

PUSKÁS MÁRTON ZOLTÁN

ROZSOS RITA

SUBICZ ROVÉNA

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
VADICSKÓ JUDIT

SZABÓ BALÁZS

SZEIDL MELINDA

TAR NIKOLETT

12.D

VARGA ALEXANDRA

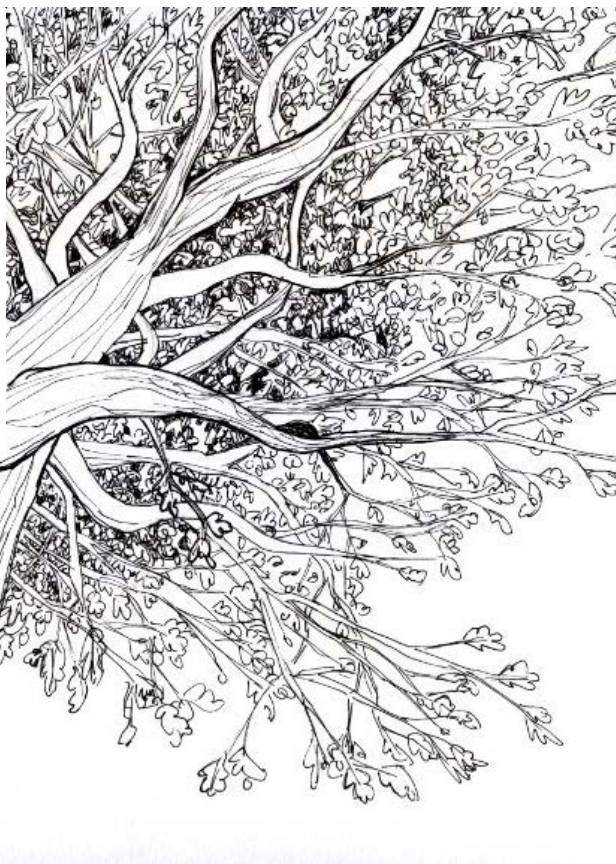
VARGA ANDREA

VARGA FLÓRA

WIRTH ANNAMÁRIA

OSZTÁLYFŐNÖK:

RÍP SZÁMNÉ LITZ ÁGNES

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:

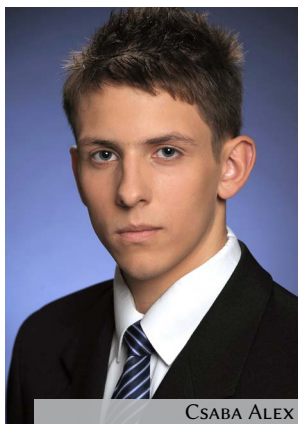
VADICSKÓ JUDIT

ÁCS LEVENTE

BUDÁNYI DÁNIEL

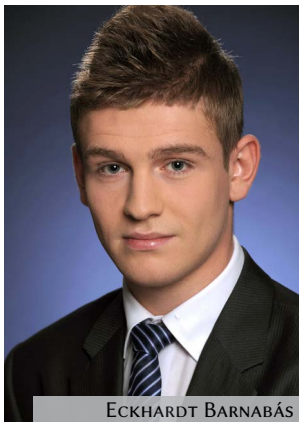
CSABA ALEX

12.E

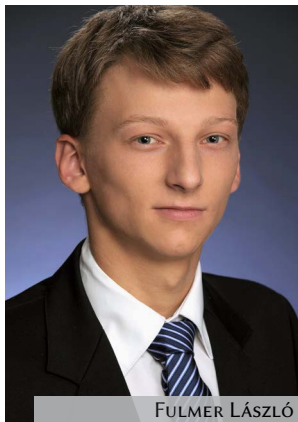
**OSZTÁLYFŐNÖK:
BODÓ JÁNOSNÉ**

DÁNYI ZSOMBOR

ECKHARDT BARNABÁS

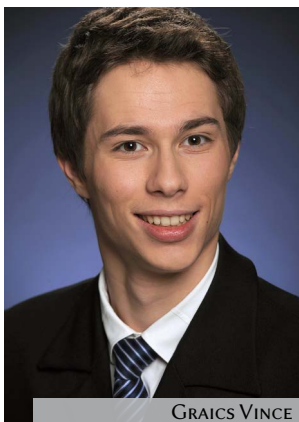

FULMER LÁSZLÓ

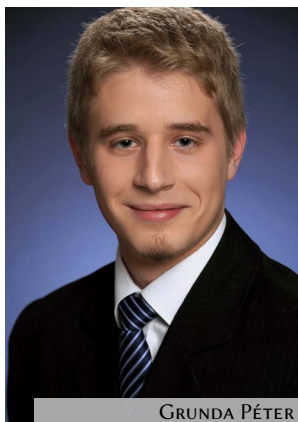
**OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
RÉVÉSZ GYÖRGY**

GRAICS BENCE

GRAICS VINCE

GRUNDA PÉTER

12.E

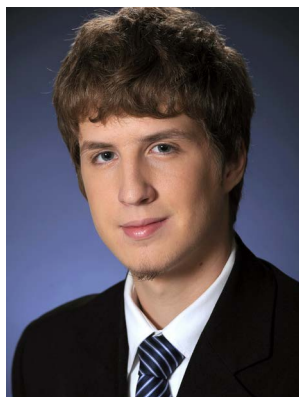
**OSZTÁLYFŐNÖK:
BODÓ JÁNOSNÉ**

HAJAS MIKLÓS

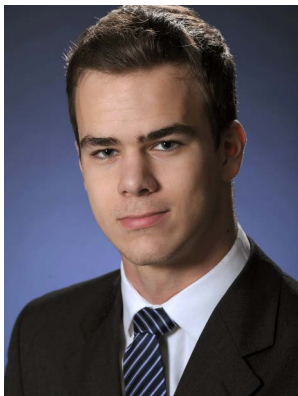
HERCZOG TÍMEA

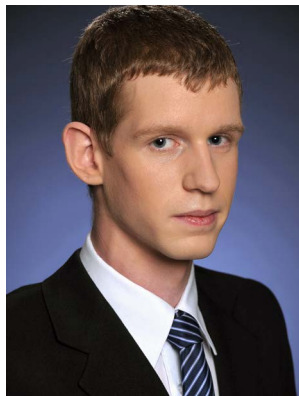
HEROLD KRISTÓF

HOSSZÚ ÁDÁM

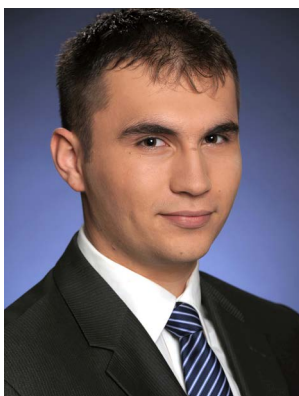

ILLÉS GUY TAMÁS

JOBB GÁBOR

**OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
RÉVÉSZ GYÖRGY**

KADIA GERGELY

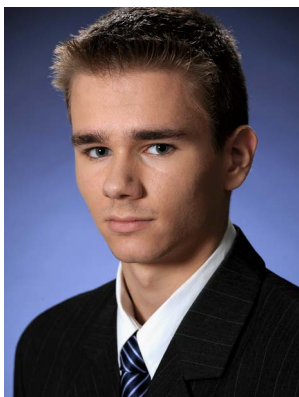
KANIZSAI ÉVELIN

KISS BÁLINT

KOVÁCS LEVENTE ÁKOS

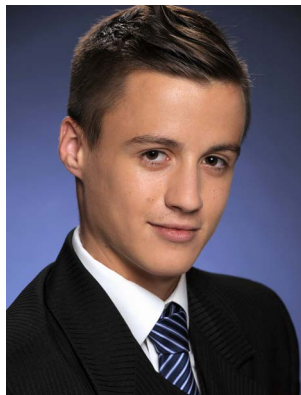
MAGYAR MILÁN

MARTHY DÁVID

12.E

**OSZTÁLYFŐNÖK:
BODÓ JÁNOSNÉ**

MIHÁLY MLADEN

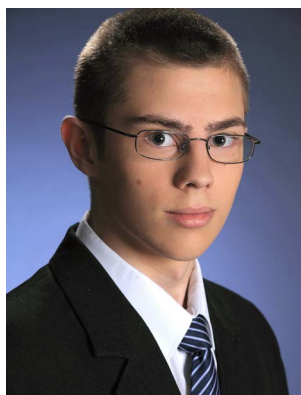

MOLNÁR CSANÁD

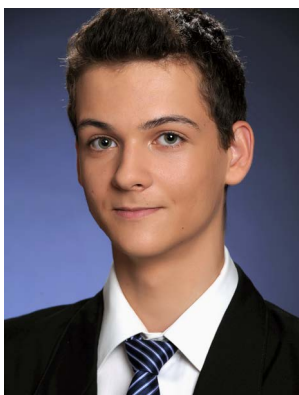

MOLVAY GÁBOR

**OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
RÉVÉSZ GYÖRGY**

MÜLLER DÁNIEL

POMPÖR TAMÁS

RONTA BÉLA

12.E

**OSZTÁLYFŐNÖK:
BODÓ JÁNOSNÉ**

SZLATNIK BENJÁMIN

TOLLAS MÁTÉ

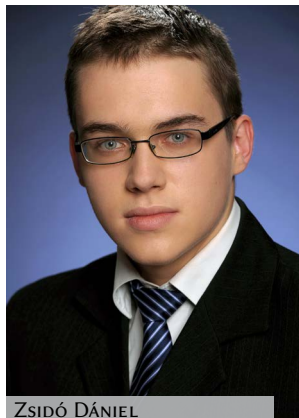
TÓTH KRISZTIÁN

TÖLCSÉR OLIVÉR

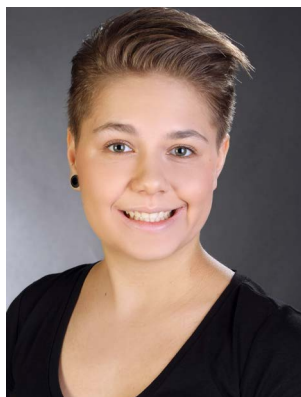
VERBŐCZY KRISTÓF

ZSIDÓ DÁNIEL

**OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
RÉVÉSZ GYÖRGY**

BALLA DÓRA

BALLA DOROTTYA

GAMBINO INGRID

12.F

**OSZTÁLYFŐNÖK:
LŐRINCZI ADRIEN**

HAJDÚ ÁKOS

HÓBOR SÁRA

HODOSÁN DALMA

**OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
FEKETE ZSÓFIA**

HORVÁTH RENÁTA

JOZSEF JÚLIA

KECSKÉS SZILVESZTER

12.F

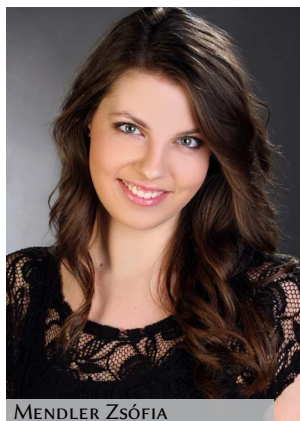
OSZTÁLYFŐNÖK:
LÓRINCZI ADRIEN

KOZMA LUCA

MAGVASI VIRÁG

MENDLER ZSÓFIA

MÉSZÁROS ESZTER FRUzsINA

MORELLI MIRTILL DALMA

PAPP FANNI

OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
FEKETE ZSÓFIA

POPILLA SZILVIA

PRIOL KINGA

PUSKÁS VIKTÓRIA

RÓZSA ALÍZ

STRÁCZ TAMÁS

TÓTH KATINKA

12.F

**OSZTÁLYFŐNÖK:
LŐRINCZI ADRIEN**

TÖLGYESI VIKTÓRIA

VARGA REBEKA

**OSZTÁLYFŐNÖK HELYETTES:
FEKETE ZSÓFIA**

13.A

OSZTÁLYFŐNÖK:
TARNAI KRISZTINA

LOGISZTIKA

Andrási Máté
Bán Vivien
Békési Csaba
Bércesi Petra
Bíró Gábor
Bíró Mária
Czank Alexandra
Feleki Adrienn
Freund Patrik Viktor
Gerencsér Dávid
Gyócsi Krisztina
Hellman István
Jenák András
Kaiser Vivien Judit
Kelemen Gergő László
Kerék Vanessza
Király Réka
Kiss Bettina
Kovács Kitty
Kovács Nikolett
Lengyel Dániel László
Markó Noémi

Megyeri Gabriella
Mogyorósi Nikolett
Németh Antal
Páncél Krisztián
Pék Bettina
Proksza Máté
Pusztai Kornél
Radnai Gyöngyi
Ripszám Dóra
Sebestény Nikolett
Sellei Dániel
Solti Levente Péter
Szabó Péter Roland
Szalay Bernadett
Szamos Tamás Milán
Tar Zoltán
Tavali Szilveszter
Vető Vivien Szilvia
Vincze Zsófia
Weisz Beatrix
Weisz Renáta

13.B

OSZTÁLYFŐNÖK:
PERJÉS ZSOLT

POSTA

Babai Barbara
Bánhegyi Kitty
Belvári Éva
Csonka Nikolett
Dávid Beáta
Fodor Vivien
Horváth Tibor András
Incze Lilian
Jech Evelin
Kasza Viktória

Kovács Balázs
Nagy Eszter Timea
Őriné Soós Renáta
Rózsa Alexandra
Schrempf Bernadett
Seifert Diána
Szentes Barbara
Vinter Ágnes
Zámbó Mórió

WEB-PROGRAMOZÓ

OSZTÁLYFŐNÖK:
VEZÉR ANDRÁS

13.C

Ádám Dávid
Antal Tamás
Babai Áron
Bien Viktor
Dezső János Péter
Gerner Attila
Girán Péter
Gratzner József Balázs
Kis Gábor
Kovács Krisztián
Kőműves Károly

Langó Kristóf Zsolt
Márton István
Nagy Marcell
Nagy Róbert
Papp Renáta
Sándor Endre
Scheurer Dávid
Tóth Róbert
Vitai Gergely
Weitzl Norbert

LOGISZTIKA

OSZTÁLYFŐNÖK:
MENDLY ILDIKÓ

14.A

Bereczki Olivér
Bittner Dorina
Boldog Bernadett
Bottlik Gergő
Debertin Dávid
Erdei Ádám
Fazekas Károlyné
Fazekas Tamás
Földesi Csaba
Frank Sára
Galambos Gergely
Gerencsér Adrienn
Gulyás Bernadett
Hadobás Eszter
Havas Richárd
Hochrein Antal Máté
Hoffer Renáta
Hollóvári Viktória Klaudia
Homlódi Délia Cecília
Horváth Csaba
Kaufmann Bence
Kelemen Péter

Kiss Péter
Klimász Eszter
Kolmann Krisztián
Kovács Krisztina
Kozma Dávid
Kozma László
Lutz Klaudia
Marján Róbert
Máthé Zoltán
Mátrai László
Mészáros Réka
Nagy Tibor
Őri Krisztián
Páncél Bence
Péter Luca Borbála
Rédei Eszter
Spiegl Nikolett
Stölkler Csaba
Takáts Zalán
Vastag Nikolett
Vincze Kornél
Vogl Thomas

14.C

OSZTÁLYFŐNÖK:
ONÓDI EMŐKE

WEB-PROGRAMOZÓ

Esküdt Máté
Gräff László
Hegyi Kristóf
Horváth András
Kaufmann Dávid
Kékesi Román
Kónyi Péter

Nagy Kristóf János
Pataki László
Reiter László
Resch Ákos
Tatai Dávid József
Torma Dávid

INDULÓ OSZTÁLYAINK

9.A

OSZTÁLYFŐNÖK:
MAGYARNÉ SZABÓ ESZTER

Balogh Edina
Baráth Szilvia
Béla Luca Rebeka
Bencze Máté Roland
Berkner Kitty
Borsos Márta
Brun Kornélia
Csabrák Kamilla
Farkas Márk
Fejes Ádám
Fiser Bence
Friedrich Réka
Futó Manuél
Girán Máté
Horváth Kristóf
Hottó Máté
Illés Bence
Jasper Roxána
Karlóczy Dávid
Kenderesi Ádám
Kovács-Szabó Balázs
Németh Timea
Papp Róbert
Parag Martin
Pataki Patrik
Simonics Bence László
Szűcs Vivien
Tapasztó Gréta
Tóth Balázs
Tóth Bálint
Veres Adrienn
Vörös Vanessza

9.B

OSZTÁLYFŐNÖK:
MAGASI ANDRÁS

Balogh Zita
Beok Barbara
Bíró Levente
Csapliczky Vivien Judit
Deli Lilla
Fejes Lóránt
Fodor Bence József
Horváth Balázs
Horváth Kristóf
Horváth Rebeka Dorina
Juhász Kinga
Kereskai Alíz
Keresztes Réka
Kiss Boglárka
Komlódi Dénes
Kopcskó Jádé
Kovács Carmen
Kovács Dávid
Kovács Gréta
Könyves Kata
Németh Sára
Nyitrai Boglárka
Pálmai Péter
Patacsi Vivien
Peti Dorina
Slézia Jázmin
Süli Pálma
Szabolcsi András
Szavai Balázs
Szentesi Gergely Alex
Szigeti Patrik Adrián
Szokolai Flóra
Tóbiás Márk
Weisenbach Merse Nimród
Zsombéki Luca

OSZTÁLYFŐNÖK:
PAP ELŐD

9.C

Angyal Zsuzsa
Bagó Zsófia
Gaál Csilla
Gehring Eszter
Göller Réka
Hammer Melinda
Hegedűs Péter
Jancsó Marcell Bonifác
Kaprinyák Csilla Virág
Kett Martin
Kovács Bettina
Kovács Rebeka Paula
Lencsés Petra
Mayer Dalma
Miklós András
Mosnitzka Anna
Nemes Ádám
Nick Patrick
Orsós Mária Erika
Papp Krisztina
Sárosi Alexandra
Strasszer László
Szabó Zsófia
Szalánczi Viktória Krisztina
Takács Vivien Virág
Varga Alexandra
Végh Kincső Edit

OSZTÁLYFŐNÖK:
PRISKINNÉ RIZNER ERIKA

9.D

Ács Boglárka
Balázs Máté
Bali Dorka
Balogh Enikő
Bartha Barbara
Csatlós Dalma
Csike Bence
Daczó Gábor Levente
Dezső Soma
Gettó Emese
Hajas Tamás
Juhász Kamilla
Kádár Tamás László
Kiss Adél
Kiss Kitty
Koch Zsófia
Kutyáncsánin Damir
Lengyel dorottya
Lukács Ádám
Márton Zsombor Sándor
Meiszterics Luca
Milbacher Dániel
Mülner Szilveszter
Orosz Ágnes
Orosz Viktória
Pánki Dániel
Papp Ábel
Patócs Marcell
Rozsi Bence
Sajnovics Míra
Sáling Róbert
Schmelczér András
Szabó Kíra
Szalai Viktória
Teimel Fanni
Vidinszki Kata
Vrábel Judit

9.E

OSZTÁLYFŐNÖK:
BODÓ JÁNOSNÉ

Ambrus András
Angyal Olivér
Antal Barnabás
Bakcsa Bálint
Bobula Dalma
Bogárdi János
Csányi Ádám
Csonka Levente
Fehér Renátó
Gyovai Rafa Jeremy
Hajas András
Hegedűs Réka
Horváth András
Horváth Réka
Illés Tibor
Jámbor Kata Krisztina
Kenesei Benjámin
Keresztes Márk Norbert
Kovács Ádám
Kovács Kinga
Kővári Dávid Krisztián
Molnár Marcell
Molnár Róbert
Pál Gergő
Papp Róbert
Pichler Szabolcs Csaba
Pintér Zsófia
Sikó Gergő
Suciu Barnabás
Szabó Bence
Szabó Brenda Bianka
Szabó Patrik
Szenjai Balázs
Sziklai Dominik
Szilágyi Glória Erzsébet
Timár Barnabás
Tóth Eszter
Varjasi Gergő

9.F

OSZTÁLYFŐNÖK:
MAUL BORBÁLA

Birkenstock Rebeka
Bozsogi Eszter
Decsi Adrienn
Dravec Luca Kata
Farkas Enikő Bianka
Fébő Kincső Napsugár
Gál Janka
Gulyás Berta Anna
Györky Réka
Hartauer Nikolett
Hegyaljai Réka
Horváth Dorottya
Illés Zsófia
Jónás Dóra
Klein Ágnes
Lipi Patrícia Erika
Nagy Dorina Bernadett
Nagy Vivien
Németh Regina Ilona
Paizs Klaudia
Rádi Csege
Semjén Luca
Szabó Ágnes
Szekeres Cintia
Szűcs Laura
Tóth Timona
Zakariás Enikő

ÉVNYITÓ ÜNNEPÉLY

JEGYZETEK

Lined area for notes.

JEGYZETEK

